

[12 Chòm Sao] Ngôi Nhà Đáng Yêu

Contents

[12 Chòm Sao] Ngôi Nhà Đáng Yêu	2
1. Chap 1:	2
2. Chap 2:	4
3. Chap 3:	6
4. Chap 4:	8
5. Chap 5:	11
6. Chap 6:	15
7. Chap 7:	17
8. Chap 8:	20
9. Chap 9:	23
10. Chap 10:	25
11. Chap 11:	28
12. Chap 12:	31
13. Chap 13:	34
14. Chap 14:	36
15. Chap 15:	39
16. Chap 16:	41
17. Chap 17:	43
18. Chap 18:	47
19. Chap 19:	49
20. Chap 20:	51
21. Chap 21:	55
22. Chap 22:	58
23. Chap 23:	60
24. Chap 24:	65
25. Chap 25:	68
26. Chap 26:	70
27. Chap 27:	72
28. Chap 28:	75
29. Chap 29:	77
30. Chap 30:	79
31. Chap 31 :	82
32. Chap 32:	84
33. Chap 33:	87
34. Chap 34:	89
35. Chap 35:	93
36. Chap 36:	96
37. Chap 37:	98
38. Chap 38:	100
39. Chap 39:	102
40. Chap 40:	105

41. Chap 41:	108
42. Chap 42:	110
43. Chap 43:	112
44. Chap 44:	114
45. Chap 45:	116
46. Chap 46:	119
47. Chap 47:	121
48. Chap 48:	124
49. Chap 49:	127
50. Chap 50:	129
51. Chap 51:	131
52. Chap 52:	134
53. Chap 53:	137
54. Chap 54:	139
55. Chap 55:	142
56. Chap 56:	144
57. Chap 57:	147
58. Chap 58:	149
59. Chap 59:	151
60. Chap 60:	153
61. Ngoại Truyện 1 : Mã - Dương	156
62. Ngoại Truyện 2 : Giải - Bình	159
63. Ngoại Truyện 3 : Bảo - Sư	161
64. Ngoại Truyện 4 : Ngư - Song	164
65. Ngoại Truyện 5 : Xử - Kết	167
66. Ngoại Truyện 6 : Ngưu - Yết	169

[12 Chòm Sao] Ngôi Nhà Đáng Yêu

Giới thiệu

Cái lớp học 12 thành viênỒ siêu quậy siêu pháỒ toàn nam thanh nữ túỒ toàn con nhà đại giaỒ t

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/12-chom-sao-ngoi-nha-dang-yeu>

1. Chap 1:

1. Mã mã (nhân mã): nữ 18t

- Xinh đẹp, tính tình trẻ con, khi nào cũng cười cười nói nói. Thích ăn, ngủ và chơi. Hơi nóng nảy, dễ dàng đoảng và ngơ ngơ.

- Siêu quậy siêu phá, không khác gì con trai, cứt đầu và hơi “ác nhân”.

2. Tiểu xử (xử nữ): nữ 18t

- Xinh đẹp, tính tình khá nghiêm khắc, cẩn thận và học giỏi. Hơi dữ dằn và hay càu nhàu, tuy nhiên cũng khá vui vẻ và dễ gần.

- Là người nói nhiều và hay đưa ra những luật đáng sợ nhưng k ai dám cãi.

3. Giải (cự giải): nữ 18t

- Xinh đẹp, dịu dàng, hiền lành và khá trầm. Giỏi nấu ăn và bếp núc, hơi nhút nhát và ngoan ngoãn.

- Bạn thân của xử nữ tuy nhiên lại ít nói hơn. Bình thường thì hiền dịu nhưng câu lên thì k ai dám đụng vì sợ k có cơm ăn.

4. Ngư ngư (song ngư): nữ 18t

- Xinh đẹp, tình tính dễ chịu, thân thiện và tế nhị. Thích ngủ, và nghe nhạc 1 mình.

- Bạn thân của mã mã, đi đâu cũng muốn có Mã đi cùng. Đôi khi nghĩ ra mấy trò quái quỷ và rủ mã tham gia.

5. Ngưu (kim ngưu): nữ 18t

- Xinh đẹp, tình tính ổn định, hơi bảo thủ, đáng tin cậy. Hơi bướng bỉnh nhưng khá tự lập.

- Ham ăn y như mã và là cặp bài trùng với mã. Ai mà dám đụng đến đồ ăn của cô nàng là sẽ thân tàn ma dại (trừ mã mã).

6. Bảo bảo (bảo bình): nữ 18t

- Xinh đẹp, thông thái và hiểu biết, có tài phát minh. Khá bạo dạn, có năng lực nhưng đôi khi hơi lập dị 1 chút.

- Ham nghiên cứu và thường chế ra những thứ vô cùng kinh dị để hù dọa bạn bè, nhưng lại rất sợ xử nữ.

7. Sư (sư tử): nam 18t

- Đẹp trai, hào phóng và quyến rũ. Thích xem phim, đi du lịch và tán gẫu. Có tính tự lập, năng động, nhiệt tình và khá tử tế.

- Bị bệnh tự tin thoái quá, lúc nào cũng cho là mình đẹp trai. Chơi thân với mã mã và thường xuyên bị ăn đòn.

8. Song song (song tử): nam 18t

- Đẹp trai, thích giao tiếp, dễ tính, hài hước, chính chắn và ứng xử trưởng thành đôi lúc lại trẻ con. Hào phóng, sống tình cảm và hơi bốc đồng.

- Thường gây sự trêu mã mã và xử nữ, thường xuyên bị ăn dếp của ngư ngư.

9. Tiểu bạch (bạch dương): nam 18t

- Đẹp trai, mạnh mẽ, nhiệt tình, năng động, đầy nhiệt huyết. Ngay thơ nhưng khá láu cá. Liều lĩnh nhưng khá kiên quyết.

- Chuyên gia bày trò và quậy phá cũng mã mã, sư tử và song tử. Sợ nhất là thấy mã mã nổi giận.

10. Kết (ma kết): nam 18t

- Đẹp trai, nghiêm túc, cương quyết và khá tham vọng. Khá lạnh lùng và hay u sầu, dè dặt và sống nội tâm. Đôi khi nhút nhát và thiếu tự tin.

- Bình thường ít nói nhưng mà nham hiểm và đen tối lắm. Lâu lâu đưa ra mấy cái sáng kiến mà cả đám phải bật ngửa thán phục.

11. Yết (thiên yết): nam 18t

- Đẹp trai, từ tốn và quyền rũ. Mạnh mẽ, tự lập, công bằng tuy nhiên lại thù dai. Ít nói, lạnh lùng, hơi khó gần nhưng khá thú vị.

- Trầm tính và người đầy sát khí, bạn thân của ma kết, k nham hiểm đen tối bằng ma kết nhưng lại là “ác bá” trong mắt mọi người.

12. Bình (thiên bình): nam 18t

- Đẹp trai, hài hước, nhiệt tình, yêu hòa bình và có đầu óc phân tích tốt. Sống tình cảm và luôn thích đẽ yêu. Hơi lười biếng và khá cận trọng.

- Vì thích ăn ngon nên cũng có tài nấu nướng. Lâu lâu lại phá tanh nhà bếp và chịu sự hành hạ của cự giải.

Ở mỗi Chap sẽ có ảnh nhân vật, mình sẽ chú thích. Nếu k đúng lắm mọi người cũng đừng trách nhá....vì hình ảnh mang tính minh họa thôi mờ :)) :)) hi hi

2. Chap 2:

Ảnh bìa : Nhân mã - Bạch dương

Sáng sớm tinh mơ, tiếng báo thức âm ỉ vang lên k ngừng nghỉ, cô nàng với với cái đt tắt đi để ngủ tiếp nhưng mà hình như k đúng. Đt đâu có kêu, vậy báo thức ở đâu???

- DẬY MAU NẾU K MUỐN BỊ BỎ ĐÓI - tiếng hét thất thanh của cô nàng Xử nữ vang lên khắp 1 vùng.

À hóa ra nàng ta chính là cái báo thức vĩ đại mà cách 10m vẫn nghe rõ (khặc khặc..quá dữ dội).

- Á..á..á..tớ dậy mà dậy mà - Giải nhi và Bảo bảo ồ ồ đứng dậy đi vào nhà tắm.

2 cô nàng sau khi vsen vẫn còn ngái ngủ lật đật bước xuống nhà ăn. Vừa nhìn thấy cái liếc “thân thiện” của Tiểu xử 2 cô liền tỉnh hẳn rất nhanh đã ăn xong bữa sáng và xách balo chạy tọt ra xe mà k hó hé thêm câu nào.

Ở 1 căn biệt thự nguy nga tráng lệ, lấp lánh, lờ lợc.....có 1 cô nàng vô cùng vô cùng xinh đẹp đang từ tốn ăn bữa sáng với đôi mắt mở to nhìn 2 người đối diện.

- Nhìn 2 cậu như kiểu bị bỏ đói lâu ngày ý, làm gì mà vội vàng vậy có ai dành ăn với 2 cậu đâu? - ngư ngư k thể tin nổi liền nói

- Bọn tớ k phải là sợ ngta dành ăn mà chỉ sợ k có thzan để ăn hết tất cả nên phải ăn nhanh, gọn, lẹ ... Mã nhỏ? - Ngư vừa ăn vừa nhai vừa nói vội

- Ất ỉnh ác (Rất chính xác)- Mã vừa nhai nhồm nhoàm vừa gật đầu

- Haizzzz..thật hết cách - Ngư thở dài đầu hàng

Sau khi chiến đấu sạch sành sanh đồ ăn trên bàn, 2 cô nàng vỗ bụng đứng dậy xách balo lật đật chạy ra xe cùng Ngư ngư đi học.

- À..hôm nay là ngày đầu tiên đến trường mới

Ở 1 khu biệt thự cao cấp là mơ ước của bao người đang có 1 cuộc chiến tàn khốc xảy ra.

Một thanh niên tay cầm gậy đứng ở cửa phòng miệng giật giật mắt trừng to đang bước vào.

Một thanh niên khác lại tay xách cái xô k biết tính làm gì mà miệng cười vô cùng nguy hiểm cũng bước vào.

- A...a...a...a...a...lạnh lạnh lạnh quá...á...á...á - 1 tiếng hét thất thanh vang lên - là đứa nào dám đổ nước đá vào giường ta

- Là ta - thanh niên mạnh động cầm cái xô hồi nãy đứng ở cửa cười to

- Ya...Bạch dương..sao cậu dám..- Sư tử mặt đỏ gay gầm lên

- Ai bảo k chịu dậy - Tiểu bạch lừm lừm

Sư tử vác cái mặt hầm hầm đứng dậy, mang theo sát khí bước vào nhà vệ sinh.

Ở bên phòng bên cạnh

- Ya..cái tên lười kia mi có dậy k thì bảo - thanh niên cầm gậy hỏ báo quật mông tên kia

- Á..đau..dậy thì dậy sao phải ác thế - tên kia bắt dậy xoa xoa cái mông

- Cho cậu 5' chuẩn bị nếu k muốn ăn gậy

- Biết rồi...Song tử đáng ghét - Thiên bình lằm bằm lằm bằm đi vào nhà tắm

Đúng 5' sau 2 thanh niên đã có mặt ở bàn ăn. Mặt đen hơn than mang theo mùi sát khí nặng nề nhìn 2 tên đáng ghét đang rất thư thái uống cà phê. Cứ như kiểu "tôi k làm gì cả" trong khi lại mang tội ác đầy mình.

Ở cổng trường đại học ưu tú nhất nhì của thành phố. Đang có 1 buổi họp fan vô cùng náo nhiệt. Cụ thể là....

- Ế...vừa tới trường còn chưa biết mặt mũi đứa nào đã bị bu bám như kiểu đòi nợ thế này

- Haizzz..đẹp cũng là cái tội

- Ấy da..tớ sắp nghẹt thở chết rồi đây

- Mã mã, cậu làm gì đi chứ? - Ngư ngư chịu k nổi kéo tay Mã mã

- Ô kê để tớ - Mã mã xắn tay áo hùng hổ bước về phía trước, khuôn mặt đằng đằng sát khí nhìn đám đông buong 4 chữ - Tránh ra hoặc chết - tay k quên rút khẩu súng lục sau lưng ra

Đám đông mặt từ trắng sang tím, từ tím sang tái lui dần lui dần ra phía sau. K 1 ai dám hó hé hay lại gần.

Cả đám khúc khích cười

"K hổ danh Nhân mã ác nhân có tiếng" rồi cùng nhau xách ba lô lon ton đi tìm phòng học.

Từ xa xa có 1 chiếc xe đen bóng đang đứng im. Phía sau những ô cửa kính là những con mắt nhạc nhiên vô độ nhìn cái đám đông

- Haizzzz..thiệt là đáng sợ nha

- Khâm phục sự tàn bạo của bạn ý

- Ha ha..ai chứ Mã mã mà đã ra tay là chỉ có chết k toàn thây thôi

- Tiểu bạch..những lời này mà đến tai Mã mã thì hậu quả sẽ thế nào... - Sư tử cười nham nhở

- Ê k chơi đố nhà nhau nha. Tuổi còn yêu đời lắm nha - Tiểu bạch tái mặt

- Ha ha - Song tử cười to - xem ra cậu rất sợ Mã mã a

- Bộ các cậu k sợ cậu ấy chắc - Tiểu bạch lừm

- Tớ có làm gì đâu phải sợ - cả 3 gật gù
- Thôi lo vào lớp k lại bị phạt đấy. Ngày đầu tiên đi học trễ k hay ho chút nào - Bạch dương nhăn nhó.

3. Chap 3:

Ảnh bìa : Cự giải - Thiên bình

Sau gần nửa tiếng truy tìm phòng học, các mĩ nữ cuối cùng cũng đặt chân vào lớp, sau khi ngắmg nghĩa sơ qua lớp học, 6 nàng liền ngồi phịch xuống ghế rồi thở dài

- Ôi cái chân tuôi...lớp học quái gì mà khó tìm như quỷ á - Xử nữ vừa than vãn vừa xoa bóp chân
- Hê hê mới đi có tí mà cậu đã mỏi chân sao? Tớ có thuốc bôi này cậu muốn dùng k? - Bảo bảo mắt sáng rực nhìn Tiểu xử
- Cái gì đấy? - Tiểu xử nghi ngờ hỏi
- Thuốc tớ mới chế ra đấy, he he cậu muốn thử k? - Bảo bảo lắc lắc cái lọ trước mặt Tiểu xử
- Thôi miễn - Tiểu xử phũ phàng lườm Bảo bảo 1 cái. Cô biết thừa mấy cái thứ Bảo bảo chế ra vốn k có tốt lành gì cả

Bảo bảo xịu mặt quay đi.

- Mã mã iu dấu của tớ, cậu có muốn xuống căn tin với tớ hông? - Ngừu mắt long lanh nắm tay Mã mã
 - K phải cậu đói nhanh vậy chứ? Sáng nay cậu chả ăn gì nhiều còn gì? - Ngừu ngừu miệng há hốc nhìn Ngừu
 - Calo tớ tích tụ sáng nay dùng hết vào việc đi bộ tìm phòng học rồi - Ngừu nai tơ trả lời
 - Ôi mẹ ơi, này là voi k phải trâu - Ngừu tròn mắt
 - Mã iu dấu, đi với tớ nha
 - Ô kê con dê, tớ phải đi khám phá cái căn tin mới dc - Mã mã mắt sáng rực đứng dậy tay trong tay đi xuống căn tin với Ngừu ngừu.
 - Ôi 2 con lợn đó thật k biết nó là gì mà? - Ngừu ngừu lắc đầu
 - Ăn nhiều vậy mà tớ vẫn thắc mắc là sao 2 đứa nó vẫn có thân hình chuẩn k cần chỉnh nhỡ? - nàng Giải lên tiếng
 - Đúng đúng, tớ thấy suốt ngày chỉ ăn ăn và ăn mà tại sao lại k béo? - Bảo bảo cũng gật gù
- Ba nàng ngồi gật gù bàn tán về 2 con người kia mà k biết ở căn tin
- Hắc xì..hình như ai nói xấu tớ - Ngừu ngừu xoa mũi
 - Chắc mấy nhỏ kia lại bàn tán tụi mình đó mờ - Mã mã sau hồi suy nghĩ thốt lên
 - Chắc vậy rồi..à cậu muốn ăn gì? - Ngừu chỉ vào đồng hồ ăn
 - Mua mỗi thứ 1 ít đi..he he..mua cả snack nữa - Mã chỉ chỉ
 - Ô kê hê hê

Ở phòng học

- Tiểu xử..cậu có biết lớp mình có bao nhiêu người k? - Giải thắc mắc

- A.. hồi nãy tớ có nhìn thông báo...hình như lớp mình chỉ có 12 người thôi - Ngư ngư chen vào
- Ủa sao ít vậy? - Giải thắc mắc
- Lớp đặc biệt mà, với lại lớp mình là lớp học bồi dưỡng nên k phải ai cũng vào đc - Tiểu xử trả lời
- Ờ mà sao giờ này chưa thấy mấy người kia tới ha? - Ngư nhìn đồng hồ
- Bảo bảo,cậu lại đang làm cái gì vậy? - Giải quay qua chỗ Bảo bảo đang hí hoáy
- Tớ đang chế thuốc - Bảo bảo hí hửng đáp
- BẢO BÌNH - âm thanh k nặng k nhẹ của Tiểu xử vang lên nhưng cũng đủ làm Bảo bảo khiếp vía đẹp hết cái đồng hồ thí nghiệm vừa bày ra.
- Chào mọi người - trong khi các mĩ nữ đang nói chuyện ngoài cửa bỗng vang lên tiếng chào
- Xin lỗi tụi mình tới trễ - 1 giọng khác vang lên
- K sao,thầy cô vẫn chưa tới. Mấy cậu vào đi - Giải đứng dậy ngược lên nhìn rồi trả lời
- Vậy à? Xin chào tụi mình làm quen nha, tớ là Song tử - Song tử vừa thấy gái đẹp mắt liền sáng rực
- Này này, k phải thấy con gái nhà ngta xinh là lạnh chanh đầu nhá - Bạch Dương huých tay Song tử
- Hơ hơ thấy gái đẹp là bản năng trời dặt đó mờ - Song tử cười cười
- O, Song tử? Bạch dương?
- O Song ngư - cả 2 đồng thanh đáp
- Ha ha k ngờ mấy cậu cũng học lớp này nha - Ngư ngư cười cười
- Ha ha trời định trời định ha ha - Song tử cười lớn
- ~~
- Ủa mấy cậu quen nhau hả? - Cự giải quay qua Ngư ngạc nhiên
- Ủa họ là bạn chung nhóm với Mã mã đó
- À..ra vậy - Giải mỉm cười
- ~
- 4 chàng trai sau khi tìm đc phòng học liền tức tốc chạy đến vì sợ bị trễ. Nhưng lại k ngờ là thầy chưa vào và lại gặp người quen nữa
- Tớ tên Thiên bình, làm quen nha - Tiểu thiên sau khi nhìn thấy nụ cười dễ mến của Giải nhi liền chạy lại làm quen
- Hi hi, tớ tên là Cự giải, còn cô nàng đang đọc sách kia là Xử nữ, người đang hí hoáy kia là Bảo bình. Mấy cậu lại làm quen đi nha
- A...tớ tên Sư tử, xin chào. Mà cậu đang làm gì đấy? - Sư tử chạy lại chỗ Bảo bình đang hí hoáy tò mò
- Tớ là Bảo bình, tớ đang pha chế thuốc..he he cậu có muốn uống thử k? - Bảo bảo cười gian tà lắc lắc cái lọ trước mặt Sư tử
- Bảo bảo - 1 giọng nói nhẹ nhàng vang lên
- A...tớ cất ngay cất ngay đây - Bảo bảo giật mình cất ngay cái lọ đi
- ~
- Chào,cậu tên gì thế? - Sư tử chạy lại chỗ Xử nữ
- Tớ tên Xử nữ
- Mà này Bảo bình chế thuốc gì vậy? - Sư tử tò mò

- Mấy cái thuốc vớ vẩn á, cậu đừng nghe nó dụ k là chết có ngày á - Xứ nữ đe dọa
- Á sao nghe ghê vậy - Sư tử há hốc mồm
- Vậy nên cậu nên tránh xa Bảo bảo 1 chút he he - Ngư ngư vỗ vai Sư tử cười gian
- He he dạ tạ chị Ngư cảnh báo - Sư tử quay đầu chấp tay cúi đầu với Ngư ngư
- K có gì ke ke
- À mà Ngư ới, cho tớ hỏi Mã mã k học cùng mình hả? - Tiểu bạch ngó quanh chính là k thấy Mã mã
- À...có Mã mã cũng học chung mà - Ngư quay ra đáp
- O thế Mã mã đi đâu rồi - Bạch dương thắc mắc
- Mã mã á, cậu ấy đi với tình yêu của cậu ấy xuống căn tin rồi - Bảo bảo từ đâu xuất hiện hù chết Tiểu bạch
- Hả? Cái gì? Mã mã có người yêu sao? - cả 4 thanh niên mắt chữ A mồm chữ O la lên
- Là thằng nào vậy? Sao tớ k biết?
- Tớ sẽ đi chém chết cái thằng lào dám cướp Mã mã của tớ?
- Ôi Mã mã sao cậu muốn lấy chồng sớm vậy chứ?

Mấy chàng trai than trời than đất k tin vào cái sự thật đấy trong khi mấy nàng đang bịt miệng cười khúc khích. Bảo bảo chỉ nói có 1 câu mà mấy thanh niên này đã tưởng tượng xa xôi rồi...

Bỗng ngoài cửa

- Ai sắp lấy chồng cơ?
- Cả đám quay ra, thấy bóng Mã mã đang ôm snack nhai nhồm nhoàm
- Mã mã iu dấu của tớ - Sư tử đang định chạy lại thì bị ngáng chân té cái rầm
 - Ai là Mã mã của cậu? Mã mã là của tớ nhá - Tiểu bạch lườm lườm thu lại cái chân
 - Ê Mã mã của cậu hồi lào? - Song tử cốc đầu Sư tử 1 cái rõ đau
- Ba chàng thanh niên cãi nhau om tỏi lên chỉ vì tranh giành Mã mã, làm cô nàng đang ăn mà cũng k đc yên. Mã mã điên lên đập cho 3 tên kia 3 phát ngã nhào ra đất rồi hét
- Ê tui k phải của mấy người nha
 - Đúng đó, Mã mã là của tui à nha - Kim ngư từ đâu xuất hiện trên tay còn xách mấy túi đồ ăn
- Haizzzz...mấy cô nàng chứng kiến trận chiến tranh giành tình yêu của mấy người này mà ngao ngán thở dài.

4. Chap 4:

Ảnh bìa : Song ngư - Song tử

Trong lúc mọi người đang đùa giỡn vô cùng vui vẻ thì bỗng có tiếng đập cửa

Rầm

Bước vào lớp trước sự ngạc nhiên của mọi người là 2 chàng trai bảnh bao lạnh lùng

- Oa thật là đẹp trai quá nha - Bảo bảo mắt long lanh
- Hám trai - Sư tử mĩa mai

- Kệ tuổi, ông ghen tị vì k bằng ngta chớ gì? Xí - Bảo bảo trề môi
- Cái gì? Cậu nói cái gì? - Sư tử đầu bốc khói
- Chẳng lẽ cậu muốn tôi nhắc lại
- Cậu...coi chừng tui à nha - Sư tử lườm lườm
- Blè... - Bảo bảo lè lưỡi lêu lêu Sư tử

~

- Eo ôi...ai mang tủ lạnh đi học vậy? - Xử nữ lên tiếng
 - Khiếp...trời thì lạnh mà còn mang đá tảng đi học - Ngư ngư chêm vào
 - Uầy ai cho tờ mượn áo khoác chớ sắp lạnh chết roài - Ngừu Ngừu làm điệu bộ xoa xoa tay
 - Tớ phải yêu cầu nhà trường lắp lò sưởi - Tiêu bạch vuốt cằm
- Mấy anh chị kẻ tung người hứng thi nhau châm chọc hai cái con người vừa mới bước vào vẫn im lặng k nói gì
- Ấc ặc k chỉ lạnh mà tớ còn ngửi thấy mùi sát khí nồng nặc nữa - Giải nhi biểu cảm sợ sệt
 - Kinh..tớ xin chuyển lớp đây - Song tử mếu máo
 - Máy người bàn tán xong chưa? - thanh niên im lặng này giờ giờ mới lên tiếng, mặt còn hầm hầm
 - Á - cả đám kéo nhau tránh xa xa cái con người đáng sợ đó

~

- Hù Tiểu yết - Mã mã bỗng chạy lại đập vai chàng trai vừa lên tiếng
- Mã mã, cậu cũng học lớp này à? - chàng trai bên cạnh ngạc nhiên
- Ủ lâu lắm k gặp ha? Bọn cậu về nước khi nào vậy? - Mã mã rất vui vẻ cười nói
- Về hôm qua
- Tiểu yết, k nhận ra tớ à - Mã mã hươ hươ tay trước mặt Thiên yết
- Có - cậu đẩy tay cô ra
- Hai cậu xấu tính thật đó, về mà k nói bạn bè 1 tiếng - Mã mã giả làm mặt hờn
- Tớ mất số cậu nên k gọi đc - Kết thanh minh
- Hi hi, k sao. Hai cậu chỉ cần đãi tớ ăn để chuộc lỗi là đc - Mã mã ra vẻ từ bi
- Cậu vẫn hám ăn nhỉ? - Yết lườm

~

- Phía bên này nhìn thấy cái cảnh tượng vừa rồi liền ngồi đoán già đoán non
- Ủa Mã mã quen 2 tên đó à? - Tiểu bạch thắc mắc
 - Tớ k biết - Ngư ngây thơ
 - Nhìn vậy thì chắc là quen rồi - Tiểu xử nói
 - Sao Mã mã có thể quen biết mấy tảng băng đó nhỉ? - Ngừu ngưu khó hiểu
 - Tớ cũng thấy lạ nha, chơi với Mã lâu giờ mà chưa thấy Mã đi với 2 tên đó - Sư tử dăm chiêu
 - Người ta đi hay k sao cậu biết đc? Hâm - Bảo bảo khinh khỉnh nói
 - Ngày này, sao cậu cứ chọc tôi thế nhỡ? - Sư tử cáu

- Hai người k muốn ăn đòn thì thôi đi nha - Xử nữ hàm mặt

Cả 2 im re k dám nói gì nữa

~

- Nè mấy cậu chụm lại đó chi vậy? - Mã mã đột nhiên xuất hiện làm cả đám giật mình

- À k có gì..mà cậu quen 2 tảng băng đó hả? - Giải nhi thắc mắc

- Ủ bạn cũ của tớ, 2 cậu ấy mới ở nước ngoài về

- Khiếp...nhìn lạnh thấy ớn - Xử nữ bủ môi

- Hì nhìn vậy thôi chứ 2 cậu ấy dễ gần lắm. Mà mấy cậu lại làm quen đi tớ giới thiệu cho - Mã kéo mọi người lại chỗ 2 người kia

~

- Đây là Ma kết còn đây là Thiên yết, sau này đều học chung 1 lớp nên mọi người làm quen và giúp đỡ nhau với nha - Mã chỉ vào từng người rồi cười tươi

- Xin chào - mọi người đồng thanh

Cạch

Cánh cửa phòng bật mở. Mọi người quay ra, hóa ra là thầy giáo

- Các em ngồi xuống đi.

Mọi người đồng thời ngồi xuống hướng mắt lên bảng

- Chào các em, tôi tên là Thanh Hưng, từ bây giờ sẽ là chủ nhiệm của các em. Lớp mình là lớp đặc biệt chỉ có 12 thành viên, và thành tích học tập của em đều thuộc loại giỏi, vậy nên lớp mình sẽ đc ưu tiên nhiều thứ. Đầu tiên là các em đều đc ở trong khu ktx riêng ở ngay đằng sau dãy nhà này, thứ hai các em sẽ vừa đc học vừa đc đi thực hành nghiên cứu, thứ 3 là các em sẽ đc đi tham quan du lịch 1 tuần do nhà trường tổ chức, thời gian và địa điểm sẽ thông báo sau. Các em rõ hết chưa?

- Dạ rõ ạ - cả lớp đồng thanh

- Lớp mình bây giờ hay chọn ra 2 bạn lớp trưởng và lớp phó đi

- Thầy ơi cho bạn Ma kết là lớp trưởng còn Xử nữ là lớp phó đi thầy. Hai bạn đó học giỏi lại gương mẫu nhất đó thầy - Mã mã nhanh nhẩu lên tiếng

- Xử nữ và Ma kết, hai em có đồng ý k? - Thầy quay ra lớp hỏi

- Dạ đc - 2 người cùng trả lời

- Tốt, vậy bây giờ từng bạn giới thiệu làm quen tiện thể cho thầy biết tên luôn. Bắt đầu từ em đi - thầy chỉ ngay vào thành viên hiếu động Mã mã

- Dạ em tên Nhân mã ạ. Mọi người đều gọi em là Mã mã - Mã mã đứng dậy cười to

- Em tên là Song ngư

- Em là Kim ngư

- Em là Xử nữ

- Em tên là Cự giải

- Còn em tên Bảo bình

- Em là Bạch Dương

- Sư tử đẹp trai là em

” Ọe ” - đầu đó nghe thấy tiếng ới nữa.

- Em tên Thiên bình
- Và em là Song tử
- Ma kết
- Thiên yết

Hai con người này kiêu lười nên từ miệng phát ra chỉ có cái tên 2 chữ

- Vì hôm nay là ngày đầu nhận lớp nên các em k phải học gì cả. Các em có thể tham quan trường lớp hoặc làm quen bạn bè. Lớp trưởng lớp phó lên gặp cô văn thư để lấy chìa khóa khu ktx và nhận thông báo nha - thầy mỉm cười thân thiện rồi bước ra khỏi lớp

Ma kết và Xử nữ cũng đi

- Hura thiệt là sung sướng, hôm nay k phải học - Mã nhảy cẫng lên vui sướng
- Mã iu dẫu, tụi mình đi chơi đi - Ngừu ngừu lại chạy lại chỗ Mã mã
- Đi đâu cơ? - Mã ngây thơ hỏi
- Đi vòng quanh trường coi biết đâu có gì thú vị thì sao? - Ngừu mắt long lanh nhìn Mã
- Ô kê mình đi thôi
- Nay 2 cậu đi đâu đấy - Ngừu quay qua hỏi
- Đi tham quan trường
- Vậy tớ đi với - Ngừu chạy theo 2 người
- Tớ đi nữa
- Cả tớ nữa

.....

Vậy là cuối cùng k ai chịu ở lại phòng học mà cùng nhau đi tham quan trường. Họ vừa đi vừa cười nói rất vui vẻ, tuy nhiên họ đi đến đâu là hợp fan tới đấy. Cũng do bộ dạng xinh đẹp hút hồn của họ mà fan tới ngày càng đông khiến Mã ta phải vất vả dẹp đường...

5. Chap 5:

Ảnh bìa : Xử nữ - Ma kết

Xử và Kết cùng nhau lên văn phòng nhận chìa khóa ktx nhưng tuyệt nhiên 2 người k mở miệng nói với nhau câu nào. Suốt cả đoạn đường, Xử cứ chăm chú cuốn sách, Kết thì lặng thinh nghe nhạc, trông họ chẳng khác nào “yêu nhau mà giận hờn vu vơ”

Chỉ đến khi Xử đang đi thì bị 1 đám thanh niên vây quanh

- Người đẹp, đi đâu đấy? - 1 thằng chẳng biết là ngừu ma vương hay chư bát giới ngoi lên
- Ý cô em xinh đẹp cho anh làm quen nha - 1 thằng đầu trâu mặt ngựa khác lên tiếng
- Đi chơi với anh k? Em thích gì anh cũng chiều? - 1 thằng điên khác
- Tránh xa tui ra - Xử mặt hầm hầm ngữ giọng đều đều k cảm xúc
- Kiêu thế, anh thích rồi đó

- Đi với tụi anh, em thích gì cũng đc. Ha ha

Mấy thằng cứ vây quanh hết buồng lời trêu ghẹo rồi làm phiền lại còn dần tiến lại gần Xử làm cô sợ sệt cứ lui dần ra sau

- Á - cô vấp chân ngã vào ai đó, cô liền quay qua

- A tôi xin lỗi, tôi k cố ý - Xử đứng bật dậy cúi đầu xin lỗi rồi ngẩng mặt lên - Kết

Cậu nhìn cô chẳng nói chẳng rằng lườm đám thanh niên

- Tránh ra coi

- Mà là thằng nào?

- Có biết tao là ai k mà ăn nói kiểu đó thằng kia?

Mấy thằng kia đưa bộ mặt đe dọa với Kết rồi quay qua lại kéo tay trêu chọc Xử. Kết nổi đóa nắm tay Xử kéo lại, mặt đen hơn than người đầy sát khí quay qua đám đầu trâu mặt ngựa kia gầm gừ

- Tôi nói tránh ra

Đám thanh niên nhìn thấy sát khí nồng nặc đang lan tỏa kia mà khiếp sợ, cả đám k hện mà cùng nhau lui xuống k dám bước lại gần thêm bước nào. Kết nhanh tay kéo Xử đi lên văn phòng

- Cảm...cảm ơn - Xử ngại ngần quay qua Kết

- K có gì - Kết k cảm xúc nói

- Mà sao tự nhiên cậu lại giúp tôi? - Xử thắc mắc “cậu ta vừa khó gần lại chả thân quen mình sao lại giúp mình nhỉ?”

- Tôi chỉ k muốn mang tiếng ở ác thôi, với lại công việc cũng đang chờ - Kết k nhìn Xử trả lời

- À - Xử như hiểu đc gì đó gật gù

- Nè sao Xử với Kết đi lâu vậy nhỉ? - Giải ngóng ngóng

- Chắc là thầy cô giao nhiều việc đó, ngày đầu nhập học mà - Ngư ngẫm nghĩ

- Ủm chắc là vậy rồi - Giải gật đầu

Cả đám sau khi gây náo loạn quanh trường cuối cùng cũng bước đến khu ktx riêng của bọn họ. Nói là khi ktx vậy thôi chứ nhìn qua chẳng khác nào 1 căn nhà thiết lớn, có sân, có cổng, có vườn hoa cây cối, nhìn rất là giống biệt thự nha. Mà mà thích thú cứ ngắm ngó mãi k thôi. Mọi người cứ mãi mê nói chuyện ngắm ngía mà k biết Xử và Kết về

- Tớ lấy chìa khóa rồi, mọi người cùng vào đi nào - Xử xoay xoay cái chìa khóa trên ngón trỏ

- Oa Xử đã về - Mã nhảy lên vui sướng

Cả đám cùng nhau bước vào ktx, oa thật tuyệt nha, bước vào cửa có phòng sinh hoạt chung hay chính xác là phòng khách rất rộng, phía bên phải là nhà bếp và phòng ăn chung nhau, phía bên trái còn có phòng sách, ngay giữa phòng còn có cầu thang lớn, tầng 2 có 6 phòng và 6 phòng ở tầng 3 và 1 sân thượng. Thiết kế chẳng khác khách sạn là mấy, tiện nghi đầy đủ, phòng lại rộng rãi có thể sinh hoạt thoải mái.

Sau khi tham quan khu ktx xong mọi người đều tập trung ở nhà khách nghe Xử và Kết phổ biến công việc

- Có tất cả 12 phòng cho 12 người, mọi người muốn chia phòng như thế nào? - Xử hỏi ý kiến mọi người

- Tớ thấy hay là con gái ở tầng 2 còn con trai tầng 3 đi - Bảo bảo gơ tay ý kiến

- Mấy bạn nam đồng ý k? - Xử quay qua đám con trai

- Ủ vậy cũng đc, vậy giờ chia phòng đi - Tiểu bạch lên tiếng

- Vậy thế này đi nha.... - Xử cầm sơ đồ ktx rồi bắt đầu phân công phòng

Phân phòng như sau:

Tầng 2 :

201: Xử nữ

202: Cự giải

203: Bảo bình

204: Song ngư

205: Nhân mã

206: Kim ngư

Tầng 3 :

301: Bạch dương

302: Sư tử

303: Song tử

304: Thiên bình

305: Ma kết

306: Thiên yết

Sau khi phân phòng rõ ràng cho 12 người, Xử lại bắt đầu công việc khác

- Vì là ktx riêng cho mình nên chúng ta sẽ sinh hoạt như nhà ở bình thường, tự nấu ăn, tự dọn dẹp, tự đi chợ... Vậy nên chúng ta phải phân công nhiệm vụ rõ ràng, mọi người có ý kiến gì k?

- Tổ phụ trách nấu ăn cho - Giải giờ tay

- Ok nhưng 1 mình Giải nấu hơi cực, có bạn nào phụ trách chung với Giải k? - Xử nhìn quanh

- A Thiên bình nấu ăn cũng ngon lắm nè, hay Thiên giúp Giải đi - Song tử chỉ chỉ Thiên bình

- Thiên bình cậu có đồng ý k?

- Ủ vậy cũng đc - Thiên bình gật gù “gì chứ đc làm chung với Giải thì cậu vui lắm”

- Vậy đi chợ ai sẽ phụ trách - Xử lại hỏi

- Tổ...tổ đi chợ cho - Mã lại nhanh nhẩu

- A vậy tổ đi chợ với Mã - Ngư nhanh chóng giờ theo

- A tổ nữa, tổ muốn đi với Mã - Ngư cũng bon chen

- Tổ cũng muốn

- Cả tổ nữa

Cả Sư tử và Bạch dương đều đòi theo

- Chỉ cần 2 người thôi, vậy Mã với Ngư phụ trách đi chợ nhá - Xử dứt khoát

- Hu hu tổ cũng muốn đi với Mã cơ - Ngư ỉu xiu

Hai anh chàng kia cũng xịu mặt xuống

- Vậy ai sẽ giặt đồ?

- Ủm để tổ giặt đồ cho - Bảo bình ngập ngừng

- Ok vậy Sư tử cậu giúp Bảo bảo đi - Xử quay qua Sư tử đang ủ rũ

- Hả? Sao tớ phải làm chung với nhỏ đó? - Sư k cam tâm

- Nè nè, cậu tưởng tôi muốn làm chung với cậu à? - Bảo bảo bất mãn

- Hứ cậu có biết là đc làm chung với người đẹp trai như tôi là vinh hạnh lắm k? - Sư bắt đầu tự sướng

- Sr nha tôi đây k ham cái vinh hạnh kinh dị đó đâu - Bảo bảo liếc xéo

- Đây, cậu muốn ăn đòn k? - Sư giơ nắm đấm

- E HỀM - Xử nữ lên tiếng làm 2 con người đang cãi nhau ỏm tỏi kia câm như hến xịu mặt xuống

- K bàn cãi 2 người phụ trách giặt đồ - Xử k nói nhiều gạch 1 phát vào tờ giấy

- Rồi vậy còn lại phụ trách dọn dẹp ha, phòng ai thì tự người ấy dọn rồi, tớ phân công luôn khỏi cãi nhau nha, tầng 1 tớ sẽ lau dọn nhà bếp và phòng sách, Ngừ lau dọn phòng khách nha....

- Ok - Ngừ vừa ăn snack vừa gật đầu

- Tầng 2 Bạch dương và Song tử dọn dẹp và tầng 3 là Kết và Yết nha, ai ý kiến gì k? - Xử đảo mắt xung quanh thấy k ai nói năng gì liền gạch vào giấy

- Vậy phân công vậy nha, hôm nay bắt tay dọn dẹp luôn

Cả đám sau khi được phân công liền tranh thủ buổi sáng k đi học cùng nhau dọn dẹp. Mã và Ngừ phụ trách đi chợ mua thức ăn, Giải và Bình dọn dẹp nhà bếp và sắp xếp vài thứ, Xử cùng Ngừ lau dọn tầng 1, Dương và Song lau tầng 2, Kết và Yết im lặng k nói gì lên tầng 3, Bảo và Sư bị bắt ra quét sân dọn rác quanh nhà.

Sau hơn 2 tiếng mọi người đã xong hết việc, nhà cửa sạch sẽ gọn gàng ngăn nắp, rồi cùng nhau ngồi ở nhà khách coi tivi chỉ chờ Mã Ngừ Giải và Bình làm cơm trong bếp.

Hôm nay Mã với Ngừ mua rất nhiều thứ để tổ chức bữa tiệc nhỏ chào mừng ngày đầu tiên ở ktx

- Mọi người ơi vào ăn cơm thôi nào - Mã chạy vội ra nhà khách vẫy vẫy mọi người

- Oa đi ăn thôi mọi người ơi - Ngừ nghe đến ăn là chạy nhanh lắm

Mọi người ngồi vào chỗ, chờ đợi Giải và Bình mang rất nhiều đồ ăn ra nhìn vô cùng hoành tráng luôn.

- Oa Giải và Bình giỏi thật đấy, nhìn món nào cũng ngon hết trơn - Ngừ tròn mắt

- Cùng nhờ Mã và Ngừ đi chợ đấy, 2 người đấy rất biết lựa đồ nha - Giải ngồi xuống ghé vỗ vai Mã cảm tạ

- Tớ k ngờ cậu giỏi vậy nha Mã - Tiểu bạch cảm thán

- Mã là Đệ nhất - Sư cũng chen vào

- Mã good good - Song giơ ngón cái ra trước mặt

- Ăn đi k phải nịnh bợ - Mã k thèm đếm xỉa 3 tên kia quay qua gấp thức ăn lia lịa

- Mã iu dấu ăn nhiều vào - Ngừ gấp cho Mã 1 cái đùi gà

- Ngừ của tớ cũng ăn thêm đi - Mã gấp cho Ngừ 1 con cá chiên giòn

Hai người tình thương mến thương gấp cho nhau rất nhiều rồi ăn rất khó thế, khiến cho mọi người há hốc mồm trước tốc độ ăn khủng khiếp của họ. Đã vậy còn khiến cho ai kia mang theo tia mắt ghen tị.

6. Chap 6:

Ảnh bìa : Kim ngư - Thiên yết

Sau khi mọi người ăn uống no nê, Giải và Bình trong bếp rửa bát thì mọi người đang tranh thủ về phòng dọn dẹp phòng mình

- Ngư ới ời ới, có thể qua giúp tớ đc k? - Mã ở cửa phòng ló đầu qua phòng bên cạnh
- Đợi tớ xú - Ngư ở trong phòng đang xả nước nói vọng ra
- Ô kê bây bi

Mã lại chạy tọt vô phòng cầm cái chổi quét quét

~

- Xử để tớ giúp 1 tay - Giải vừa chạy ngang qua thấy Xử đang ôm cái chăn to nặng nhọc
- Ủm cảm ơn cậu - Xử chải chăn lên giường

~

Sau gần tiếng đồng hồ lau lau quét quét, Mã ta mệt nhọc nằm bẹp xuống giường ngủ luôn k biết gì. Ngư cũng vừa sắp xếp xong đồ đạc, thở phào cái rùi chạy lon ton qua phòng Mã

- Mã ới
- Suyt

Ngư đưa ngón tay lên miệng ra hiệu cho Ngư giữ im lặng rùi chỉ chỉ vào Mã đang nằm bẹp trên giường ngủ ngon lành

Ngư cười cười vẫy tay gọi Ngư ra ngoài

- Cậu dọn phòng xong chưa?
- Ủ mới vừa xong đang tính qua gọi Mã xuống chơi, ai dè cậu ấy ngủ mất tiêu - Ngư cười
- Hầy...dọn phòng mệt thật, tớ cũng buồn ngủ quá chừng, đang định chạy qua ngủ với Mã - Ngư ngáp nhẹ 1 cái
- A vậy tụi mình chui vào ngủ luôn đi, trời lạnh ôm Mã ngủ là sướng nhất - Ngư mắt long lanh
- Làm luôn

Nói rồi hai nàng lại quay lại nhảy tọt lên giường Mã ngủ, chẳng lâu sau cả 3 im lặng ôm nhau ngủ ngon lành k biết giờ giấc gì luôn

3h20' chiều

Xử nữ uể oải ra khỏi phòng, đi xuống nhà bếp uống nước, đi ngang qua phòng Ngư thấy k có ai lại nghĩ Ngư chắc đã xuống dưới

Lách tách

Xử rửa tay sạch sẽ xong mở tủ lạnh lấy ít trái cây ra gọt để tí mọi người dậy ăn cho sáng khoái (nhìn vậy chứ Xử như người chị luôn quan tâm chăm sóc các em đó)

Giải vừa phơi cái khăn ra ngoài xong nghe tiếng lách cạch trong bếp lại nghĩ là Ngư hay Mã đang tìm đồ ăn. Định vào hù ai dè lại thấy Xử đang gọt trái cây.

- Để tớ giúp cho

Xử đang gọt nghe thấy tiếng giật mình quay lại, hóa ra là Giải nhi, làm hú hồn

- Cậu k nghĩ trưa sao?

- Đâu có, tớ mới dậy 1 lúc vừa phơi cái khăn ra ngoài cho khô ý mà - Giải vừa gọt táo vừa nói

~

Trong lúc 2 người đang gọt trái cây nói chuyện vui vẻ, từ phía cầu thang có 1 bóng người đang đứng thẩn thờ nhìn vào bếp

- Hù

- Oái - Thiên bình đang thẩn thờ bị hù giật mình mém tí ngã xuống cầu thang - Tiểu bạch

- Ha ha cậu làm gì thẩn thờ vậy? - Tiểu bạch vỗ vỗ vai Tiểu thiên rồi ngó quanh

- K..k có gì - Tiểu thiên đang thẩn thờ bị hù chưa hoàn hồn lại bị hỏi vậy nên có tí bối rối

- Ờy Tiểu thiên, có phải cậu thích Cự giải k? - Tiểu bạch sau khi ngó quanh chính là thấy Cự giải đang ở trong bếp liền cười nham hiểm

- K có, cậu đừng nghĩ linh tinh - Thiên bình nghe vậy có chút giật mình

Tiểu bạch thấy thái độ của Bình liền ngay sau đó hiểu ra. Cậu chỉ cười vỗ vai Bình rồi kéo cậu ta xuống dưới

~

- Hai cậu đang làm gì thế?

Xử và Giải đang nói chuyện nghe thấy tiếng ở cửa liền ngẩng lên nhìn thì thấy Dương và Bình đang nhìn

- À bọn tớ đang gọt trái cây - Giải mỉm cười làm người nào đó lại ngẩn ngơ.

Mọi người sau giấc ngủ ngon lành, ai cũng phấn chấn đi xuống phòng khách tụ tập

- Nè, mọi người xuống ăn trái cây đi - Giải bưng đĩa trái cây đặt lên bàn

- Oa...Giải với Xử chu đáo ghê - Bảo bảo trầm trồ

- Ngon thiệt đấy - Sư cầm miếng táo vừa nhai vừa cười

- Ủa...Ngư, Mã với Ngư đâu? - Giải ngó quanh thấy thiếu thiếu

- Chắc mấy cậu ấy ngủ chưa dậy? - Bảo bảo vừa ăn dưa hấu vừa ngẫm nghĩ

- Lúc nãy đi ngang qua phòng tớ k thấy Ngư đâu cả - Xử nhớ lại

- Để tớ lên gọi cho - Giải chạy đi

Cộc cộc cộc

- Ngư ơi - Giải gõ cửa mãi k thấy ai ra

Cô đi qua phòng Ngư cũng k thấy ai cả, liền chạy qua phòng Mã thì thấy cảnh tượng vô cùng “dễ sợ”. Ngư và Mã ôm nhau còn Ngư gác chân lên Mã, cả 3 ngủ k biết trời chẳng mây gió gì luôn. Giải thấy vậy cười nham hiểm rón rén đóng nhẹ cửa rồi chạy vội vàng xuống phòng khách.

Hộc hộc

- Giải sao cậu vội thế? Ba người kia đâu? - Bảo bảo ngơ ngơ hỏi

- Nè mọi người, lên phòng Mã coi cảnh tượng “kinh dị” lắm - Giải cười nham nhở

- Có gì hót hở? - Tiểu bạch xen vào

- Có có..mọi người lên mà coi - Giải chỉ chỉ lên tầng

Thế là mọi người cùng nhau chạy lon ton lên chỉ trừ Kết và Yết vẫn ngồi im k nói năng gì.

- Ôi mẹ ơi, cảnh gì thế này? Ba người này có vấn đề gì sao? - Bảo bảo mở to mắt k thể tin nổi

- Tớ thật ghen tị a - Tiểu bạch ỉu xìu

- Tớ cũng muốn ôm Mã mã ngủ - Sư tử gào khóc

- Hic hic Mã ơi là mã - Song tử cũng ngậm ngùi

Cốc cốc cốc. Ba nàng cú 3 cú rõ đau vào đầu 3 cái tên dở người kia. Xử còn tranh thủ lấy đt chụp lại lâu lâu còn có cái troll bạn. He he

Sau 1 lúc ngẩng ngửa đã đời, Xử lại giường lay lay 3 con người nhưng họ chả thèm nhúc nhích, thế là cô nàng lại gỡ chiếu

- Mã Ngư dậy ăn cơm - Xử vận volum hết cỡ

- A ăn cơm - Ngư và Mã đồng thời bật dậy, vô ý đập mông Ngư 1 cái làm nàng ta cũng bật dậy xoa xoa cái mông

- Ấy da sao tự nhiên đập tuôi - Ngư ngơ ngác k hiểu gì

- A sr bạn Ngư, tớ k cố ý - Mã chạy tới chỗ Ngư

Cả đám k hện mà cùng nhau cười ầm lên. 3 người này k hiểu mô tê gì hết cứ quay qua quay lại nhìn nhau khó hiểu.

- K thể tin đc 3 người ôm nhau ngủ ngon lành ha - Giải bịt miệng cười trộm

- He he bt mà, ở nhà bọn tớ cũng hay ngủ chung lắm - Mã gãi đầu gãi tai

- Vậy tối cho tớ ngủ chung với cậu nha Mã? - Tiểu bạch mắt long lanh

- Xê ra - Sư tử k ngần ngại đập Tiểu bạch 1 cái - Tớ xí trước

- 2 cậu cảm ơn a, bổn thiếu gia đăng kí rồi - Song tử đẩy 2 người kia ra sau

Kết quả của cuộc tranh chấp kia chính là Song tử ăn 1 dép của Ngư ngư, 2 tên kia thì bị Mã nện cho 1 trận tời bời. Mặc kệ 3 tên dở người kia nằm bẹp dí dưới nền, 3 cô nàng tay trong tay xuống phòng khách chơi.

7. Chap 7:

Ảnh bìa : Bảo bình - Sư tử

Sáng sớm chưa thấy người đã nghe thấy tiếng ai đó ầm ĩ

- A a a a...nóng nóng quá - Tiểu bạch vừa hét vừa chạy vào nhà tắm xối nước

Bên ngoài có 2 cô gái đang cười rất là vui sướng

- Mã mã - Tiểu bạch hét ầm lên

Mọi người nghe tiếng hét thất thanh thì tò mò chạy qua ngó đầu vào phòng Tiểu bạch thì thấy Mã mã và Ngư ôm nhau cười. Thế là Mã mã kể lại

flash back

- Mã ơi dậy chưa? - Ngư như ăn trộm thập thò ngoài cửa

- Oáp...Ngư sao cậu dậy sớm vậy? - Mã dụi dụi mắt

- Tớ có trò này vui lắm, Mã tham gia k? - Ngư thoáng qua 1 tia cười狡 hoạt

- Có có - Mã như tên lửa phi từ giường bay vào nhà tắm Vscn xong chạy ra chỗ Ngư

- Thế này nha..... - Ngư thì thà thì thào vào tai Mã

Mã nghe xong gật gù rồi chạy đi vào phòng lấy cái bật lửa rồi cùng nhau lên tầng 3

Cạch

Cửa phòng bật mở, bên trong đang có 1 chàng trai khôi ngô tuấn tú ngủ say. Cả 2 khúc khích cười rồi rón rén rón rén lại gần. Ngư cầm cây nhang cắm vào chân cậu trai kia sau đó ra hiệu cho Mã châm lửa. Sau khi xong cả 2 ngồi ở ghế vừa chờ vừa bịt miệng cười.

2'

3'

...

6' trôi qua

- A a a a...nóng quá

Và từ khu ktx nọ có 1 tiếng hét thất thanh vang lên.

end flash

Sau khi kể xong, mặt ai đó đen hơn than bước ra từ nhà tắm, hằm hằm mang đầy sát khí nhìn người kia. Cả đám ãc trợn cười no nê vào buổi sáng.

- Tiểu bạch, cũng nhờ cậu mà tớ k cần tắt báo thức nữa - Song tử vỗ vai Tiểu bạch

- Phải phải, nhờ cậu mà tớ k lo có người đe dọa đây nữa - Bảo bảo mang về cảm tạ vừa dứt lời liền thấy lạnh sống lưng. Hóa ra là Xử đang lườm cô

- Mấy người đừng có cười nữa - Tiểu bạch mặt cắt k còn giọt hằm hằm nhìn đám người kia sau đó đẩy họ ra đóng cửa cái rầm.

Cả đám lại ãc thêm tràng cười.

Bữa sáng ãc Giải chuẩn bị khá chu đáo, mỗi người 1 phần gồm bánh sandwich, cơm nắm, trứng ốp la, xúc xích chiên, thịt hun khói và 1 cốc sữa. Trên bàn bày 12 đĩa dành cho 12 người, sau khi mọi người ngồi vào bàn ăn ai nấy cũng trầm trồ ngưỡng mộ Cự giải vừa giỏi vừa đảm đang. Bữa sáng trôi qua thật bình yên, ăn xong mọi người cùng nhau xách cặp đến lớp.

Cũng rất may nha, dãy nhà học của họ ngay phía trước chỉ cần đi 1 đoạn là họ đã có thể đến nơi, vừa rút ngắn ãc thời gian lại có thể tránh hợp fan khắp nơi...Đây như là 1 may mắn với Mã vì mọi lần hợp fan cô toàn phải ra tay dẹp loạn.

Mọi người rất nhanh đã có mặt ở lớp học. Vì là lớp học đặc biệt nên ãc thiết kết kiểu Nhật, mỗi người 1 bàn gồm 3 dãy theo hàng dọc mỗi dãy 4 bàn. Theo như sự sắp xếp của Xử và Kết thì vị trí ngồi như sau :

Dãy 1: Xử nữ - Ma kết - Nhân mã - Bạch dương

Dãy 2: Bảo bình - Sư tử - Song ngư - Song tử

Dãy 3: Cự giải - Thiên bình - Kim ngư - Thiên yết

Sau khi sắp xếp xong thứ tự cũng là lúc giáo viên bước vào.

Cạch.

Cửa bật mở

- Chào các em, cô tên Hải Yến, sẽ dạy các em môn Anh văn - cô giáo này bảo trẻ cũng k phải trẻ, già cũng chả phải già, mặt thì nhăn nhó, nhìn thì khó ưa. Đối với cả lớp vừa thấy ãc k ưng mắt cho nên tiết học bắt đầu chỉ có mình bà cô chăm chỉ giảng bài còn bên dưới thì....

Xử nữ chỉ ham đọc sách Toán.

Ma kết thì vừa nghe nhạc vừa bấm đt cạch cạch.

Cái hội Mã, Dương, Ngư, Song và Sư thì chụm 5 chụm 7 tám chuyện rùi bày trò lung tung.

- Nè, nhìn bà già này khó ưa ghê? - Sư lên tiếng
- Đúng á, nhìn thấy ghét hà - Ngư gật gù
- Mặt bà đỏ chặc cả tẩn xi-măng đó nhỡ? - Mã ta cau mày
- Hơn ý chứ - Dương bồi thêm
- Ê bày trò phá bả đi
- Ô kê - cả lũ đồng thanh

K quan tâm cái đám đang tùm 5 tùm 7 kia, Bảo bảo nghiên ngẫm nghiên cứu thuốc lâu lâu lại nhận đc ánh mắt “ăn tươi nuốt sống” của nàng Xử bên cạnh.

Bên này thì Giải và Bình đang nghiên cứu sách dạy nấu ăn còn Ngư nương và Yết đại đang gục mặt lên bàn say giấc mộng đẹp.

Mọi người đang ai làm việc nấy thì bỗng

- Á á á - tiếng la hét kinh dị của bà cô Yến - chuột....chuột kìa

Bà cô nhảy phập lên ghế co giò trông rất tội nghiệp mặc kệ hình tượng “yếu điệu thực nữ” của mình mà la hét.

Cả đám ở dưới đc trợn cười no nê. Ngư và Yết nghe thấy tiếng hét kinh dị ấy mơ màng bật dậy, nhìn cảnh tượng kia cũng lơ mơ đoán ra ai đã làm.

flash back

- Ê mình hù bà cô đi - Mã mã hí hửng
- Hù sao? - Dương tò mò, nhìn cái bản mặt đó là biết Mã có trò rùi

Mã thò tay vô túi, cả đám mắt to mắt nhỏ hướng theo tò mò. Rất nhanh sau trên tay Mã mang 1 con vật vô cùng vô cùng “đáng yêu” ra. Cả đám cùng nhau cười nham nhở.

Sư tử đc lệnh tay cầm con chuột đi lên

- Thưa cô cho e ra ngoài
- Ủ

Sư tử lên ra ngoài chạy ra căn tin mua ít bắp rang rồi chạy lẹ vào

- Thưa cô em vào lớp

Sư tử chạy vào đứng ngay sau lưng bà cô thả 1 ít bắp xuống rùi thả con chuột ngay dưới đôi giày chục phân của bà rùi tọt ngay về chỗ.

Sau đó thì....

end

Hiện tại cả đám đang cười vô cùng sung sướng, lại còn đc uống nước miễn phí...ở dưới phòng hiệu trưởng.

- E hèm - giọng khàn đặc của cụ hiệu trưởng hói đầu còn 2 chỏm tóc vang lên chấm dứt trận cười của cả bọn
- Bọn em còn cười đc à? - thầy già nghiêm giọng
- Dạ hồng lệ khóc thầy? - Mã lạnh chanh
- Hừm - thầy già nghe thấy liền tức muốn học máu cơ mà vẫn cố tỏ vẻ nghiêm nghị - các em có biết các em đã làm gì k?

- Dạ biết, bọn em trừ hại cho dân - Mã mã lại lạnh chanh

- Hử? Tại sao lại trừ hại cho dân? - Thầy già thắc mắc

- Dạ...bọn em đe dọa cô già là muốn tốt cho trường, cho các sinh viên khác và cho thế hệ sau này đó thầy - Mã mã hùng hổ

- Thầy vẫn k hiểu - Thầy già vẫn ngây thơ

- Thầy k biết sao? Cô già xấu xí như vậy làm mất thẩm mỹ trường mình, làm ảnh hưởng đến tinh thần học tập của sinh viên, làm mất thẩm quan đường phố.....bla bla bla - Mã mã tuôn 1 tràng làm cả đám chóng cả mặt.

Thầy già nghe xong xây xẩm mặt mày, nhưng cũng thấy hợp lí đôi chút (ôi thầy bị triết lí của Mã mã làm lung lay rồi sao?). Rất nhanh sau đó thầy già lấy lại vẻ nghiêm nghị sau khi nhận ra đc là tên học trò này đang troll mình.

- Nhân mã

- Dạ - Mã tròn xoe mắt

- Em có muốn tôi gọi phụ huynh k hả? - thầy già gầm gừ

- Chết cha...Mã mã lại sắp...- Tiểu bạch thì thầm với Song tử

- Chết rồi giờ sao? - Song tử lo lắng

- Nguy rồi thầy mà nói nữa là có chuyện ớ - Song ngư bầm bầm ngón tay

Cạch. Rắc rắc

- Thầy muốn mời phụ huynh em? - Mã thay đổi sắc mặt

- Phải, nếu em còn quậy phá nữa tôi sẽ gọi phụ huynh em - thầy già kiên quyết

- A vậy thầy cứ gọi đi ha - Mã mã xua xua tay - nhưng mà....

Cạch.

- Đợi đến lúc đó thầy bỏ mạng trước rồi - Mã cầm súng lục chìa vào thầy già

Quạ quạ...quạ bay qua đầu. Thầy già tay vỗ ngực, mặt đen hơn than, mồ hôi nhễ nhại, tay chân bủn rủn ngồi thụp xuống ghế.

- Thầy...thầy k gọi nữa k gọi nữa, em...em có thể về lớp rồi - thầy già sợ quá lắp bắp

- A vậy chào thầy em về - Mã xoay xoay khẩu súng trên ngón trỏ rồi quay đầu đi

Cả đám này giờ xanh mặt, cứ nhắc tới phụ huynh là Mã mã lại “nổi cơn”. Gì chứ đe dọa Mã mã thì kết cục rất thảm nha. Bố mẹ Mã mã còn sợ muốn chết nữa là, Mã mã rất biết cách khiến người khác đau tim đấy mà.

8. Chap 8:

Ảnh bìa : Song ngư

Sau khi từ phòng hiệu trưởng ra, cả đám chán nản chả muốn lên lớp nữa, với lại bà cô kia cũng bị hù dọa xanh mặt rồi chắc k dám lên lớp nữa đâu...vậy nên cả đám quyết định.....CÚP HỌC TẬP THỂ.

Cả đám rủ nhau trốn học ra cổng trường hú taxi đi chơi. Nói rủ nhau vậy chứ mấy anh thanh niên là người khởi xướng đó.

Chiếc taxi dừng lại ở trước tấm biển lớn rõ 3 chữ “RẠP CHIẾU PHIM”. Thời điểm 12 con người bước xuống xe là lúc người đi qua lại đâm sầm vào nhau, ùn tắc giao thông, tai nạn liên tục....ai ai cũng quay lại nhìn mà thăm ngưỡng mộ.

Dù vậy họ vẫn mặc kệ cùng nhau tiến vào phía trong, sau khi xem danh sách phim và thảo luận kĩ càng, bộ phim được lựa chọn là “fast & furious 7”.

Tiểu bạch và Sư chạy đi mua vé, Song tử và Thiên bình đi mua bắp nổ, Kết và Yết mua nước uống. Mấy nàng thì đứng ở cửa chờ, mấy chàng trai đi qua cứ ngoái nhìn mãi k thôi, còn mấy cô nhân viên thấy trai đẹp mà quên cả công việc cứ chống cằm thần thờ.

12 con người bước vào phòng chiếu, mỗi người cầm vé, bắp nổ và nước uống vào ghế ngồi của mình. Họ được ngồi nguyên 1 hàng ghế đúng 12 chỗ luôn. Ngưu, Ngư, Dương, Sư và Song cứ đòi ngồi với Mã, họ đưa qua kéo lại làm Mã ta chóng cả mặt. Vì để chấm dứt cuộc tranh giành dữ dội này chị Xử liền lên tiếng dẹp loạn.

Sau khi sắp xếp xong, chỗ ngồi như sau:

Thiên bình

Cự giải

Bảo bình

Sư tử

Ma kết

Xử nữ

Bạch dương

Song tử

Song ngư

Nhân mã

Kim ngưu

Thiên yết

Cả đám yên vị chỗ ngồi xong im lặng cùng coi phim.

Sau 20' trôi qua...

Bịch.

Nàng Ngưu gật gà gật gù ngả đầu xuống vai ai kia mà ngủ. Yết đang coi phim bỗng thấy vai mình nặng trĩu mà giật mình quay qua. Ra là con trâu ngủ, cậu định đẩy ra nhưng thấy cái khuôn mặt mũm mĩm kia ngủ thật ngon lành liền để yên cho cô gối. K lâu sau cậu cũng tựa cô ngủ luôn (đúng 2 con heo, lúc nào cũng ngủ).

Quay qua bên này

Khò khò. Ngư và Mã từ khi nào cũng tựa nhau ngủ ngon lành, chả biết trên màn hình chiếu cái gì luôn. Song tử quay qua thấy 2 con người này ngủ liền chống cằm nhìn k thèm coi phim luôn.

“Người gì đâu mà ngủ thôi cũng đẹp thế nhỉ?”

Tiểu bạch quay qua thấy cái tên bên cạnh cứ ngơ ngơ ra liền nhòm người ra phía trước xem, hóa ra thấy tên biến thái này đang ngó Mã mã của cậu ngủ

- Biến thái - Tiểu bạch cú mạnh 1 phát vào đầu tên kia

- Á đau - Song ôm đầu kêu lên

- Suyt - Xử nữ quay qua lườm làm Song xấu hổ im luôn k nói gì chỉ lườm cái tên khốn bên cạnh 1 cái.

Xử sau khi đe dọa tinh thần tên kia lại quay lại yên vị coi tiếp bộ phim, đang coi tự nhiên giật mình quay đầu thấy tên Kết đang tựa vai cô ngủ, cô đẩy nhẹ ra

- Này, sao cậu lại tựa tôi ngủ?
- Tôi mượn vai xú k đc sao? - Kết xoa xoa cái chỗ vừa bị Xử lấy vai huých vào
- Cậu đi coi phim hay đi ngủ? - Xử cau mày
- Cả hai - cậu nhún vai đáp
- Kệ cậu nhưng vai tôi k phải cái gối - Xử lườm
- Tôi thấy cũng êm mà - Kết vô tư nói
- Hử? - Xử thoáng chút đỏ mặt khi nghe vậy, cũng may trời tối k ai biết

Kết im lặng k nói gì nữa, tựa lưng vào ghế nhằm hồ mắt lại, Xử thì có chút ngại ngùng cũng im luôn mắt thì coi phim nhưng đầu thì nghĩ vu vơ.

Chỉ có mỗi Giải, Bảo và Bình nghiêm túc coi phim, chẳng nói chẳng rằng gì hết.

~~

- Oa sáng khoái quá - Ngư vươn vai thoải mái khi vừa bước ra cửa
- Cậu sáng khoái còn tôi đau vai đấy - Yết bóp bóp cái vai
- Hả? Cậu đau vai thì liên quan gì tôi? - Ngư ngạc nhiên
- Cậu ngủ tựa vai ai đấy mà bảo k liên quan - Yết liếc xéo
- Hả? K phải vai Mã sao? - Ngư đưa ánh mắt thắc mắc qua Mã, nhưng đáp lại chỉ là cái nhún vai “tớ k biết” của Mã.
- Cậu thử nhớ xem

Ngư nhớ lại, lúc đó hình như mình tựa bên trái, cơ mà Mã ở bên phải mà. Vậy đúng là như tên này nói. Cô thoáng đỏ mặt cúi đầu k dám nhìn ai kia, điệu bộ của cô làm ai đó cảm thấy khá đáng yêu, cậu khẽ mỉm cười nhưng k ai biết.

Cả đám thấy điệu bộ của Ngư mà òa lên cười, thiệt là Ngư ngố mà.

- Thật là...đi coi phim mà nhìn đội hình kê nhau ngủ vậy đấy - Xử nói mà còn khề liếc ai đó
- Hi hi...tớ đang coi buồn ngủ quá nên ngủ k biết gì luôn - Mã gãi đầu
- Tớ cũng vậy - Ngư cười thẹn
- Đừng nhìn tôi - Kết thừa biết cái liếc mắt kia
- Hừm - Xử hừ nhẹ
- Thôi đi ăn đi, tớ thấy cũng đói rồi - Giải xen vào xua tan bầu không khí này
- Phải a..đi ăn là đi ăn - cả Mã và Ngư nghe thấy ăn là mắt sáng rực
- Mã iu dẫu, đi ăn thôi nào - Ngư nắm tay Mã
- Nào đi thôi nào

Cả hai tay nắm tay nhảy chân sáo tung tăng ra khỏi cửa rạp. Điệu bộ đáng yêu của 2 người khiến ai kia khẽ nở nụ cười.

7h30' tối ở ktx.

- SU TỬ - tiếng hét vang vọng của Bảo bảo làm cả khu ktx như gặp phải động đất - cậu đứng lại cho tôi

- Có điên mới đứng lại - Sư chạy thục mạng quanh nhà

Víu~~

Bốp. 1 chiếc dép bay xa hạ cánh trên người nào đó.

- Cậu tưởng chạy mà đc à? - Bảo chạy lại chỗ Sư đang nằm bắt động trên sàn lấy lại chiếc dép

- Tha cho tôi, lần sau tôi k phá nữa - Sư chấp tay cầu xin

- Cậu có biết cậu làm hỏng hết nghiên cứu vĩ đại của tôi rồi k hả? - Bảo trừng mắt

- Tôi k cố ý - Sư mắt long lanh nhìn như mèo con rất tội nghiệp

Bụp bụp bụp.

Bảo đấm Sư 3 phát rồi đứng dậy phủi đít quay về phòng, để lại cậu Sư nằm bất động miệng giật giật k nói lên lời.

- Đáng đời...ai biểu mò đến đóng chai lọ của Bảo bảo làm gì - Mã đứng trên cầu thang nhìn xuống

- Cho chừa cái tật chọc gái - Dương đứng trên tầng 3 gật gù

- Ngu thì chết chứ tội tình gì? -Kết đang đọc báo ở phòng khách phán

- Tội nghiệp...Bảo bảo cũng mạnh tay quá - Giải ở trong bếp ngó ra

- Kệ cậu ta đi...cũng tại cậu ta mà - Thiên khinh khinh nhìn Sư

- Bảo nổi cáu cũng đáng sợ lắm nha - Giải lắc đầu

- Thôi kệ họ, cậu để tớ rửa nốt cho - Bình đẩy tay Giải ra

- K sao để tớ rửa cùng, cũng gần xong rồi mà - Giải mỉm cười khiến ai kia ngẩn ngơ

Giải và Bình tranh thủ cùng nhau rửa nốt đồng chén bát mặc kệ tên nào đó thân tàn ma dại lết xác về phòng.

Một buổi tối khá “bình yên” trôi qua.

9. Chap 9:

Ảnh bìa : Song tử

- A lô...bệnh viện ạ, cho 1 xe cấp cứu đến đây nha, có người bị ngất xỉu

Rất nhanh sau đó ở cổng trường xuất hiện xe cấp cứu, mọi người trong trường ai nấy cũng đều ngạc nhiên cả. Bọn họ đều thắc mắc là ai đc đưa đi cấp cứu, chỉ duy nhất vài con người biết đc chuyện gì thôi.

flash back

Sáng sớm ở cái lớp học đặc biệt kia đã có mặt đầy đủ 12 thành viên, hôm nay cả đám tích cực đi học đúng giờ lạ kì.

Cả đám đang nháo nhào lên quậy phá, nói chuyện đủ kiểu thì...

Cạch.

Cửa phòng bật mở, từ ngoài bước vào là 1 bóng người duyên dáng, bước đi lả lướt, người cứ eo qua bên này lướt qua bên kia như kiểu xương sống bị gãy làm mấy khúc. Chân ngắn quắt đôi giày chục phân, mặt mụn trét cả chục tấn phấn, thân hình thô kệch mà còn mặc váy bó ôm sát người. Phải gọi là tuyệt tác tuyệt tác “kinh dị nhất quả đất”.

- Chào các em - bà còn dùng cái giọng điệu nhõng nhẽo khiếp đảm ra nữa.

- Hôm nay chúng ta sẽ học môn Triết, cô tên là Như Quý sau này sẽ phụ trách môn này của các em - bà vừa nói vừa đi xuống phía lớp
- Ơe...mùi gì kinh vậy? - Mã bịt miệng
- Ai mang tất ử tới đây à? - Bảo vội bịt mũi
- Có ai thấy con chuột chết nào k? - Tiểu bạch mặt nhăn như khỉ bịt mũi
- Mùi này còn kinh hơn bãi rác sau trường nữa - Sư tử trợn mắt
- Này này, tớ thấy mùi này hơi giống.... - Ngưu như nghiệm ra gì đó
- Giống gì cơ? - Giải quay xuống
- Giống...giống cái gì mà dùng trong wc á? - Ngưu cứ ngẫm nghĩ
- A tớ biết...con vịt con vịt đấy - Mã mã búng tay cái phốc
- A đúng đúng a - Ngưu hòa theo

.....

Cả đám cứ bàn luận k ngừng nghĩ cái mùi thoảng qua kia mà k biết mặt ai đó đen hơn than, quạ bay đầy đầu, miệng giật giật như bị động kinh nhìn k chớp mắt cái đám học trò này. Bọn nó đang cố ý nói cái gì vậy? Gì mà tất ử, chuột chết, bãi rác....lại còn gì mà con vịt nữa???

- Rốt cuộc mùi này ở đâu ra vậy? - Tiểu bạch cứ thắc mắc
 - A tớ nhớ k nhầm thì mùi này xuất hiện sau khi bà cô vào lớp - Mã chột lóe mắt
- Thế là cả đám cùng ngoảnh đầu ra tập trung toàn bộ ánh mắt xét nét lên người bà làm bà còn ngượng chín mặt nhưng vẫn cố lấy vẻ bình tĩnh
- Em vừa nói gì cơ? Ý em nói mùi nước hoa của tôi kinh dị sao? - bà lườm Mã muốn rút mắt ra ngoài luôn
- Cả đám lại được trận cười sung sướng, nói vậy chẳng phải bà đang tự nhận mùi nước hoa của bà kinh dị sao? A ha ha ha.
- Đúng rồi đó cô - Mã cười k nể mặt mũi ai luôn
 - Em...em...em... - bà cứng họng k nói đc gì luôn
 - Em làm sao ạ? - Mã mặt long lanh, miệng cười khúc khích
 - Tôi sẽ yêu cầu thầy hiệu trưởng xử lí em? - bà sắp đứt dây thần kinh rồi
 - Cô cứ tự nhiên đi ha - Mã xua tay làm vẻ k quan tâm

Xoảng.

Tiếng như cái gì đó rơi vỡ vào đầu vậy. Bà cô trợn mắt lên k tin nổi nhìn vào đứa học trò kia, nó tỉnh như kiêu k sợ trời sợ đất luôn kia. Ôi trời ơi tôi phải làm sao với cái bọn nhóc này đây? Bà cô khóc ròng trong lòng, ngậm ngùi bước lên bảng

- Em coi chừng tôi - bà đi lên còn tranh thủ liếc xéo Mã 1 cái

Cả đám sau khi làm bà tức chết rồi đợi bà cô quay lên bảng lại túm tụm với nhau

- Ê có trò gì k Ngưu? - Song vỗ nhẹ lưng Ngưu
- Tớ có này - Bảo sáng mắt quay xuống
- Gì đấy? - Sư nghi ngờ nhìn cái lọ trên tay Bảo
- He he...đây là thuốc tớ mới chế ra đấy - Bảo lắc lắc cái lọ
- Thuốc gì? - Xử liếc liếc

- Thuốc này uống vào sẽ bất tỉnh ngay trong 2 ngày, sau khi tỉnh dậy sẽ k nói đc trong 1 tuần. Ngoài ra còn bị mắc bệnh ảo tưởng trong thời gian ngắn... - Bảo bảo cười nham nhở

- Ấc...thuốc gì đáng sợ quá vậy? - Sư trợn tròn mắt

- He he

- Được đấy...tụi mình cho bà cô uống đi - Mã khoái chí

- Nhưng phải làm sao? - Dương thắc mắc

- Ờ phải đấy..làm sao tự nhiên bà chịu uống đc? - Giải bầy giờ lên tiếng

- Yên tâm...Kết ơi - Mã mã cười ranh mãnh quay ra Kết

Kết chẳng nói chẳng rằng thò tay vào balo lấy ra 1 con vật dài dài ghê ghê đưa ra trước mặt....

- Oái...rắn - Ngư hoảng hốt

- Suyt - Mã bịt miệng Ngư lại

- Ừm Ừm...- Ngư bị bịt miệng rên rĩ

- Thế này nha..... - Mã thì thầm

Sau đó Kết hiên ngang ra bên ngoài đứng ngay cạnh cửa thả nhẹ con rắn xuống cho nó trườn theo mép tường đến gần chân bà cô, sau đó Kết đưa tay ra hiệu Ok. Mấy nàng thấy tín hiệu liền giả bộ nhảy lên ghế

- Á á rắn kìa rắn kìa

- Cô ơi rắn dưới chân cô - Ngư hét lên chỉ chỉ

Bà cô đang viết bảng nghe tiếng hét sợ quá nhảy tọt lên ghế giáo viên mà hét

- Rắn....rắn...cô sợ rắn

Cả đám khê cười khúc khích. Sau đó ra hiệu cho Yết lên, Yết im lặng đi lên bục rồi lấy chân đè nhẹ đầu con rắn rồi bắt nó lên đi ra ngoài chỗ Kết. Loài rắn này hiền mà, lại chả độc.

Cả đám giả bộ tỏ phào nhẹ nhõm, Sư đc phân công cầm chai nước pha thuốc lên rùi dùng mĩ nam kế dụ bà uống

- Cô uống miếng nước đi - Sư giả bộ ân cần đưa chai nước ra - bọn em bắt rắn bỏ đi rùi

Bà cô đang sợ chết thấy cậu kia cầm con rắn đi ra đã bớt sợ, lại thấy cậu học trò đẹp trai ga lăng đưa nước liền k ngần ngại uống ực ực. Cả đám nhìn nhau cười khúc khích, k lâu sau bà cô đột nhiên lăn đùng ra đất. Thế là Mã cầm đt lên bấm 115...

~~

10. Chap 10:

Ảnh bìa : Cự giải

Sau khi khiến cô giáo trẻ đc xe cấp cứu rước đi, cả đám lại được ngồi uống nước miễn phí trên phòng hiệu trưởng. Thầy già đau khổ nhìn đám học trò

- Các em lại bày trò gì vậy?

- Dạ bọn em có làm gì đâu thầy? - Ngư ngơ ngác

- Thế sao lại có xe cấp cứu đến trường mình? - thầy già nghi ngờ
- Dạ lúc này đang học đột nhiên có con rắn từ ngoài bò vào khiến cô giáo sợ quá ngất đi đó thầy, bọn em thấy vậy lo lắng nên gọi 115 thôi ạ - Mã lanh chanh giải thích
- Có thật vậy k? - thầy già vẫn nghi ngờ
- Phải ạ - cả lũ lại ra vẻ ngây thơ vô số tội đáp làm thầy già k biết phải nói gì luôn
- Thôi các em về lớp đi - thầy già đành lắc đầu bỏ qua
- Thế ai dạy bọn em ạ? - Giải hỏi
- Thôi cho các em nghỉ về ktx? - thầy bắt lực thở dài
- Yeah yeah. - Mã nhảy cẫng lên vui sướng rồi bỏ lại thầy già phi thật nhanh về ktx.

~~

9h20' sáng ở ktx

- Mã ơi - Giải gọi
- Ơi mã đây - Mã từ đâu phi ra
- Đi chợ đi nành - Giải giật mình
- Ô kè - Mã bay ra phòng khách - Ngư ơi đi chợ
- Tớ bị đau bụng, cậu rủ người khác đi thay đc k? - Ngư xoa xoa cái bụng mắt long lanh
- A vậy cậu nghỉ đi...tớ tìm ng khác - Mã cười vỗ vai Ngư

Mã ta liền sau đó chạy lon ton quanh nhà chỉ để hỏi 1 câu “có ai đi chợ với tớ hông?”. Tuy nhiên lại k ai lên tiếng, Ngư thì bị Xử lòi đi dọn dẹp, Bảo và Sư đang ở phía sau giặt đồ nên k nghe thấy, Yết thì ngủ ở phòng k quan tâm, Song thì bị Ngư bắt đi mua thuốc. Mã ta ỉu xiu đang định quay ra thì thấy Kết và Dương đang đi xuống, cô chạy lại nắm tay Kết kéo đi

- Kết ơi Kết ơi đi chợ với tớ đi - Mã mắt long lanh nài nỉ
- Để tớ đi với cậu - Dương bon chen

Nhưng Mã mặc kệ cứ kéo Kết theo mặc dù Kết chưa mở miệng nói câu nào. Thế là Kết bất đắc dĩ phải đi theo con ngựa hăm này còn Dương bốc khói đầu ghen tị đứng nhìn 2 người họ bước đi.

- Ấy da...có người ghen kìa? - Ngư đang coi tivi quay ra
- Tiểu bạch..xem ra cậu k có cơ hội rồi - Bình ở trong bếp nói vọng ra
- Tiểu bạch thật đáng thương - Ngư chống tay lên cây chổi nhìn ra

Cả đám cười trêu ghẹo Tiểu bạch làm cậu điên tiết, xì khói đầu k nói đc câu nào chỉ lườm lườm cái lũ người kia.

~

Ở siêu thị

- Kết ơi ở bên này - Mã đứng xa xa cuối gian hàng vậy gọi

Kết cùng Mã vừa bước vào siêu thị quay đi quẩn lại đã k thấy Mã ta đâu, đang đi loanh quanh ngó trước ngó sau tìm thì thấy Mã ta đang đứng phía xa kia vậy gọi. Cậu lắc đầu đi tới

- Oa anh gì đó ơi cho em làm quen với, anh đẹp trai quá
- Anh có bạn gái chưa anh?
- Nếu chưa có có thể cho em cơ hội k?

- Oa anh men thiệt đó

....

Cả đám con gái thấy Kết liền bu vào như gặp đc thần tượng lại còn buông lời tán tỉnh thấy mà ghê.

“Con gái thời nay kinh v~?”. Kết bị bu quanh k đi đc đến chỗ Mã, ngược lại Mã đang đứng đợi Kết thì bỗng thấy cả đám đông bu lại, rồi lại k thấy Kết đâu nữa. Cô tò mò chạy lại mới phát hiện ra Kết bị đám con gái bu quanh chặn đường, cô lén lén chui vào trong

- Anh ơi nhìn em nè

- Anh ơi cho em làm quen

.....

- Nè mấy cô kia - giọng ai đó quát lên làm cả đám quay ra

Một cô gái vô cùng xinh đẹp đứng chống hông mắt trợn ngược, người đầy sát khí quay vào nhìn bọn họ.

- Cô là ai? - 1 cô gái mang giọng điệu ngoa đứng ra hỏi

- Câu này tôi phải hỏi cô mới đúng...cô là ai mà lại cứ bám vào bạn trai tôi vậy

- Bạn trai cô? Ai là bạn trai cô? - cô gái kia trợn mắt

- Thì cái người cô vừa mới bu vào đấy? - cô hất mặt về phía trước

Cả đám liền quay lại, hồng lơ anh chàng đẹp trai này là bạn trai cô gái đó.

Kết vừa nghe tiếng quát kia liền biết ngay là Mã, nhưng k ngờ cô lại nhận cậu làm bạn trai nha. Cô gái nhỏ này thật hay bày trò lừa người mà, tuy nhiên cậu cũng k nói gì.

- Cô ta là bạn gái anh à? - cô gái vừa rồi quay ra hỏi

Cậu chẳng nói gì nhẹ nhàng gạt đầu, lại còn dùng ánh mắt “các cô chết chắc rồi” mà hướng về đám đông.

Mã chạy lại khoác tay Kết rồi lườm cái đám con gái vô duyên kia

- Sao? K tin à?

- Xấu xí như cô mà đc làm bạn gái anh ấy sao? - mấy con nhỏ trề môi

- Sao? K cam tâm à? - Mã nhếch mắt khinh bỉ

- Cô nghĩ cô bì đc với bọn tôi à? - con nhỏ nãy lên tiếng

- Phải phải..tôi k bằng mấy cô. Ít ra tôi vẫn là tự nhiên, còn mấy cô k biết bỏ bao nhiêu tiền chỉnh sửa rồi ha? - Mã bấm bấm ngón tay

- Cô... - con nhỏ định lao tới tát Mã nhưng...

Cạch.

- Cô...cô dám dùng...súng sao? - cả đám méo mặt nhìn

- Sao? Có muốn thử xem đạn của tôi nhanh hơn hay tay cô nhanh hơn k? - Mã nhếch mép thách thức

- Cô....cô...coi chừng đấy

Cô ta quay đầu đi vẫn k quên ném cho nàng Mã 1 rổ lời nguyên nhưng Mã ta mà thêm để ý sao?

Sau khi dẹp yên đc đám loạn, Mã quay lại Kết cười cười liền nhận đc hành động ngón tay giơ lên “good” của cậu. Mã chả nói gì kéo Kết tiếp tục đi mua đồ ăn.

Sau khi mua xong cả 2 xách đồ ra xe

- Lần sau k dám dẫn cậu đi nữa? - Mã bửu môi

- Tại cậu kéo tớ đi mà - Kết bình thản nói

- Tớ đâu biết sẽ loạn như vậy? - Mã nhần nhí
 - Cậu cũng giỏi dẹp loạn nhỉ? - Kết vừa quay xe vừa nói
 - Chuyện..nghe của tớ mà - Mã ta vô ngực ra oai
- Kết chỉ mỉm cười rồi lái xe nhanh phi về ktx.

11. Chap 11:

Ảnh bìa : Thiên bình

Cạch.

- Giải ơi tớ đi chợ về rồi - Mã tay xách bọc lớn bọc nhỏ cùng Kết đi vào
 - Về rồi sao? Mau mang vào đây đi - Giải ở bếp nói vọng ra
- Kết giúp Mã xách đồ ăn vào bếp lại còn cẩn thận đỡ đồ cho Mã. Cảnh tượng thân mật kia làm ai đó nóng hết cả mặt.
- Mã sao lại đi chung với Kết? - Song cau mày
 - Vì tớ đau nên k đi cùng Mã dc - Ngự giải thích
 - Ủa vậy thì có liên quan gì đến việc Mã đi với Kết? - Sư bon chen vào
 - Ngốc..thì tớ bị đau, Mã đi 1 mình làm sao xách hết đồ. Tất nhiên Kết phải đi giúp rồi - Ngự cú 1 phát rồ đau vào đầu Sư
 - Á đau - Sư ôm đầu - vậy sao k rủ tớ?
 - Lúc đó ai cũng đang làm việc sao mà rủ? - Ngự đưa tay định cú phát nữa
 - Ấy đừng - Sư giơ tay định né - biết rồi
 - Lúc đó tớ đứng cùng Kết mà Mã có cho tớ theo đâu? - Dương dùng giọng điệu có chút hờn dỗi
- Bốp.

Một chiếc dép bay thẳng vào đầu Dương.

- Á
 - Đừng có dùng cái giọng điệu hờn dỗi kinh dị đó..thấy mà ghê - Mã trừng mắt nói
 - Mã mã...sao cậu lại tàn nhẫn với tớ thế? - Dương ôm đầu khóc ròng
 - Nín...muốn ăn dép nữa k? - Mã giơ cái dép còn lại lên
 - Á...Mã mã thật đáng sợ - nói rồi Dương đứng dậy chạy thục mạng
 - Đứng lại...cậu vừa nói cái gì? - Mã gầm gừ đuổi theo
- Ha ha ha ha...cả đám được trận cười vỡ bụng. Thật đúng là cặp đôi hoàn hảo mà.

~

- THIÊN BÌNH - tiếng hét trời long đất lở của Cự giải vang lên làm cả đám nín bật, Mã và Dương đang đuổi theo cũng đứng im k nhúc nhích

“Rốt cuộc Thiên bình làm gì mà Giải câu lên luôn vậy? Giải k phải người dễ câu đâu nha” - cả đám chung 1 suy nghĩ cùng hướng mắt vào nhà bếp.

Ở trong bếp

- Tớ đã dặn nước sôi phải bỏ rau củ vào luộc mà cậu cứ đứng đó bấm dt là sao? Đã bảo thịt để đó tớ ướp mà cậu k nghe lại đổ tùm lum mắm muối gia vị vào vậy hả? Nồi cá kho của tớ cậu biến thành than rồi này. Còn nữa còn nữa.....bla bla bla

Cảnh tượng thật kinh hoàng nha, ở trong bếp, Bình khép nép cúi đầu còn Giải chỉ vào từng thứ mà tuôn 1 tràng k ngừng nghỉ.

Cả đám bu quanh cửa bếp nhìn vào mà thở dài

- Xem ra Bình ta có tướng sợ vợ
- Ủm hùm - cả đám gật gù với phán xét của Tiểu bạch
- Hừm
- Ừc

Dù chỉ thoáng qua nhưng cái liếc kinh hoàng của chị Giải cũng đủ làm bọn đàn em nín hân chỉ biết lặng lẽ nuốt nước bọt cái ực.

- Giải à...thôi bỏ qua cho Bình lần đầu đi mà. Chắc cậu ấy cũng k cố ý đâu - Xử nhẹ giọng năn nỉ
- Phải đấy...đừng la cậu ấy nữa. Chắc cậu ấy biết lỗi rồi đấy - Ngừ ngừ cũng gặng năn nỉ
- Giải ơi giải à...bình tĩnh uống ngụm nước đã - Mã thật nhanh nhẹn chạy đi lấy cốc nước

“Dù gì thì chị Giải cũng là đầu bếp, chị ấy mà giận là k có cơm ăn đâu nha” - cả đám ngoan ngoan phục vụ chị Giải

- Thôi đc rồi lần này bỏ qua cho cậu - Giải đành thở dài
- Tớ xin lỗi...lần sau k dám nữa - Bình thật ngoan ngoãn nha
- Được rồi được rồi..Bình biết lỗi rồi, Giải cũng bỏ qua rồi. Coi như k có gì nữa ha, hai cậu tiếp tục nấu ăn đi nha - Mã vỗ vỗ vai 2 người cười giảng hòa

Đợi Giải quay lại tiếp tục nấu ăn, Mã bóp vai Bình thì thầm

- Nếu hôm nay cả đám k có cơm ăn thì cậu chuẩn bị đào hố chôn mình đi - Mã ngữ giọng đều đều nhưng mang đầy sát khí nói với Bình
- Ừ..ừm..tớ biết rồi - Bình tái mặt đánh nước bọt cái ực

Thế là cả đám quay lại phòng khách coi tivi nhưng lòng vẫn lo lắng hy vọng cái tên trời đánh kia k gây thêm chuyện gì nữa.

Cũng rất may, Bình ta sau khi thấy Giải nổi giận cũng đã rất sợ hơn nữa lại k muốn chết trong tay đám bạn khốn nạn kia nên k dám gây thêm chuyện gì nữa. Cả đám được yên bình ăn bữa cơm trưa “đạm bạc”.

Rào rào rào.

Trời đang yên lành bỗng đổ xuống 1 trận mưa lớn khiến bầu trời đêm càng âm u mù mịt.

Trong phòng của Giải, mấy cô gái đang tụ tập nói chuyện phiếm

- Tự nhiên mưa to thế nhỉ? - Ngừ ngó ra ngoài cửa sổ
- Đạo này thời tiết thất thường nhỉ? - Giải đứng ở cửa kính cũng nhìn ra
- He he...mưa thế này ngủ mới ngon - Mã vừa ăn snack vừa cười vui vẻ

- Cậu thì suốt ngày chỉ biết ăn thôi - Xử lờm
- Tất nhiên...ăn là mục đích sống của tớ mà - Mã cười mãn nguyện
- Thật là....sao cậu chả béo lên tí nào nhỉ? - Giải quay đầu nhìn
- Tớ k biết - Mã rất ngây thơ đáp
- Tớ thật chịu thua hai cậu đấy. Con trâu kia cũng suốt ngày ăn thôi - Giải quay đầu nhìn cái con người đang ôm bịch bánh kia
- Thì tớ sống để ăn mà...Mã nhở? - Ngưu quay qua nháy mắt với Mã
- He he..đúng là bạn thân của tớ. Mỗi cậu hiểu tớ thôi - Mã hí hửng
- Gúm...hai người yêu nhau đấy à? Kinh dị quá nha - Bảo bảo im lặng này giờ bỗng lên tiếng
- Ai yêu nhau cơ? - bỗng ngoài cửa có tiếng nói

Cả đám đang nói chuyện chợt giật mình quay ra, thấy 4 cái đầu đang lấp ló ngoài cửa. Mấy nàng chả nói chả rằng....

Víu

Bốp

Bụp

Bịch....

4 anh chàng kia chưa kịp hiểu chuyện gì liền ăn nào là dế, sách, gói....rồi còn có cả sọt rác bay vào mặt nữa. 4 thằng ngã nhào ra đất dần mặt ra nhìn mà k hiểu mình làm gì mà bị ăn đòn

- Nè, sao tự nhiên ném tụi tui z? - Sư đứng dậy phui phui 2 tay nói
- Đúng á..bọn tui có làm gì đâu - Song lắc lắc cái đầu đứng dậy
- Mấy bà tàn nhẫn thiệt đó - Dương phui quần áo đứng dậy
- Ai biểu tụi ông dám chui vào phòng con gái mà k gọi cửa chứ? - Xử chống hông nói
- Ai cho mấy ông bon chen chuyện tụi tui hử? - Bảo bảo cũng chêm vào
- Ha ha...đáng đời mấy ông - Mã và Ngưu thấy mấy tên ngốc kia lăn ra đất mà thi nhau ôm bụng cười nứt nẻ
- Nói mau..có chuyện gì mà chui xuống đây - Giải cau mày tra vấn
- À..thì ở phòng chán nên xuống đây kiếm mấy bà nói chuyện cho đỡ buồn thôi đó mà - Bình gãi đầu gãi tai

Thế là chẳng nói gì mấy nàng thi nhau cười, rồi lôi mấy người kia xuống phòng khách kiếm phim coi. Mấy chàng thì ngó người ra, lúc này còn đáng sợ lắm giờ thì lại cười vậy. K hiểu bọn họ có làm gì sai đâu mà mấy cô nàng này thi nhau cười như kiểu trêu đùa họ vậy đó.

"This is real, this is me

I'm exactly where i'm suppose to be, now

Gonna let the light, shine on me

Now i've found, who I am

There's no way to hold it in

No more hiding who I want to be

This is me" [This is me - Demi lovato]

Đang coi phim bỗng có tiếng nhạc nổi lên

- Cửa ai vậy? - Mã ngó qua chỗ Giải

- K phải của tớ

Mã lại ngó qua chỗ Bảo bảo thì Bảo bảo lắc đầu, lại quay qua Ngư thì Ngư chỉ nhún vai, đang định quay ra Ngư hỏi thì

- Cửa tớ - Xử lòi đơ ra giờ lên

- Alo

-.....

- Sao cơ? - Xử bồng nhần mặt

-.....

- Tôi biết rồi - Xử đáp ngắn gọn rồi cúp máy cái rụp.

Mọi người ai cũng tò mò k biết chuyện gì, ai gọi mà Xử bồng lo lắng như vậy. Sau khi cúp máy, Xử quay qua cười nhẹ với mọi người rồi xin phép lên phòng trước còng khiến mọi người tò mò xen lẫn chút lo lắng nhìn theo cô.

12. Chap 12:

Ảnh bìa : Xử nữ

Tiếng chuông vang lên, mọi người vội vàng chạy về lớp học của mình.

Cạch.

- Nghiêm - giọng nói đồng dục của lớp trưởng

- Mời các em ngồi

Hôm nay học môn của thầy chủ nhiệm, cả lớp rất ngoan ngoãn nha. K ồn ào, k việc riêng đặc biệt là k quậy phá gì hết. Mọi người đừng vội nghĩ là thầy đáng sợ hay nghiêm túc gì nha, thật ra là.....cái đám học trò này rất thương thầy chủ nhiệm đấy. Thầy vừa đẹp trai, hiền lành, dễ mến lại thân thiện nữa nên mấy cô cậu học trò k nỡ làm tội thầy cho nên rất nghiêm túc học bài nghe giảng a. Ai cũng đang chăm chú lên bảng duy chỉ có 1 người đang mơ màng suy nghĩ

“Rốt cuộc thì cậu ta gặp chuyện gì nhỉ?” - Kết cứ suy nghĩ mãi

flash back

5h30' sáng

Cộc cộc cộc.

Im lặng

Cộc cộc cộc.

- Ai vậy? - tiếng ai đó ngái ngủ

- Tôi có chuyện muốn nói - giọng 1 cô gái vang lên

Cạch.

Kết trong bộ dạng vẫn còn ngái ngủ mở cửa

- Xử nữ...có chuyện gì mà sáng sớm đã gõ cửa phòng tôi vậy? - Kết mắt mơ màng nhìn cô
- Tôi có chút việc muốn nhờ cậu giúp thôi - Xử khó khăn nói
- Cậu vào đi - Kết mở cửa mời Xử vào rồi chui tọt vào nhà tắm - Đợi tôi xíu
- À ừm - Xử ngồi xuống ghế gật đầu

5' sau...Xử đưa đôi mắt ngạc nhiên nhìn Kết, k phải hình ảnh cậu con trai trong bộ đồ thể thao bình thường vẫn còn ngái ngủ mà bây giờ trước mặt cô là 1 anh chàng đẹp trai, phong độ, mang chút lạnh lùng khó gần nhưng lại khá đứng đắn chừng chặc trong bộ đồng phục trường. Cô nhìn k chớp mắt trong vài giây sau đó bỗng thoáng đỏ mặt cúi xuống. Kết lúc bước ra đã biết cô gái này đang nhìn mình k chớp mắt rồi, đã vậy gương mặt có chút ngại ngùng kia thật rất dễ thương. Cậu chỉ khẽ mỉm cười ngồi xuống ghế

- Cậu tìm tôi có gì k?
- À...nhà tôi có chút việc. Cậu giúp tôi gửi giấy xin phép cho thầy xin cho tôi nghỉ vài ngày đc k? Còn nữa mấy công việc bên trường phiền cậu giúp tôi giải quyết nha - Xử đưa tờ giấy ra trước mặt Kết
- Sao cậu lại nhờ tôi? - Kết có chút thắc mắc sao cô lại đến tìm cậu mà k phải người khác
- Tại vì...- cô có chút khó khăn nói - tôi k muốn bọn họ biết chuyện
- Cậu có chuyện gì k thể nói sao? - Kết tò mò
- Tôi k muốn mọi người lo lắng - cô quay mặt đi tránh ánh nhìn của cậu

Kết nhìn thái độ của Xử, nhìn thấy nét mặt có chút buồn bã lại thêm lo lắng của cô cậu chỉ khẽ thở dài rồi gật đầu đồng ý

- Được rồi...tôi sẽ giúp
- Cảm..cảm ơn
- Thế nếu họ hỏi tôi phải nói sao đây?
- Cậu cứ nói là có người thân đến nên tôi về nhà vài ngày
- Ủ - Kết đáp ngắn gọn mà k hỏi gì thêm bởi vì cậu biết, cô đang nói dối
- Xin lỗi...đã phiền cậu - cô bước ra cửa phòng chợt ngoảnh đầu nhìn cậu
- K sao..chỉ cần khi quay lại cậu chịu kể tôi nghe là đc - Kết chỉ mỉm cười nhẹ
- Ừm - Xử đáp tuy thanh âm rất nhỏ nhưng vẫn làm cho ai kia nghe đc

Cậu đứng ở ban công tầng 3 nhìn xuống bóng cô gái đang xách balo đi về phía cổng. Bỗng cậu thấy bóng dáng cô gái ấy trông thật cô đơn, bình thường nhìn cô rất mạnh mẽ nghiêm nghị nhưng bây giờ cậu lại cảm thấy cô cũng bé nhỏ và yếu đuối như bao cô gái khác. Cậu bỗng nhiên suy nghĩ về cô nhiều hơn mà chẳng hiểu tại sao?

end

Cậu cứ suy nghĩ vu vơ rồi vò đầu nhăn mặt

“Sao tự nhiên nghĩ đến cô ấy nhiều vậy nhỉ?” - Kết cứ lẩm bẩm khiến Mã mã ngồi sau cứ ngạc nhiên nhìn lên

- Kết..cậu sao vậy? - Mã khều lưng cậu
- À...k có gì - Kết chột giật mình
- Mà nè Kết..cậu có biết Tiểu xử vì sao vắng k? - Mã nhào người ra phía trước
- À..cậu ấy bảo về nhà thăm gia đình - Kết ngược lên
- Vậy à? Mà sao cậu ấy k nói cho bọn tớ biết nhỉ? - Mã thắc mắc

- Tại sáng sớm cậu ấy đi mà bọn cậu còn ngủ nên cậu ấy k muốn làm phiền thôi
- Vậy cậu dậy sớm dữ vậy sao? - Mã tròn mắt ngạc nhiên
- À...ờ...sáng nay tớ dậy hơi sớm - cậu có phần chột dạ
- Ra vậy - Mã gật gù rồi ngồi xuống

Phù. Kết khẽ thở dài. Con ngựa hăm này phiền phức thiệt nha, cứ tra khảo cậu như kiểu hỏi cung ấy. May mà cậu viện cớ đc lừa nó chứ k nó k tha cho cậu đâu.

~

Thấm thoát tiếng chuông tan học đã vang lên. Mọi người uể oải xách cặp đứng dậy. Lựa chọn ngoan ngoãn học bài thật khổ nha, toàn những kiến thức khó hiểu bay vào đầu. Thật chẳng biết sao họ đậu vào trường này đc hay vậy. Nghĩ vu vơ cả đám đã có mặt ở phòng khách ktx.

- Có ai biết Xử nữ đi đâu k? - Bảo bảo lên tiếng hỏi. Bình thường bị Xử la mắng hôm nay k có Xử thấy cứ thiếu thiếu.
- Tớ biết...Xử về nhà rồi - Mã lạnh chanh
- Về nhà? - cả đám đồng thanh - cậu ấy về nhà làm gì?
- À hình như có người thân đến nên về thăm rồi - Mã ngẫm nghĩ
- Xử nói với cậu vậy à? - Ngự ngồi bên cạnh quay sang hỏi
- Không..là Kết nói với tớ - Mã lắc đầu rồi chỉ tay về phía Kết
- Hả? - cả đám lại ngạc nhiên lần nữa
- Ủa từ khi nào mà Kết với Xử thân nhau vậy? - Song thắc mắc
- Lớp trưởng với lớp phó im im mà ghê nha - Bình bình cười đều
- Phải đó phải đó - cả đám cũng hòa theo
- Có gì k đc sao? - Kết đang uống nước hỏi vặn lại
- Vậy là 2 người có gì thật sao? He he - Tiểu sư vuốt cằm cười nham nhở
- Người ta thân thiết cậu cũng ghen tị sao? - Yết im lặng từ đầu đến giờ bỗng lên tiếng
- Đâu có..chỉ là tò mò thôi mà - Tiểu sư nhún vai
- Tôi thấy k giống tò mò đâu nha..thấy giống ghen tị thì đúng hơn - Yết nhếch mắt cười mỉa
- Thật là tò mò mà - Sư mếu máo
- Phải phải..chỉ là tò mò thôi..ai chả biết Kết và Yết là 1 đôi, nên thấy Kết thân với Xử mọi người mới thấy lạ thôi - Mã bon chen vào - Phải k mọi người?
- Phải phải - cả đám cười khúc khích

Phụt. Xoạc.

Kết đang uống nước thì sặc. Yết đang đọc sách thì rách giấy. Hai người họ mặt đen hơn than lườm nguyệt Mã mã

- Nhân mã - tiếng quát của 2 thanh niên làm cả căn nhà rung chuyển
 - Á...tớ k biết gì hết..k biết gì hết - Mã ta cười xuề xòa rồi nhanh tay xách cặp chạy tọt lên lầu
- Cả đám lại đc trận cười đã đời. Đúng là chỉ có Mã mã mới dám nói mấy câu vậy với 2 tảng băng kia thôi.

13. Chap 13:

Ảnh bìa : Ma kết

Kít...

Tiếng xe phanh gấp, trước cổng bệnh viện

- Mẹ - tiếng cô gái gào to
- Tiểu tử - mẹ Xử vội đứng dậy
- Ba con đâu? - cô sắp mất kiên nhẫn gào lên
- Ở...ở trong - mẹ cô òa khóc chỉ vào trong phòng

Cô vội vàng chạy vào, cô suýt ngã. Ba cô đang nằm trên giường, mắt nhắm nghiền, thở mệt nhọc, quanh người còn đầy rẫy kim tiêm ống truyền. Cô chạy lại nắm tay ông, thì thào

- Ba...ba ơi, dậy đi...dậy nhìn con này...Tiểu tử của ba này - nước mắt cô rơi lã chã xuống
- Xử nhi - tiếng gọi của 1 người con trai

Cô vội quay đầu, là anh trai cô. Gương mặt anh hốc hác, mắt vẫn còn đọng vài giọt nước đứng đằng sau cô

- Anh...

Cô nhào đến ôm chặt anh mình, cô khóc càng lúc càng lớn. Hôm qua lúc nghe tin nhà có chuyện, cô đã rất lo lắng nhưng k dám chạy đi vì mưa to và sợ mọi người biết chuyện. Sáng nay cô đã vội vàng chạy đến bệnh viện ngay mà chưa về nhà. Bác quản gia nói là Ba bị đột quỵ đang nằm trong bệnh viện. Cô khóc như điên nhìn mẹ, nhìn anh trai rồi nhìn người cha thân yêu của mình. Cô rất sợ, rất sợ ông đột nhiên bỏ mẹ con cô mà đi, cô sợ lắm. Cô k ngừng khóc trong vòng tay vỗ về của anh mình.

~

- Em đưa mẹ về nhà nghỉ đi - Phong vỗ nhẹ vai Xử - để anh ở đây chăm ba cho
- Không..em muốn ở lại đây - Xử lau vệt nước mắt
- Nghe lời anh đi...đưa mẹ về nghỉ, mai lại đến - anh dịu dàng nói
- Ừm - cô miễn cưỡng đứng dậy rồi cùng mẹ đi về, trước khi đi ra còn ngoảnh đầu nhìn về giường bệnh.

~~

Thấm thoát đã 5 ngày trôi qua, từng ngày cô đều đến thăm ba..lần nào cũng nắm tay ba mình mà nói chuyện. Chỉ hy vọng ông có thể nghe thấy nhưng đáp lại cô chỉ là 1 hơi thở đều đều qua ống thở.

Đã 5 ngày k có bất kì tin tức nào của Xử nữ. Mới đầu mọi người vẫn cho rằng cô là về thăm nhà nhưng đến ngày hôm nay k ai yên lòng đc nữa, mọi người bắt đầu lo lắng

- Hôm nay Xử cũng chưa về? - Giải đi qua đi lại
- Cậu ấy có thật là về thăm nhà k? - Ngưu khoanh tay tựa vào ghế
- Tổ nghĩ Xử có chuyện rồi - Ngư cau mày nói
- Nay cậu đừng nói xui xẻo - Sư nạt nhẹ
- Mọi người thử nghĩ đi, hôm trước sau khi cậu ấy nghe đt mặt mày tái mét sau đó lo lắng chạy lên phòng mà chẳng nói gì. Đến hôm sau lại vội trở về mà k nói năng gì, đến ngày hôm nay cũng k có tin tức gì cả. Mọi người k thấy lạ sao? - Ngư bắt đầu suy diễn
- Ủ cũng phải - Sư gật gù

Mọi người chìm vào im lặng, mỗi người 1 suy nghĩ cho đến khi Bảo bảo lên tiếng

- Bọn mình đến tìm cậu ấy đi
- Có ổn k?
- Cứ đi đi..nếu k có chuyện gì thì mình nói là đc nghỉ nên về rủ cậu ấy đi chơi. Còn nếu có chuyện gì bọn mình sẽ giúp đỡ. Còn hơn ngồi đây suy nghĩ lung tung mà k giải quyết đc gì cả
- Tôi thấy Bảo bình nói phải đấy - Kết bên này cũng lo lắng k thôi
- Vậy thì chúng ta đi thôi - Mã đứng dậy xách ba lô

Mọi người gọi xe rồi chạy vội ra cổng, mặc kệ lát nữa vẫn còn tiết học.

“Hy vọng cậu k có chuyện gì?” - Kết có phần lo lắng, cô ấy nói vài bữa sẽ về vậy mà đến hôm nay cũng k tin tức. Hôm bữa rõ ràng là thấy cô ấy lo lắng và buồn bã mà lại chẳng chịu tìm hiểu, mình đúng là tên ngốc mà...Kết tự gõ đầu mình 1 cái. Chẳng biết sao cậu lại lo lắng cho cô nhiều như vậy.

Kít...

Kính kong

Mọi người đang đứng ở cổng nhà Xử nữ, sau hồi bấm chuông thì có 1 người đàn ông già dặn bước ra

- Tiểu thư Bảo bình - người kia khẽ cúi đầu chào
- Bác Trương...Tiểu xử có nhà k? - Bảo bảo khẩn trương nói
- Tiểu thư...cô ấy đã đến bệnh viện rồi - ông có phần buồn bã nói
- Bệnh viện? - cả đám ngơ ngác nhìn nhau
- Tiểu xử bị làm sao ạ? - Giải hơi mất kiên nhẫn hỏi
- Lão gia bị đột quỵ...hiện tiểu thư đã đến bệnh viện chăm sóc

Cả đám nghe xong liền hốt hoảng chào bác quản gia rồi chui tọt lên xe phi như tên lửa đến bệnh viện. Lúc tìm đc đến phòng bệnh thì thấy Xử vừa bước ra

- Tiểu xử
- Mọi người - cô giật mình ngược đầu lên thì thấy 11 con người đang nhìn cô
- Cậu k sao chứ? - Giải vội chạy đến ôm cô
- Ừm k sao - cô kìm nén nước mắt - sao mọi người biết?
- Tớ hỏi bác Trương...ba cậu sao rồi? - Bảo bảo nhẹ giọng hỏi
- Ừm vẫn chưa tỉnh - cô buồn khổ nói
- Đừng lo lắng...ba cậu sẽ k sao đâu - Ngưu chạy lại ôm cô vỗ về

Cô khẽ gật đầu. Cả đám thở phào nhẹ nhõm, biết đc cô vẫn an toàn là yên tâm rồi.

Cả đám im lặng đứng ở cửa phòng, không khí có phần ngột ngạt đầy lo lắng. Bỗng Xử đứng dậy

- Tớ đi gặp bác sĩ 1 lát
- Tôi đi cùng cô

Kết nói 1 câu sau đó để lại mấy con người đang ngơ ngác ở đó rồi nhẹ nhàng kéo Xử đi.

Ở ban công bệnh viện

- Sao cậu k nói cho tôi biết? - Kết tựa người vào lan can nói
- Tôi k muốn cậu lo lắng - Xử mỉm cười
- Tôi thì k sao...nhưng mà họ rất là lo lắng cho cậu

- Tôi xin lỗi..lại phiền mọi người

- Họ chơi thân với cô lâu như vậy mà cô còn sợ phiền họ sao? Bạn bè là để chia sẻ với nhau những lúc như thế này mà - Kết quay đầu nhìn Xứ

Cô k nói gì, khẽ cúi đầu. Cô biết mọi người lo lắng cho cô nhưng mà thật sự lúc đó cô k có tâm trí để giải thích cho họ. Cho nên cô đành im lặng quay về. Kết quay qua nhìn cô gái nhỏ này liền cảm thấy có chút an tâm. Cô ấy k sao là tốt rồi. Rồi cậu nhẹ nhàng lại gần, khẽ kéo cô vào lòng vỗ vỗ nhẹ lưng cô

- Cứ khóc đi..đừng chịu đựng 1 mình như thế. Bây giờ cậu còn có bọn tôi bên cạnh mà

Xứ vô cùng ngạc nhiên những khi đc cậu ôm vào lòng thì cảm thấy k kìm nén nổi nữa. Nước mắt cô cứ tự ý tuôn ra k ngừng, cô vùi đầu vào lòng cậu mà khóc, những chịu đựng mấy ngày nay của cô cứ thế trôi theo nước mắt mà đi ra. Vòng tay Kết rất ấm áp, lại vững chắc như vòng tay anh trai cô vậy. Nhưng mà với cô, đây k giống cảm xúc dành cho anh trai, dù chỉ thoáng qua thôi nhưng cô có chút cảm mến cậu.

14. Chap 14:

Ảnh bìa : Bảo bình

"This is real, this is me

I'm exactly when i'm suppose to be, now

Gonna let the light, shine on me

Now I found, who I am

There's no way to hold it in

No more hiding who I wanna be

This is me" - [This is me]

Xứ đang ngủ ngon giấc bỗng chuông đt vang lên, mấy ngày nay ở bệnh viện cô đã rất mệt mỏi rồi. Cô mơ màng với cái đt

- A lo

- Tiểu xử...mau đến bệnh viện...ba cậu...ba cậu.... - Giải bên kia nghẹn ngào

- Ba...ba tớ...làm sao? - Xử bên này bật dậy giọng run run

- Ba cậu...ông ấy..tỉnh rồi..ông ấy muốn gặp cậu - Giải vui mừng nói

- Thật...thật sao? - Xử như k tin vào tai mình

- Phải. Cậu mau đến

Xử chẳng nói cúp máy cái rụp rồi chạy như bay vào nhà tắm thay đồ rồi tức tốc chạy đến bệnh viện.

- Ba - cô nghẹn ngào đến bên giường bệnh

- Tiểu xử - ba cô mỉm cười nhẹ nhàng nắm tay cô

- Ba..ba đã tỉnh..thật may quá - nước mắt cô rơi trong vui mừng

Ba cô khẽ vuốt đầu cô, ông chỉ nhẹ nhàng mỉm cười. Mọi người cùng nhau đi ra ngoài để gia đình họ ở lại với nhau. Ai cũng thở phào vui mừng vì mọi chuyện đã ổn. Riêng Kết cảm thấy yên lòng, cuối cùng Xử cũng đã cười.

- Híc...may quá - Mã ta vui quá mà khóc nhè

- Mã..sao cậu lại khóc? - Dương vội chạy lại

- Thì vui quá chứ sao - Mã ta vừa cười vừa lau nước mắt
 - Phải phải...cậu đừng khóc nữa - Dương ôm Mã rồi vuốt đầu cô
 - Ê hai người đừng đóng phim tình cảm ở đây nha - Bảo bảo đứng bên cạnh trề môi
 - Sao? Cậu ghen tị à? - Dương quay qua cười đều
 - Xí..ai thèm - Bảo bảo hất mặt đi
 - Bảo bảo..k cần ghen tị..cậu có tớ rồi mà - Sư chạy lại nháy mắt
 - Ai cần cậu..cút - Bảo đá 1 phát vào hông Sư
 - Tớ có lòng tốt mà cậu đá tớ vậy à? - Sư xoa xoa cái hông
 - Ai cần..cậu đi chỗ khác chơi đi - Bảo lườm lườm
 - Hai cậu cũng tình cảm quá ha - Ngưu bịt miệng cười cười
 - Tình cảm con khỉ...ai thèm thích cái tên hâm này - Bảo chu miệng lên cãi
 - Nè nè..tôi cũng k thèm cậu nhá. Tôi chỉ đùa vậy thôi hứ - Sư cũng hất mặt đi
- Hai tên này cứ cãi qua cãi lại làm mọi người cứ bịt miệng cười k thôi. Không khí có vẻ đã thoải mái hơn
- Oa đói bụng quá - Ngưu xoa xoa cái bụng
 - Cậu ham ăn nhỉ? - Yết đứng bên cạnh khề liếc
 - Ăn là niềm hạnh phúc của tôi mà - Ngưu cười nhe răng
 - Con trâu ý còn bảo chỉ cần anh nào mua thật nhiều đồ ăn cho nó nó sẵn sàng theo đấy - Giải trêu ghẹo Ngưu
 - Nè Giải tớ nói hồi nào? - Ngưu xấu hổ cãi
 - Vậy tôi dẫn cậu đi ăn, cậu có theo tôi k? - Yết lại châm vào
 - Ê tăng băng kia..cầm chộc tôi - Ngưu chống nạnh gầm gừ
- Ha ha..cả đám lại ồ lên cười. Sau khi ở cùng nhau 1 thời gian, cả đám đã thân thiết hơn với nhau rất nhiều. Cũng vui đùa thoải mái hơn, Kết và Yết cũng nói chuyện nhiều hơn. Lại còn cùng nhau chia sẻ giúp đỡ Xử nữa. Ai cũng thấy vui hơn. Xử ở cửa theo dõi câu chuyện này giờ cũng bật cười, có những người bạn như vậy bên cạnh thật tốt.
- ~
- Sau mấy ngày trốn học ở bệnh viện cùng Xử..bây giờ cả đám đang uể oải ngồi ở phòng hiệu trưởng để thưởng thức màn lí luận dài dòng của bà cô hiệu phó. Haizzzz...hiệu trưởng đã đầu hàng bọn nhóc rồi, giờ chỉ cô hiệu phó còn trụ lại để tiếp tục bài ca của mình thôi. Cả đám ngáp ngáp dài ngoằn nhìn cô già đang thuyết giáo nhiệt tình mà k để ý xem bọn họ có lắng nghe hay k?
- Khâm phục sự kiên trì của cô già - Mã tựa lưng vào ghế
 - Haizzzz...cô giỏi lí luận vậy sao k chuyển nghề làm luật sư nhỉ? - Sư bên cạnh cũng nói
 - Oáp...cô già thật có tài rử ngu - Ngưu ngáp
 - Oa...bao giờ mới đc về nhà ngủ đây - Tiểu bạch vườn người mệt mỏi
 - A..thật là chán mà - Bảo bảo than thở
 - Thưa cô...- Kết bỗng lên tiếng gọi làm cả đám quay lại nhìn
 - Có chuyện gì? - cô già dừng thuyết giáo quay lại hỏi
 - Cô nói xong chưa? - Kết ngẩng mặt lên hỏi k cảm xúc

- Chưa - cô già đẩy gọng kính nhìn Kết

- Vậy cô tiếp tục đi - Yết nói xong đứng dậy cùng Kết đi ra cửa

Bà cô và cả đám đang đờ ra nhìn theo 2 cậu đang bước ra phía cửa. Bỗng Yết khựng lại quay đầu vào nhìn cái đám nai ngơ kia rồi nheo mày nói

- Về thôi

Cả đám lại tiếp tục đờ lần nữa. Cậu bạn ấy thật can đảm nha, hiên ngang bỏ đi trước mặt hiệu trưởng hiệu phó vậy đó. Thật là k nể mặt mũi một ai mà. Tuy cả đám nghĩ vậy cơ mà vẫn đứng dậy cùng nhau mỉm cười rồi xách cặp đi ra. Trước khi đi k quên quay lại đồng thanh

- Bọn em chào thầy cô...về ạ - cả đám cố tình kéo dài chữ VỀ cho hai người kia nghe

Cạch. Cửa đóng lại

Phía bên trong 2 người mất chữ A mồm chữ O k tin nổi vẫn nhìn về phía cửa. Một lúc sau mới lấy lại tinh thần, thầy già bảo cô già về phòng làm việc đi, kệ bọn nó. Cô già thì vẫn k tin đc cái điều bọn nhỏ vừa làm nhưng vẫn lững thững đi về phòng.

~

Ở ktx...

Mấy con người mệt mỏi vừa về ktx đã ngồi bệt xuống ghế ở phòng khách

- Ngưỡng mộ Kết và Yết thật đấy - Mã chợt ngẩng đầu nói

- Chuyện gì? - cả 2 đồng thời hỏi

- Thì cái chuyện động trời vừa nãy đó - Mã nghĩ lại cảnh hồi nãy

- Tớ cũng phục 2 cậu đấy - mấy người kia cũng cảm thán

- 2 cậu đúng là 1 cặp đôi tuyệt vời...phối hợp cũng ăn ý nữa - Mã vỗ tay bộp bộp cười to

- Nhân mã - cả 2 tròng mắt lên nhìn Mã ta như muốn ăn tươi nuốt sống vậy đó

- Tớ đùa mà - Mã cười xuề xòa rồi bỗng hét to - Ơ Tiểu xử

Cả đám giật mình đồng thời quay đầu ra cửa thì thấy Xử xách balo đi vào, mỉm cười rất tươi nhìn họ

- Chào mọi người - Xử vẫy tay chào

- Sao cậu lại về rồi? - cả đám ngạc nhiên chạy lại

- Thái độ gì đây? K ngênh đón tớ về à? - Xử giả vờ dỗi

- Đâu có...bọn tớ k nghĩ cậu về sớm vậy - Giải nói

- Ba tớ đc đưa về nhà chăm sóc rồi..mẹ và anh tớ bảo tớ nên tiếp tục đi học nên tớ nhanh chóng về - Xử cười giải thích

- May quá..mọi chuyện ổn rồi - Giải thở phào

- Tiểu xử...lần sau có chuyện gì cậu k đc bọn tớ nữa nghe chưa? - Mã lon ton ra trước đe dọa Xử

- Đúng đấy..nếu có lần sau bọn tớ k tha cho cậu đâu - cả đám cùng nói

- Ủa tớ biết rồi..cảm ơn các cậu - Xử nhào đến ôm chầm lấy mọi người

Cả đám chụm đầu lại ôm nhau. Hạnh phúc là có những người ta tin tưởng bên cạnh.

- Thôi đừng đứng đắn ra đây nữa..tụi mình mở tiệc ăn mừng đi - Mã mắt sáng rực cười ha ha

- Đúng đấy..mở tiệc đi - Ngưng nghe đến ăn rất khoái chí đồng tình

- Hai con heo ham ăn - Yết lườm

- Nhưng mà bọn họ nói phải đấy...tụi mình mở tiệc đi - Giải vỗ tay hưởng ứng
- Tớ đi chợ cho - Mã giờ tay xung phong
- Vậy tụi mình làm tiệc nướng ngoài trời đi. Thời tiết về đêm mát mẻ vậy rất đc đó - Xử cười vui vẻ góp ý
- Ô kê

Thế là Mã, Ngư, Dương và Song được phân công đi siêu thị mua đồ ăn. Giải và Bình chuẩn bị gia vị và dụng cụ nấu nướng. Bảo và Sư đi mua bong bóng và vài đồ trang trí về, còn lại Xử Ngưu Kết và Yết sắp xếp bàn ghế và chén bát. Mọi người làm việc cùng nhau rất vui vẻ.

15. Chap 15:

Ảnh bìa : Sư tử

Ở siêu thị đang xảy ra 1 cuộc chiến nảy lửa. Cụ thể là

- Hai bạn đẹp quá..cho tụi mình xin chữ kí đi
- Có thể cho bọn tớ sờ k?
- Đây hai người có bạn trai chưa?
- Hai em có muốn đi chơi với anh k?

Ngư và Mã vừa bước vào siêu thị đã thu hút mọi ánh mắt của mấy chàng thanh niên. Họ liền bu lại làm quen, tán tỉnh đủ kiểu, có người còn bỏ cả mẹ, cả gia đình, cả công việc...thậm chí cả bạn gái để chạy đến làm hai cô kẹt cứng trong đám đông mà k biết làm sao. Phía bên này 2 anh con trai mặt đen hơn than đang hằm hằm nhìn lũ người kia dám bu quanh cô gái của họ. Đang định đến dẹp loạn thì

- Oa 2 anh đẹp trai quá
- Anh gì đó ơi có bạn trai chưa?
- Anh cho em làm bạn gái anh đi
- Người đâu mà đẹp trai quá vậy?

Cả 4 con người bị bu bám như kiến bu mỡ mà k biết làm sao, Dương tức giận hét lớn

- Tránh ra - tiếng hét vang trời của cậu cũng có tác dụng. Đám đông từ từ tách ra

Nhân cơ hội đó Dương và Song chạy lại chỗ Mã và Ngư hét lớn

- Tránh ra..cô ấy là bạn gái của tôi - Dương kéo tay Mã lại

Cốc.

Song gõ đầu Dương 1 cái rồi kéo tay Mã lại

- Mã mã là của tôi nha. Ai cho cậu dành
- Đây...

Hai người cứ kéo Mã qua kéo Mã lại làm Mã ta chóng hết cả mặt. Mọi người xung quanh ngó mặt k biết rốt cuộc ai nói mới là thật rồi cùng quay qua nhìn cô gái bị dành giật này giờ.

Phía bên này, Mã ta chịu k nổi điên tiết lên đạp cho 2 con người trẻ trâu kia 2 phát làm 2 người nằm lăn ra đất rồi quát to

- Ai nói tui là của các người hả? Có phải muốn ăn đòn k? - Mã trừng mắt nổi trận lôi đình

- Yô..ai đây? - 1 cô gái ẻo lả bước ra - K phải bạn gái xấu xí của anh chàng kia sao?

Mã đang nổi khùng trừng mắt nhìn về phía giọng nói kia thì thấy 1 đứa con gái ẻo lả kinh tởm đang nhướn mày cười mỉa cô

- Cô là ai?

- Ô..lần trước cô chả phải đi cùng 1 anh đẹp trai sao? Còn bảo anh ta là bạn trai cô..cô thật giỏi làm hồ ly nha, lần trước 1 người lần này lại đến 2 người theo cô. Cô làm sao hay vậy? - cô ta khinh bỉ nói

- Sao? Muốn học theo à? - Mã lấy lại vẻ bình tĩnh rồi khoanh tay đứng thách thức

Cả đám bu quanh chống mắt lên coi vở kịch hay này, thật k biết cô gái xinh đẹp kia sẽ làm sao. Dương và Sư đứng dậy phủi quần áo rồi lại đứng cạnh Ngự, bọn họ thừa biết người mà cô gái kia nói chính là Kết nhưng họ im lặng k nói gì vì muốn coi Mã ta tính làm sao.

- Tôi k ngờ cô lại nhớ dai vậy nha? Cô k phải để ý tôi đấy chứ? - Mã tròn mắt giả vờ ngạc nhiên

- Ai...ai thèm để ý cô - cô ta á khẩu

- Vậy sao cô còn nhớ tôi là ai hay vậy? - Mã càng châm vào

- Chỉ...chỉ là vô tình nhận ra thôi - cô ta nói rồi hướng mắt ra phía mọi người - mọi người cận thận, nhìn vậy thôi cô ta là hồ ly chuyên dụ dỗ đàn ông đó

Đám đông im lặng k nói gì chỉ quay lại nhìn Mã, thấy Mã ta.....đang cười

- Ha ha ha

- Có gì đáng cười? - cô ta trừng mắt

- Cô k thấy ngượng mồm sao? Lần trc k phải cô chạy đến trước mặt bạn trai tôi, ánh mắt nai tơ, giọng điệu nhõng nhẽo mà nói ” Anh đẹp trai, anh có bạn gái chưa? Anh làm bạn trai em đi, anh thích gì em sẽ chiều” sao? Vậy ai mới là hồ ly dụ dỗ đàn ông đây? - Mã ta vừa nói vừa diễn tả lại làm cả đám đông phì cười.

- Cô...tôi...tôi..nói vậy khi nào? - cô ta xấu hổ trợn mắt lên nhìn

- Ô..cô k nói vậy à? Vậy cô đã nói gì lúc đó? - Mã ta giả vờ ngơ ngác hỏi

- Cô...cô.. - cô ta tức giận

- Tôi làm sao? - Mã khinh bỉ hỏi

- Tôi sẽ k tha cho cô - nói rồi cô ta gọi mấy tên vệ sĩ của mình lên

Có 3 tên vệ sĩ nhìn đồ to, mặc đồ đen, mặt dữ dằn tiến lại phía cô. Dương và Sư định xông lên thì bị Ngự chặn lại, cả hai nhìn đc qua ánh mắt của Ngự là “để cho Mã lo, hai cậu đừng xía vào”. Thế là 2 người đành đứng im nhìn Mã mã.

Cô ta ra hiệu cho 1 tên xông lên, Mã ta nghiêm mặt. Chỉ trong 3 chiêu đã hạ đo ván tên kia. Cả đám tái mặt, con nhỏ kia tức tối ra hiệu cho 2 tên còn lại cùng xông lên. Rồi chỉ sau vài phút đám đông thấy 2 tên kia cũng nằm bẹp ra đất luôn.

Wow...cô gái đó thật đáng sợ nha. Đám đông kinh hãi nhìn bọn họ. Còn con nhỏ kia mặt mày tái mét nhưng vẫn trừng mắt nhìn cô

Cạch.

- Sao? Còn muốn kiếm chuyện k? - Mã rút súng từ sau lưng ra chĩa về cô ta

Cô ta vừa xấu hổ vừa sợ hãi k nói lên lời. Chỉ cúi đầu quay chạy đi. Mã ta sau khi xử lí xong liền nhận đc tràng vỗ tay ngưỡng mộ của đám đông.

Cô chạy lại chỗ 3 người kia rồi kéo họ đi vào siêu thị mua đồ ăn mặc kệ đám đông vẫn đứng đó nhìn theo

“Đáng đời...ai biểu chọc vào Mã đại ca” - trước khi đi cả 3 còn ngoái lại nhìn mấy tên vệ sĩ vẫn bất tỉnh nằm kia.

~

Ở ktx...

- Bảo bảo..cậu xong chưa? - Ngưu ôm đồng chén đi ra
- Sắp xong rồi..tớ với Sư đang treo bong bóng lên - Bảo ôm chùm bong bóng thật to đưa cho Sư
- Hai cậu đẹp đôi đấy - Ngưu cười khúc khích đi lại bàn
- Cười cái gì? Ai thèm hợp với tên hâm này chứ? - Bảo trề môi
- Tôi cũng k ham cậu đâu..đừng có mơ mộng - Sư ở trên cũng bủ môi nói
- Cậu k muốn rút từ trên đó xuống thì im miệng đi - Bảo trừng mắt nhìn lên
- Hừ..cậu đừng có dọa tôi - Sư lè lưỡi với Bảo

Bảo liền giữ chân ghế, rung lắc thật mạnh làm Sư hoảng hốt

- Này..tôi mà ngã là cậu chịu trách nhiệm đấy - Sư bám vào ghế hét xuống

Bảo nghe vậy liền dừng tay k rung nữa. Chỉ hừ 1 cái rồi quay đi tiếp tục làm việc, mặc kệ người nào đó ở trên nhìn xuống mà khê mỉm cười.

- Bọn tớ về rồi - trong lúc mọi người còn đang chú tâm coi kịch hay hai người diễn thì phía cổng vang lên tiếng gọi. K nhìn cũng đoán đc là ai.

16. Chap 16:

Ảnh bìa : Kim ngưu

Mã mã cùng 3 người kia cười vui vẻ xách đồ ăn vào bếp cho Giải và Bình. Sau đó lại chạy ra ghế ngồi phịch xuống

- Ôi mệt quá - Mã than thở
- Đi chợ k thôi cũng mệt à? - Xử đi qua trêu
- Hôm nay xui xẻo gặp bọn điên...haizzz - Mã tiếp tục thở dài
- Ai cơ? - Ngưu đang bưng ghế đi ra liền hỏi
- Fan cuồng đó mờ - Mã cầm ly nước lên uống
- Cũng tại họ ngu ngốc đụng đến Mã nhà ta nên mới thảm như vậy ha - Ngưu nhớ lại cảnh tượng ban nãy
- Hử? Mã làm gì ngta à? - Ngưu tò mò lại gần
- Chính là Mã đánh người đó - Ngưu thản nhiên nói
- Hả? Mã đánh người? - cả đám đang làm việc bỗng khựng lại
- Sao mọi người ngạc nhiên quá vậy? - Mã ngơ ngác
- Mã mã..sao cậu lại đánh ngta? - Bảo bảo đứng ở ngoài liền chạy tọt vào nhà
- Cũng tại họ gây sự lại còn đòi đánh Mã nên cậu ấy phản kháng thôi - Dương ngồi bên giải thích

- Ai mà gan to vậy? - Ngưu chặc lưỡi
- Kết..là con nhỏ hôm bữa gây sự với mình đó - Mã nhào người lại nhìn Kết
- Vậy à? Cô ta thù dai nhỉ? - Kết quay đầu lại nhìn
- Ờ nhưng thôi kệ...Oa thật là đói bụng quá - Mã ngồi xuống vươn tay lên thả lỏng Bụng.

Bỗng ai đó chụp tay Mã lại lôi ra

- Oái..Kết..cậu làm gì vậy? - Mã giật mình
- Tay cậu bị sao đây? - Kết k trả lời mà chỉ vào cái vết bầm sau tay Mã
- Đau? - Mã cúi nhìn - chắc hùi nãy đánh nhau bị đập mà k biết đó. K sao đâu - Mã cười xuề xòa
- Con gái con đứa mà đánh với chả đám. K sao cái gì? Đi lại đây - Kết nhăn nhó kéo Mã vào bếp rồi mở tủ lạnh lấy cục đá chườm vào
- Ai ui...lạnh..đau - Mã nhăn mặt
- Đây..cũng biết đau à? - Kết liếc
- Lúc đấy đâu có biết...cậu biết k? Bọn họ xông tới tở liên đánh họ túi bụi lại còn...bla bla - Mã vừa kể vừa khua chân múa tay loạn xạ
- Ngồi yên - Kết khẽ nạt

Mã xịu mặt ngồi im k nói năng gì để cho Kết chườm đá vào tay mình, lâu lâu khẽ rên rỉ.

Còn ở ngoài này, mọi người vô cùng ngạc nhiên trước hành động của Kết. K ai nghĩ rằng lạnh lùng như Kết lại quan tâm chăm sóc Mã như vậy. Ai cũng bán tín bán nghi rằng Kết thích Mã?

Riêng Tiểu Bạch thì cảm thấy vô cùng bức tức, đã ghen tị việc Kết chăm sóc Mã lại còn k ngờ thái độ ngoan ngoãn của Mã đối với Kết nữa. Cậu chưa bao giờ đc Mã để ý đến dù chỉ 1 chút sao? Còn Xử thì thấy như vậy có phần k vui, cô nhìn họ rồi lại nhìn vào bản thân mình mà tự hỏi: cảm giác khó chịu như vậy là gì?

~~

Bữa tiệc diễn ra rất vui vẻ, mọi người cười cười nói nói liên tục.

- Ngon quá - Mã và Ngưu ăn k ngừng nghỉ
- Haizzz - cả đám thở dài nhìn 2 con người kia
- Bình để tớ nướng giùm cho. Cậu lại ăn đi - Giải chạy lại chỗ Bình mang theo đĩa thức ăn
- K sao đâu..cậu cứ ăn đi..để tớ nướng cho - Bình cười vui vẻ
- Chẳng lẽ cậu k định ăn gì sao?
- Cậu dứt cho tớ ăn là đc mà - Bình nhìn Giải cười nham hiểm
- Cậu khôn thật đấy - Giải đập nhẹ vai Bình 1 cái
- Gì chứ đc cậu dứt cho ăn thì dù có bắt tớ nướng cả đêm tớ cũng chịu - Bình ra vẻ hào phóng
- Cậu dẻo miệng thật đấy - Giải khẽ mỉm cười
- Tớ chỉ dẻo miệng với mình cậu thôi - Bình khẽ thì thầm vào tai Giải

Giải nghe vậy thoáng đỏ mặt cúi xuống. Hai người cứ đứng im như vậy 1 lúc. Lúc sau Giải cầm đồ ăn dứt cho Bình ăn rất tình cảm.

Ở bên bàn ăn

- Ui da...2 anh chị kia tình tứ chưa kìa - Bảo bình ngó qua

- Đâu? Ai? - Sư cũng ngó theo
- He he..đẹp đôi phết nhỉ? - Dương cũng trầm trồ
- Cặp này tớ duyệt - Song cũng hòa theo

Cả đám bắt đầu bàn tán về 2 con người đang đóng phim tình cảm ngoài kia mà cười thích thú.

- Này..ăn đi - Kết gấp thức ăn vào đĩa Xử
- Cảm...cảm ơn - Xử có chút ngạc nhiên sau đó mỉm cười
- K có gì

Kết tiếp tục quay ra ăn, Xử khẽ quay nhìn Kết. Nói thật cô rất thích đc Kết quan tâm, có khi nào cô đã thích Kết rồi k? Cô khẽ mỉm cười, nhưng lại ngay sau đó thoáng buồn, liệu có phải Kết thích Mã k? Nếu là thật thì sao? Bỗng nhiên hàng loạt câu hỏi ủa về làm cô lại suy nghĩ.

~~

Trong lúc mọi người đang dọn dẹp bên ngoài, Kết tay cầm cốc nước tựa ở cửa nhìn theo bóng ai đó

- Đứng ngơ ngác đây làm gì? - Yết từ khi nào đã đứng bên cạnh làm Kết giặt mình
- Cậu đứng đây khi nào vậy?
- Tâm hồn treo ngược cành cây rồi à? - Yết k đáp và hỏi ngược lại
- K hiểu - Kết giả vờ lơ đã
- Cậu thích Xử? - Yết đánh giá 1 hồi rồi phán

Kết im lặng khẽ quay đầu nhìn Yết sau đó lại im lặng quay ra. Cậu cũng đang tự hỏi có phải cậu đã thích Xử rồi k?

- Đừng tự hỏi lòng nữa...cậu nhất định đã có tình cảm với ngta - Yết nhìn Kết đang im lặng rồi nói
- Cũng có thể... - Kết chỉ cười nhẹ rồi bước ra phía ngoài cùng mọi người dọn dẹp
- Yết đứng nhìn theo, khẽ mỉm cười. Cậu thực sự rung động rồi Kết à?
- Này...cậu lẩm bẩm gì đấy? - Ngưu bắt ngờ xuất hiện đập vai Yết 1 cái
- Cậu từ đâu chui ra vậy? - Yết bắt ngờ quay lại
- Tất nhiên là từ....bụng mẹ - Ngưu nhăn nhăn cười

Bộ dạng đáng yêu của cô đc thu hết vào tầm mắt của cậu. Cậu thoáng ngơ ngác trong vài giây.

- Này...cậu lại suy nghĩ gì đấy? - Ngưu thấy Yết k nói gì lại hươ hươ tay trc mắt Yết
- K có gì - Yết chụp tay Ngưu lại

Tay của Ngưu đột nhiên bị Yết nắm lại, ban đầu cô hơi bất ngờ, sau đó thoáng đỏ mặt, cuối cùng là im lặng k nói lên lời. “Bình thường lạnh lùng vậy thôi nhưng tay Yết ấm lắm nha?” - Ngưu suy nghĩ vẩn vơ. Yết đột nhiên nắm tay Ngưu lại mà k suy nghĩ, sau đó chợt phát hiện ra cô gái này đang đỏ mặt, cậu khẽ mỉm cười. Cảm thấy cô gái này khá đáng yêu.

Ngưu ngơ ngác trong giây lát cho đến khi nghe tiếng Xử gọi cô mới rút tay chạy mất để lại Yết đứng đó nhìn theo.

17. Chap 17:

Ảnh bìa : Thiên yết

- Mọi người...mau xuống ăn sáng còn đi học - tiếng hét của Xử vô cùng có uy lực, vừa cất lời thì mọi người đã có mặt ở nhà ăn rồi

- Ủa Song từ đâu? - Giải bưng đồ ăn ra liền hỏi

- Chắc còn ngủ - Dương đáp

- Để tớ đi gọi cho - Ngưu vội đứng dậy chạy lên lầu

~

Cốc cốc cốc.

Im lặng

Cốc cốc cốc.

- Song từ...mau dậy đi..muộn học giờ - Ngưu vừa gõ cửa vừa gọi

Vẫn im lặng.

Ngưu bực bội mở cửa đi vào, thấy Song nằm im bất động trên giường. Cô bước lại lật chăn ra gọi nhưng Song vẫn im ru. Ngưu bắt đầu lo lo sờ trán Song vội hoảng hốt

- Oái...nóng quá - cô giật mình

Cô chạy vội xuống nhà bếp làm mọi người ngạc nhiên

- Sao vậy Ngưu? Song từ đâu?

- Song từ bị sốt rồi...sốt cao lắm - vừa nói Ngưu vừa lấy ít nước ấm trong phích ra rồi ôm chầm nước đi lên

Mọi người cũng lo lắng, đột nhiên Song từ lại bị ốm thế này. Thế là Mã bắt Dương và Sư chạy đi mua thuốc. Giải và Bình nấu ít cháo cho Song. Mã cũng Ngưu chạy lên coi sao. Còn lại ở dưới dọn dẹp và rửa bát

- Cậu ấy sao rồi? - Mã đẩy cửa đi vào

- Vẫn chưa tỉnh - Ngưu đắp khăn ấm lên đầu Song

- Chết...sắp đến giờ học - Ngưu nhìn đồng hồ

- Mọi người cứ đi học đi..để tớ ở nhà chăm Song cho - Ngưu quay ra

Cả 3 cùng bước xuống nhà, Dương và Sư cũng vừa mua thuốc về.

- Một mình cậu k sao chứ? - Xử quay lại nhìn Ngưu

- Ủ k sao đâu..có gì tớ sẽ gọi các cậu - Ngưu mỉm cười

- Ủ ớc rồi - Xử xách cặp lên

- Tớ nấu cháo trong bếp. Khi nào cậu ấy tỉnh thì cậu cho cậu ấy ăn nha - Giải dặn dò

- Ủ..tớ biết rồi - Ngưu gật đầu

- Còn đây là thuốc, liều uống có ghi trong này rồi đây - Sư đưa gói thuốc cho Ngưu

- Ủ...tớ cảm ơn - Ngưu nhận lấy - mọi người đi học vui về nha

Mọi người vẫy tay chào Ngưu rồi cùng quay ra đi học. Ngưu nhìn theo sau đó đóng cửa chạy vội lên xem Song đã tỉnh hay chưa?

Cạch.

- Cậu tỉnh rồi à? - Ngưu bước vào thì thấy Song đang nhìn cô

- Ủm...mọi người đâu hết rồi? - Song hỏi

- Họ đi học rồi

- Sao k gọi tớ đây? - Song liếc nhìn đồng hồ định đứng dậy
- Nằm yên..cậu đang bị ốm đấy. Mọi người xin cho cậu nghỉ rồi - Ngư đẩy Song nằm xuống
- Thế sao cậu k đi học? - Song ngơ ngác nhìn Ngư
- Tớ ở lại chăm sóc cậu - Ngư chỉ cười - cậu đói k? Tớ lấy cháo cậu ăn nhá

Song khẽ gật đầu rồi nằm im, Ngư vội chạy xuống nhà bếp múc ít cháo ra tô rồi cầm cả thuốc và nước theo bưng lên phòng.

- Nè..đây ăn chút cháo đi còn uống thuốc nữa.

Ngư đỡ Song ngồi dậy rồi cẩn thận đút từng thìa cháo cho cậu, còn thổi cho khỏi nóng nữa. Song ngoan ngoãn ăn cháo rồi uống thuốc, miệng còn khẽ mỉm cười nhìn Ngư chăm sóc cậu. Một lúc sau lại đi vào giấc ngủ.

Ngư mang chén bát xuống bếp dọn rửa. Rồi thay nước ấm lại mang lên phòng. Thấy Song vẫn ngủ, cô sờ đầu cậu

- Hạ sốt rồi

Thế là Ngư thở phào nhẹ nhõm, giặt khăn rồi đắp lên đầu cậu. K lâu sau cũng ngủ gật bên giường.

~~

- Này..để Ngư ở nhà 1 mình chăm sóc Song có đc k? - Bảo bảo quay xuống
- K sao đâu...mỗi lần Song bị ốm Ngư đều chăm sóc mà - Mã cười
- Ủ...vậy yên tâm rồi - Bảo thở phào
- Này sao cậu quan tâm Song tử thế? - Sư bĩu môi
- Kệ tôi...liên quan gì cậu? - Bảo quay xuống lườm
- K phải cậu thích Song tử đấy chứ?
- Im..nói nữa ăn đập đấy - Bảo giơ quyển sách lên
- Trúng tim đen rồi chứ gì? - Sư trêu ghẹo nhưng trong lòng có chút buồn
- Muốn ăn đập chứ gì? - Bảo cầm quyển sách giơ lên định đập đầu Sư
- 2 em kia..làm cái gì đấy hả? - tiếng bà cô ma nữ vang lên
- 2 em ra ngoài đứng cho tôi - bà cô nghiêm giọng quát
- Thế là cả 2 lủi thủi đi ra cửa đứng, Bảo bảo lườm Sư muốn rớt mắt ra luôn
- Tại cậu đấy - Bảo tức tối
- O sao lại tại tôi? Cậu định đánh tôi cơ mà - Song chối cãi
- Ai bảo cậu trêu tôi? - Bảo gầm gừ
- O hơ...tôi có làm gì đâu?
- K làm gì đâu...cậu dám nói vậy à? - Bảo trề môi
- Cậu là con gái mà suốt ngày dùng bạo lực thôi - Sư dè bĩu
- Im..ăn đấm bây giờ - Bảo giơ nắm đấm lên
- Đấy đấy - Sư chỉ chỉ tay Bảo

Cả hai người suốt ngày cãi nhau, k có chuyện gì cũng gây sự cãi nhau. Thật hết nói nổi mà, cả đấm ở trong nhìn 2 người bị đuối rồi lủi thủi đi ra mà cứ bịt miệng cười. Cái này gọi là cặp đôi hoàn cảnh.

~~

Tiếng chuông báo hiệu ra chơi vang lên..cả đám rủ nhau xuống căn tin.

Căn tin luôn là nơi ồn ào tấp nập nhất, và càng tấp nập đông đúc hơn nữa khi 10 con người kia bước vào. Lại sắp bắt đầu xảy ra vài cuộc họp fan kinh điển mọi thời đại, nếu so ra lượng fan của họ chắc k ít hơn mấy diễn viên ca sĩ là bao nhiêu đâu.

10 con người mặt nhăn nhó như khi ăn ớt bị bu bám mãi k tha, cả bọn cất lực lắm mới chui vào đc 1 cái bàn rộng mà ngồi.

- Hôm nay Mã k đẹp đc loạn à? - Yết ngồi xuống ghế

- Quên mang súng rồi - Mã ngậy thơ đáp

Cả đám mém té xỉu, cái con ngựa này có mấy cái sở thích thật quái đản, k những thích phá phách mà còn hứng thú với súng nữa. Mới đầu quen cô còn sợ muốn rụng tim nữa là, nhưng mà lâu dần cũng quen với lại Mã ta chưa hạ sát ai bao giờ cả nên cũng yên tâm.

- Kim Ngưu - cả đám đang ngồi yên bỗng từ đâu đó trong đám đông vang lên tiếng gọi.

Ai cũng tò mò quay ra, cho đến khi dừng mắt trên người 1 con trai

- Ồ...người quen của cậu à Ngưu? - Bảo bảo thì thầm

- K biết - Ngưu lắc đầu nguây nguậy

- Ồ...đẹp trai, cao, to, body chuẩn, cơ bắp cuộn cuộn..mặt mày cũng sáng sủa - Mã ta sau 1 hồi đánh giá cũng trầm trồ - Ngưu cậu quen đc anh đẹp trai như vậy mà k giới thiệu cho tớ là sao?

- Mã mã...cậu đừng có nhìn nữa - Tiểu bạch tức giận đứng dậy che tầm nhìn của Mã

- Làm cái gì đấy? Tránh ra cho ngta thưởng thức trai đẹp coi - Mã nhăn nhó

- Không..cậu chỉ đc nhìn tớ thôi..k đc nhìn ai khác - Dương cương quyết

- Vô duyên thúì..xê ra coi - Mã đẩy Tiểu bạch ra

- Không - Dương lì lợm

- Muốn ăn đòn chứ gì? - Mã dằn mặt

Mặc kệ 2 cái con người đang gây chiến kia thì bên này Ngưu vẫn ngơ ngác k biết ai

- Kim ngưu..lâu ngày k gặp..cậu khỏe chứ? - người con trai kia tiến lại gần Ngưu

- Ái chà chà..quen lâu rồi cơ à? - Xử trêu chọc

- Ngưu nhìn vậy mà ghê gớm nhỡ? - Giải cười gian tà

- Hô hô..bao giờ bọn mình đc ăn cưới? - Sư cũng bon chen

Ngưu bên này vẫn chưa nhớ ra người kia là ai, lại bị đám bạn trêu chọc nên có chút tức giận, mặt bắt đầu đỏ lên làm cho ai đó lại nghĩ rằng cô đang xấu hổ. Vô cớ làm ai đó bỗng thấy có chút khó chịu trong lòng mà khẽ liếc.

- Ồ cậu là ai vậy? - Ngưu lấy lại tinh thần quay sang hỏi

- Cậu k nhớ tớ sao Kim ngưu? Bọn mình gặp nhau rồi mà - người kia ngạc nhiên

“Hỏi ngu, tôi mà nhớ ra anh là ai thì tôi hỏi làm quái gì nữa?” - Ngưu tự nhủ, nhưng nghĩ là nghĩ vậy bề ngoài cô vẫn tỏ ra lịch sự

- Xin lỗi..hiện tại tôi k nhớ

- K sao..nhớ sau cũng đc..hiện tại tớ có thể rủ cậu đi chơi đc k? - anh chàng kia cười vui vẻ

- Kìa Ngưu kìa..ngta rủ đi chơi kìa..đơ ra đó làm gì? - Bảo bảo huých vai trêu ghẹo

Ngưu quay sang lườm Bảo với ánh mắt “im k tớ giết giờ” làm Bảo ta im bặt.

- À..để khi khác nha..hiện tại tôi k rảnh - Ngưng cười từ chối

- À ờc...vậy hẹn cậu khi khác - anh chàng kia cười vui vẻ xong chào cô rồi quay đi

Cả đám lại ờc trợn cười, chủ đề cho câu chuyện tiếp theo để bàn tán chắc chắn là về anh chàng kia rồi. Mọi người nói cười vui vẻ mà k ai để ý rằng Yết đang mang vẻ mặt có chút k vui nhìn cô.

18. Chap 18:

Ảnh bìa : Nhân mã

- Oa..đau đầu ghê - Song sau khi ngủ dậy liền vỗ nhẹ đầu rên rĩ

Cậu ngồi dậy, định đứng dậy mới biết Ngưng đang ngủ gật bên cậu.

“Cậu đã chăm sóc tôi sao?” - Song tử khê mỉm cười, nhìn cô. Ngưng có hàng lông mi cong rất quyến rũ, làn da trắng hồng tươi tắn, đôi môi mỏng trông rất đáng yêu. Cậu đưa tay khê vuốt mấy cọng tóc trên trán cô. Từ trc đến nay, những lúc cậu bị ốm, cô là người quan tâm chăm sóc cậu nhất, cậu rất cảm mến cô, có lúc cậu còn nghĩ nếu ai lấy ờc cô thì người đó là hạnh phúc nhất rồi. Nếu k phải trong lòng cậu đã có Mã mã thì k biết chừng cậu đã yêu cô rồi cũng nên. Nghĩ vu vơ rồi cậu khê mỉm cười mà k biết rằng cô đã tỉnh dậy

- Cậu tỉnh rồi hả? - cô vừa dụi dụi mắt vừa hỏi

- Ừm. - bộ dạng lúc tỉnh dậy của cô trông rất đáng yêu

- Cậu đỡ hơn chưa? - Ngưng sờ trán Song

- Ừm đỡ đỡ nhiều rồi..cảm ơn cậu - cậu nở nụ cười nhìn cô

- Ừ..ừm..vậy thì tốt rồi - Ngưng bắt giắc đỏ mặt trc nụ cười của cậu rồi quay đi

Ngưng vội đứng dậy định cúi xuống bê chậu nước xuống nhà thì k may bị vấp chân vào bàn suýt ngã nhào ra đất

- Á

- Cần thận - Song nắm ờc tay cô kéo lại

Cạch.

- Ngưng ơi bọn tớ về rồi - Mã lúc đó bỗng mở cửa đi vào

Bịch.

Cặp Mã rơi xuống đất.

- Oa oa

Cảnh tượng bây giờ rất kinh hoàng, Ngưng đang ở trong lòng Song còn Song lại đưa hai tay ôm lấy Ngưng, 2 người nhìn vô cùng tình tứ làm Mã ta há hốc mồm nhìn. Mọi người nghe vậy lại tưởng có chuyện gì liền chạy lên, cuối cùng ai cũng mang vẻ mặt đó nhìn 2 người.

Còn bên này, lúc Ngưng sắp ngã Song nhanh tay nắm lấy tay Ngưng kéo lại, kết quả là cô ngã nhào vào lòng cậu. Sớm k đến muộn k đến lại đến đúng lúc này, Mã mã hét lên làm cả 2 ngượng đỏ mặt nhìn nhau rồi cả 2 vội vàng buông nhau ra.

- Xin..xin lỗi. Đã làm phiền - Mã miệng giật giật vội vàng đi ra đóng cửa lại

Cả đám liền cùng nhau đi xuống nhà mà miệng cười mãi k thôi. K ngờ 2 người này ghê gớm thật, thảo nào Ngưng lại muốn ở nhà chăm Song. Hóa ra là 2 người này có gì rồi..ha ha. Cả đám cười muốn toác mồm trong khi 2 người kia thì ngượng chín mặt k dám nhìn nhau

- Tớ...tớ đi trc - Ngưng xấu hổ vội quay đi

Cạch. Cửa đóng lại, Song ở trong cũng vẫn còn ngơ ngác, sau đó lại khẽ mỉm cười “mùi hương của Ngư thật dễ chịu”.

~~

Ngư chạy xuống phòng nằm im trong chăn k nói năng gì cho đến khi Mã đến gõ cửa cô mới đi ra

- Ngư ơi đi chợ thôi - Mã gõ cửa

- Đợi..đợi tí xíu - Ngư vội chạy vào nhà tắm rửa mặt, đứng trc gương cô vỗ vỗ hai má nghĩ đến cảnh hồi nãy lại bất giác đỏ mặt

Cạch.

- Mã...mã..đi..đi thôi - Ngư vẫn k dám nhìn Mã

Còn Mã k nói gì, nắm lấy tay Ngư rồi hai người cùng đi xuống. Cả đám ngồi ở phòng khách nhìn thấy Ngư xuống rồi k hẹn cùng nhìn Ngư định buông lời trêu chọc thì lại cảm thấy lạnh sống lưng, quay lại mới phát hiện Mã đằng đằng sát khí nhìn họ như kiểu “mở miệng tớ giết đấy” rồi im lặng kéo tay Ngư đi làm cả đám méo mặt k hiểu.

- Ủa Mã sao vậy? - Bảo bảo ngơ ngơ

- K biết - Ngư nhún vai

- K sao đâu..chắc Mã k muốn bọn mình trêu Ngư thôi - Xử như hiểu ra gì đó

- Nãy nhìn Mã đáng sợ thật đấy - Sư lên tiếng

- Cậu liệu mà ngậm mồm k ăn đạn của Mã bây giờ - Bình đe dọa

- K sao..Sư cậu cứ dừng cảm lên - Kết vỗ nhẹ vai Sư sau đó cười gian tà - tớ thật muốn chứng kiến cảnh cậu quỳ gối cầu xin Mã đại ca tha mạng đó

- Bạn bè cũng ít có tốt lắm - Sư mặt tối sầm lại

- Ha ha - cả đám lại thi nhau cười

- Sao vậy Ngư? - Mã đang lựa đồ ăn thấy Ngư ngơ ngơ liền quay ra hỏi

- O...ờ đâu có sao đâu - Ngư lắc đầu

- Hai người... - Mã ngập ngừng

- Bọn tớ k có gì, thật sự k có gì - Ngư chối bay chối biến

- Ủ - Mã chỉ gật đầu

Ngư im lặng nhìn Mã, cô biết Song tử thích Mã, thích từ lâu lắm rồi. Lúc bắt đầu chơi với Mã, cô cũng là bắt đầu chơi với hội Song tử. Cô mới đầu đã biết cả Dương, Song và Sư đều thích Mã, tại vì Mã vừa đáng yêu vừa thân thiện, hòa đồng lại luôn vui vẻ. Nếu cô là con trai cô cũng sẽ thích. Nhưng mà cô lại k biết Mã thích ai trong số họ, Mã lúc nào cũng cười cười nói nói vô tư như trẻ con nên cô k hiểu Mã đang nghĩ gì nữa.

- Mã...tớ xin lỗi

- Hả? Chuyện gì? - Mã đang lựa đồ ngẩng mặt lên

- Tớ...với Song...k có gì đâu..cậu đừng hiểu nhầm - Ngư giải thích nhưng nét mặt thoáng buồn

- Ngư...có phải cậu thích Song? - Mã nghiêm túc nhìn Ngư

Ngư nghe Mã hỏi liền có chút giật mình, cô k dám nhìn Mã. Kì thực lần đầu tiên cô đi cùng Mã đến gặp hội bạn, cô đã thích Song tử rồi. Song rất tốt bụng, đẹp trai lại giỏi ăn nói. Song cũng rất hay quan tâm cô nhưng cô biết cậu chỉ coi cô là bạn bè bình thường thôi. Cho nên cô dù thích cậu nhưng vẫn cố gắng giấu giếm, k bao giờ để cho ai biết tình cảm của mình, đặc biệt là cậu.

- Ngự à...tớ biết cậu k vui khi Song tử quan tâm tớ - Mã thấy Ngự im lặng k nói gì lại lên tiếng
 - Tớ...k có - Ngự cãi
 - Chơi với cậu lâu như vậy cậu nghĩ tớ k hiểu cậu nữa hay sao? Tớ biết cậu thích Song từ lâu rồi cơ, cũng biết mỗi lần Song quan tâm tớ cậu đều k vui - Mã nói nhỏ nhẹ
 - Tớ... - Ngự k nói lên lời
 - Nhưng mà Ngự à..cậu k biết sao? Tớ chính là k thích Song tử - Mã tiếp tục nói
 - Vậy..cậu thích ai? - Ngự ngập ngừng hỏi - Có phải là Kết?
- Ngự bỗng nhiên nghĩ đến Kết, cô chưa thấy Mã ngoan ngoãn trc mặt ai bao giờ nhưng lại rất nghe lời Kết, và lại Kết cũng rất quan tâm Mã.
- Hả? Sao lại có Kết ở đây? - Mã ngơ ngác k hiểu
 - Tại tớ thấy cậu và Kết rất thân nhau - Ngự nói
 - Tớ và Kết...k có đâu..bọn tớ thật ra là....

19. Chap 19:

Ảnh bìa : Bạch dương

- Hả? Anh em? - Ngự hét to làm mọi người xung quanh đều nhìn
- Suyet...cậu hét to thế? - Mã vội bịt miệng Ngự lại
- Thật ư? - Ngự vẫn k tin vào tai mình
- Ừ..lúc tớ còn nhỏ..ba bỗng dất về 1 cậu bé nói rằng là anh trai của tớ..tớ lúc đầu rất ghét Kết vì cậu ấy làm gia đình tớ hỗn loạn. Ba mẹ tớ thường xuyên cãi nhau, đến sau này tớ mới biết là Kết là con trai của ba tớ và mối tình đầu của ông, ông yêu thương mẹ Kết lúc còn đi học nhưng mà sau này ra trường lại mất liên lạc. Qua thời gian lại nghĩ mẹ Kết đã lấy chồng sinh con nên ba tớ cũng cưới mẹ tớ. Sau này ba tớ mới biết mẹ Kết bị bệnh nặng sắp ra đi mới tìm đến và gặp bà ấy, sau đó đưa Kết về. Lúc đầu mẹ tớ và tớ đều ghét Kết, nhưng sống chung 1 thời gian lại cảm thấy Kết rất tội nghiệp vì thế nên tớ nói chuyện với Kết nhiều hơn, mẹ tớ cũng thương Kết như con mình. Kết lúc đầu chẳng nói chuyện, về sau này lại rất thương tớ. Nhưng vì để k có tai tiếng nên nhà giấu chuyện này và cho Kết đi nước ngoài du học cùng Yết - Mã bắt đầu kể lại chuyện cho Ngự nghe
- Hóa ra là vậy - Ngự nghe thấy có chút cảm động
- Chuyện này cậu đừng cho ai biết - Mã dặn dò
- Ừ..tớ hứa - Ngự giơ tay thề rồi cười
- Ô mà sao lại nói chuyện của tớ nhỉ? Đang nói chuyện của cậu cơ mà? - Mã bỗng như nhớ ra gì đó
- Hả? Chuyện gì cơ? - Ngự đánh trống lảng
- Đừng có lơ..cậu mau thú thật đi - Mã sát lại gần dò xét
- Ừ..ừm..Tớ thích Song tử lâu rồi - Ngự ngại ngần gật đầu
- Ha ha..tớ biết mà
- Nhưng mà...Song tử cậu ấy...- Ngự có chút buồn
- Haizzz..Ngự ngốc à, chẳng lẽ cậu k biết Song cũng thích cậu sao? - Mã thở dài
- Hả? - Ngự lại tròn mắt ngạc nhiên - K phải Song thích cậu sao?

- Ôi dào..cái tên ngọc đầy chỉ là ngộ nhận thôi, chẳng qua là chơi thân với tớ quá nên sinh ảo tưởng ấy mà. Cậu ta bắt đầu để ý cậu rồi, chẳng qua chưa nhận ra thôi - Mã bắt đầu phân tích

- Sao cậu biết rõ thế? - Ngự lại càng ngạc nhiên

- He he...bí mật - Mã mỉm cười nham nhở

- Bạn thân mà còn cứ giấu - Ngự ra vẻ hờn dỗi

- Rồi cậu sẽ biết..he he..thôi mau mua đồ còn về - Mã cười rồi đẩy giỏ đồ đi

Ngự mỉm cười rồi cùng Mã nhanh lựa đồ. Hai người rất nhanh đã có mặt ở nhà.

~

Bữa ăn hôm nay rất lạ kì, mọi người chẳng ai chú tâm ăn uống, mà lại để ý việc khác. Đó chính là : Mã và Ngự cười nói k thôi, Song thì im re k nói năng gì mà chỉ ăn uống. 3 con người này sao vậy? Mã và Ngự nói chuyện gì với nhau trong lúc đi chợ vậy nhỉ? Còn Song thì sau vụ hồi sáng cũng im lặng, cũng k nói chuyện với Ngự mà Ngự cũng lơ luôn. Sao k ai cho họ 1 câu giải thích vậy? Khiến cả đám ngớ ra chẳng hiểu gì hết trơn.

~

- Mã mã - Giải thấy Mã đang định lên phòng thì gọi

- Hả? - Mã liền quay đầu lại

Bảo bảo nhân lúc Song và Ngự đã lên phòng liền lôi Mã mã xuống bếp

- Nè..cậu và Ngự đã nói chuyện gì thế? - Giải sát lại hỏi

- Chuyện...chuyện gì đâu - Mã giật mình

- Hai bọn cậu đi chợ về xong lạ lắm - Sư tò mò

- Lạ gì cơ? - Mã giả vờ ngơ ngác

- Đừng có xảo...khai mau k bọn tớ xử cậu bây giờ - Xử có vẻ khẩn trương

- Cậu và Ngự đã nói gì? - Ngự cũng thắc mắc

- À... - Mã ta gật gù - tớ tư vấn tình cảm

- Tư vấn tình cảm? - cả đám ngạc nhiên

- Ủ - Mã gật đầu cái rụp

- Tư vấn cái gì? - Dương hỏi

- Là giúp Ngự tán Song - Mã vô tư trả lời

- Cái gì? - cả đám tròn mắt

- Suyt..im k bọn họ nghe thấy bây giờ

- Thế cậu nói gì?

- Tớ bảo là Song cũng thích Ngự

- Hả? - cả đám lại nhìn nhau - K phải Song thích cậu sao?

- Ôi trời sao mọi ng k ai chịu quan sát hết vậy? - Mã thở dài

- Thế 2 người đó thích nhau thật à? - Bình vẫn k tin

- Ủ nhưng mà Song chưa nhận ra còn Ngự lại nhất k dám nói

- Ố ồ..vậy tụi mình có việc để làm rồi - Xử cười bí hiểm

- Việc gì? - cả đám quay lại nhìn

- Còn gì nữa? - Xử khê đưa mắt nhìn lên lầu

Mọi người gật gù hiểu ra đc ý đồ của Xử. He he, lại sắp có kịch hay coi rồi.

” Neoge sappunsappun georeoga, jangmikkocheul kkeokkeoseo

Geudae-ege angyeojul geoya, kkamjjak nollae jul geoya

Sappunsappun georeoga, geudaega jamdeureosseul ttae

~Salmyeoshi anajul geoya, kkamjjak nollae jul geoya

Lalalalalala Lalalalalala Lalalalalala~~ ” - [Like a cat - AOA]

- Alo - trong lúc mọi người nói chuyện thì chuông đt của Mã mã vang lên

-

- Vậy sao?

-

- Con biết rồi

Cụp.

- Ai gọi thế? - Ngưu tò mò

- Mẹ tớ gọi hỏi thăm thôi. Hì - Mã cười trả lời

- Vậy à? Hì - Ngưu cũng cười

Sau đó mọi người lại tiếp tục bàn tán, bàn mưu tính kế giúp 2 con người kia còn Mã.lại khê thở dài.

8h tối ở ktx..

Cộc cộc. Tiếng gõ cửa vang lên

- Kết - Mã đang ngồi trong phòng nghe tiếng gõ cửa liền chạy ra

- Nói chuyện xiu đi - Kết nhìn Mã

- Cậu vào đi - Mã mở cửa rộng mời Kết vào rồi đóng cửa lại

- Ở nhà có chuyện gì à? - Kết k đợi Mã ngồi xuống đã hỏi

- Sao hỏi vậy? - Mã trả lời bằng 1 câu hỏi khác

- Nhìn thái độ của cậu khi nghe đt xong là tớ đoán ra phần nào rồi - Kết nhún vai

- Cậu để ý nhĩ? - Mã k nhìn Kết nói

- Nói tớ biết đi - Kết chống cằm chờ đợi

- Mẹ gọi...nói là...

20. Chap 20:

Rào rào rào.

Bầu trời về đêm k trăng k sao đã xám xịt bỗng đổ 1 cơn mưa rào lại càng làm không gian âm u mịt mờ hơn.

Trong phòng khách

- Có ai thấy Mã mã iu dấu của tớ đâu k? - Ngưu ôm gói snack ngó quanh

- Chắc là trên phòng - Xử mắt k rời cuốn sách nói
- Tớ đi kiểm Mã chơi đây - Ngươi định đứng dậy chạy đi thì Giải lên tiếng
- Ban này hình như tớ thấy Kết vào phòng Mã thì phải?
- Cái gì? Cậu ta dám vào phòng Mã? - Dương vừa nghe vậy liền đứng bật dậy
- Ủa Kết vào phòng Mã làm gì? - Sư bên cạnh cũng ngạc nhiên
- Làm sao tớ biết? - Giải nhún vai
- Tớ phải lên đó - Tiểu bạch định quay đi
- Cậu lại muốn ăn đòn của Mã à? - Bảo bảo ngẩng đầu nói
- Tớ k sợ ăn đòn..tớ sợ tên Kết kia làm gì Mã mã của tớ thôi - Tiểu bạch mặt hầm hầm
- Kết thì làm gì Mã đc chứ? Cậu đừng có suy diễn lung tung - Xử nghe vậy có chút khó chịu nói
- Nhưng tớ...- Tiểu bạch định cãi thì Ngự lại lên tiếng
- Họ chắc có chuyện cần nói, cậu xen vào làm gì? Lại muốn bị Mã ghét à?

Tiểu bạch đưa bộ mặt bức bối đó quay lại ngồi phịch xuống ghế, mấy người kia nhìn vậy lại cười khúc khích. Còn Xử im lặng về mặt mang chút k vui, mắt nhìn vào sách nhưng tâm trí lại nghĩ đi đâu đó.

~

Ở phòng Mã mã

- Mẹ đã nói gì vậy? - Kết chống cằm chờ đợi
 - Thì vẫn cái chuyện xem mắt thôi - Mã chán nản tựa vào ghế
 - Sao cậu k nói luôn là có bạn trai rồi đi? - Kết cười
 - Tớ làm gì có bạn trai - Mã bủ môi
 - Cậu nói vậy k thấy tội Tiểu bạch à? - Kết lại cười đều
 - Liên quan gì đến cậu ta? - Mã trề môi
 - K phải giấu...thích người ta mà cứ giả vờ - Kết trêu chọc Mã
 - Ai nói vậy? - Mã có chút chột dạ
 - Cậu làm như tôi k hiểu cậu ấy? - Kết lại cười
 - Cậu lo chuyện của cậu trc đi - Mã lườm
 - Tớ có chuyện gì đâu? - Kết nhún vai tỏ vẻ vô can
 - Xí...rõ ràng là đang để ý Tiểu xử mà bảo k có - Mã trề môi trêu chọc
 - Có sao? - Kết hơi bất ngờ nhưng vẫn tỏ vẻ k có gì
 - Hờ hờ..tớ hiểu cậu quá rồi - Mã cười gian tà
 - Thôi k nói với cậu nữa..tớ về phòng đây k ngta lại hiểu lầm 2 đứa mình nữa - Kết đứng dậy đánh trống lảng
 - K phải đánh trống lảng - Mã lườm lườm - Kệ cho ngta hiểu lầm...coi cậu còn có ai dám theo k?
 - Nói vậy mà k sợ à? Lỡ cậu cũng ế giống tớ thì sao? - Kết quay đầu cười cười
 - Đi lẹ đi..nói nhiều - Mã nhăn nhó đẩy lưng Kết
 - Ha ha - Kết cười to quay đi
- Mã mở cửa đẩy Kết ra ngoài, Kết bước ra trc khi đi còn k quên quay lại trêu Mã

- Lát ngủ ngon nhá..dành sức mà chiến đấu với mẹ..ha ha - Kết vừa nói vừa vẫy vẫy tay trêu tức Mã

- Lặn đi

Mã nhăn nhó đóng cửa cái rầm. Kết cười vui vẻ rồi quay lưng đi thẳng lên phòng.

Nãy giờ có 1 người đứng từ xa nhìn theo, trong lòng có chút ghen tị. Xử khê nở nụ cười buồn, cô chưa bao giờ thấy cậu cười tươi như vậy, thế mà cậu lại cười rất vui vẻ với Mã, lại còn rất quan tâm chăm sóc Mã, bây giờ lại còn vào phòng Mã nói chuyện. Đúng là 2 người đó có gì thật? Vậy mà cô cứ nghĩ Kết có cảm tình với mình, hóa ra là mình quá mơ mộng rồi. Nghĩ rồi Xử đóng cửa đi vào phòng với tâm trạng k mấy vui vẻ.

~~

Reng reng reng

Tiếng báo thức vang lên k ngừng nghỉ, nhưng cô nàng vẫn nhắm tịt mắt k chịu dậy. Cho đến khi báo thức kêu lần thứ 3, Ngư mới lật đật dậy tắt, cô dụi dụi mắt nhìn ra ngoài, trời vẫn đang mưa. Ngư đứng bên ô cửa sổ vươn vai 1 cái, nhìn bầu trời âm u xám xịt, khê thở dài rồi đi vào nhà tắm VSCN.

Cộc cộc.

Ngư vừa mới thay đồ đi ra từ nhà tắm thì có người gõ cửa, Ngư vội chạy ra

- Ngư ơi....

Cạch.

- Mã mã..có chuyện gì thế? - Ngư ngạc nhiên thấy Mã đứng ở cửa

- K có gì..định qua gọi cậu dậy thôi - Mã cười xuề xòa

- Vậy à? Mọi người dậy hết chưa? - Ngư bước ra ngoài cùng Mã đi xuống nhà

- Tớ k biết

Cả 2 cùng nhau đi xuống nhà, thấy Giải và Bình đang ở trong bếp, có lẽ chuẩn bị bữa sáng. Còn Xử và Ngư đang coi tivi, Kết đọc sách còn Yết nghe nhạc. Mã lại ghé ngồi liền quay hỏi Ngư

- Ủa mấy người kia đâu?

- Chắc họ vẫn còn ngủ - Ngư đáp

- Hả? Họ k định đi học sao? - Ngư cũng ngồi xuống

- Thời tiết thế này, chùng chán ngủ là nhất rồi - Mã nhìn ra ngoài qua ô cửa kính

- Đạo này mưa hoài nhĩ? - Ngư cũng nhìn theo

- Tớ chả thích mưa tẹo nào - Ngư nhú mày

- Thôi tớ đi gọi mấy người kia đây - Ngư đứng dậy

- Cậu chỉ cần đi gọi Song của cậu đc rồi, còn lại để tớ - Xử cũng đứng dậy cười gian

- Song....Song của tớ hồi nào? - Ngư lắp bắp

- He he..thôi đừng mắc cỡ nữa, bọn tớ biết hết rồi - Ngư bịt miệng cười

- Tớ...tớ đi trc đây - Ngư vụt chạy mất tăm để lại cả đám nhìn theo mà k nhin đc cười.

~

Đồng hồ điểm 6h45', ngoài trời vẫn đang mưa mà k có dấu hiệu sẽ ngừng. Mọi người đang đứng ở cửa chuẩn bị đi học

- Ô chỉ có 7 cái dù thôi - Mã đếm đếm

- Vậy chia cặp ra đi thôi - Ngư nói

- Vậy chia sao đây? - Bảo nhìn mọi người rồi hỏi

- Để tớ chia, Song và Ngự đi chung... - Mã nhanh nhẩu

- Ô... - Song và Ngự định cãi

- Không Ở ọt gì hết - Mã cầm cái dù nhét vào tay Ngự rồi lại cầm cái dù khác - Bảo và Sư 1 cái

- Ô ơ - lần này đến Bảo và Sư đơ ra

- Cầm ý kiến..ăn đạn bây giờ - Mã lại đưa cái dù cho Sư rồi lại nhìn quanh - Ủm Kết với Xử đi chung nha

Hai người k nói gì, Xử nhìn Kết thấy Kết k ý kiến gì thì quay lại lấy 1 cái dù lên.

- Rồi, Giải với Bình 1 cái - Mã cười nham nhở

Hai người này khẽ nhìn nhau cười rồi cầm cái dù lên. Cả đám biết thừa 2 anh chị này rồi. Ha ha

- Ai có đôi có cặp rồi đứng qua 1 bên - Mã đẩy đẩy mấy đôi kia rồi tiếp tục chia - Ngự đi với tớ còn 2 người kia muốn đi chung đi riêng gì thì kệ

- Ô la..Mã iu dẫu - Ngự chạy tới ôm cổ Mã mã

- Gì kì vậy? - Dương k bằng lòng

- Sao? Ý kiến gì? - Mã quay qua lườm

- À k có gì - Dương tái mặt k dám cãi

Thế là mọi người đi theo cặp đc phân bước ra ngoài, riêng Yết và Dương lẻ loi đi 2 cái dù khác nhau. Cả đám nhanh chân đóng cửa rồi cùng nhau đi lên lớp học.

Cặp Song - Ngự

- Cậu giận tớ à? - Song phá vỡ sự im lặng

- Không..không có - Ngự k nhìn Song nói

- Đạo này cậu ít nói chuyện với tớ - Song nét mặt thoáng buồn nói

- Do...do k có chuyện gì nên... - Ngự vội lảng đi

- Tớ vẫn chưa nói với cậu phải k?

- Nói gì cơ? - Ngự ngược mặt lên nhìn

- Cảm ơn vì đã chăm sóc tớ - Song nhìn Ngự cười

- Ủm - Ngự khẽ gật đầu rồi lại quay đầu nhìn phía trước

~~

Cặp Sư - Bảo

- Này, cậu che kiểu gì vậy? - Sư tức giận quát, rõ ràng cô gái này cố ý kéo cái dù lại gần cô hơn mà

- Thì cậu bảo tôi cầm mà - Bảo nhún nhún vai tỏ vẻ vô tội

- Đưa đây - Sư lấy tay giật lại cái dù

- Hứ - Bảo vẻ mặt k cam tâm nhìn

~~

Cặp Giải - Bình

- Để tớ cầm cho - Bình lấy cái dù từ tay Giải rồi bật ra

- Ủm - Giải nhẹ nhàng gật đầu

Hai người đi được 1 đoạn thì Bình bất ngờ quay qua gọi

- Giải nè
- Hả? - Giải ngược lên nhìn
- Tớ muốn nói với cậu 1 chuyện - Bình vẻ mặt nghiêm túc nói
- Chuyện gì? - Giải ngơ ngác
- Tớ...thật ra tớ... - Bình có chút xấu hổ - ..thích cậu

Giải vừa nghe thấy liền ngay lập tức đỏ mặt k dám nhìn Bình. Còn cậu thì vẫn tiếp tục nói

- Cậu...đồng ý...làm bạn gái tớ nha - Bình lấy hết can đảm nói ra
- Ừm - Giải e then chỉ gật đầu 1 cái. Thật ra cô cũng thích cậu rồi nhưng lại k dám nói ra
- Bình nhận đc lời đồng ý của Giải thì khỏi nói cũng biết vui mừng cỡ nào rồi. Cậu cứ cười hoài k thôi
- E hèm..bạn tớ nghe hết rồi nhá - bỗng đằng sau vang lên tiếng nói

Cả 2 giật mình quay đầu lại nhìn, mặt đỏ hơn ớt k nói lên lời. Còn phía sau Ngưu và Mã bịt miệng cười k thôi. Hai đứa chỉ vô tình đi đằng sau và may mắn nghe đc đoạn hội thoại vô cùng tình cảm kia, dù nổi hết da gà lên nhưng mà cả 2 vẫn cười k thôi. Còn 2 anh chị kia thì ngượng chín mặt k dám quay ra sau lại càng k dám nhìn nhau.

Còn Yết cầm dù đi bên cạnh quan sát thấy Ngưu cười rất vui vẻ cậu lại khẽ mỉm cười, gương mặt cười nhiều khiến má hồng hồng lên trông cực kì đáng yêu của Ngưu làm cậu lại thấy có chút ấm áp trong lòng. Tiểu Bạch thì cứ kè kè bên cạnh Mã thấy Mã cười cùng cười theo nhưng lại k hiểu là có chuyện gì.

~

Cặp Kết - Xử

Kết tay cầm dù đi song song với Xử, cả 2 đều im lặng k nói gì. Kết bỗng quay mặt sang bên, thấy Mã và Ngưu đang ôm bụng cười k thôi bên kia thì cũng khẽ mỉm cười, còn Xử thì quan sát nét mặt đang nhìn bên Mã rồi cười của Kết thì lại khẽ thở dài, gương mặt thoáng buồn.

Kết quay lại thấy nét mặt của Xử liền hỏi

- Cậu có chuyện gì hả?
- Sao? - Xử ngẩng mặt ngạc nhiên
- Đạo gần đây thấy cậu hay buồn - Kết quan tâm
- Cậu..sao cậu biết? - Xử có chút bất ngờ, k lẽ cậu nhìn cô suốt sao
- Tôi quan sát thấy vậy..cậu có gì k vui sao? - Kết lại hỏi
- Không..tôi vẫn bình thường - Xử chối nhưng lòng bỗng thấy vui hơn khi biết Kết cũng để ý mình
- Có gì cứ chia sẻ với tôi..tôi sẽ lắng nghe - Kết mỉm cười nhìn Xử
- Ừ...ừm - Xử gật đầu

Hai người lại im lặng, mỗi người theo đuổi 1 suy nghĩ nhưng trong lòng lại cảm thấy vui hơn. Xử quay đi khẽ nở 1 nụ cười nhẹ vì biết rằng Kết vẫn quan tâm mình.

21. Chap 21:

Cả đám loáng cái đã đến lớp học, mọi người nhanh chóng treo dù ướt lên giá rồi về chỗ ngồi của mình.

Đang mãi nói chuyện thì phía ngoài cửa bỗng có 1 anh chàng đến cả lớp liền quay ra nhìn

- Bạn tìm ai vậy? - Giải ngồi gần cửa hỏi
- À..thầy Hưng bảo mình lên gọi 2 bạn lớp trưởng và lớp phó lên văn phòng gặp thầy 1 xú - bạn nam kia nhìn thấy Giải có chút ngại ngùng nói
- Ủm..bạn mình biết rồi - Xử nghe vậy liền đứng dậy đi ra
- À..còn nữa..vì hôm nay cô có chút việc nên 2 tiết đầu mấy cậu đc nghỉ đấy - bạn nam kia định quay đi rồi sức nhớ ra gì đó quay lại nói
- Yeah yeah lại đc nghỉ rồi - Mã cười toe toét sung sướng
- Cậu lúc nào cũng nghĩ đến chơi thôi - Xử quay ra nhìn
- Hi hi..ăn và chơi là niềm vui của tớ mà - Mã gãi đầu cười
- Tớ cũng vậy này - Ngừu từ đâu bon chen vào
- Cậu ngồi yên đi - Yết ở đằng sau lạnh lùng nói
- Ô hơ..đc nghỉ mà sao phải ngồi yên - Ngừu quay xuống tròn mắt nhìn
- Con gái gì chả hiền dịu tí nào - Yết trêu cô
- Sao tôi phải hiền dịu với cậu? - Ngừu hằm hằm mặt nói
- Thôi thôi...hết Sư - Bảo cãi nhau giờ lại đến 2 cậu gây sự à? - Ngừu ngồi bên khuyên bảo
- Gì cơ? Bọn tớ cãi nhau hồi nào? - Sư và Bảo đồng thời quay lại
- Đấy đấy...2 người hợp nhau thật đấy - Ngừu liếc nhìn rồi cười
- Ai thêm hợp với cậu ta - cả 2 cùng đáp
- Ha ha - cả đám lại thi nhau cười

Xử và Kết cùng nhau đi lên văn phòng, vì trường đại học này rộng mà dãy nhà học của họ lại ở phía sau cho nên họ phải đi bộ 1 đoạn xa mới đến toà nhà chính phía trước.

Hai người họ đi với nhau nhưng lại im lặng k nói gì, mãi 1 lúc sau Kết mới mở miệng phá vỡ sự im lặng

- Cậu đang nghĩ gì vậy?
- Hả? - Xử giật mình quay lại
- Cậu nghĩ gì mà suy tư vậy?
- Không..vài chuyện linh tinh thôi
- Vậy sao? Kể tôi nghe đc k?
- K có gì đâu..mấy chuyện vớ vẩn ấy mà - Xử cười gượng gạo
- K thể chia sẻ với tôi à? - Kết quay đi

Xử im lặng quay lại nhìn Kết. Kết có khuôn mặt cao ngạo, tuấn tú, lúc nào cũng mang vẻ nghiêm nghị lạnh lùng nhưng sau cái vẻ ngoài đó là 1 người rất biết quan tâm và chăm lo cho người khác. Kết cùng gần gũi và ấm áp lắm. Xử lại khẽ lấy tay che miệng cười, cô thực sự đã thích cậu rồi.

Hai người đang đi, Xử cứ mãi suy nghĩ vẩn vơ mà k biết đằng xa có 1 chiếc xe đang lao tới, cô giật mình hoảng hốt thì bỗng Kết ôm vai cô kéo lại

- Đi xe kiểu gì k biết - Kết nhăn mày nói - cậu k sao chứ?
- À..ừm..k sao - Xử đáp
- Đầu óc cậu để đâu mà k chú ý đường vậy?

- Tôi.... - Xử khó xử

- Thật là..bình thường cậu cẩn thận lắm mà - Kết khẽ gõ nhẹ đầu Xử 1 cái

Xử xoa xoa chỗ vừa bị Kết gõ rồi chỉ im lặng tiếp tục bước đi, lâu lâu Xử lại khẽ liếc nhìn Kết mà nở nụ cười hạnh phúc, lúc này chiếc xe kia đi qua, cậu k ngần ngại kéo cô lại rồi ôm vào lòng. Cô tựa vào lòng cậu, dù chỉ thoảng qua thôi nhưng trên người cậu có 1 mùi hương rất thơm khiến cô cảm thấy rất dễ chịu.

Ở trong lớp học đang rất hỗn loạn, cảnh tượng kinh hoàng, Giải đang đuổi đánh Ngưu và Mã còn mọi người thì cười ầm lên nhìn theo.

Chuyện là....

flash back

Sau khi nhận thông báo được nghỉ 2 tiết đầu, mỗi người lại làm việc riêng của mình. Bảo bảo lại đang cùng với Sư nghiên cứu để sáng chế ra máy hủy diệt côn trùng bởi vì Bảo rất sợ gián nên muốn tiêu diệt nó. Kết và Xử thì đã đi ra ngoài. Song và Dương thì đang ôm cái ipad chơi game, Ngưu chạy qua chỗ Mã không nhéo

- Mã mã...đi xuống căn tin kiếm gì ăn với tớ đi

- Ô kê đợi tớ chơi xong ván này đã - Mã mắt k rời cái dt nói

- Oa tớ đói..mau đi với tớ đi - Ngưu tiếp tục làm nũng làm cho Yết ở bên này cứ nhìn theo mà cười

- Cậu sáng vừa ăn 1 đồng còn gì? - Giải quay ra nói

- Nhưng tớ vẫn đói - Ngưu vừa xoa cái bụng vừa bĩu môi

- Đồ con heo...cậu k bớt ăn đi đc à? - Giải nhăn nhó

- Không..bảo tớ bớt ăn thì thà tớ chết còn hơn - Ngưu chu mỏ lên cãi

- Trưa nay tớ k nấu cho cậu ăn xem cậu có chết k - Giải nghiêm mặt

- Mã mã...Giải bắt nạt tớ kìa - Ngưu cãi k đc liền quay qua Mã cầu cứu

Mã vừa chơi xong dứt dt vào túi quay ra

- Giải kia, k đc bắt nạt Ngưu của tớ?

- Còn cậu k được bắt nạt Giải của tớ - Bình từ đâu bon chen vào

- Giải của tớ? A ha ha ha - Mã và Ngưu nghe xong k hện mà cùng nhìn nhau cười

- Mọi người chú ý, sau đây tớ và Ngưu xin phép diễn 1 vở kịch tình yêu cảm động cho mọi người cùng giải trí - Mã kéo tay Ngưu đứng trên bục giảng nói

Cả đám liền dừng lại cùng quay đầu chú ý lên bục giảng. Mã và Ngưu nhìn nhau cười nham hiểm rồi bắt đầu

- Giải iu dấu..tớ thích cậu - Mã nắm lấy tay Ngưu mắt long lanh

Ngưu lại giả vờ e thẹn cúi đầu xuống. Mã ta lại tiếp tục

- Giải à...cậu có thể làm bạn gái tớ k? - Mã nghiêm túc nhìn Ngưu nắm chặt tay Ngưu

- Ừm - Ngưu gật đầu e thẹn

Cả đám cười lăn cười bò ra, hóa ra là Bình tỏ tình với Giải kiểu đó sao? Ha ha

Bên dưới tiếng cười k ngừng vang lên, 2 nhân vật chính thì mặt đỏ như gấc, nhăn nhó hơn khi ăn ớt k nói lên lời, giờ chỉ có nước độn thổ may ra mới hết xấu hổ thôi. Giải hằm hằm mặt đuổi theo 2 con người kia đòi đánh, Mã và Ngưu thấy vậy thì vụt chạy mất để lại cả đám vẫn cười k thôi, Bình thì xấu hổ quá k nói lên lời nhưng lòng cũng thầm vui vì Giải cũng đồng ý tình cảm của cậu.

22. Chap 22:

- A ha ha ha..hóa ra Bình tỏ tình với Giải như vậy sao? - Xử vừa về lớp thấy nháo nhào như vậy liền tò mò hỏi Bảo bảo, nghe Bảo bảo kể lại mọi chuyện Xử cũng ôm bụng cười k khác gì bọn họ
- Tuy giả dối nhưng rất chân thành, Thiên bình bọn tôi phải học hỏi cậu nhiều rồi - Kết vừa cười vừa vỗ vai Bình
- Hai người còn cười nữa tôi giết bây giờ - Bình mặt tối sầm lại
- Ha ha..k đùa nữa k đùa nữa - Xử cười chảy cả nước mắt xua xua tay giảng hòa
- Còn Ngưu và Mã vẫn k ngừng chạy, chị Giải thật là trâu bò, dí họ lâu như vậy mà vẫn k thấy mệt nha. Bình thấy Giải vất vả như vậy liền kéo tay cô lại, ánh nhìn trìu mến
- Thôi kệ họ đi..họ biết lại càng tốt - Bình mỉm cười nhìn Giải
- Ủ kệ - Giải cười lại ngoan ngoãn ngồi xuống ghế
- Ủ uôi..2 anh chị tình cảm quá - Ngưu ở bên cạnh trêu liên nhận đc 2 ánh mắt giết người kia
- Xử nữ sau khi cười đã đời, liền cầm tờ giấy gì đó lên đứng trên bục giảng rồi nói to
- E hèm..mọi người tập trung
- Cả đám đang loạn xì ngầu lên nghe thấy giọng nói nghiêm nghị của chị Xử thì nín bật, mọi ánh mắt đều hướng lên trên bục
- Tổ vừa nhận được thông báo của trường. Có 1 tin tốt và tin xấu, muốn nghe tin nào trước? - Xử đồng dạng nói
- Tin tốt - cả đám k nghĩ điều đồng thanh đáp
- Hừm..tin tốt là nhà trường đã sắp xếp cho lớp ta đi du lịch trong 1 tuần
- Khi nào đi vậy? - Bình vui mừng hỏi
- Tuần sau
- Yeah yeah đi chơi là đi chơi - Mã ta cười sung sướng
- Ồ..đc đi những 1 tuần luôn sao? - Dương cũng háo hức
- Ủ. 1 tuần, nhà trường sẽ cho xe đưa đón và sắp xếp chỗ nghỉ cho bọn mình - Xử cười
- Ồ dê ô dê...la la là lá la là - Mã sung sướng quá đã hóa diên
- Cậu bớt diên hộ cái - Giải quay xuống lườm
- Tổ đang cảm xúc dâng trào mà - Mã vẫn cười
- Mã mã..yên lặng nghe thông báo đi - Kết nghiêm túc nhìn Mã
- Mã mã đang vui sướng, nhìn thấy Kết đang nhìn mình liền im lặng k hú hét gì nữa, mặt Mã ỉu xiu xuống trông rất tội nghiệp. Cả đám lại ngạc nhiên lần nữa, k ngờ Mã lại nghe lời Kết như vậy. Xử đứng trên cũng rất đối ngạc nhiên.
- Ô thế còn tin xấu? - Bảo bảo vội quay qua hỏi
- Tin xấu là...sau khi đi du lịch về chúng ta sẽ phải học tăng buổi
- Hả? - cả đám há hốc mồm
- Trời ơi..sao tàn nhẫn thế? - Ngưu khóc ròng

- Tại sao????? - Mã mã than trời

- Học tăng buổi? Sẽ rất buồn chán - Bảo bảo gục đầu xuống bàn chán nản

- Hu hu - cả đám chìm trong đau khổ

- Khóc lóc cái gì? Lắm trò như bọn cậu mà phải sợ học tăng buổi sẽ buồn chán sao? - Xử bình thân nói

- Ồ phải ha..vậy sẽ càng có nhiều trò để quây rồi - Mã mã bỗng nhiên mắt sáng rực

- Thế tớ có thể áp dụng nghiên cứu vào thực tế rồi - Bảo bảo trong lòng háo hức

- Bảo bảo - cả đám cùng nhìn cô

- Hả? Tớ..tớ có nói gì đâu - Bảo bảo nhận được ánh mắt của mọi người liền đỏ mồm hôi hột

- Ô la..thật là sung sướng - Mã mã đột nhiên xách ba lô đứng dậy đi ra cửa

- Đi đâu đấy? - Xử nhìn thấy thắc mắc hỏi

- Đi về - Mã mã trả lời

- Đi về? Cậu k định học à? - Xử tròn mắt ngạc nhiên

- Ôi dào..tâm trạng tớ đang rất tốt, tớ k muốn bị bà cô già làm mất hứng đâu - Mã mã phẩy phẩy tay nói

- Ồ cũng phải - thế là cả đám cùng xách cặp bỏ về

Chính xác hơn là CÚP HỌC TẬP THỂ.

- Mọi người tập trung - tiếng hét đồng loạt của chị Xử vang lên

Rất nhanh sau đó tất cả đã có mặt đầy đủ ở phòng khách, im ru k 1 tiếng động, cả đám nín thở lắng nghe từng chữ của chị Xử, nếu để lọt từ nào sẽ k toàn thân đau.

Xử thấy cả đám có vẻ ngoan ngoãn ổn định chỗ ngồi thì bắt đầu nói

- Vì thứ 2 sẽ xuất phát đi du lịch, mà hôm nay đã là thứ 6 rồi. Mọi người nên bắt đầu chuẩn bị hành lý đầy đủ đi

- Dạ - cả đám ngoan ngoãn

- Còn nữa, mai là thứ 7 chủ nhật, mọi người có nhu cầu về nhà k? - Xử nhìn quanh

- Có - Bảo bảo nhanh tay giơ lên

- Tớ cũng về - Giải cũng giơ theo

.....

- Vậy là mọi người đều về nhà phải k? Vậy thì mọi người tranh thủ sắp xếp đồ rồi về nhà, đúng 5h chiều chủ nhật phải có mặt ở đây tập trung nha. Đồng ý k? - Xử chốt hạ

- Ô kê - cả đám gật đầu

Sau khi nghe chị Xử phổ biến công việc xong, ai nấy đều về phòng mình sắp xếp đồ đạc.

- Haizzzzz - Mã mã chán nản uể oải bước từng bước lên cầu thang

- Sao thở dài? Không muốn về nhà à? - Kết đứng sau đột nhiên lên tiếng làm Mã giật mình

- Oái - Mã giật bản mình quay lại thì k may trượt chân xém té

- Cận thận - Kết vội vàng đỡ Mã

Thế là Mã nằm gọn trong vòng tay Kết, cậu k nghĩ là chỉ nói có 1 câu mà Mã lại giật mình rồi k cẩn thận xém ngã như vậy? Con ngựa này lâu lâu cũng nhát gan thật.

- Đi đứng vậy đây - Kết lườm
- Còn k phải tại cậu? - Mã liếc xéo Kết
- Đồ nhát gan - Kết trêu chọc cô
- Ờ hơ..muốn ăn đấm à? - Mã đấm vào ngực Kết 1 cái
- Đau..tôi thả cậu ngã bây giờ - Kết cười nham hiểm
- Hứ - Mã vội buông Kết ra đứng dậy

Mã buông Kết ra, cả 2 đứng thẳng dậy. Kết nhìn Mã cười châm chọc, Mã lại lườm cái tên đang cười kia muốn rớt cả mắt. Kết bước lên xoa xoa đầu Mã nói

- Thôi lo mà về phòng chuẩn bị mà về, cậu có lườm rớt mắt tôi cũng k chết đâu - Kết cười thỏa mãn
- Hứ..cậu cũng lo mà về đi - Mã bủ môi 1 cái rồi chạy tọt lên phòng

Kết nhìn điệu bộ hờn dỗi của Mã thì cười lớn sau đó bước từng bước về phòng mình.

“Hai người cứ phải như vậy sao?” - Xứ đứng dưới cầu thang nãy giờ, lúc này thông báo xong định đến nói chuyện với Kết 1 xiu, lại k ngờ vừa bước đến cầu thang lại thấy cảnh Kết ôm Mã, cô đau lòng nhìn bọn họ vui vẻ bên nhau. Kết lúc nào cũng cười rất tươi khi bên cạnh Mã làm cô thấy rất ghen tị. Cô luôn muốn là người mang lại nhiều tiếng cười cho Kết nhưng có vẻ cô quá hy vọng rồi, đã có người khác làm điều đó thay cô rồi. Xứ tâm trạng ủ rũ bước từng bước lên phòng mình.

Ở phía cửa phòng bếp có 1 bóng người tựa cửa quan sát mọi chuyện nãy giờ. Ngư uống 1 ngụm nước liền nở 1 nụ cười. Cô đã biết chuyện Mã và Kết là anh em, nhưng cô lại k nghĩ có người đang hiểu lầm mà ôm lấy đau lòng vào mình. “Tiểu xử, xem ra cậu đã thích Kết thật rồi” - ý nghĩ thoáng qua của Ngư.

23. Chap 23:

Sáng sớm đã có hàng loạt chiếc ô tô đậu ở cổng để đưa đón các cô cậu ấm về nhà. Mọi người lần lượt xách đồ đi ra, sau khi tạm biệt nhau họ bước vào xe. Từng chiếc xe bắt đầu khởi động rồi mất hút ở khúc cua.

Ở biệt thự nhà họ Nhân

- Bố, mẹ con đã về - Mã chạy ton ton vào nhà
- Mã, Kết 2 đứa về rồi à? - mẹ Mã đi từ trong nhà ra
- Dạ
- Kết..dạo này sao nhìn con hốc hác quá vậy? K ăn k ngủ đc sao? - mẹ Mã lo lắng vội đến giữ vai Kết hỏi
- Đầu có, do con dạo này tập thể dục hơi nhiều - Kết cười
- Mẹ..từ khi nào mẹ quan tâm Kết hơn con vậy? - Mã hờn dỗi nhìn 2 người
- Con có gì đâu mà phải quan tâm - mẹ Mã thản nhiên đáp
- Hu hu..bố ơi bố..mẹ k cần con nữa kìa - Mã mã nũng nịu chạy tới ôm bố
- Con gái ngoan..có bố cần con là được rồi - ông xoa xoa đầu Mã
- He he..iu bố nhất - Mã cười tít cả mắt
- To đầu rồi còn không nhẽo - Kết đi đến cốc đầu Mã
- Ya..muốn gì hả? - Mã ôm đầu quay lại
- Thôi thôi..2 cái đứa này, mau lên thay đồ mà còn xuống ăn sáng - mẹ Mã cười cười nói
- Dạ - cả 2 cùng đáp rồi nhanh chân về phòng

Hai ông bà đứng dưới nhà nhìn theo rồi cùng cười

- Có 2 đứa nó về là nhà ồn ào hẳn - mẹ Mã nói

- Đúng vậy - bố Mã cũng cười

Sau khi thay đồ xong, cả 2 cùng xuống nhà ăn sáng với bố mẹ, họ nói chuyện rất vui vẻ. Bữa ăn tràn đầy hạnh phúc.

Ở biệt thự nhà họ Cự

- Con đã về - Giải xách đồ đi vào

- Oa oa..chị Giải đã về - 1 cô bé trông rất kháu khỉnh tay ôm con búp bê chạy ra

- Ôi..Mi mi của chị, ở nhà có ngoan k? - Giải bỏ đồ xuống bồng đứa em gái lên

- Có..em ở nhà ngoan lắm - con bé cười tít mắt nhìn Giải

- Con về rồi à? - mẹ Giải từ bếp ngó ra

- Dạ. Mẹ đang làm gì đấy? - Giải quay đầu nhìn

- Mẹ nấu ăn cho cả nhà

- Chị cất đồ lên phòng giùm tôi - Giải quay sang nói với cô hầu rồi bồng Mi mi vào bếp

Cô hầu nghe lệnh liền xách đồ lên phòng cho cô chủ. Giải bồng Mi mi đi vào bếp thì thấy mẹ cô nấu rất nhiều món ngon đặt lên bàn.

- Sao mẹ nấu nhiều thế? - Giải ngạc nhiên

- Biết con về nên mẹ toàn nấu mấy món con thích đấy - mẹ Giải cười

- Chị Giải..Mi mi nhớ chị lắm - Mi mi ôm cổ cô nói

- Chị cũng nhớ Mi mi của chị lắm - cô cười ôm lấy con bé

Mẹ cô nhìn 2 đứa rồi cười, sau đó bảo Giải lên thay đồ rồi xuống ăn cơm. Cô nghe lời rồi bế Mi mi đi lên lầu.

Ở nhà họ Sư

- Tiểu Sư của mẹ, con về rồi - mẹ Sư vừa thấy cậu liền chạy đến ôm

- Mẹ..thả con ra đi - cậu khó chịu nói

- Ôi con trai mẹ..học hành có vất vả k? - mẹ cậu trêu mếu hỏi

- Cũng bt thôi ạ - cậu đáp rồi ngó quanh - bố đâu mẹ?

- Bố con đến công ty có chút việc, sẽ về giờ thôi

- Vậy con xin phép lên phòng trước - nói rồi cậu xách đồ đi lên cầu thang

- Ừ..con đi nghỉ đi..tí nữa đến bữa ăn sẽ gọi con - mẹ cậu cười hiền từ

Ở nhà họ Thiên

- Con về rồi - Bình xách đồ đi vào nhà

- Cậu chủ..cậu đã về - 1 người đàn ông trông đã già ra chào cậu

- Bác Minh, bố cháu đâu? - Bình thắc mắc

- Ông chủ đã đến công ty từ sớm, lát sẽ về - bác Minh lễ phép nói

- Vậy à? Vậy cháu lên phòng 1 lát
- Vâng thưa cậu
- Bình xách đồ lên phòng, nhanh chóng thay đồ rồi đi xuống nhà bếp
- Cô Ba
- Dạ..cậu chủ? - 1 người phụ nữ hiền từ quay ra
- Cô giúp cháu chuẩn bị ít đồ, cháu muốn nấu vài món ngon đợi bố về - cậu cười cười
- Vâng thưa cậu chủ - nói rồi cô Ba nhanh chóng đi chuẩn bị nguyên liệu cho cậu chủ vào bếp.

Ở nhà họ Bảo

- Bảo bảo - tiếng hét vang trời của 1 cô gái
- Em k biết gì hết - Bảo bảo chạy thục mạng lên phòng
- Đứng lại cho chị - Bảo Liên quát
- Rầm.
- Bảo bảo k thêm quay lại chui tọt vào phòng cười khúc khích.
- Thật là..cái con nhỏ này - Bảo Liên chịu thua
- Thôi cứ kệ em nó đi con, cái tính nó phá phách quen rồi - từ trong nhà 1 người phụ nữ trông rất cao sang bước ra
- Mẹ..mẹ chiều nó sinh hư rồi kìa - Bảo Liên quay lại nói
- Lâu ngày nó về, con k nhường nó được tí sao? - bà Mai dịu dàng nói
- Thôi được rồi, mẹ cứ bênh nó thôi. Thôi con chuẩn bị đi làm đây - cô cười rồi cầm túi xách trên ghế lên quay đi
- Ủ..đi cẩn thận nha con - mẹ cô vẫy vẫy tay
- Vâng
- Bảo Liên bước ra xe rồi lái xe đi đến công ty đi làm. Bảo bảo ở trong phòng nghe thấy tiếng xe biết là chị mình đã đi, cô mới mò đầu xuống nhà tìm mẹ.

Ở nhà họ Xử

- Con về rồi ạ - Xử bước vào cửa
- Em về rồi à? - anh cô ngồi ở phòng khách nói vọng ra
- Ủa ba mẹ đâu anh? - cô lại ghé ngồi xuống
- Ba mẹ đang nghỉ ở trên phòng - anh cô hướng mắt lên trên rồi nói
- Ba đỡ nhiều chưa anh? - cô lo lắng
- Ba khỏe nhiều rồi, hằng ngày mẹ và người hầu đều chăm sóc cẩn thận nên ba nói được nhiều hơn rồi, còn có thể ngồi dậy nữa, ăn uống cũng tốt hơn - anh cô trấn an cô
- Vậy thì tốt quá - cô thở phào - em lên thăm ba 1 chút
- Ủ
- Xử đi lên phòng cất đồ rồi chạy qua phòng ba cô

- Ba, mẹ con đã về - cô mở cửa đi vào
- Tiểu Xử, con về rồi sao? - mẹ cô ngẩng đầu nhìn
- Dạ..ba đang ngủ hả mẹ? - cô cười hỏi
- Ba con vừa tỉnh này - mẹ cô quay lại - ông ơi, Tiểu Xử về này
- Tiểu Xử - ba cô quay sang nhìn cô
- Ba..con về rồi nè - cô chạy lại nắm tay ba cô cười

Ba cô nhìn thấy cô liền cười, lại còn hỏi thăm cô rất nhiều. Cô rất vui vì ba cô đã dần bình phục, cô nắm tay ông nói chuyện 1 lúc lâu.

Ở nhà họ Song

- Bà chủ - cả đám người cung kính chào
- Nó đâu rồi? - bà nhìn quanh nhà
- Dạ..cậu chủ đã lên phòng nghỉ rồi ạ - ông quản gia nói
- Vậy à? - đó là mẹ của Song tử, nghe tin Song về bà liền từ công ty chạy về nhà coi con trai - mấy người mau bảo nhà bếp nấu nhiều món ngon đi.
- Vâng ạ

Đám người hầu nghe lệnh liền tức tốc đi làm, mẹ Song liền đi lên lầu đến phòng con trai.

Cạch.

Bà mở cửa đi vào, thấy cậu đang ngủ rất ngon lành trên giường thì khẽ nở nụ cười yên tâm rồi đi ra ngoài đóng cửa lại.

Ở nhà họ Kim

- Oa..về nhà thật thoải mái - Ngưu vừa đến nhà liền ngồi bệt xuống ghế sofa
- Con về rồi à? - mẹ cô từ trên nhà đi xuống
- Mẹ - cô chạy đến ôm trằm lấy mẹ
- Bảo bối, có đói bụng k? - mẹ cô mỉm cười
- Có..con rất rất đói - Ngưu mắt long lanh nhìn mẹ
- Em thì lúc nào cũng nghĩ đến ăn thôi - anh cô từ trên nhà cũng đi xuống
- Hứ..kệ em - cô lườm anh mình rồi ngó quanh nhà - Ủa bố đâu mẹ?
- Bố con đi công tác rồi, tuần sau mới về - mẹ cô vuốt mấy cọng tóc trên trán cô
- Vậy ạ? - Ngưu ỉu xìu nói
- Thôi nhanh lên thay đồ rồi xuống ăn cơm - mẹ cô cười
- Dạ - Ngưu buông mẹ ra chạy như bay lên phòng

Rất nhanh đã có mặt ở nhà ăn, cô ăn rất nhiệt tình, mẹ cô hôm nay toàn chuẩn bị mấy món dinh dưỡng cho cô.

- Con ăn nhiều vào, ở trong ktx chắc k đc ăn ngon đúng k? - mẹ cô gấp đồ ăn lia lịa cho cô

- Đâu có ạ, ở trong ktx bọn con phải tự nấu ăn đấy. Mà mẹ biết k? Cự Giải cậu ấy nấu ăn rất rất ngon, còn nữa Mã mã đi chợ rất biết lựa đồ ăn. Cho nên bọn con ngày nào cũng được ăn ngon và đầy đủ - Ngưu vui vẻ nói

- Vậy là tốt rồi - mẹ cô an tâm

- Thế em thì làm gì? - anh cô hỏi

- Xử nữ ngày đầu đã phân công công việc rồi, bọn em ngày nào cũng dọn dẹp hết - cô vừa ăn vừa nói

- Con trâu như em cũng biết làm việc sao? - anh cô cười châm chọc

- Anh có muốn ăn dếp thay cơm k? - cô lườm

Hai anh em lại bắt đầu đấu khẩu nhau, mẹ cô chỉ nhìn 2 đứa rồi lại cười tiếp tục ăn cơm.

Ở nhà họ Bạch

- Con đi đây - Tiểu Bạch từ trên lầu phóng xuống

- Con mới về nhà lại muốn đi đâu hả? - mẹ cậu từ trong bếp ngó ra

- Con đi tìm Mã mã

- Mã mã cái gì? Ở nhà ăn cơm với bố mẹ đã - mẹ cậu quát

- Nhưng con muốn qua nhà tìm Mã mã - Dương nhăn mặt

- Nó mới về đang đoàn tụ với gia đình, con chạy qua đó làm gì? Ở nhà ăn cơm đã rồi muốn đi đâu thì đi - mẹ cậu nghiêm nghị

- Dạ - cậu ỉu xiu quay lại ngồi bệt xuống ghế cạnh bố

- Con trai..Kế hoạch theo đuổi con bé đến đâu rồi? - bố cậu quay sang cười đùa

- Anh có theo đuổi cả đời cũng vô dụng bố ạ? - 1 cô bé xinh xắn đi từ trên nhà xuống

- Em nói vậy là có ý gì? - cậu ngược lên nhìn

- Chị Mã mã làm sao có thể thích tên ngốc như anh chứ? - con bé bĩu môi

- Em nói ai ngốc hả? Có phải lâu ngày k bị ăn đòn phải k? - Dương chạy lại chỗ Bạch Hoa đang ngồi

- Á..mẹ ơi cứu con

Bạch Hoa vụt chạy còn Dương thì dí theo, 2 đứa ồn ào chạy quanh nhà làm cho ông bà Bạch nhìn theo mà cười k thôi.

Ở nhà họ Thiên

- Thiếu gia..thiếu gia đã về - người quản gia vui mừng

- Ba tôi đâu? - cậu lạnh lùng hỏi

- Lão gia đến công ty vẫn chưa về

- Mau chuẩn bị xe cho tôi - cậu ra lệnh rồi đi lên nhà

- Thiếu gia cậu định đi đâu ạ? - người quản gia thắc mắc

- Tôi đến công ty

Ngay sau đó người quản gia đã kêu tài xế đến, cậu thay bộ đồ vest lịch lãm rồi nhanh chân ra xe đi đến công ty xem xét tình hình.

Ở văn phòng chủ tịch

- Ba
- Yết, con về khi nào? - ba cậu đang xem tài liệu thì thấy Yết nên rất bất ngờ
- Con mới về, công ty dạo này sao ba? - cậu trực tiếp hỏi
- Ừ cũng khá nhiều việc cần giải quyết - ông khẽ thở dài
- Để con giúp - nói rồi cậu cầm đồng tài liệu lên đọc
- Ừ cảm ơn con - ông cười hiền lành.

Ở nhà họ Ngư

- Ngư ngư
- Dạ
- Mau xuống ăn cơm
- Vâng. Em xuống ngay

Ngư sau khi nghe thấy chị mình gọi liền vội chạy xuống nhà. Bố mẹ cô đang đi du lịch tận hưởng cho nên nhà chỉ còn cô với chị cô là Ngư Ánh ở nhà cùng ăn cơm thôi. Dù vậy được về nhà ăn cơm chị nấu cô cũng rất vui. Hai chị em cười cười nói nói với nhau rất vui vẻ. Bữa ăn tràn đầy hương vị ấm áp.

~

Cuộc sống của bọn họ vốn rất yên bình, cho dù có vài người sống trong 1 gia đình k nguyên vẹn đầy đủ nhưng với họ chỉ cần như vậy thôi cũng đủ hạnh phúc rồi.

24. Chap 24:

5h sáng ở ktx

- Mọi người chuẩn bị xong hết chưa? - tiếng Xử vang lên
- Bọn tớ xong hết rồi - Giải nói

Cả đám sau khi thu dọn hành lí xong liền kéo xuống phòng khách tập trung để đợi xe đến đón.

- Oa..háo hức quá - Mã mã phấn khích
- Mã mã..tớ còn mang rất nhiều đồ ăn này - Ngư mở cái ba lô đầy đồ ăn ra cho Mã coi
- Tớ cũng mang nhiều lắm - Mã mã cũng mở ba lô ra
- Hai cậu đi du lịch hay đi ăn? - Bảo bảo bên cạnh tròn mắt nhìn

Hai đứa k suy nghĩ nhìn nhau rồi quay ra cùng đáp

- Cả 2
- OMG - Bảo bảo bó tay
- Tớ cá là trong cái va ly kia toàn đồ ăn là chính thôi - Giải khẽ liếc
- Cậu đoán giỏi vậy? - cả 2 cùng nói
- Ôi trời - Giải lắc đầu chịu thua

- Nếu như bỏ 2 người này trên núi, 1 khi hết đồ ăn k khéo họ sẽ giết hổ ăn thịt luôn cũng nên - Sư 1 bên trêu chọc

- Phải phải

Mọi người cùng nhau ồ lên cười với câu nói đùa của Sư tử, còn 2 người kia thì vẫn ngơ ngác ngác chẳng hiểu gì. Trong khi cả đám đang mãi nói chuyện vui vẻ thì xe đã đến cổng đón, chỉ đến khi nghe thấy tiếng còi xe mọi người mới lật đật đứng dậy kéo va ly đi ra. Mấy anh con trai ga lăng vác va ly của con gái chất lên xe cùng với va ly của họ. Lúc sau Xử kéo cửa xe ra quay lại hỏi mọi người

- Sắp xếp chỗ sao đây?

- Phân cặp đi - Dương nói

- Vậy ai ngồi với ai? - Xử hỏi

- Tổ với Giải - Bình nói

- Rồi, lên xe đi - Xử gật đầu rồi tránh qua cho 2 người kia lên xe yên vị chỗ

- Ngư và Song ngồi chung - Mã nói rồi đẩy 2 con người đang còn ngơ ngác chưa hiểu lên xe

- Vậy Mã ngồi với Dương đi - Kết nói làm Mã ngớ mặt ra còn Dương thì vui mừng kéo tay Mã đang ngơ ngác lên xe

- Rồi, Bảo với Sư lên xe đi - Xử tiếp tục

- O - Bảo đơ ra

- O cái gì? Đi thôi - trái lại bình thường thì Sư sẽ phản đối nhưng lần này Sư lại chủ động kéo tay Bảo lên xe

- Vậy tổ với Xử ngồi chung còn Yết với Ngư ngồi với nhau nha - Kết chốt hạ 1 câu

- Híc..tổ muốn ngồi với Mã cơ mà - Ngư xịu mặt xuống

- Khóc lóc gì? Mau đi thôi - Yết đứng bên cạnh Ngư gọi

Thế là cả đám yên vị chỗ ngồi trên xe, chiếc xe từ từ lăn bánh ra khỏi ktx.

Chiếc xe chuyển động không ngừng, loáng cái đã ra ngoại thành, vì sáng sớm nay mọi người đều dậy sớm chuẩn bị cho nên hiện tại ai cũng mệt mỏi cả.

Ngư tối qua mang tâm trạng háo hức nên ngủ muộn mà sáng nay lại dậy sớm nên bây giờ mắt cô cứ nhúu lại, cuối cùng sau 1 lúc lắc lư cô đã nhắm nghiền mắt lại ngủ. Yết ngồi bên cạnh mắt nhìn băng quơ ra phía ngoài qua ô cửa kính, lát sau quay lại thì thấy Ngư đã ngủ say, cậu khẽ mỉm cười rồi đưa tay đẩy nhẹ đầu cô tựa vào vai mình mà ngủ. Khẽ nhìn Ngư tựa vai cậu, miệng lâu lâu lại chu lên chớp chớp rất ngộ nghĩnh, cậu nở 1 nụ cười hài lòng, k lâu sau cũng tựa cô ngủ mất.

Giải - Bình và Bảo - Sư ngồi ở hàng ghế dài cuối xe cũng do mệt mỏi nên đã tựa nhau ngủ từ khi nào.

Ngư vừa lên xe ngồi đã lôi headphone ra nghe nhạc rồi tựa cửa kính nhìn ra bên ngoài. Cô nhìn bầu trời rồi lại nghĩ vụ vợ, hôm nay trời rất đẹp, bầu trời trong vắt không 1 đám mây, nắng ban mai rất ấm chiếu xuyên qua ô cửa, nó khiến cô nhớ lại những ngày tháng trước đây, những ngày tháng nó đùa vui vẻ cùng hội Mã. Lúc đó vẫn còn trẻ con, nó đùa vui vẻ bên nhau chẳng nghĩ gì cả, bây giờ lớn rồi, suy nghĩ cũng khác. Cô khẽ mỉm cười, dù sao bên cạnh vẫn có những người bạn mà cô vô cùng yêu quý.

- Đừng tựa kính, đau đầu đấy - giọng nói vang lên bên cạnh làm cô giật mình thoát ra khỏi suy nghĩ

Cô chưa kịp quay sang thì bàn tay Song đã đỡ đầu cô rồi kéo lại, cậu quay sang xoa xoa chỗ trán mới tựa cửa của cô rồi đẩy nhẹ lên vai cậu

- Ngủ 1 lát đi, đường xa lắm đấy - cậu nhẹ nhàng nói

Ngư rất bất ngờ trước hành động của cậu, cô k ngờ cậu lại quan tâm cô đến như vậy, tuy bất ngờ nhưng cô vẫn cảm thấy rất hạnh phúc. Ừm bên cạnh mình còn có cậu ấy cơ mà. Cô khẽ mỉm cười rồi tựa vào bờ vai vững chắc của Song, k lâu sau cùng chìm vào giấc ngủ.

- Oa trời hôm nay đẹp ghê - Mã áp 2 tay lên kính nhìn ra ngoài
- Mã mã..cậu háo hức vậy sao? - Dương ngồi bên cạnh nhìn thấy điệu bộ trẻ con của Mã thì phì cười
- Ừm..lâu lắm rồi tớ k được đi chơi - Mã quay đầu lại
- Mã mã, cậu k mệt sao? - Dương ngoảnh, mọi người đều ngủ hết, còn Mã mã lại rất tươi tỉnh
- Tớ không mệt - Mã cười rồi bỗng quay sang - Tiểu bạch này
- Sao vậy? - Dương ngẩng đầu hỏi
- Cậu nghĩ xem chỗ mình đến có đẹp k? - Mã mã chống cằm suy nghĩ
- Tớ k biết..nhưng tớ nghĩ là đẹp - Dương cười
- Ừm - Mã gật đầu 1 cái rồi bỗng nhiên im lặng

Dương thấy Mã đang nói chuyện đột nhiên im lặng k nói gì, cậu tò mò quay sang thì thấy Mã mã đang chống cằm suy tư

- Cậu đang nghĩ gì đấy?
- Tiểu bạch này...
- Sao hả? - Dương hỏi
- Cậu có thích ai chưa? - Mã mã đột nhiên nghiêm túc hỏi

Dương bất ngờ trước câu hỏi của Mã mã, cô gái này là ngốc thật hay giả vờ ngốc đây? Rõ ràng xưa giờ ngoài cô ra cậu có quan tâm ai khác nữa đâu.

- Mã mã, cậu hỏi gì lạ vậy? Từ trước đến giờ ngoài cậu ra tớ có thích ai đâu
- Vậy ngoài tớ ra cậu thực sự k thích ai khác sao? - Mã ngây thơ hỏi
- Mã ngốc, tất nhiên là vậy rồi
- Vậy tại sao cậu lại thích tớ? - Mã vẫn cứ hỏi
- Ngốc, tớ mà biết vì sao lại thích cậu thì tớ đã tìm lí do để k thích cậu rồi - Dương nhéo nhéo cái mũi đáng yêu của Mã
- Vậy sau này cậu gặp cô gái khác cậu còn thích tớ k? - Mã vẫn k ngừng hỏi
- Đến lúc đó sẽ tính sau - Dương cười, ngoài Mã ra thì cậu làm gì thích ai khác được nữa
- Hả? Cậu phải tính đi chứ? - Mã mã nhăn mặt trước câu trả lời của Dương

Dương k nói gì lại chỉ cười nhìn Mã. Mã xịu mặt xuống quay đi nhưng trong lòng lại cảm thấy vui vui, cô khẽ nở 1 nụ cười k thành tiếng.

Xử nữ và Ma kết ngồi cạnh nhau ở dãy ghế trên, hai người từ lúc lên xe cho đến giờ đều im lặng k nói gì cả. Xử lâu lâu liếc nhìn Kết nhưng lại chỉ thấy Kết hướng ánh nhìn ra ngoài. Cô lại khẽ thở dài, đột nhiên nhớ đến cảnh tượng Kết ôm Mã hôm trước, lòng cô lại đột nhiên thất vọng. Thật là, sao lại thích cậu nhiều như vậy chứ?

- Xử này - Kết đột nhiên lên tiếng làm Xử giật mình
- Hử?
- Cậu có thích biển k? - Kết vẫn k rời mắt khỏi ô cửa hỏi
- Có - Xử chỉ nói vồn vện 1 câu

- Cậu có kỉ niệm gì với biển k?

Xử im lặng quay sang quan sát nét mặt của Kết. Cô bất giác thẫn thờ nhìn thấy 1 thứ gì đó long lanh trên khoé mắt cậu, Kết đang khóc sao? Điều gì khiến 1 cậu con trai cứng rắn như cậu đột nhiên khóc khi nhắc đến biển chứ? Xử vô cùng tò mò.

- Cậu...đang khóc sao? - Xử e dè hỏi

- Tôi... - Kết k nói lên lời

Xử thấy cậu k nói lên lời, liền im lặng k hỏi nữa mà nhẹ nhàng nắm lấy tay cậu. Kết giật mình quay lại nhìn cô, Xử chỉ mỉm cười, 1 nụ cười an ủi rồi cô khẽ đưa tay lên lau vệt nước mắt trên mặt cậu. Xử nghĩ cậu nhất định có chuyện đau lòng k thể nói ra, mà cô lại k biết làm sao đành nhẹ nhàng nắm tay cậu an ủi.

Kết quay đi, cậu cứ nhớ đến biển là lại cảm thấy rất đau lòng, kỉ niệm đau lòng ấy khiến cậu bất giác rơi nước mắt. Khi được Xử nắm tay cậu đột nhiên cảm thấy rất ấm áp, khẽ nắm chặt tay Xử, cậu nở 1 nụ cười hạnh phúc.

25. Chap 25:

Sau mấy tiếng đồng hồ chạy xe không ngừng nghỉ, cuối cùng chiếc xe đã từ từ dừng lại trước 1 khu resort lớn. Mọi người bị đánh thức bởi Xử và Kết, rồi mơ màng đi xuống xe.

- Oa..mệt quá - Bảo bảo vươn vai thả lỏng

- Oa..ở đây đẹp thật - Mã mã ngẩng nhìn quang cảnh

- Chà chà..nhìn là biết khu này thuộc loại cao cấp rồi - Dương đứng trước cổng soi xét

- Xem ra nhà trường lựa địa điểm cũng không tệ - Ngư chặc lưỡi

Trong khi mọi người đang mải mê ngắm nhìn quanh khu resort thì Xử lên tiếng

- Được rồi, mọi người mau xách hành lí đi nhận phòng với tớ nào - Xử vỗ vỗ tay tập trung sự chú ý của mọi người

Sau khi nghe Xử nói, mọi người nhanh chân lại xe nhận lấy hành lí của mình rồi đi theo Xử bước vào trong. Trong lúc đợi Xử và Kết làm thủ tục nhận phòng ở quầy tiếp tân thì cả đám ngồi ở ghế chờ ở đại sảnh nói chuyện rôm rả. Một lúc sau Xử và Kết cùng bước lại.

- Họ đặt 6 phòng cho mình, vậy trai 3 phòng gái 3 phòng nha. Giờ cần chia cặp ở cùng nhau. - Xử giải thích

- Tớ ở cùng với Mã - Ngư nhanh nhẩu kéo tay Mã lại

- Rồi vậy Ngư với Giải ở 1 phòng, tớ với Bảo ở 1 phòng - Xử nói rồi đưa chìa khóa phòng cho bọn họ

- Còn các cậu muốn chia sao? - Kết quay lại nhìn mấy anh chàng

- Tớ với Song còn Sư với Bình đi - Dương nói

- Ô kê..chìa khóa phòng này - Kết đưa chùm chìa khóa ra

Mọi người sau khi nhận chìa khóa thì cùng đứng dậy kéo va ly đi về phòng. Hóa ra phòng bọn họ đối diện nhau, 3 phòng nữ đối diện 3 phòng nam. Như vậy cũng tốt, có chuyện gì sẽ tiện giải quyết hơn. Mọi người nhanh chóng về phòng của mình để sắp xếp đồ đạc. Trước khi đi Xử còn k quên dặn dò là lát nữa có mặt ở đại sảnh để cùng đi ăn cơm.

Ở phòng Mã - Ngư

- Mã mã, cậu vào rửa mặt cho thoải mái đi - Ngư ngồi trên giường soạn đồ nói

- Ừm - Mã nghe xong liền cầm chai sữa rửa mặt chạy vào trong

Một lúc sau Mã đi ra với tinh thần vô cùng sảng khoái.

- Mã ơi giúp tớ treo cái này với - Ngưu treo đồng quần áo vào móc gọi
- Ô kê - Mã nhanh chóng chạy lại treo đồ vào tủ giùm Ngưu
- Cám ơn..để tớ treo đồ cậu vào luôn nha - Ngưu nói rồi mở va ly Mã ra
- Ủ - Mã đang bận treo đồ đáp lại

Hai người giúp nhau soạn đồ trong va ly ra rồi nhanh chóng thay đồ đi ra ngoài.

Ở phòng Giải - Ngư

Hai nàng vừa vào phòng liền kéo va ly lại tủ rồi sắp xếp đồ đạc gọn gàng vào tủ.

- Giải, sao cậu mang gì mà nhiều vậy? - Ngư nhìn cái va ly to của Giải mà thắc mắc
- Có gì đâu, tớ mang quần áo, vài lọ mỹ phẩm chăm sóc da, thuốc bổ, hộp y tế, 1 ít đồ ăn khô mẹ tớ làm sẵn với mấy thứ linh tinh thôi - Giải vừa nói vừa lôi từng thứ ra làm Ngư choáng
- Tớ đã thấy mình mang nhiều rồi mà cậu còn mang nhiều hơn nữa - Ngư nói

Giải k nói gì chỉ cười, cô có tính cẩn thận, đi đâu cũng hành trang đầy đủ mới cảm thấy yên tâm được.

Hai người cũng nhanh chóng thu dọn đồ rồi ra đại sảnh chờ.

~

Ở phòng Xử - Bảo

- Bảo bảo, cậu có cất cái đồng chai lọ của cậu đi k hả? - Xử quát âm lên
- Tớ biết rồi - Bảo bảo xị mặt xuống cúi thủi treo đồ lên rồi lại cất cái đồng chai lọ vào túi
- Tớ mà thấy là tớ ném hết đi đấy - Xử trừng mắt
- Ủm - Bảo ngậm ngùi

Xử hừ 1 tiếng rồi quay đi tiếp tục xếp đồ đạc. Cái con nhỏ Bảo bình này vừa vào phòng liền lôi 1 đồng chai lọ đủ màu sắc ra nghiên cứu làm cô điên tiết lên.

Ở phòng Dương - Song

- Song tử cậu có muốn tắm k? - Dương bước ra từ phòng tắm nói
- Có - Song cất va ly gọn vào trong góc tường rồi ôm quần áo đi vào nhà tắm

Dương sau khi tắm rửa sạch sẽ thì lại tủ lượ 1 bộ đồ thoải mái rồi mặc vào, bởi vì cậu hiện chỉ quần 1 cái khăn tắm ở phần dưới thôi (he he, có bọn nào nghĩ bậy hông đó). Cậu vừa thay đồ xong thì Song cũng vừa tắm đi ra. Hai người chỉnh đốn 1 chút rồi cũng đi ra đại sảnh.

~~

Ở phòng Sư - Bình

- Đây, cậu thấy tớ nên mặc thế nào ra ngoài? - Bình giơ lên vài bộ quần áo hỏi Sư
- Từ khi nào cậu bắt đầu làm đẹp vậy? - Sư nhú mày hỏi
- Từ bây giờ - Bình thần nhiên đáp
- Có “gấu” rồi nó khác hẳn - Sư tỏ ý trêu chọc
- Đừng có trêu tớ, cậu lo thân mình đi - Bình đá đểu Sư
- Tớ thì lo gì chứ? - Sư ngu ngơ
- K nhanh người ta cướp Bảo bảo đi mất bây giờ - Bình cười gian tà

- Ai mà thèm cướp nhỏ đó chứ? - Sư giật mình

- Ha ha..đến lúc đó lại tiếc - Bình bật cười rồi bỏ lại Sư nhẩn nhơ ngồi đó còn mình ôm quần áo đi vào nhà tắm.

Ở phòng Kết - Yết

Kết vừa về phòng thì liền nằm vật ra giường, cậu gối đầu lên hai tay, lại bắt đầu nằm suy nghĩ về những hành động ban nãy của Xử lúc trên xe.

- Kết

- Gì? - Kết nghe Yết gọi thì giật mình ngẩng đầu

- Cậu lại nghĩ về chuyện đó à? - Yết đứng tựa ban công k nhìn vào mà hỏi

- À ừ..có 1 chút - Kết biết Yết đang nói đến chuyện gì

- K sao chứ? - Yết quay lại hỏi

- K sao - Kết chỉ nở nụ cười trấn an rồi bật dậy đi vào nhà tắm rửa mặt

Yết đứng nhìn theo bóng Kết rồi khẽ thở dài 1 cái, sau đó đóng cửa kính đi ra ban công lại rồi đi vào sắp xếp đồ.

Sau khi nhận phòng và về sắp xếp lại đồ đạc thì mọi người ngay sau đó đã có mặt ở đại sảnh đông đủ để cùng đi ăn cơm. Hẳn ai cũng đói sau 1 mấy tiếng đồng hồ ngồi trên xe uể oải.

Sau khi đặt bàn ăn tại quầy thì mọi người chọn 1 cái bàn rộng ở phía ngoài rồi cùng ngồi xuống. Không lâu sau đồ ăn đã được bưng ra đầy đủ, mọi người bắt đầu ăn uống vui vẻ trong cuộc trò chuyện rôm rả không ngừng. Ai nấy cũng tươi tỉnh và vui vẻ hơn sau khi ăn uống no nê.

26. Chap 26:

6h sáng ở khu resort

Cộc Cộc Cộc.

- Hử? Ai vậy? - Mã mã còn đang ngái ngủ ra mở cửa

- Vẫn còn ngủ à? - Tiểu Xử đứng ở cửa nói

- Hả? Sao mọi người đông đủ quá vậy? - Mã mã tròn mắt ngạc nhiên còn chưa hiểu chuyện gì

- Dậy đi ăn sáng - Xử nói mà như nạt ngta vậy đó

- Ờm..biết rồi..đợi xúu - Mã đóng cửa cái rầm rồi vội lay Ngưu dậy đánh răng rửa mặt

Cạch.

5' sau hai nàng ta đã bước ra ngoài, gỡ đầu gỡ tai cười khi khi rồi nắm tay nhau vọt đi trước khi bị chị Xử cho 1 tràng thuyết giáo.

Ở 1 cái bàn phía ngoài gần biển của 1 nhà hàng sang trọng đang có 10 con người trở mắt nhìn 2 cô nàng nào đó ăn. Mặc dù họ đã quá quen với tốc độ ăn uống của 2 con heo này nhưng dù vậy đôi lúc họ vẫn cảm thấy sốc. Trong khi họ còn chưa ăn hết phần ăn của mình thì Mã và Ngưu đã ăn đến phần thứ 3. Họ thực sự nể phục 2 con người này.

Sau khi ăn xong bữa sáng trong kinh hoàng thì họ quyết định rủ nhau đi dạo vòng quanh. Đi 1 lúc loanh quanh ngắm cảnh, mấy anh chàng ngồi xuống ghế đá nghỉ còn mấy nàng kéo nhau ra phía gần bãi cát chơi đùa.

Ngư và Mã vọt đi tìm mua vài thứ linh tinh ăn thì Giải Ngư và Bảo đi nghịch cát, còn Xử thì đi vệ sinh.

Ba nàng đang nô đùa vui vẻ thì từ đâu vang lên tiếng quát

- Ê mấy nhỏ kia..tránh ra coi - tiếng quát của ai nghe chanh chua lắm

Cả 3 cùng đứng dậy ngó xem thì thấy 1 con nhỏ nhìn có vẻ kiêu căng đang đứng chống nạnh nhìn bọn cô, đi cùng còn có 3 đứa con gái nữa. Cả 3 chưa kịp mở miệng thì con nhỏ kiêu căng kia đã nhảy vào

- Còn k mau tránh ra

- Đường hẹp quá hay sao mà k đi lại chen ngang bọn tôi - Bảo chanh chua đốp chất lại

- Tôi thích thế đấy - con nhỏ kia hồng hách nói

- Ngửa miệng k có việc gì làm nên đi kiếm chuyện gây sự à? - Bảo bảo cũng k vừa nói

- Con nhỏ kia..cô nói ai đấy? - nhỏ kia chùng mắt lên nói

- Tôi nói bóng nói gió nói....nó nghe - Bảo nhún nhún vai về k liên quan

- Cô biết bọn tôi là ai k mà ăn nói kiêu đó hả? - 1 con nhỏ khác đứng sau này giờ bỗng lên tiếng

- Ô hô..cô là ai có liên quan đến bọn tôi sao? - Ngư cũng đốp chất lại

- Cũng phải..cái bọn nhà quê như mấy cô thì sao có thể liên quan đến bọn tôi được chứ? - con nhỏ đó lại lên tiếng

- Yô..ai đây? K phải thiên kim tiểu thư nhà họ Trần sao? - ba nàng chưa kịp nói gì thì Tiểu Xử từ phía sau bước lại gần

- Cô cũng biết vậy à? - nhỏ hồng hách kia nhìn Xử

- Biết chứ..sao có thể k biết cô được? - Xử trả lời

- Biết vậy còn k mau tránh ra - nhỏ đó xua tay ý đuổi bọn cô đi

Mấy nàng chưa kịp nói thì phía sau lại vang lên tiếng cười

- Ô kia..đây chẳng phải con nhỏ hồng hách coi trời bằng vung nhà họ Trần đấy sao? - Mã cùng Ngư từ đâu xuất hiện

- Con nhỏ kia..cô nói ai hồng hách hả? - nhỏ kia tức giận quát

- Tôi nói cô đấy..bị ngu k biết hay sao còn hỏi? - Mã mã cười khinh bỉ nhìn nhỏ đó

- Cô...có phải chán sống rồi phải k? - nhỏ đó điên tiết lên quát

- Sao? Cô thì làm gì được tôi? - Mã nhướn mày thách thức

- Thử rồi biết - nhỏ đó nói xong liền lao tới định đánh Mã

Bốp.

Nhưng thật k may cho cô ta, Mã đây k phải người dễ bị ăn hiếp, nhỏ vừa đưa tay lên định xông vào tát cô thì ngay lập tức ăn 1 cái tát trời giáng vào má khiến trên mặt cô ta còn hằn 5 dấu tay của Mã.

- Ê nhỏ xấu xí..nói cho cô biết k phải cứ giơ tay đánh người là xong đâu. Còn phải nhanh, gọn, lẹ nữa kìa. Hôm nay bốn tiểu thư k muốn mất vui cho nên sẽ tha mạng cho cô. Sau này đi tu luyện trước đi rồi hẵng đi kiếm chuyện với người khác - Mã chỉ thẳng mặt cô ta quát

- Còn k mau cút đi - Xử lạnh lùng nói

- Tụi bây..ta k tha cho tụi bây đâu - nói rồi nhỏ đó ầm ục quay lưng bỏ đi

Sau khi mấy con nhỏ đó kéo nhau bỏ đi, cả đám liền quay lại trầm trồ khen ngợi Mã

- Hoan hô chị Mã mã - Ngư vỗ tay rầm rầm

- Không hổ danh chị Mã nhà ta - Ngự cười toe toét

- He he..mấy con nhỏ kiêu đó tớ gặp hoài à - Mã cười vui vẻ

Cả đám k ngừng cười nói, nghĩ lại cảnh con nhỏ hồi nãy quē 1 cục mà k nhin được cười.

Còn phía xa xa bên dãy ghế đá, mấy anh chàng nãy giờ theo dõi mọi chuyện bên đó đang há hốc mồm nhìn

- Tiểu bạch, quả thật Mã mã của cậu k tầm thường chút nào - Bình vẫn còn sốc quay lại

- Tất nhiên rồi - Dương cười tự đắc

- Sau này cậu nên cẩn thận - Kết vỗ vỗ vai Dương căn dặn

- Đúng đó..nếu cậu gây chuyện k khéo còn thảm hơn cô gái hồi nãy đấy - Yết khế liếc

- Mấy cậu yên tâm..cậu ta ăn đòn của Mã quen rồi - Sư bon chen vào trêu chọc

- Này này... - Dương tối sầm mặt nhìn mấy tên kia

Mấy tên này nhìn điệu bộ của Dương rồi thì nhau cười ha hả làm cho mấy cô nàng đi ngang qua cứ ngẩn tò te nhìn mãi k thôi.

27. Chap 27:

- Mã mã iu dấu, đi ra ngoài kiếm gì đó ăn đi - Ngự nắm tay Mã kéo kéo

- Đợi tí nào - Mã đang ôm ipad nói

- Đi đi..đừng chơi nữa mà - Ngự nũng nịu

- Ấy da..chết rồi..Ngự ơi là Ngự - Mã bị Ngự làm phiền k may bị mất mạng khi đang chơi game

- Thôi đừng chơi nữa..đi với tớ đi - Ngự mắt long lanh nhìn Mã

- Thôi được rồi - Mã ném ipad lên giường rồi cùng Ngự đi ra ngoài

Hai người cùng nhau ra 1 quán ăn vặt gần đó kiếm gì ăn. Trong lúc đợi họ làm đồ ăn thì 2 nàng ngồi tám chuyện.

- Ê Nhung..tao điều tra rồi, con nhỏ đánh mày đang đi ăn cùng 1 đứa khác ở trong kia kìa - 1 con nhỏ lanh chanh chạy lại

- Hừ..dám tát tao..tao sẽ k tha cho bọn nó - nhỏ tên Nhung tức giận

- Mày tính làm gì? - đứa con gái bên cạnh hỏi

- Linh

- Hả?

- Mày lại đây - nhỏ Nhung ngoắc tay nhỏ Linh lại

- Gì vậy? - nhỏ Linh ngơ ngác

- Nghe đây.... - nhỏ Nhung thì thầm vào tai nhỏ Linh kia gì đó rồi chỉ thấy nhỏ Linh cười gian tà 1 cái rồi quay lưng đi

- Oa..đồ ăn ngon thiệt đấy..tớ no căng luôn - Ngự vỗ vỗ cái bụng vừa được ăn no của mình

Hai cô nàng sau khi ăn uống no nê liền cùng nhau đi về phòng, vừa đến cửa phòng, Mã đang loay hoay mở cửa

- A - Ngự đột nhiên khụy xuống

- Ngự cậu sao vậy? - Mã thấy vậy liền chạy lại hỏi

- Tớ..tớ.. - chưa kịp nói hết thì đã nôn liên tục

- Máu..Ngư..Ngư..cậu làm sao vậy? - Mã hoảng hốt hét lên

Mấy nàng ở trong phòng nghe tiếng ồn ào bên ngoài liền chạy ra

- Có chuyện gì vậy? - Ngư lại gần hỏi

- Ngư..Ngư..cậu ấy - Mã khóc òa lên

- Ngư..Ngư sao vậy? - Ngư và Giải liền chạy lại

- Có chuyện gì vậy? - mấy anh chàng nghe tiếng mấy nàng ồn ào cũng chạy ra

- Ngư sao thế? - Sư hoảng hốt chạy lại

Yết vừa nghe thấy Ngư có chuyện liền chạy nhanh tới, thấy Ngư nằm bất động giữa nền liền chạy lại ôm cô

- Đây..tỉnh dậy đi - cậu lay lay Ngư nhưng cô đã bất tỉnh rồi k còn biết gì nữa

- Mau đưa đi bệnh viện - Xử khẩn trương

Yết k nói gì bế xốc Ngư lên ôm chặt vào lòng chạy vội đi. Trong lòng cậu lo lắng k yên.

~~

Ở bệnh viện, trước cửa phòng cấp cứu. Ai cũng mang tâm trạng lo lắng k thôi, Mã Ngư và Giải thì khóc mãi. Xử thì tâm trạng lo lắng đứng ngồi k yên. Bảo bảo lại thất thần đờ đẫn k nói tiếng nào. Mấy anh chàng cũng lo lắng nhìn mấy nàng, Bình ôm Giải vỗ về, Sư ngồi cạnh vỗ vỗ vai Bảo, Song thì nắm tay Ngư k nói gì.

Xử đứng tựa vào tường, khuôn mặt càng lúc càng trắng bệch. Kết thấy vậy liền đi lại khẽ khoác vai cô

- Sẽ k sao đâu..Ngư sẽ ổn thôi

Xử quay lại nhìn cậu, im lặng k nói gì khẽ tựa vai Kết run rẩy.

- Mã mã đừng khóc nữa, Ngư Ngư sẽ k sao đâu - Dương ngồi thấp trước mặt Mã an ủi

- Ngư ngư...cậu ấy...k sao chứ? - Mã nhe răng

- Ừm..Ngư là người tốt nhất định sẽ k sao - Dương khẽ đưa tay lên lau vài giọt nước mắt trên khóe mắt Mã

- Ừm..híc - Mã mã im lặng nhìn cậu.

Còn riêng Thiên Yết, cậu im lặng tựa vào tường đối diện cửa phòng cấp cứu, khuôn mặt lộ rõ vẻ lo lắng mà trước nay chưa từng có.

“Hy vọng cậu k có chuyện gì?” - Yết thầm hy vọng.

Ting

~~Cửa phòng bật mở, mọi người vội chạy lại

- Bác sĩ, cậu ấy sao rồi? - Mã ngừng khóc hỏi

- Hừm - bác sĩ thở dài làm mọi người càng lo lắng - bệnh nhân đã qua cơn nguy kịch nhưng mà...

- Nhưng mà sao? - Yết k kiên nhẫn hỏi

- Bệnh nhân là do trúng độc nên xuất huyết nội tạng. Rất may được đưa đến đây kịp thời nếu để lâu hơn nữa có lẽ đã nguy hiểm đến tính mạng - bác sĩ nói

- Trúng độc? - cả đám ngạc nhiên

- Phải..có lẽ ăn phải gì đó có độc - bác sĩ nói rồi cùng y tá quay đi

Cả đám thở phào nhẹ nhõm khi biết Ngư đã k sao nữa. Nhưng lại bắt đầu suy nghĩ về nguyên nhân bác sĩ vừa nói

- Ngưu trúng độc sao? - Xử lên tiếng
- A..hôm nay tớ và Ngưu có ra ngoài ăn, sau khi ăn xong Ngưu đã bị vậy - Mã như sực nhớ ra gì đó nói
- Không lẽ quán đó nấu đồ ăn có độc? - Song thắc mắc
- Không thể nào, 1 quán ăn thường xuyên có người đến thì sao có thể nấu đồ ăn có độc đem bán - Bình bắt đầu phân tích
- Không lẽ, có người cố ý bỏ độc vào đồ ăn của 2 cậu - Xử chợt nảy ra suy nghĩ
- Vậy sao Mã mà lại k bị gì? - Ngưu đứng bên cạnh hỏi
- Hôm nay tớ hơi đầy bụng, nên k ăn mấy, chủ yếu là Ngưu ăn - Mã lại nói
- Vậy có lẽ có ai đó muốn hại bọn cậu - Kết suy đoán
- Nhưng ai lại muốn hại 2 người họ chứ? - Bảo bảo thắc mắc
- Trước tiên nên đến quán ăn đó điều tra đã - Xử nói
- Quán đó ở đâu? - Yết im lặng bấy giờ bỗng lên tiếng
- Tớ sẽ dẫn đường - Mã đứng ra nói
- Vậy Ngưu, Giải, Bảo cùng Bình ở lại đây trông coi Ngưu - Xử nhìn họ dặn dò rồi quay ra - còn chúng ta sẽ cùng Mã mà đến quán ăn đó điều tra
- Ủ - cả đám gật đầu

Trước khi đi Yết bỗng lấy điện thoại ra gọi cho ai đó. Một lúc sau có 4 tên cao to mặc đồ đen bước đến

- Mấy người phải canh phòng cẩn thận và đảm bảo an toàn cho họ - Yết lạnh lùng ra lệnh
- Vâng thưa cậu chủ - họ cúi đầu tuân mệnh

Sau khi được phân công, 4 người kia ở lại bệnh viện chăm sóc và quan sát Ngưu còn vệ sĩ của Yết thì đứng ngoài cửa phòng canh chừng. Bất kì bác sĩ hay y tá nào đến đều phải khai báo rõ ràng mới được họ cho vào. 4 người tuy k lạ lẫm với việc có vệ sĩ bảo vệ nhưng lại khá bất ngờ với hành động của Yết. Chưa thấy cậu quan tâm ai bao giờ nhưng hôm nay lại rất lo lắng cho Ngưu. Mọi người cứ đoán già đoán non.

~~

Tiểu Xử và mấy người kia cùng lên xe đi cùng Mã đến quán ăn, Mã chẳng nói chẳng rằng chìa súng vào chủ quán bắt hắn lôi bằng được tên đã giao thức ăn ra bàn họ. Sau khi truy tìm ra, Yết liền lôi cổ hắn ra phía sau quán

- Nói...ai sai mà làm vậy? - Yết đẩy mạnh hắn vào tường
- Tôi...tôi k biết anh đang nói gì? - tên kia run rẩy
- Đừng chối..có phải có người sai anh bỏ độc vào đồ ăn của cô gái này phải k? - Kết lại gần hỏi rồi chỉ vào Mã
- Tôi..tôi k biết gì cả - hắn vẫn chối
- Nói láo - Yết giận dữ đằng đằng sát khí túm lấy cổ áo tên kia làm hắn sợ hãi

Mọi người vô cùng bất ngờ trước hành động của Yết, từ trước đến giờ họ chưa bao giờ thấy Yết giận dữ như vậy, thậm chí Yết còn lộ rõ vẻ lo lắng khi đứng trước cửa phòng cấp cứu. Còn tên kia thì quá sợ hãi trước Yết mà lắp bắp nói

- Có..có 1 cô gái đưa tiền rồi bảo tôi bỏ thuốc độc vào đồ ăn
- Cô ta là ai? - Yết gần giọng hỏi
- Tôi...tôi k biết. Cô ta..cô ta chỉ đưa tôi tiền rồi bỏ đi. Tôi..tôi chỉ biết cô ta ở trong khu resort...resort bên kia cùng với mấy cô gái..nữa - hắn ta lắp bắp nói

- Vậy tớ biết là ai rồi? - Mã chột lên tiếng
- Cậu biết? - mọi người đều quay qua hỏi
- Là con nhỏ khi sáng bị tớ đánh - Mã sau khi suy nghĩ rất nhiều về việc đã đắc tội với ai đó, sau khi nghe tên này nói lại càng khẳng định
- Con nhỏ Trần Nhung - Xử thốt lên
- Phải - Mã gật đầu
- Cô ta ở đâu? - Yết quay đầu hỏi
- Tớ biết..mau đi thôi - Xử nói

Trước khi đi, cả đám dẫn cho tên kia 1 trận tơi bời hoa lá rồi cùng Xử đến tìm con nhỏ tên Trần Nhung kia.

~

Rầm.

Cửa phòng bị đập văng ra k thương tiếc.

- Các người là ai?

.....

28. Chap 28:

Rầm.

Cửa phòng bị đập k thương tiếc. Bước vào là 1 chàng trai cao lớn đẹp trai nhưng người mang đầy sát khí nhìn k chớp mắt đám người trước mặt.

- Các người là ai? - 1 đứa con gái đứng dậy quát
 - Ái chà..k nhận ra tôi à? - Nhân mã bước ra
 - Cô..cô..chưa..chưa chết sao? - con nhỏ đó ngạc nhiên
 - Vậy hóa ra cô chính là người bỏ độc? - Xử bên cạnh nghe vậy liền khẳng định
 - Phải đấy..chính tôi làm đấy - nhỏ Nhung hống hách nói
 - Cô dám làm cái chuyện trời đánh đó - Mã tròn mắt
 - Ha ha..tôi còn có thể làm hơn thế kia..con nhỏ trúng độc kia chắc sắp chết à? - nhỏ Nhung phá lên cười
- Bốp.

Một cái tát 1 thương tiếc giáng xuống mặt nhỏ đó, Yết sau khi nghe cô ta nói vậy máu đã dồn đến não k kiêng nể gì con gái hay trai mà xông tới tát cô ta, lực đánh của 1 thằng con trai cơ bắp như cậu khiến con nhỏ ngã nhào ra đất chảy cả máu miệng. Cô ta ôm cái má sưng lên của mình quát

- Anh là ai mà dám tát tôi hả?
- Cái loại độc ác như cô k có tư cách biết tôi là ai - Yết lạnh lùng buông 1 câu xanh rờn
- Anh...anh biết tôi là ai k mà dám nói vậy hả? - nhỏ Nhung trừng mắt
- Hơ..cái loại danh phận nhỏ bé như cô mà còn dám lên giọng cho rằng mình cao quý nhiều người kính nể ư? - Mã mà này giờ kìm nén bỗng chạy lại nắm tóc nhỏ đó gần giọng - cô có thể đụng đến tôi, nhưng đụng đến bạn tôi thì đừng hòng sống
- Cô..thả ra..cô..cô dám.. - nhỏ Nhung chống cự rồi quát tháo lung tung

Chát.

Lại 1 cái tát k thương tiếc của Yết giáng xuống làm nhỏ đó đau đớn nằm ra đất. Rồi cậu đứng dậy nhìn cái lũ con gái đang run rẩy bên kia

- Nói...là ai đưa độc cho tên kia

- Là...là..cô ta - mấy con nhỏ kia sợ quá chỉ thẳng vào nhỏ Linh

- Tụi mày..tụi mày..dám.. - nhỏ Linh chưa kịp nói xong đã ăn 1 cái tát trời đánh của Yết.

- Anh..anh.. - con nhỏ khóc lóc nhìn lên

- Cầm mồm - tiếng quát của Yết làm tất cả giật mình. Mọi người đều nhìn cậu, xem ra Yết thực sự rất tức giận.

Sau khi giáng cho mấy con nhỏ kia mấy tát. Yết đứng dậy quay lại nhìn Mã

- Cậu biết thân phận bọn này?

- Phải - Mã gật đầu

- Mau nói

- Con nhỏ này là con gái nhà họ Trần, bố cô ta là đối tác với nhà cậu. Còn mấy con nhỏ này là bạn bè của cô ta, cũng chỉ là thiên kim tiểu thư bình thường - Mã nhìn lũ kia khinh bỉ nói

- Họ Trần? - Yết liền lôi điện thoại ra gọi cho ai đó - lập tức cắt đứt quan hệ hợp tác với với lão Trần, còn nữa rút hết vốn, làm sao để công ty lão phải khuyhnh gia bại sản

Nhỏ Nhung nằm bẹp dưới đất đau đớn nghe Yết nói vậy liền khóc lóc bò đến ôm lấy chân Yết cầu xin

- Tôi..tôi xin lỗi..anh..anh đừng làm vậy..anh làm vậy..nhà tôi sẽ sống sao? Xin anh..anh làm gì tôi cũng được..đừng..đừng đụng đến gia đình tôi - con nhỏ khóc lóc thảm thiết cầu xin

- Hừ..bố cô vốn dĩ đã k tốt đẹp gì..tôi vì nể tình mối quan hệ lâu năm mà k đếm xỉa đến ông ta..nhưng chuyện hôm nay tôi nhất định k tha - Yết hất cô ta ra rồi quay lưng bước ra ngoài. Trước khi đi còn vỗ vỗ vai Kết nói

- Còn lại phiền cậu..tôi đến bệnh viện xem Ngưu ngưu

- Đi đi..để tôi lo - Kết gật đầu

Yết nói xong vội vã quay đi, cậu muốn nhanh đến bệnh viện thăm Ngưu, cậu muốn là người đầu tiên khi cô tỉnh dậy sẽ nhìn thấy. Sau chuyện ngày hôm nay, cậu đã nhận ra rằng mình thực sự thích Ngưu rồi.

- Yết chắc chắn đã thích Ngưu - Dương nhìn theo bóng Yết nói

- Tổ chưa bao giờ thấy Yết đáng sợ như vậy - Sư và Song vẫn còn chưa hoàn hồn

- Cậu ta động tâm rồi - Kết liếc nhìn Yết rồi khẽ cười - vậy bọn này xử sao đây?

Kết cùng đám bạn quay lại nhìn vào trong, con nhỏ Nhung thì nằm dưới nền khóc lóc k thôi, con nhỏ Linh thì bị ăn tát đau quá cùng im re, 2 con nhỏ kia run lấy bầy đứng sát vào nhau k dám mở mồm.

- Để tổ xử - Mã mã nhất định k tha cho lũ này

Mã mã lôi dt trong túi áo ra cũng gọi đi đâu đó, 1 lúc sau 1 toán người xuất hiện mặt mày ai cũng hung dữ và đáng sợ đến cúi chào Mã

- Xử lí mấy con nhỏ này, điều tra lí lịch bọn nó rồi làm cho gia đình bọn nó khốn đốn. Còn mấy con nhỏ này ném qua Châu Phi hay Bắc Cực gì đó, tốt nhất là làm cho bọn nó sau này đừng bao giờ xuất hiện nữa

- Mã mã lạnh lùng ra lệnh

- Vâng thưa chị đại - cả đám cúi đầu lễ phép rồi nhanh chóng đánh bất tỉnh mấy nhỏ kia rồi vác đi.

Mã mã xong xuôi phẩy tay đi ra ngoài, Xử và mấy người kia há hốc mồm kinh ngạc, chỉ có Kết là khẽ mỉm cười. “Tiểu mã ơi tiểu mã, tàn độc quá”

- Trời ơi..Mã mã thậm chí còn đáng sợ hơn Yết nữa - Sư trở mắt lên nói
- Chơi với Mã lâu như vậy đây là lần đầu tiên thấy Mã như vậy - Song cũng kinh hãi
- Tiểu bạch..sau này nên ngoan ngoãn nghe lời Mã - Kết chằm chọc nhìn Dương
- Ưc..tớ vẫn còn sốc - Dương vẫn trở mắt nhìn theo bóng Mã

Còn Xử im lặng k nói gì, quan sát nét mặt Kết, có vẻ như Kết rất hiểu Mã. Kết còn rất hay quan sát để ý Mã nữa, cô có chút đau lòng.

Sau khi giải quyết xong vụ việc, tất cả cùng quay lại bệnh viện thăm Ngưu.

29. Chap 29:

Đã 3 ngày trôi qua nhưng Ngưu vẫn chưa tỉnh, mọi người rất lo lắng, bác sĩ nói rằng do độc tố mạnh với lại Ngưu bị xuất huyết nội tạng cho nên cơ thể rất yếu cần nhiều thời gian bình phục. Biết là vậy nhưng đã 3 ngày trôi qua nên họ càng lo lắng hơn.

Mọi người tranh thủ thay phiên nhau đến chăm sóc và túc trực bên Ngưu, duy chỉ có Yết là kiên trì k chịu về nghỉ mà cứ ở đó mãi.

Hôm nay cũng vậy, mọi người vừa về hết chỉ còn Yết ở lại. Cậu ngồi bên giường bệnh khẽ nắm lấy tay Ngưu, bất chợt ngón tay Ngưu cử động. Cậu vui mừng nhìn lên

- Ngưu...cậu tỉnh rồi
- Đây là đâu? - giọng Ngưu yếu ớt nói
- Đây là bệnh viện, cậu hôn mê 3 ngày rồi - Yết nói
- Mọi người đâu? - Ngưu đảo mắt xung quanh
- Họ vừa về nghỉ ngơi rồi..cậu k sao chứ? - Yết dịu dàng hỏi

Ngưu chỉ gật đầu 1 cái, Yết nhanh chóng gọi bác sĩ đến kiểm tra.

- Tốt rồi..bệnh nhân hiện k còn vấn đề gì nữa..chỉ cần nghỉ ngơi nhiều để hồi sức thôi - bác sĩ cười nhìn Yết
- Cảm ơn bác sĩ

Bác sĩ gật đầu rồi cùng y tá đi ra ngoài. Yết đến bên giường nắm tay Ngưu, Ngưu ngạc nhiên quay qua nhìn cậu. Yết khẽ vén mấy cọng tóc trên trán cô

- Ngưu..sau này tôi sẽ k cho ai làm hại cậu nữa
- Cậu...cậu nói vậy là sao? - Ngưu ngạc nhiên
- Tôi sẽ bảo vệ cậu - Yết cười

“Tôi sẽ bảo vệ cậu” - câu nói của Yết lại thoáng qua đầu Ngưu. Cô thật sự k hiểu được ý của Yết, cô và cậu trước giờ rất ít tiếp xúc nói chuyện với nhau, cậu lại chẳng thân thiết gì với cô vậy sao lại muốn bảo vệ cô. Suy nghĩ này thoáng qua cả chục lần trong đầu Ngưu, nhưng Ngưu lại k đi hỏi đích thực chủ nhân mà cứ dần dần suy nghĩ mãi.

~

Sau mấy ngày ở trong bệnh viện, Ngưu đã được cho xuất viện tuy nhiên sức khỏe chưa tốt lắm. Vậy nên mọi người chăm sóc cô rất cẩn thận, ngày nào cũng đồ ăn ngon tẩm bổ cho cô, mặc dù bị bệnh nhưng sức ăn và tốc độ ăn của Ngưu k giảm mà thậm chí còn tăng lên. Như hiện tại cô đang ăn rất ngon lành nguyên

1 bàn ăn lớn. Mọi người cũng sốc trước tình thân yêu ấm thực như cô. Chỉ có Yết là khẽ mỉm cười nhìn cô ăn ngon lành, chỉ cần cô thích bao nhiêu cậu cũng mua hết cho cô. (uầy..t/g ghen tị quá nha).

Mọi người đang chuẩn bị hành lí đưa lên xe để trở về. Chuyến du lịch ngắn ngủi gặp nhiều biến cố của họ đã đến lúc kết thúc. Họ phải mau chóng trở về để tiếp tục công việc học tập của mình.

Xử kéo cửa xe rồi phân cặp như cũ ngồi theo vị trí cũ trên xe. Vì Ngưu vẫn chưa khỏe hẳn nên mọi người khá lo lắng vốn dĩ lúc đầu định đi máy bay, khổ nỗi Bảo và Ngưu đều k đi đc máy bay, mà tách nhau ra thì sợ cho nên đành đi xe ô tô, Ngưu còn nói k sao và nở nụ cười trấn an mọi người nên họ cũng yên tâm phần nào, hơn nữa bây giờ bạn Ngưu xinh đẹp còn có bạn Yết ca ca bên cạnh cơ mà. Tất cả sau khi ổn định thì chiếc xe từ từ lăn bánh.

Ngưu rất nhanh đã lại ngủ mất, Yết khẽ vòng tay ôm Ngưu vào lòng cho cô khỏi bị đau cổ, còn cẩn thận đắp cho cô 1 cái chăn mỏng để khỏi lạnh. Một lúc sau cũng ngủ luôn. Mọi người khẽ liếc nhìn 2 người kia, k ngờ bạn Yết lạnh lùng khó gần lại có loạt cử chỉ hành động khiến ngta sồn da gà này.

~

- Giải nhi..ngủ 1 chút đi..mấy ngày nay mệt mỏi rồi - Bình quay qua dịu dàng nhìn Giải

- Ủm - Giải khẽ gật đầu rồi tựa vào lòng Bình

- E hèm..hai anh chị ghê quá nha - Bình bên cạnh nổi da gà

Cả Giải và Bình nhìn qua chưa kịp nói gì thì 1 giọng khác xen ngang

- Chuyện người ta..lắm chuyện..ngủ đi - Sư cốc đầu Bảo 1 cái

- Á đau..cậu dám đánh tôi - Bảo la lên

- Bảo bảo - Xử quay xuống lườn làm Bảo im luôn

- Đấy..nói mà..ngủ đi - Sư nhéo nhéo má Bảo

- Đây... - Bảo chưa kịp nói thì Sư đã vội đưa tay lên bịt miệng Bảo lại k cho cô làm loạn

Bảo bảo cứ giãy giụa liên tục, nhưng càng giãy giụa lại càng bị Sư ôm chặt, sau 1 hồi thắm mệt cô nàng nằm yên luôn k giãy giụa gì nữa. Sư nở nụ cười hài lòng rồi ôm Bảo kéo lại gần, 1 lúc sau k thấy cô nàng phản ứng gì mới cúi xuống nhìn. Ôi trời, cô gái này đã ngủ say trong tay cậu rồi. Sư mỉm cười hạnh phúc 1 lúc sau cũng ngủ thiếp đi luôn.

Giải và Bình bên này khẽ nhìn sang coi kịch hay này giờ cũng khẽ bịt miệng cười, 1 lúc sau cũng tựa nhau ngủ mất.

~

- Mã mã..đừng ăn nữa..say xe đấy - Dương nhìn sang thấy Mã đang ôm gói snack

- Tiểu bạch..cậu muốn ăn sao? - Mã quay sang hỏi 1 câu k liên quan

- Tớ k ăn..cậu cùng đừng ăn nữa - Dương lắc đầu

- Tại sao lại k đc ăn? - Mã ngây thơ hỏi

- Bởi vì ăn sẽ bị say xe..mà say xe sẽ rất mệt - Dương giải thích

- Vậy à? - Mã nghe vậy thì nhanh chóng cất gói snack vào túi rồi ngồi nhìn ra cửa sổ

Dương im lặng nhìn Mã khẽ mỉm cười, bình thường Mã rất dễ thương vui vẻ nhưng khi cáu giận lên sẽ vô cùng đáng sợ. Cậu cũng chẳng biết tại sao lại thích cô nữa, hồi trước chơi thân với cô, cái gì cô cùng chia sẻ với cậu, cô rất ngây thơ đáng yêu nhưng lại rất tình nghịch. Tuy vậy cô rất tốt bụng với mọi người xung quanh. Có lẽ vì thế nên cậu thích cô chẳng? Đang suy nghĩ vẩn vơ thì bỗng thấy vai mình nặng trĩu, quay đầu sang thì thấy Mã đang gối đầu lên vai cậu ngủ. Dương khẽ mỉm cười, có lẽ trong chuyện của Ngưu, Mã là người mệt mỏi nhất. Mã tuy k thể hiện ra nhưng cậu biết Mã luôn cho rằng mình là nguyên nhân khiến Ngưu bị hại. Cậu nhìn Mã rồi chỉnh lại tư thế ngồi cho Mã thoải mái hơn.

Xử nhìn Kết im lặng mắt lại hướng ra ngoài có chút u buồn. Xử bật chợt lại nhớ đến hình ảnh trước của Kết, lúc đó cậu cũng nhìn ra ngoài và khóc. Nó khiến Xử tò mò

- Kết này - Xử lưỡng lự gọi

- Hà? Sao? - Kết đang nhìn ngoài cửa nghĩ vu vơ nghe Xử gọi vội quay lại

- Tôi...muốn hỏi cậu chuyện này - Xử ấp úng hỏi

- Chuyện gì vậy? - Kết hỏi

- Cậu...có chuyện gì...với biển sao? - Xử ngập ngừng hỏi

- À.. - Kết thoáng bất ngờ sau đó nở nụ cười buồn nhìn Xử - lúc tôi còn nhỏ, tôi thường rất hay ra biển chơi vì nhà tôi gần biển. Lúc đó mẹ thường dẫn tôi đi, nhưng bất chợt 1 ngày 1 cơn bão kéo đến quật đổ nhà tôi, mẹ tôi vì cứu tôi mà bị cây gỗ trên trần đè xuống, máu chảy rất nhiều. May được dân xung quanh cứu nhưng k lâu sau đó bà đã mất. Vì vậy mỗi lần đến biển, tâm trạng tôi có chút không thoải mái.

Kết kể lại câu chuyện trước đây cho Xử nghe, cậu gương mặt phẳng phất nét buồn mỗi khi nghĩ đến mẹ cậu. Xử nghe vậy thấy rất cảm động, k nghĩ Kết lại có 1 quá khứ đau buồn như vậy, cô lại khẽ nắm tay cậu an ủi

- Đừng quá đau lòng..cậu bây giờ còn có bọn tôi bên cạnh mà

Kết nhìn Xử, khẽ mỉm cười, cậu nắm chặt tay Xử rồi lại nhìn ra cửa sổ. “Tôi có lẽ đã thích cậu rồi Xử à”

“Kết à, cậu còn có tôi mà” - Xử khẽ mỉm cười nhìn Kết.

Cho phép t/g có đôi lời phát biểu : hình như t/g cũng trùng độc rồi hay sao ấy, sao viết truyện toàn cảnh tình cảm sến súa k à? Haizzzzz..đọc mấy cảnh mấy anh chị tình cảm t/g cũng ghen tị quá trời quá đất luôn. Hu hu...t/g cũng muốn có “gấu”.

Bọn nào rủ lòng thương kiếm “gấu” cho t/g đi *khóc ròng* :’(

30. Chap 30:

Hôm nay là ngày đầu tuần, khu ktx riêng lại ồn ào náo nhiệt sáng sớm dậy chuẩn bị cho việc tiếp tục đến trường.

- Bảo bảo...cậu có chuẩn bị đi học k thì bảo? - tiếng quát ầm ầm của chị Xử

- Có..có..tớ xuống ngay - Bảo bảo lại ôm đồng chai lọ chạy thục mạng xuống nhà trước tiếng hét đầy uy lực của chị Xử

- Lại ôm đồng chai lọ - Xử lườm

- Cái này là tính mạng của tớ..Tiểu xử cậu đừng bắt tớ xa nó mà - Bảo bình tội nghiệp năn nỉ

- Ha ha..vậy cậu cẩn thận tớ đập vỡ cái đồng tính mạng đó bây giờ - Mã mã chỉ chỉ trỏ trỏ cái đồng chai lọ của Bảo mà cười

- Con ngựa kia..muốn gì hả? - Bảo hằm hằm nhìn Mã

- He he..có muốn gì đâu - Mã nhún vai kiểu vô can

Bảo bảo xách cặp lườm Mã 1 cái rồi quay đi.

- Ngưu iu dấu, mau đi thôi - Mã chạy lại nắm tay Ngưu cười

- Ô kê Mã iu dấu của tớ - Ngưu cười toe toét nhìn Mã

Hai con người này lại tay trong tay tung tăng đi ra khiến mọi người bắt đầu nghi ngờ giới tính thật của 2 người đó.

~~

- Ngư ngư..kiểm trò gì chơi đi - Mã mã ở trong lớp đã rất buồn chán

- Tớ có trò này..chơi k? - Ngư cười gian tà nhìn Mã

- Mau nói đi - Mã mắt sáng rực nhìn Ngư

Thế là Ngư lôi cổ cả Sư và Bảo quay xuống túm tùm lại bắt đầu bày trò quậy phá.

Chị Ngư lăm chiêu lại bắt đầu triển khai kế hoạch

- Bảo bảo cậu có thuốc xổ đó phải k?

- Có có

- Ô kê..Bảo sẽ lên lúc bà cô k để ý mà pha thuốc vào ly nước của bà. Sư và Dương nhanh chóng đi xách xô nước mà mua dây thun về đây. Còn lại tớ cùng Mã và Song sẽ tranh thủ lúc bà đi ra ngoài sẽ đặt bẫy. Ô kê? - Ngư phân công nhiệm vụ

- Ô kê - cả lũ gật đầu lia lịa

Ngày sau khi nhận nhiệm vụ, chị Bảo lên lút lúc bà cô quay lên bảng giảng bài thì nhanh chóng rắc ít bột thuốc xổ mà cô vừa rằm ra vào ly nước rồi lắc nhẹ. Sau đó chạy vội về bàn.

Sư và Dương cũng tranh thủ xin cô ra ngoài đi vệ sinh rồi Sư chạy tọt vào wc xách 1 xô nước vừa vừa đi vào còn Dương thì xuống căn tin mua dây thun theo lời Ngư.

Ở trong lớp Ngư lấy trong cặp ra 1 lọ keo và 1 chai nước màu đỏ như máu vậy đó. Hai người tranh thủ lúc bà cô đi ra ngoài thì liền chạy lên bôi keo dán vào ghế, sau đó kêu Song cầm cuộn băng keo và chai nước màu đỏ đó lên, 3 người loay hoay dán chai nước xuống bàn hướng về chiếc ghế rồi đục 1 lỗ nhỏ trên đầu nắp để nó từ từ chảy ra.

Cùng lúc đó Dương và Sư cũng về, Sư và Dương treo lên đặt xô nước lên cạnh cửa. Song cầm dây thun lại cho Ngư, cô cầm nó buộc vào chai nước quắn thật chặt rồi luồn sợi dây về bàn mình buộc chặt vào ghế để nó chắc chắn k làm nước màu đó chảy ra ngay. Sau khi xong cả đám chạy về chỗ ngồi, 1 lúc sau bà cô đi vào.

Ào ào.

Cửa vừa mở xô nước liền bay xuống đổ ào lên người bà cô, bà cô đứng như trời chồng ở đó nhìn đám học trò đang ôm bụng cười k thôi.

Bả tức giận đi về bàn ngồi xuống đập bàn cái rầm trừng mắt nhìn bọn học sinh nhưng cả đám vẫn k ngừng cười, bả đang ngồi yên thì cơn đau bụng do thuốc xổ kéo đến tuy nhiên lúc định đứng dậy thì bả nhận ra mông mình đã dính chặt vào ghế. Bả trợn mắt lên nhìn k biết làm sao thì bỗng thấy có nước màu đỏ chảy đầy trên chiếc quần đen của mình. Bả hoảng hốt la lên 1 tiếng rồi bất tỉnh nhân sự luôn. Cả đám nhìn bả mà ôm bụng cười lăn lóc trên bàn.

Xử nhanh lấy đt ra gọi cho 115 đưa xe đến chỗ bả đi.

Pi po pi po.

Rất nhanh xe cấp cứu lại lần thứ 2 có mặt ở trường, mọi người rất khổ sở khiêng bả cùng...cái ghế lên xe. Sau khi chiếc xe cả đám lại tiếp tục cười.

- Ngư à..tớ k ngờ cậu cũng lăm mưu nhiều trò vậy đấy? - Xử k tin được nhìn Ngư

- Đúng đấy..tớ cũng k ngờ - Giải bên này cũng nói

- Ha ha..có gì đâu..do tớ chơi với hội Mã từ lâu cho nên ít nhiều cũng nhiễm tính bọn họ đó mà - Ngư cười cười

- He he..vậy mới là bạn tớ chứ - Mã ở dưới cũng bật miệng cười
- Mã mã..bọn cậu toàn dẫn bạn bè vào những con đường tội lỗi thôi - Xử quay xuống nhìn
- Thiện tai thiện tai - Bình bên kia còn chấp tay trông rất ngố
- Ha ha..nếu tớ k làm vậy thì sao đẹp đi được sự buồn chán khi học chứ - Mã cười lớn
- Đúng đó..he he - Dương cũng hòa theo

Cả đám lại cười nghiêng ngả, sau này có Mã và Ngư bày trò e rằng họ sẽ k sợ bị buồn chán rồi. Nhưng mà lát nữa chắc chắn sẽ được lên phòng cụ hiệu trưởng uống nước trà miễn phí và được nghe bài thuyết trình dài dòng có 1 không 2 của bà hiệu phó. Nghĩ đến đó cả đám lại khẽ rùng mình.

Sau khi uống hết bình trà của thầy già cả đám lại về ktx, ai cũng xoa xoa 2 lỗ tai vừa bị tra tấn của mình. Bà già đó thiệt là trâu bò, nói mà k biết mệt luôn mà. Haizzzzz

Sau khi ngồi nghỉ ngơi 1 lát, cả đám lại về phòng thay đồ rồi xuống bắt đầu dọn dẹp nhà cửa, 1 tuần đi k ai dọn dẹp nên bụi bặm ít nhiều cũng bám vào.

Để tiện làm việc và phân chia công bằng hơn, Xử quyết định sẽ sắp xếp lại thứ tự công việc và chia cặp làm như sau :

- Sau 1 thời gian sống chung, mọi người cũng thân thiết và hiểu tính nhau hơn rồi. Vậy để tiện giúp đỡ và công bằng hơn tớ sẽ phân chia lại công việc như sau : Giải và Bình vẫn phụ trách nấu ăn, bởi họ biết nấu ăn và cũng đã rõ khẩu vị ăn của mọi người
- Ô kê - cả 2 đồng thanh
- Mã và Dương sẽ đi chợ mua đồ ăn vì Mã biết lựa đồ tốt còn Dương sẽ giúp đỡ Mã xách đồ và đưa đón
- Ô kê - cả 2 cùng cười
- Bảo và Sư phụ trách giặt đồ và dọn vệ sinh phía sau. Còn Yết giúp Ngư dọn dẹp tầng 3, Song - Ngư quét dọn tầng 2. Tớ và Kết ở tầng 1. Mọi người có ý kiến gì k?

Xử thấy tất cả đều im lặng k nói gì thì ra hiệu bắt tay vào việc. Mọi người theo sự phân công của Xử cùng nhau đứng dậy đi làm.

Giải và Bình lại ở trong bếp dọn dẹp và soạn lại tủ lạnh nhưng thứ cần thiết và thứ k cần nữa đem bỏ thùng rác.

Bảo và Sư lôi mền nệm của mọi người cùng quần áo rồi đem bỏ vào máy giặt lớn. Sau đó lấy trong tủ đông mền nệm mới trải ra cho từng phòng, Bảo lo phòng nữ Sư lo phòng nam.

Mã và Dương cầm danh sách những thứ cần mua mà Giải và mọi người dặn rồi nhanh chóng ra xe chạy đến siêu thị mua đồ.

Xử cùng Kết xách xô chậu ra bắt đầu lau lau quét quét, Xử lau dọn trong phòng sách còn Kết lau dọn phòng khách cùng cửa kính.

Song xách xô chậu lên lầu 2 còn Ngư cầm chổi quét và gom rác cho vào thùng, 2 người giúp nhau lau cửa kính và lau dọn góc gác cùng sàn nhà.

Yết cùng Ngư lên tầng 3, vì sức khỏe của Ngư chưa hoàn toàn hồi phục cho nên Yết chỉ cho Ngư đứng lau kính còn mình làm hết mọi việc.

Ngư ngạc nhiên nhìn Yết, kể từ đợt ở bệnh viện về Yết quan tâm cô hơn hẳn, và lại còn thân thiết hơn với mọi người trong nhà rất nhiều. Cô k biết trong mấy ngày hôn mê đã xảy ra chuyện gì nhưng cô lại bỗng cảm thấy vui khi ở cạnh cậu ta.

31. Chap 31 :

Sau bữa ăn trưa no nê, mọi người trở về phòng của mình nghỉ ngơi. Tí chiều còn phải đến lớp học bởi vì bắt đầu từ bây giờ họ phải học tăng buổi.

Sau khi về phòng, Mã chạy qua rủ Ngưu và Ngư qua phòng mấy nàng kia tám chuyện.

Cộc cộc.

Cạch, cửa phòng Xử nữ mở ra, mấy cô nàng liền chạy vào.

- Ngưu..cậu đã bình phục hẳn chưa? - Giải nhìn Ngưu hỏi
- Tổ khỏe hẳn rồi - Ngưu cười nhìn mọi người
- Sao k khỏe cho được..ngày nào cũng có người chăm sóc cơ mà - Ngư trêu ghẹo Ngưu
- Đúng đấy..2 người tiến triển nhanh nhỉ? - Mã cũng bon chen
- Thôi nha..bọn tổ k có gì đâu nha - Ngưu chối đẩy
- K có..vậy sao Yết quan tâm cậu vậy? - Mã hỏi
- Làm sao tổ biết được? Là cậu ta tự vậy mà - Ngưu nhún vai
- Xạo..cậu cũng thích cậu ta rồi phải k? - Ngư tiếp tục trêu
- Nào có a..tổ chỉ coi cậu ta là bạn bình thường thôi - Ngưu giải thích
- Thật k? - cả đám quay lại nhìn Ngưu dò xét
- Thật - Ngưu ngây thơ đáp
- Haizzzz..xem ra ai kia đang đơn phương rồi - Ngư xét thấy thái độ của Ngưu liền thở dài
- Cậu lo chuyện của cậu đi..cứ đi tò mò chuyện người khác - đến lượt Ngưu trêu lại
- Tổ thì có chuyện gì đâu chứ - Ngư ngơ ra
- Ha ha..k phải giấu, cậu đã bày tỏ với tên Song gốc đấy chưa? - Mã mã cùng hòa vào
- Mã mã - Ngư lườm Mã 1 cái
- Hét cái gì? Bọn này nhìn là biết hết rồi - Xử cũng lên tiếng
- Tổ..tổ..có gì đâu - Ngư lấp bắp

Cả đám thấy vẻ mặt của Ngư liền đoán ra bọn họ đã nói trúng tim đen của cô rồi. Cả đám thôi k chọc nữa mà chỉ cười thôi.

Reng reng.

Tiếng chuông ra chơi vang lên làm cả đám sung sướng hét lên. Mọi người rủ nhau đi xuống căn tin chơi, vừa mới đến cửa thì nghe thấy tiếng ồn ào náo nhiệt bên trong. Sẵn tính tò mò mọi người vội chạy lại.

Cảnh tượng trước mắt là 2 thanh niên đang vật tay nhau, 1 người nhìn cũng đẹp trai, cơ bắp vật tay người kia xuống 1 cách dễ dàng. Sau đó lại k ngừng chém gió với đám con gái bu quanh rằng

- Trong trường này k có đứa nào có thể vật lại tay anh

Nghe hẳn chém gió cả đám đã ngứa tai, sau đó nhìn kĩ lại thấy rất quen, hình như đã gặp đâu đó rồi. Nghĩ mãi nghĩ mãi mọi người mới chợt nhớ ra, là cái tên con trai đã đến tìm Ngưu hồi trước ở căn tin. Mới đầu nghĩ rằng hẳn cũng được đấy, nhưng sau khi xem cảnh này lại còn nghe hẳn chém gió k ngừng..Mã ta ngứa tai ngứa mắt liền hô to

- Có gan vật với tui k?

Cả đám nghe giọng nói kia liền quay lại nhìn, trước mặt họ là 1 cô gái rất xinh đẹp, trông có chút trẻ con đang nhìn chăm chăm hấn.

Hấn ngược lên nhìn, thấy 1 cô gái mảnh mai xinh đẹp đứng trước mặt mình đòi vật tay, hấn bật cười

- Cô bé..em muốn đọ sức với tôi?

- Phải

- Em có đủ bản lĩnh? - hấn ta lại phá lên cười làm cả đám xung quanh cũng cười theo

- Sao? K có gan đấu với con gái như tôi sao? - Mã nhướn mày thách thức

- Tôi e rằng em sẽ gãy tay thôi - hấn nhìn cô cười cợt

- K thử sao biết - Mã nhanh chóng ngồi xuống ghế đối diện hấn, vẻ mặt mang đầy sự thách thức, cô đã gai mắt tên này rồi. Nay phải cho hấn biết tay

Cả đám trở mắt nhìn cô, chỉ có 11 con người kia nín nhịn cười nhìn theo. Bọn họ đều có chung suy nghĩ “hấn chết chắc rồi”. Trong đám k ai khỏe và mạnh bằng Mã ngoại trừ Kết và Yết thôi. Có lần 1 mình Mã khiêng 1 cái ghế sofa lên mà k gặp chút khó khăn nào cả. Bọn họ từ lâu đã rất ngưỡng mộ Mã rồi.

- Sao? Thử k? - Mã khoanh tay chờ đợi

- Được..nếu em muốn - hấn thôi cười đặt tay lên bàn

Mã nắm chặt tay hấn đặt lên bàn. Trận đấu bắt đầu..

1s

2s

3s

4s

5s

Rầm.

Chỉ trong vòng 5s hấn đã bị cô cho đo ván, đến thở cũng k kịp. Mã tưởng hấn ghê gớm ai dè còn non và xanh lăm. Cả đám tròn mắt ngạc nhiên, 11 con người tuy đã biết trước kết quả nhưng vẫn vô cùng bất ngờ k nghĩ lại nhanh đến vậy.

Mã tựa vào ghế khinh bỉ nhìn hấn, hấn thì nhìn cô khóe miệng giật giật nói

- Chẳng qua là....

- Không có biện hộ

- Tại....

- Không có đồ thừa

- Nhưng....

- Chơi là k có đồ thừa

Hấn mở miệng định nói câu nào thì ngay lập tức bị Mã chặn họng. Mã đây ghét nhất loại người có tí tài là bắt đầu khoe khoang ra vẻ ta đây coi trời bằng vung, đến lúc thua lại chối cãi đồ thừa.

- K có ai vật tay lại anh - Mã bủm môi mỉa mai - đến 1 đứa con gái còn vật k lại mà còn khoe khoang. Hứ

Mã cười khinh bỉ nhìn hấn 1 cái rồi đứng dậy ra chỗ 11 người kia.

- Đi thôi Ngưu

Ngư? Hắn nghe thấy tên Ngư liền ngược lên nhìn, chính là thấy cô đang nhìn cậu mà bịt miệng cười. Trước khi quay đi cùng đứa con gái kia còn lườm hắn 1 cái. Hắn như tan nát cõi lòng, Ngư đã thấy tất cả sự nhục nhã của cậu.

Cả đám đông nhìn thấy vẫn còn sốc, này giờ cả bao nhiêu thằng con trai khỏe mạnh đến vật tay với hắn nhưng đều bị hắn cho đo ván. Vậy mà cô gái kia chỉ trong 5s đã cho anh chàng cơ bắp khỏe mạnh này knock out. Mọi người ai cũng cùng suy nghĩ rốt cuộc cô có phải là người k? Sao lại đáng sợ như vậy?

Còn hắn thì quá xấu hổ đành đứng dậy bỏ đi trước mặt đám đông. Sau lưng tiếng cười khúc khích k ngừng vang lên trên chóc mĩa mai hắn.

~~

- Mã mã..cậu đúng là thần tượng của tớ - Ngư ôm cánh tay Mã cười

- Cậu cũng đáng sợ thật đấy - Giải nói

- Sau này chỉ cần có Mã thì chúng ta sẽ yên tâm k sợ bị bắt nạt - Ngư trêu đùa

- Haizzz..cái tên đó nhìn vậy chứ yếu lắm..làm tớ thật thất vọng mà - Mã ỉu xìu thở dài

- Hờ hờ..có lẽ khủng long mới độ được với cậu - Xử nói

Ha ha..cả đám cười trước câu nói của Xử. Nghĩ lại khuôn mặt dần thối của tên kia mà k nhịn được cười.

32. Chap 32:

Sau bữa cơm tối, trong lúc mấy người kia quây quần ở phòng khách coi ti vi giải trí thì Yết lên phòng ngủ, Giải dạy Ngư làm bánh, Mã ton ton lên phòng.

” Neoege sappunsappun georeoga

Jangmikkocheul kkeokkeoseo

Geudaege angyaenjul geora

Kkamjjak nollae jul geoya

Sappunsappun georeoga

Geudaega jamdeureosseul ttae

Salmyeosi anajul geoya

Kkamjjal nollae jul geoya

Lalalalalala lalalalalala

” - [Like a cat - AOA]

Tiếng chuông điện thoại vang lên, Mã đi từ trong phòng tắm đi ra nhặt chiếc dt ở giường lên

- Alo

-

- Dạ

-

- Bây giờ ư?

-

- Vàng..con đi ngay

Cúp đt Mã nằm bệt xuống giường ném đt qua 1 bên, cô khẽ thở dài. Lúc sau đứng dậy mở tủ đồ kiểm 1 bộ đồ ưng ý rồi chạy vào nhà tắm thay, sau đó liền ngồi vào bàn trang điểm bắt đầu make up đơn giản và làm tóc. Hải lòng trước gương, cô cầm chiếc túi xách nhỏ ở ghế và đôi giày cao gót đi xuống nhà.

Cả đám đang coi ti vi, bỗng Bảo ngược lên cầu thang thấy Mã đang bước xuống. Cô ngó người ra nhìn

- Mã mã

Tiếng gọi của Bảo làm mọi người đều quay lại nhìn, Giải và Ngư ở trong bếp cũng ngó ra. Hiện tại tất cả đều đang sững sờ trước bộ dạng của Mã. Không phải vẻ trẻ con thường ngày, Mã vận trên mình 1 chiếc váy hoa, mái tóc uốn bồng bênh, lại còn trang điểm. Khác với bộ dạng thường ngày áo thun quần đùi hoặc váy ngắn. Mã lột xác thành 1 cô gái xinh đẹp (mấy thánh tò mò như thế nào thì ngược lên nhìn...ảnh bìa nhá. He he).

Cả đám vẫn còn há hốc mồm nhìn Mã, cô biết mọi người sẽ có chung phản ứng như vậy mà. Mã chỉ mỉm cười rồi nói

- Tớ ra ngoài 1 lát - Mã xách đôi giày màu đen ra cửa rồi đi ra ngoài trước khi mọi người kịp phản ứng.

Cạch.

Cửa đóng lại, mọi người bây giờ mới hoàn hồn quay lại nhìn nhau.

- Mã đi đâu mà đẹp vậy? - Bảo thắc mắc

- Làm sao tớ biết, lần đầu tiên thấy Mã xinh đẹp như vậy ra ngoài đó - Ngư trầm trồ

- Mang bộ dạng xinh đẹp như vậy ra ngoài chắc chắn là... - Xử đoán mò làm mọi người hồi hộp - ...hẹn hò

- Hẹn hò? - Giải và Ngư từ trong bếp cũng chạy ra

- Phải. Chỉ có thể là hẹn hò - Xử chắc nịch

- Mã mã...đi..đi..hẹn hò - Dương k tin được điều này

- A..lần trước có nghe Mã mã nói về việc đi coi mắt - Kết nói làm cả đám bất ngờ

- Tiểu bạch..xem ra cậu bị cảm sùng rồi - Sư vỗ vai Dương thương xót

- Không được..tớ phải đi theo - Dương nắm chặt tay đứng bật dậy

- Tiểu bạch..mau đi đi..tớ ủng hộ cậu cướp dâu - Bình hứng khởi

- Đúng đấy..mau đi tìm Mã đại tỷ về đi - Song cũng khích lệ

Cả đám ai cũng ủng hộ Dương đi tìm Mã mã, mặt khác họ cũng rất tò mò đối tượng hẹn hò của Mã mã là ai? Riêng Kết thì khẽ mỉm cười, cậu biết rõ chuyện này chắc chắn là mẹ bắt ép Mã đi. Con ngựa này muốn trốn cũng k trốn được, e rằng hôm nay đi nó sẽ lại làm loạn. Cậu phải đi coi nó sẽ làm gì. Nói rồi cậu cùng mọi người đứng dậy chạy đi theo Mã, trước khi đi Ngư còn xông vào phòng Yết đang ngủ lôi cậu dậy.

Yết đang mơ màng ngon giấc thì Ngư xông vào làm cậu giật mình, trên người hiện tại chỉ mặc quần k áo vậy mà Ngư ta chả thèm quan tâm giật phăng cái chăn rồi leo lên giường lôi cậu dậy làm cậu phản ứng k kịp luôn. Nhanh tay với cái áo vắt trên ghế mặc vào rồi chạy theo Ngư xuống nhà, hiện tại chuyện gì diễn ra cậu còn chưa biết đã bị mọi người lôi đi.

Tại 1 cái bàn lí tưởng cạnh cửa kính ở tầng 2 của 1 nhà hàng sang trọng. Có 1 đôi nam nữ ngồi đối diện nhau trông k có vẻ gì là đang hẹn hò.

Mã mã từ khi bước vào nhà hàng đã kéo theo bao nhiêu con mắt, bộ dạng xinh đẹp của cô thu hút tất cả mọi người. Nhưng cô tuyệt nhiên k để ý đến mà đi thẳng lên tầng 2 nơi đang có người chờ.

Giây phút cô xuất hiện đã khiến cho anh chàng kia sững sờ, k nghĩ rằng cô con gái nhà họ Nhân lại xinh đẹp đến vậy. Cậu kia đứng dậy lịch sự kéo ghế cho Mã

- Xin chào..tôi tên Vân Hải

- Ừm

Mã từ đầu đã k có hứng thú gì với cuộc hẹn ngày hôm nay, nếu k phải bị mẹ ép thì cô đã chẳng đến. Khi nhìn thấy tên này cô đã k vui rồi, tên này so ra chẳng bằng 1 góc của Tiểu Bạch, nhìn qua thấy giống 1 tên ngốc thì đúng hơn, chắc hẳn tên này là cậu ấm nhà nào đó, cái cách cậu ta nói chuyện thôi cũng thấy chắc chắn là thường xuyên đi gái gú. Cách ăn mặc của hắn cũng đúng chất dân chơi mà, Mã đây tuy cũng thuộc loại ăn chơi nhưng cái kiểu như cậu ta thật làm cô ngứa mắt mà. Mã chả kiên nhẫn gì nói luôn

- Tôi k hứng thú với anh

Cậu kia vừa nghe liền kinh ngạc nhìn cô, cô gái xinh đẹp này đang nói gì vậy?

- Tôi chẳng qua muốn vừa lòng mẹ nên đến thôi. Chứ chả hứng thú với cuộc hẹn hôm nay, hơn nữa vừa thấy anh tôi đã k có ấn tượng - thấy cái mặt dằn ra của hắn cô liền bồi thêm

- Ý cô là cô sao? - hắn thắc mắc

- Tôi đã có bạn trai, cho nên k thể cùng với anh - Mã kiếm đại cái có nói ra

- Bạn trai? Cô có bạn trai rồi sao? - hắn vô cùng ngạc nhiên

- Phải

Hắn chưa kịp nói gì thì đằng sau bỗng vang lên tiếng gọi

- Mã mã

Cả 2 cùng quay lại nhìn, Mã bất ngờ khi thấy Dương đang đứng đó. Sao cậu lại ở đây?

- Anh là ai? - hắn quay ra hỏi

- Là bạn trai tôi - chưa để Dương kịp nói Mã đã xen vào

- Đây..đây là bạn trai cô?

- Phải - Mã đứng dậy đi lại khoác tay Dương mỉm cười vẻ thân mật rồi quay ra nhìn vẻ mặt ngơ ngác của hắn nói

- Tôi đến chỉ muốn nói vậy thôi, chắc anh nhìn thấy cũng đã hiểu. Anh nên nói gia đình anh rõ ràng để họ k còn hy vọng nữa. Chào anh

Nói rồi Mã kéo tay Dương quay lưng đi trong khi Dương vẫn còn ngơ ngác ngác ngác. Rõ ràng là đến ngăn cản tình địch cơ mà chưa kịp làm gì mọi chuyện đã được cô xử lí xong rồi.

Còn hắn đơ mặt ra nhìn theo, cô gái này thật k tầm thường, từ chối hắn thẳng thừng còn đưa bạn trai tới hù dọa hắn. Hắn bắt đầu thích thú cô gái này rồi, hắn nhất định sẽ giành lại cô.

~

Sau khi kéo Dương ra ngoài cửa nhà hàng, Mã buông tay Dương quay lại nói

- Cảm ơn cậu

- Hả? - Dương bất ngờ

- May có cậu đến tớ mới đối phó được với hắn. Cái tên đó k bằng cậu đến 1 góc mà, k hiểu mẹ tớ nghĩ gì lại chọn cái tên đó cho tớ cơ chứ. Haizzzz..thật là k hiểu mà - Mã thở dài tuôn 1 tràng

- Mã mã - Dương định nói thì Mã lại hỏi

- À mà cậu sao lại ở đây?

- À..tớ tớ..tớ đến..đến..đón cậu - Dương nhất thời lắp bắp, k lẽ nói rằng đi ngăn cản tình địch.

Mã cười rồi nắm tay cậu

- Hay bọn mình đi chơi đi, chẳng nào cũng đến đây rồi
- Đi..đi đâu cơ? - Dương nhất thời chưa kịp phản ứng
- Đi - Mã nháy mắt 1 cái rồi kéo tay Dương đi.

~

Trong 1 góc tường của nhà hàng, có 10 con người rình rập này giờ nhìn theo họ. Họ đến chủ yếu muốn xem kịch hay của Dương, lại k ngờ Mã mã lại ra tay giải quyết trước. Thật là 1 cô gái đầy bất ngờ mà.

- Ha ha..vậy Tiểu bạch k cần lo lắng nữa rồi
- Mã mã nhà ta thật lắm trò mà
- Tớ nể cậu ấy luôn đấy

Cả đám bàn tán k thôi về 2 người kia. Kết tựa lưng vào tường nhìn theo bóng Mã, nếu là cậu cậu sẽ chọn Dương thay vì tên gốc hời này. Mã thực sự rất thông minh trong chuyện giải quyết tình hình nhưng lại rất ngốc trong chuyện tình cảm, thậm chí còn k nhận ra tình cảm của chính mình. Cậu khê nhếch mép cười nhìn theo bóng 2 người kia khuất sau con đường.

33. Chap 33:

Sau khi coi xong phim, Dương mua rất nhiều đồ ăn cho Mã rồi 2 người cùng nhau đi dạo công viên.

Dương hôm nay rất vui, lần đầu tiên cậu đi riêng với Mã, có thể nói là 2 người đang hẹn hò. Tuy nhiên đi đến đâu họ đều thu hút ánh nhìn người khác, do hôm nay Mã ăn mặc rất đẹp ra ngoài cho nên bọn con trai cứ nhìn chằm chằm cô làm cậu vô cùng khó chịu. Dương kéo Mã đi sát lại mình còn lấy áo khoác của mình khoác lên người Mã. Mã lúc đầu ngơ ngác sau đó lại mỉm cười rất tươi, nụ cười ấy khiến cậu ấm lòng.

Sau vài vòng đi bộ, 2 người cũng thấm mệt nên quyết định đi về

- Đau chân quá à - Mã nhăn mặt
- Sao vậy? - Dương lo lắng chạy lại
- Đi giày cao gót nhiều đau chân quá - Mã nắn nắn cái chân
- Để tớ coi - Dương cúi xuống tháo giày Mã ra nắn nắn cái gót chân Mã

Mã nhìn Dương quan tâm chăm sóc mình thì khê mỉm cười

- Tiểu bạch này
- Sao vậy? - Dương ngược lên nhìn
- Tớ muốn được cậu công - Mã cười nhìn cậu
- Ừm

Dương nói rồi quay người lại, Mã tháo giày ra rồi trèo lên lưng Dương. Dương ôm Mã đứng dậy

- Còn đau chân k?
- Ừm..đỡ rồi
- Mã mã này...
- Sao vậy?
- Sao cậu lại đi hẹn hò với tên đó?
- K thể gọi là hẹn hò, cái tên đó là do mẹ tớ sắp xếp. Tớ chả có tí hứng thú với hắn. Tiểu bạch, cậu biết k? Hắn còn chả bằng 1 góc của cậu đó - Mã vô tư nói mà k biết câu nói của cô làm cậu vui biết nhường nào

Thấy Dương im lặng, Mã ôm chặt lấy cổ cậu rồi tựa cằm vào vai Dương hỏi

- Tiểu bạch, có phải cậu rất thích tớ?

- Ủ - Dương nghe có chút ngạc nhiên nhưng vẫn gật đầu

- Tiểu bạch, nếu tớ bỗng nhiên biến mất thì cậu sẽ làm sao?

- Nói linh tinh gì đấy? - Dương quay đầu sang

- Cậu trả lời đi

- Ngốc..tất nhiên là tớ sẽ đi tìm rồi

- Nếu k tìm ra

- Tớ nhất định sẽ tìm ra, dù cho phải lật tung cả quả đất này lên

- Ủm - Mã khẽ đáp

- Sao vậy? - Dương hỏi

- Tiểu bạch này... - Mã gọi nhưng giọng nói rất nhỏ

- Sao thế? - Dương thấy Mã rất kì lạ liền hỏi

- Tớ nghĩ là...tớ thích cậu rồi - Mã nói nhưng thanh âm rất nhỏ

- Hả? Cậu nói thật ư? - Dương bất ngờ khựng lại

- Ủm...- Mã khẽ gật đầu

- Mã mã...vậy cậu...làm bạn gái tớ đi - Dương tiếp tục bước đi mạnh dạn nói

- Ủm.. - Mã tiếp tục gật đầu. Thật ra cô biết cô thích cậu lâu rồi, nhưng lại ngại bày tỏ tình cảm. Sau khi gặp tên ngốc kia, cô lại k ngừng nghĩ đến Dương, lúc cậu bất ngờ xuất hiện, tuy ngạc nhiên nhưng trong lòng cô rất vui. Hôm nay là lần đầu cô cùng cậu đi riêng, cảm giác giống như hẹn hò cùng bạn trai. Cô rất thích cảm giác này, cho nên mới quyết định bày tỏ tình cảm với cậu.

Còn Dương sau khi nhận được lời đồng ý của Mã, k nói cũng biết cậu vui biết nhường nào rồi. Cậu ôm chặt lấy Mã tiếp tục bước đi, hôm nay có lẽ là ngày vui nhất trong đời cậu. Cậu chưa bao giờ nghĩ đến việc sẽ được cô chấp nhận, Mã tuy hơi ngang bướng nhưng lại rất đáng yêu và thành thật.

Hai người ôm chặt lấy nhau bước từng bước về nhà trong tâm trạng vô cùng hạnh phúc.

Cạch.

Cửa bật mở, mọi người đang ở phòng khách chờ 2 người về. Quay đầu ra thấy Dương đang công Mã đi vào, cả đám rất ngạc nhiên.

- Mã bị sao vậy? - Ngự lo lắng hỏi

- K sao..tớ đau chân nên Dương công tớ về thôi - Mã cười

- Mọi người còn chưa ngủ sao? - Dương quay ra hỏi

- Bọn tớ đợi 2 cậu về - Ngự nói

- Mã mã cậu đi đâu về vậy? - Xử giả vờ hỏi

- Tớ đi coi mắt - Mã đáp

- Coi mắt? Ai vậy? - Xử lại hỏi

- K biết..mẹ tớ bảo đi - Mã lắc đầu nói

- Thế sao rồi? - Giải bên cạnh cũng hỏi

- Giải quyết xong rồi - Mã bình thản đáp

- Cậu giải quyết thế nào? - Ngư tò mò hỏi

Cả đám cũng rất hiếu kì, hồi nãy ở ngoài chỉ nghe bảo Mã từ chối hẳn xong lại thấy Mã kéo Dương đi ra ngoài chứ vẫn chưa biết Mã đã xử lí như thế nào? Cả đám hướng ánh mắt về phía 2 người

- Thì tớ nói với hẳn là tớ có bạn trai rồi k thể hẹn hò cùng hẳn, sau đó đột nhiên Dương tới cho nên tớ nhận Dương làm bạn trai luôn. Thế là tớ và Dương bỏ đi để hẳn ở lại - Mã kể lại

- Mã mã..cậu nói Dương là bạn trai cậu á? - Bình tỏ ý trêu chọc

- Phải á..sau này ai dám bắt nạt Tiểu bạch của tớ, tớ nhất định k tha cho đâu - Mã thừa biết Bình đang trêu cô cho nên cô liền lên giọng đe dọa

- Tiểu bạch của cậu? Ha ha..Mã mã cậu chịu cái tên ngốc ấy rồi sao? - Sư cười nghiêng ngả

Víu.

Bốp.

Chiếc túi xách nhỏ nhắn xinh xắn của Mã mã bay thẳng vào đầu cái tên mèo điên đang cười kia làm Sư bật ngửa ra.

- Nói ai là tên ngốc đấy? Muốn ăn đòn à? - Mã hăm dọa Sư

Cả đám vô cùng ngỡ ngàng, hóa ra Mã đã đồng ý Dương rồi sao? Thật là..2 người này nhanh quá đi. Cả đám nhìn 2 người họ rồi quay lại nhìn Sư mà cười ha hả. Ha ha...Sư tử mới là tên ngốc chứ k phải Tiểu bạch đâu. Ha ha.

- Tiểu bạch, về phòng thôi. Kệ bọn họ - Mã lườm cái đám người k biết xấu hổ đang cười kia rồi nói với Dương.

Dương khẽ gật đầu rồi cười 1 cái, công Mã đi lên cầu thang. Cả đám nhìn theo cho đến khi 2 người khuất hẳn. Thật là..căn nhà này gần đây toàn ngáp hương vị...tình yêu.

34. Chap 34:

Cộc cộc cộc.

Cạch.

- Ngư

- Mã..tớ vào được k? - Ngư mỉm cười

- Ừm - Mã hơi ngạc nhiên nhưng vẫn mở cửa cho Ngư vào

Cạch.

Cửa đóng lại, Mã mã quay vào trong ngồi xuống chiếc ghế đối diện Ngư, khoanh chân lại ôm gối nhìn Ngư thắc mắc.

- Có chuyện gì thế?

- Vậy ra người cậu thích là Tiểu bạch hả? - Ngư k trả lời mà hỏi lại

- Ừ...ừm - Mã thoáng đỏ mặt gật đầu

- Song tử...cậu ấy...đã rất buồn - Ngư ngập ngừng nói

- Song...buồn sao? - Mã nhìn ánh mắt của Ngư hỏi

- Ừm..cậu ấy tự nhốt mình trong phòng rồi - Ngự gương mặt thoáng buồn

Mã im lặng quay đi chỗ khác k nhìn vào mắt Ngự. Cô nhìn ra ngoài cửa sổ như đang suy nghĩ gì đó.

- Ngự..cho tớ xin lỗi

- Sao..sao cậu phải xin lỗi? - Ngự ngạc nhiên hỏi

- Xin lỗi..vì là vật cản trở của 2 người - Mã nói chậm chậm

- Mã..cậu nói gì vậy? - Ngự vẫn ngơ ra hỏi

- Ngự..sao cậu k ở bên Song lúc này? - Mã bất ngờ quay qua

- Tớ..tớ.. - Ngự nhất thời k biết nói gì

- Ngự..đừng trốn tránh nữa..can đảm nói cho cậu ấy biết đi.. - Mã nghiêm túc nói

- Tớ..tớ..k đủ..

- Đừng viện cớ nữa - Mã cắt ngang lời Ngự - nếu cậu k bày tỏ với cậu ấy, cậu ấy sẽ chẳng bao giờ biết và sẽ lãng tránh cậu. Ngự, nếu cậu thật sự muốn ở bên Song, đây là lúc nên làm rồi đấy..đừng để mọi thứ quá muộn

Mã nghiêm túc nhìn Ngự và nói, còn Ngự lại im lặng lắng nghe lời khuyên nhủ của Mã. Có phải cô quá nhút nhát, người mình yêu thương bao lâu nay đang ở ngay trước mắt nhưng cô lại k có can đảm đưa tay nắm lấy để rồi ngày qua ngày cứ dày vò mình.

- Cảm..cảm ơn cậu - Ngự cúi mặt ấp úng nói

- Cố lên - câu nói động viên của Mã làm Ngự cảm thấy rất vui

- Ừm - Ngự vội gật đầu

Ngự nở 1 nụ cười, 1 nụ cười nhẹ nhìn Mã.

- À..có chuyện này tớ nên nói với cậu? - Ngự đột nhiên nói

- Chuyện gì vậy? - Mã ngơ ngác

- Cậu nên nói cho Xử biết chuyện cậu và Kết đi

- Xử? Có chuyện gì à? - Mã thắc mắc

- Xử...thích Kết lắm đó. Cậu ấy thường xuyên nhìn Kết, nhưng lại đang hiểu lầm cậu và Kết - Ngự nói

- Vậy..vậy sao? - Mã ngạc nhiên

- Ừ..cậu giải thích với Xử đi..đừng để Xử và Tiểu bạch hiểu lầm 2 người - Ngự cười nói

- Ừ..tớ biết rồi..cảm ơn cậu - Mã cũng cười

Cạch.

Ngự bước về phòng, Mã đóng cửa lại quay vào trong đứng cạnh cửa kính. Cô nhìn bầu trời, rồi bao nhiêu suy nghĩ ập đến. Cô mệt mỏi nhắm mắt lại “hóa ra mình là vật cản trở” - ý nghĩ thoáng qua trong đầu Mã.

Vì lâu ngày không ra ngoài cho nên hôm nay mọi người rủ nhau đi picnic, 3 chiếc xe đậu sẵn ngoài sân. Mọi người ở trong nhà đang chuẩn bị đồ ăn, thức uống và đồ dùng đi cắm trại. Rất nhanh mọi người đã chuẩn bị xong và xách đồ ra ngoài xe.

Sau khi chia cặp ra, Kết lái xe chở Xử, Dương và Mã. Yết lái xe chở Ngự, Song và Ngự. Còn Bình lái xe chở Giải, Bảo và Sư. Sau khi yên vị chỗ, 3 chiếc xe bắt đầu khởi động máy, từ từ lăn bánh ra khỏi ktx.

Ầm ầm.

Bầu trời đang trong lành bỗng nhiên mây mù kéo đến, sấm chớp ầm ầm. 3 chiếc xe dừng lại bên đường

- Có vẻ như trời sắp mưa? - Kết ngó ra nói
- Sao thời tiết kì vậy? Rõ ràng trời đang nắng đẹp mà - Ngưu chui đầu ra nhìn trời
- Trời ạ..thế này làm sao đi cắm trại được - Bảo bảo trong xe cũng than thở
- Đành quay về thôi - Yết nói
- Ủ..về thôi - Kết đáp

Kít.

3 chiếc về cua đầu lại, quay trở về. Trời bắt đầu mưa càng lúc càng lớn. 3 chiếc xe lao vội về, mưa to sầm chớp ầm ầm. Máy cô nàng ngồi trong xe sợ hãi nhìn trời.

Bống....

Kíttttttttttt...

3 chiếc đang đi tới đường đèo thì xe Kết đi sau cùng chột mất lái do đường trơn và khúc cua gấp.

Chiếc xe lao ra bờ vực, mọi người hốt hoảng, Kết phanh gấp rồi bình tĩnh nói mọi người mở cửa xe nhảy ra ngoài. 3 người kia hốt hoảng làm theo, chiếc xe bay xuống vực tạo nên 1 tiếng nổ lớn.

- Á - Xử vì ngồi phía trước cho nên lúc nhảy ra đang đứng ở bờ vực, cô lăn tròn xuống vách
- XỬ - Kết hét to chạy đến nhưng k kịp

Pặc.

Mưa bắt đầu tạnh dần, trong làn mưa mờ mờ, Xử tưởng như mình đã rơi xuống vực nhưng lại thấy mình đang lơ lửng, tay bị ai đó nắm chặt. Cô ngước lên nhìn, là Mã đã nắm được tay cô. Hai người hiện tại đang ở bờ vực, Mã 1 tay bám vào cái cây trên bờ 1 tay nắm tay Xử.

- Xử, Mã cố lên - Kết và Dương chạy lại cố với đến cái cây Mã đang bám vào
- Buông tớ đi nếu k cả 2 sẽ chết đó - Xử hét to lên
- Không..tớ sẽ k để cậu chết

Mã sau khi quan sát địa hình, cô dùng chân đạp mạnh vào vách đá khiến cho cô và Xử bắt đầu đung đưa. Sau 1 lúc có quán tính, cô dùng hết sức mình nắm tay Xử quăng lên

- Kết..bắt lấy

Kết đoán ra được ý định của Mã, cậu liền dùng hết lực nhảy lên ôm lấy Xử. Sau khi đặt Xử xuống, cậu vội chạy lại chỗ Mã

- Mã, đưa tay kia cho tớ - Dương cố với lấy tay Mã

Kết nhìn quanh cố tìm 1 cái cây hay 1 sợi dây nào đó nhưng vô ích.

Rắc.

- Mã mã..mau đưa tay cho tớ - Dương hét to

Kết chạy lại cố với lấy tay Mã, Xử cũng chạy lại giúp đỡ.

Rắc rắc. Cành cây đã k còn trụ nổi bắt đầu gãy ra.

- Mã..cố lên..tớ sẽ cứu cậu - Dương hét to lên
- Tiểu xử... - Mã nói vọng lên
- Mã mã..cậu..cậu cố lên - Xử run rẩy hét lên
- Xử..tớ xin lỗi
- Mã mã..cậu nói gì vậy? - Xử ngạc nhiên

- Xin lỗi vì đã cản trở bọn cậu
- Mã...
- Mã mã..mau bắt lấy tay tớ.- Dương hét to lên cố gắng cúi xuống
- Tiểu bạch...cảm ơn cậu..tớ..tớ..rất thích..cậu - Mã nhìn lên nở 1 nụ cười
- Mã...mã.. - Dương run rẩy nhìn cô

Rắc rắc..

- Tạm biệt - Mã nở 1 nụ cười, 1 nụ cười ảm áp rồi buông tay ra
 - MÃ MÃ - cả 3 người cùng hét lên
- Cành cây gãy, Mã rơi xuống vực. Dương và Kết đã cố gắng nhưng...nhưng mà....
- Lách tách.
- Mã mã..cậu ấy.. - Xử bắt đầu khóc
 - Không...không... - Kết chết lặng người nhìn theo
 - Mã..mã.. - Dương đứng hình, đau khổ nhìn theo.

Kết.

2 chiếc xe dừng lại bên đường. Mọi người hối hả chạy lại

- Các cậu - Giải vội vã chạy lại
- Có chuyện gì xảy ra vậy? - Yết lo lắng
- Này, các cậu k sao chứ? - Ngự chạy lại đỡ Xử
- Mã mã... - Xử lắp bắp vừa khóc vừa nói
- Mã...phải rồi. Cậu ấy đâu rồi? - Ngự ngó quanh nhìn
- Mã..mã..cậu ấy..cậu ấy..đã.. - Xử nghẹn ngào trong nước mắt

Rầm.

Kết đau khổ đâm mạnh xuống nền đường.

- Tôi..tôi..k thể..bảo vệ được Mã - cậu giận dữ
- Là tôi..do tôi..tôi đã..không.. - Dương nắm chặt tay, nước mắt cậu k ngừng rơi xuống.
- Mọi người sao vậy? Mau nói cho tớ biết, Mã mã đã xảy ra chuyện gì? - Ngự k kiềm chế được chạy lại lay mạnh Xử

Xử ngược khuôn mặt đầm đìa nước mắt lên nhìn mọi người, người cô run rẩy nói

- Mã..mã..cậu..ấy..chết rồi

Phịch.

Tất cả mọi người đứng hình, k tin vào những gì mình nghe thấy.

- Không..không thể nào - Giải ngã phịch xuống đất
- Nói..nói..đối - Ngự lặng người đi

Bịch.

- Ngự..ngự..tĩnh lại đi

35. Chap 35:

Đã 5 ngày trôi qua kể từ vụ tai nạn thảm khốc đó. Tất cả mọi người đều cho người đi tìm, kể cả cảnh sát cũng tham gia giúp đỡ để tìm thi thể Mã nhưng mọi thứ vẫn chỉ là con số không. Không có dấu tích hay bất cứ dấu hiệu nào cho thấy Mã còn sống. Thứ họ tìm được chỉ là tàn tích còn sót lại sau vụ nổ xe thôi.

Ngư sau khi ngất đi đã được đưa đến bệnh viện, ngày nào Song cũng đến chăm sóc cô.

- Song tử

- Ngư..cậu khỏe hơn chưa? - Song đến bên giường bệnh

- Vẫn k có tin tức gì sao? - Ngư buồn bã hỏi

- Ừm - Song gật đầu trong đau khổ

- Ngư..cậu ổn chứ? - Xử từ ngoài bước vào

- Xử? - Ngư ngạc nhiên nhìn rồi quay ra Song - tớ có thể nói chuyện với Xử 1 lát k?

- Ừm - Song có chút ngạc nhiên nhưng vẫn quay ra ngoài và đóng cửa lại

Ở trong phòng bệnh, Ngư ngồi trên giường mắt nhìn ra ngoài, Xử đứng lặng đó nhìn Ngư.

- Là lỗi của tớ - Xử nói

Ngư im lặng quay lại nhìn.

- Nếu k phải cậu ấy cố cứu tớ thì...cậu ấy đã không... - nước mắt lại khê lăn trên má Xử

- Cậu ấy luôn luôn như vậy... - Ngư lại quay ra ngoài nở 1 nụ cười nhẹ

- Tớ k hiểu...là tớ có lỗi..nhưng sao..Mã lại xin lỗi tớ - Xử lau nước mắt bước lại gần

- Mã..xin lỗi cậu? - Ngư lại ngạc nhiên quay ra

- Cậu ấy nói xin lỗi..vì đã cản trở bọn tớ

Hả? Ngư tròn mắt ngạc nhiên. Câu nói này..câu nói này là...

"Xin lỗi vì đã cản trở bọn cậu" - đây là câu Mã đã nói khi 2 người chuyện trò với nhau. Ngư cúi mặt xuống

- Ra..ra là vậy

Xử bất ngờ ngược lên nhìn Ngư.

- Xử..cậu biết k? Cậu đã hiểu lầm Mã - Ngư vẫn cúi đầu nói

- Hiểu..hiểu lầm ư? - Xử có chút khó hiểu

- Xử..tớ biết cậu thích Kết..nhưng mà cậu lại cho rằng Kết thích Mã..

Xử bất ngờ trước câu nói của Ngư, làm sao Ngư có thể biết chuyện này chứ. Cô đã giấu kín cơ mà.

- Thật ra..cậu đã hiểu lầm rồi..Mã và Kết..2 người đó là..anh em

- Hả? - Xử k tin vào những gì mình nghe thấy

- Đây là bí mật của họ..tớ đã hứa sẽ k nói cho ai hết..nhưng mà hôm đó tớ đã thấy cậu đứng ở cầu thang nhìn theo họ..tớ đã muốn nói ra nhưng tớ lại sợ làm ảnh hưởng đến Mã..

- Cậu..cậu biết tất cả - Xử vẫn k tin điều đó

- Hôm đó..cái đêm trước khi tụi mình đi picnic..tớ đã đến tìm Mã..và nói về chuyện của cậu

- Cậu đã nói gì?

- Tớ nói rằng Mã nên cho cậu biết chuyện..bởi vì tớ k muốn cả cậu và Tiểu Bạch hiểu lầm Mã..và.. - Ngư bắt đầu khóc - cậu ấy xin lỗi cậu vì..cậu ấy cho rằng..cậu ấy đã làm cản trở tình cảm của bọn cậu

Thịch.

Xử như chết lặng đi khi nghe những gì Ngư vừa nói. Cô vẫn k tin được tất cả là sự thật. Là lỗi của cô, cô đã không tin tưởng họ, cô đã nghi ngờ Mã, cô đã quá nhút nhát để bày tỏ lòng mình và k có can đảm để hỏi rõ mọi chuyện. Hóa ra Mã đã cảm thấy có lỗi, cho nên mới liều mình cứu cô còn bản thân thì lại...Xử khụy xuống, tay ôm mặt, nước mắt cô k ngừng tuôn ra. Cô đã mất đi 1 người bạn mà cô yêu quý..

Bịch.

Kết đứng ở ngoài đã nghe hết tất cả mọi chuyện. Kết ngã khụy xuống tựa vào tường, nước mắt cậu vô thức tuôn ra. Cậu đã k thể bảo vệ em gái mình, đứa em đã cho cậu niềm tin vào cuộc sống, đứa em đã cho cậu 1 gia đình, đứa em đã bảo bọc cậu suốt từng ấy năm trời. Vậy mà..vậy mà cậu lại k thể bảo vệ nó, dù chỉ 1 lần.

Kể từ ngày đó, ktx chìm trong đám mây đau khổ và tuyệt vọng. Ai ai cũng cảm thấy hận bản thân mình khi đã để mất đi 1 người. Giờ đây căn nhà trở nên thật ảm đạm và cô độc.

Ngư chẳng còn thiết tha gì đến chuyện ăn uống, cô thậm chí còn bỏ bữa ăn khiến cho Yết vô cùng lo lắng, nhưng dù khuyên nhủ thế nào cô cũng k nghe.

"Ngư ơi..cậu có muốn ăn bánh k này? - Mã mã lém lỉnh đưa bịch bánh cho Ngư

Ngư ơi, cậu có muốn đi ăn với tớ k? - Mã nắm tay Ngư kéo đi...." - những kí ức chợt ùa về trong tâm trí cô. Cô ngồi xuống, ôm gối, chiếc gối thấm đẫm nước mắt.

~

Ngư k nói năng gì, lúc nào cũng ở căn phòng của Mã nhìn ra, cô nhớ tất cả mọi thứ, những kỉ niệm chợt ùa về 1 cách vô thức trong tâm trí cô.

Cạch.

- Ngư

- Song

Song nhìn cô, bước lại gần, khẽ lau đi giọt nước mắt trên khóe mắt cô rồi nhẹ nhàng ôm cô vào lòng.

- Ngư..cậu có biết k? Thật ra tớ thích cậu đấy

- Hả? - Ngư ngạc nhiên ngược lên nhìn

- Tớ đã k nhận ra..cho đến khi Mã đến tìm tớ..

~~flash back~~

Cộc cộc.

- Mã mã..cậu làm gì mà giờ này còn đến tìm tớ vậy? - Song mở cửa thì ngạc nhiên khi thấy Mã

- Tớ cần nói chuyện với cậu - Mã nghiêm túc nói

- Có chuyện gì thế? - Song đóng cửa lại khi Mã bước vào

- Tớ nói ngắn gọn thôi..cậu có phải cũng biết Ngư thích cậu?

- Chuyện..chuyện này..

- Cậu k thích tớ..

- Cậu nói gì vậy? Tớ..sao có thể k thích cậu

- Ngộ nhận thôi..cậu thử nghĩ đi..cảm giác ở bên tớ và cảm giác ở bên Ngư..cái này mới là thật?

- Tớ..tớ..

- Cậu nên suy nghĩ kĩ đi..trước khi quá muộn.. - Mã quay lưng bước đi

Cạch.

- Xin cậu..đừng làm tổn thương Ngự - Mã để lại 1 câu nói rồi đóng cửa lại bỏ đi

~~end~~

- Mã mã..cậu ấy.. - nước mắt Ngự lại rơi

- Tớ rất đau khổ sau sự ra đi của Mã..nhưng mà tớ cũng rất đau khổ thì thấy cậu buồn bã như vậy - Song ôm Ngự vào lòng nhẹ nhàng nói. Đối với cậu, Mã như 1 kỉ niệm đẹp mà cậu sẽ k bao giờ có thể quên.

- Tiểu bạch..cậu ấy k sao chứ? - Giải lo lắng nhìn lên lầu

- K sao đâu...cứ cho cậu ấy thời gian đi - Bình đi ra từ bếp bước đến cạnh Giải

- Tớ ước gì thời gian có thể quay lại - Giải buồn bã nói

- Đừng khóc..cậu còn có bọn tớ mà - Bình ôm Giải vào lòng vỗ về

~

Ở sân thượng

- Kết

- Là cậu à? - Kết quay đầu lại

Xử chậm chậm bước đến cạnh Kết. Cô im lặng k nói gì, chỉ lặng lẽ nhìn Kết.

- Cậu biết k? Đã từng có 1 cô bé rất ghét tớ..

- Tại sao?

- Cô bé ấy cho rằng tớ đến phá cô ấy..nhưng tớ lại k ngờ..cô bé ấy lại là người mang đến cho tớ tất cả..

- Cô bé ấy..là người thế nào? - Xử thắc mắc

- Cô bé ấy đã k ghét tớ nữa, mỗi ngày đều chơi với tớ, mỗi ngày đều dẫn tớ đi chơi và nhường cả đồ ăn mà nó yêu thích cho tớ. Cô bé ấy đã cãi lại mẹ để bảo vệ tớ, cô bé ấy đã cho tớ 1 gia đình mà tớ k bao giờ dám nghĩ đến, cô bé ấy đã cho tớ niềm tin vào cái cuộc sống này. Cô bé ấy..nhờ nó mà..tớ mới có ngày hôm nay - nước mắt Kết k ngừng tuôn rơi trên thành lan can

- Cô bé ấy..là Mã sao?

- Phải...cô bé ấy biết bao nhiêu lần bảo vệ tớ, còn đánh nhau với bọn du côn để giành lại đồ chơi bọn nó đã cướp của tớ. Cô bé ấy...tớ đã k bảo vệ được..cô bé ấy - Kết nắm chặt thành lan can

- Đừng tự trách bản thân..cô bé ấy..chắc chắn k muốn nhìn thấy cậu như vậy đâu - Xử nở 1 nụ cười nhẹ đặt tay lên vai Kết

- Xử

Kết nhìn cô rồi ôm chặt lấy Xử, cậu k ngừng khóc trên bờ vai cô. Xử có chút bất ngờ nhưng lại khẽ lấy tay ôm chặt Kết.

- Tớ thích cậu - Xử mạnh dạn nói

- Tớ..cũng vậy - Kết ôm chặt Xử khẽ thì thầm vào tai cô.

~

- Là do tớ..tất cả là do tớ... - Bảo ôm gối gào lên

- K phải lỗi của cậu - Sư ngồi bên cạnh Bảo

- Nếu..nếu..tớ k đề ra chuyện đi chơi thì Mã đã k..Mã đã...- Bảo k ngừng khóc

- Đừng tự trách mình nữa..cậu ấy sẽ k vui nếu thấy cậu yếu đuối như vậy đâu - Sư kéo Bảo vào lòng mình
- Nhưng mà... - Bảo ở trong lòng Sư vẫn k ngừng khóc. Sư lại nhẹ nhàng vỗ về Bảo.

~

Tiểu bạch kể từ ngày hôm đó đã tự nhốt mình ở trong phòng. K ăn k uống cũng k bước ra ngoài. Mọi người ai cũng lo lắng nhưng gọi thì chẳng bao giờ cậu ra mở cửa. Ngày nào cậu cũng ôm tấm ảnh chụp chung với Mã mà khóc. Cậu luôn tự trách bản thân đã k thể bảo vệ được người con gái mình yêu. Cậu k xứng đáng làm 1 thằng con trai. Nước mắt của Dương thấm ướt cả gối.

"Tiểu bạch, nếu 1 ngày tớ đột nhiên biến mất thì cậu sẽ làm sao?

Ngốc, tất nhiên là tớ sẽ đi tìm cậu rồi

Thế nếu k tìm ra thì sao?

Tớ sẽ tìm, dù có phải lật tung quả đất này lên

Ừm" - kí ức ủa về trong đầu cậu như 1 cuốn phim chạy chậm.

- Mã mã..tớ chịu thua rồi..đừng chơi trò trốn tìm nữa..cậu mau về đi..về với tớ đi mà..Mã mã - Dương gào lên trong vô vọng, tay cậu nắm chặt tấm ảnh, nước mắt cậu rơi lên tấm ảnh đó.

36. Chap 36:

1 năm sau

- Nay các cậu, mau nhanh lên k trễ bây giờ?
- Ừ..tới ngay

Giải đứng từ xa vẫy vẫy tay mọi người. Cả đám vội vã xách cặp lên bước ra cửa để đến lớp học.

Kể từ ngày đó, cuộc sống của họ chỉ còn 11 người. Dù đã 1 năm trôi qua, tuy nhiên họ cũng đã thay đổi khá nhiều. Trưởng thành hơn, cứng chặc hơn, thân thiết và gắn bó với nhau nhiều hơn.

Sau cái chết của Mã, mẹ Mã đã bị sốc nặng dẫn đến tình trạng sức khỏe vô cùng ốm yếu. Bà cả ngày chỉ nằm trên giường, sống chung với thuốc và ít nói chuyện hơn hẳn. Kết rất đau khổ nhìn bà, cậu thường xuyên đến nắm tay bà nói chuyện và chăm sóc bà, lần nào bà cũng chỉ nở 1 nụ cười với cậu. Xử và mọi người cũng thường xuyên đến nhà chăm sóc và trò chuyện với bà. Đã 1 năm trôi qua, sức khỏe bà cũng đã khá hơn rất nhiều.

Cuộc sống của họ vẫn ổn định, vẫn ở ktx và đi học mỗi ngày. Bây giờ họ đã là sinh viên năm 2, k còn là những cô cậu phá phách nghịch ngợm thuở nào mà thay vào đó là những con người cố gắng phấn đấu vì tương lai và ước mơ của mình, và họ cũng nỗ lực để cùng thực hiện 1 ước mơ cho người bạn đã khuất của họ, Nhân mã.

Tuy k còn Mã nhưng họ vẫn hằng ngày thay phiên nhau lau dọn phòng Mã, những đồ vật và kỉ niệm họ đều để nguyên như cũ, Giải và Bình mỗi ngày đều chuẩn bị 1 phần đồ ăn đặt vào 1 chiếc ghế trống. Họ vẫn để chiếc bàn ngồi học của Mã ở đó và k cho phép bất cứ ai đụng vào. Mọi kỉ niệm về cô họ đều cất cẩn thận như là 1 vật báu.

Reng reng.

Tiếng chuông vào lớp vang lên, mọi người hối hả chạy về lớp học của mình. Cả đám sau khi đã yên vị chỗ ngồi, 1 người đàn ông trung niên trông rất hiền hậu bước vào, đó là thầy giáo của họ.

- Các em, thầy có 1 thông báo nhỏ

Cả lớp chăm chú nhìn lên bảng

- Nhà trường ta sắp tới sẽ tổ chức 1 buổi tiệc chào đón tân sinh viên, sẽ có văn nghệ, ăn uống và có cả khiêu vũ nữa. Tất cả sinh viên trong trường đều phải tham gia đầy đủ, các em có thể đăng kí tham gia văn nghệ.

Cả đám gật đầu ngoan ngoãn, mắt vẫn hướng lên bảng.

- Còn nữa, lần này trường mình còn chào đón 1 sinh viên ưu tú từ nước ngoài đến. Buổi tiệc này cũng là để chào đón em ấy, 1 sinh viên ưu tú bậc nhất được rất nhiều người nể trọng. Các em hãy cố gắng làm tốt nhiệm vụ của mình.

- Vâng - cả đám đồng thanh

Thầy giáo sau khi phổ biến thông báo xong thì bước ra ngoài. Cả đám quay lại túm tụm bàn tán

- Wow..tổ chức tiệc luôn đấy - Ngưu bắt ngờ

- Chào đón có 1 sinh viên ưu tú thôi mà nhà trường phô trương dữ ha - Giải bữu môi

- Không biết người đó như thế nào mà ghê gớm nhỉ? - Bảo thắc mắc

- Tổ thắc mắc là con gái hay con trai thôi - Sư chen vào

- Cậu lại nổi máu hám gái chớ gì? - Bảo nhéo tai Sư

- Á ui đau..đâu có đâu..tớ tò mò thôi mà - Sư xoa xoa tai cười

- Nè..Tiểu bạch..cậu có tò mò k? - mấy nàng quay qua nhìn Dương đang ngơ ngẩn

- À..không..tớ thấy bình thường - Dương bình thản đáp rồi đứng dậy đi ra ngoài

Cả đám nhìn theo bóng Dương cho đến khi khuất hẳn. Kể từ ngày đó, Dương dường như thay đổi hẳn, ít trêu đùa cũng ít nói chuyện hơn, k gần gũi hay trêu chọc con gái như hồi trước mà ngược lại cậu gần như k tiếp xúc với con gái trừ bọn họ ra. Dương cũng ít đi chơi bởi, cậu rất chăm chỉ học tập và rèn luyện bản thân. Dương trông chừng chặc hơn hẳn.

~

Tiếng chuông ra chơi vang lên, mọi người ngồi yên vị trí chăm chú lên bảng nơi Xử đang đứng để nghe nhiệm vụ.

- E hèm..đêm thứ 2 tuần tới sẽ tổ chức buổi tiệc chào đón, lớp chúng ta cũng phải tham gia và phải có ít nhất 1 tiết mục văn nghệ. Vậy có ai tình nguyện tham gia văn nghệ k? - Xử đẩy gọng kính nhìn mọi người

- Tớ thấy hay là..cả lớp hát luôn đi - Giải giơ tay ý kiến

- Cả lớp hát? - Xử ngạc nhiên - cũng k tệ. Có ai đồng ý k?

- Tớ - Bảo cũng giơ tay

- Tớ hát tệ lắm - Song nhăn nhó

- Tôi cũng k muốn tham gia - Yết nói

Xử nhìn bọn họ người đồng ý người không. Liền đẩy gọng kính nói

- Thật ra..tớ muốn mọi người cùng tham gia..hát 1 bài hát tặng...tặng... - Xử ngập ngừng

- Cậu nói tiếp đi - Ngưu như hiểu ra gì đó

- 1 bài hát tặng...Mã mã

Cả đám nghe xong bỗng im lặng cúi đầu. Phải rồi, bọn họ còn chưa bao giờ hát cho Mã nghe cơ mà. Cả đám khẽ mỉm cười ngượng đầu đồng thanh đáp

- Tớ tham gia

Xử mỉm cười nhìn cả lớp. Trong lòng bỗng cảm thấy vô cùng ấm áp.

Tiếng chuông vào lớp vang lên khiến cả đám mất hồn. Tất cả trở về chỗ ngồi của mình và tiếp tục bài học, tuy nhiên mỗi người lại theo đuổi 1 suy nghĩ khác nhau.

“Cũng đã lâu rồi..Mà nhỉ?” - ý nghĩ thoáng qua của Dương.

37. Chap 37:

Ngày tổ chức bữa tiệc đã gần đến, cả đám đang cố gắng luyện tập cho tiết mục văn nghệ. Mặc dù chẳng hy vọng gì đến việc đoạt giải nhưng đối với họ đây cũng như 1 giải thưởng lớn mà k phải ai cũng có được.

~

Ở sân bay quốc tế, 1 toán người mặc đồ đen trông rất nghiêm chỉnh thu hút sự chú ý của đông đảo người xung quanh, nhưng mà điều làm họ thích thú k phải là đám người này, mà chính là cô gái xinh đẹp đang đi cùng họ cơ.

- Tiểu thư Hara..xe đến rồi ạ - 1 người đàn ông cao lớn nhìn có vẻ đáng sợ cung kính nhìn cô
- Zac, anh k cần cung kính như thế? - cô gái kia mỉm cười
- Cô là tiểu thư..bè trên của chúng tôi. Sao chúng tôi có thể k cung kính được? - người đàn ông kia vẫn cúi đầu
- Được rồi..tôi cũng chỉ là con người thôi mà - cô mỉm cười rồi bước lên xe
- Đám người đó cũng nhanh chóng xách hành lí lên xe. Chiếc xe từ từ lăn bánh.
- Chà..ở đây cũng đẹp thật đấy - cô tựa vào cửa nhìn ra
- Tiểu thư thích là tốt rồi - người lái xe khẽ cười
- Zac này, anh đã đến đây bao giờ chưa?
- Đây là lần đầu tôi đến đây thưa tiểu thư
- Vậy sao? Ở đây lạ lắm thật - cô nhìn ra ngoài khẽ thở dài

Chiếc xe nhanh chóng đã có mặt ở khách sạn, đám người kia nhanh chóng mang hành lí và làm thủ tục nhận phòng, sau đó đưa cô đến phòng của mình.

- Zac này
- Vâng thưa tiểu thư
- Bố tôi hiện đang làm gì nhỉ?
- Chắc là ông ấy lại đang du ngoạn ở đâu đó thôi
- Anh tôi bao giờ mới về nhà đây? - cô bầm bầm ngón tay
- Thiếu gia chắc lại đang dẹp loạn ở đâu đó thôi ạ
- Ờ..chắc vậy rồi - cô dừng lại trước 1 cánh cửa
- Tiểu thư hãy nghỉ ngơi đi..có gì cứ gọi chúng tôi - người kia cúi đầu lễ phép
- Được rồi

Cạch. Cửa phòng đóng lại. Cô nằm bẹp xuống giường khẽ thở dài.

- Phải rồi..mình cần phải đến 1 nơi

4h chiều tại nghĩa trang thành phố. 11 con người đang đứng trước 1 tấm bia mộ. Trên đó có 1 bức ảnh 1 cô gái đang nở 1 nụ cười tươi tắn nhìn họ. Phía dưới còn có dòng chữ....Nhân mã.

- Mã mã..cậu thế nào rồi? Vẫn khỏe chứ? - Giải ngồi xuống đặt 1 bó hoa phía trước

- Mọi người nhớ cậu quá nên đến thăm nè - Ngưu cũng ngồi xuống bên cạnh Giải

- Mã mã..cậu chắc vẫn sống tốt nhỉ? - Sư nở 1 nụ cười nhìn vào bức hình

- Cậu ấy luôn tươi cười như thế - Xử khẽ mỉm cười

“Cô bé..em có hạnh phúc k?” - Kết tựa vào cái cây to cạnh đó, mắt nhìn lên bầu trời

Hôm nay là chủ nhật, mọi người tranh thủ đến thăm mộ Mã mã. Nhìn vào tấm ảnh trên bia, ai cũng khẽ nở 1 nụ cười, 1 nụ cười chân thành.

- Tiểu thư..tại sao lại muốn đến đây?

- Tôi chỉ tò mò thôi

- Tò mò? Về chuyện gì vậy?

- Tôi sẽ sớm cho anh biết

- Vâng

Phía xa xa khu nghĩa trang, có 2 người đứng nhìn về phía họ. Cô gái đó mỉm cười, 1 nụ cười k thành tiếng nhìn về phía chàng trai đang hướng mắt lên bầu trời.

- Zac, đi thôi

- Vâng.

Loáng cái đã đến ngày tổ chức buổi tiệc, vì để dành thời gian chuẩn bị cho nên hôm nay được nghỉ học. Mọi người tất bật chuẩn bị cho buổi tiệc tối nay.

Ở ktx,

- Giải, chuẩn bị xong chưa? - Ngưu đứng ngoài gõ cửa

- Ủ ới đợi tớ 1 lát

Cạch.

- Wow..Giải cậu đẹp ghê - Bảo bảo bên cạnh trầm trồ

- 2 cậu hôm nay cũng rất tuyệt - Giải nháy mắt nhìn họ

- Được rồi..các cô gái..xuống nhà đoàn tụ cùng các chàng trai nào - Ngưu bắt thành linh xuất hiện phía sau làm họ giật mình.

Cộc

Cộc

Cộc

Tiếng bước chân đều đều đi xuống cầu thang của mấy nàng. Các chàng trai đã chuẩn bị xong và đang chờ đợi cô gái của mình xuất hiện ở phòng khách.

Các chàng trai của chúng ta ai cũng đẹp trai ngồi ngời trong bộ vest. Sư mặc áo sơ mi trắng và áo ghi lê đen ngoài cùng chiếc quần âu đen. Song thì nguyên 1 cây trắng giày nâu và thắt cà vạt nơ màu đỏ. Bình thì áo sơ mi tím sẫm tay lửng cùng quần âu đen trông rất quyến rũ. Kết mặc sơ mi xanh dương sẫm lửng cùng quần âu trắng trông rất lịch thiệp. Yết thì áo sơ mi trắng cùng bộ vest đen, điểm nhấn là chiếc cà vạt đen

trông rất bí ẩn. Dương thì lại đơn giản là áo sơ mi trắng xắn tay lửng kết hợp cùng quần âu đen trông rất lãng tử. Các chàng trai k phải những bộ đồng phục thường ngày mà họ nay bỗng biến thành những chàng hoàng tử điển trai làm mấy cô gái khẽ đỏ mặt nhìn.

Cộc.

Các cô gái của chúng ta đã bước xuống, các chàng trai nhìn theo đều ngơ ngẩn. Xứ khác hẳn vẻ dữ dằn thường ngày mà dịu dàng trong bộ váy dài xanh dương nhạt, tóc uốn nhẹ làm nổi lên làn da trắng. Ngưu lại k phải cô bé tinh nghịch nữa mà lại là 1 quý cô thanh lịch với váy dài màu xanh ngọc cùng mái tóc búi gọn. Bảo vận trên mình 1 bộ váy lửng trắng cùng mái tóc uốn đuôi trông khá trẻ trung năng động. Giải chững chạc trong bộ váy dài hoa, và chiếc áo khoác len mỏng ngoài cùng mái tóc uốn bồng bênh trông rất thanh cao. Còn nàng Ngưu lại lựa cho mình 1 chiếc váy dài màu đỏ, mái tóc uốn tết lửng làm tôn lên bờ vai trắng nõn. Mỗi cô mang cho mình 1 vẻ đẹp khác hẳn vẻ thường ngày khiến các chàng trai vô cùng ngạc nhiên. (Mấy thánh tò mò thì cứ cố gắng tượng tượng...qua ảnh bìa nhá.ke ke).

Sau khi các cô công chúa bước xuống, các chàng hoàng tử liền đến bên cạnh, các nàng khoác tay chàng cùng bước ra ngoài tiến về nơi tổ chức bữa tiệc linh đình.

38. Chap 38:

Đúng là 1 buổi tiệc hoành tráng, qui mô rộng, trang trí đẹp mắt và đèn màu treo đầy phía trên. Buổi tiệc được tổ chức trong đại sảnh chờ ở tầng 1 của tòa nhà chính, phía trong ở giữa còn có 1 sân khấu lớn, ở cửa vào còn có người chào đón, phía bên phải còn có dàn bàn đựng đồ ăn và thức uống, phía trong rất đông người, tất cả đều là sinh viên trong trường.

Cả buổi tiệc đang vô cùng náo nhiệt, lại càng náo nhiệt hơn khi 11 con người kia xuất hiện, tuy ai cũng đeo mặt nạ che mắt nhưng thoáng qua đều là mỹ nam mỹ nữ, chỉ cần nhìn trang phục thôi đã thấy họ nổi bật như thế nào rồi. Cả đám hú hét k ngừng khi nhìn thấy họ, ai ai cũng hy vọng sẽ được đứng bên cạnh họ.

Cả đám vừa bước vào đã thu hút tất cả mọi người, họ chẳng nói gì chỉ khẽ mỉm cười. Họ đi loanh quanh trong hậu trường ngắm nghía và trò chuyện cùng nhau, họ mãi mê nói chuyện bỗng sực nhớ ra là k thấy Tiểu Bạch đầu cả.

Ở trên sân thượng, có 1 cậu con trai đang tựa tay vào lan can mắt hướng ra xa k có điểm nhìn nhất định. Đôi mắt thoáng buồn, khuôn mặt thẫn thờ như đang suy nghĩ gì đó, tay vẫn vờ ngắm ảnh của 1 cô gái.

- Cậu k thích tiệc tùng à? - bỗng phía sau đột nhiên vang lên tiếng nói

Cậu sững sờ trong giây lát, giọng nói này rất quen thuộc, cậu bất chợt quay đầu lại nhìn về phía giọng nói kia, nhưng trời tối nên k nhìn rõ mặt hơn nữa cô gái đó còn đeo mặt nạ che nửa mặt. Ý nghĩ thoáng qua đầu, hình ảnh Mã đột nhiên xuất hiện trong đầu cậu khi cô gái đó bước đến đứng cạnh cậu.

- Cậu là sinh viên trường này à?

- Ừ - cậu vẫn còn ngạc nhiên

- Cậu tên gì thế?

- Bạch dương

- Sao cậu k xuống dưới?

- Vậy còn cô? - cậu hỏi ngược lại

- Tôi muốn hít thở tí không khí trong lành thôi - cô khẽ mỉm cười

Cậu lại thẫn thờ, dưới ánh sáng mờ mờ của trăng, nụ cười ấy thoáng qua rất quen thuộc làm cậu đứng lặng.

- Cô là ai? - cậu buột miệng hỏi

- Cậu sẽ sớm biết thôi - cô gái đó mỉm cười nhìn cậu rồi quay đi

Cậu quay lại nhìn theo bóng cô gái đó khuất dần. Cô gái đó thoáng qua rất giống Nhân mã, ý nghĩ đó vừa thoáng qua cậu liền gạt phắt đi, k thể nào là cô ấy được. Chỉ là hơi giống 1 chút thôi, Nhân mã của cậu là người khác. Cậu nhìn vào tấm ảnh khẽ mỉm cười.

Dương chậm chậm bước xuống hội trường

- Tiểu bạch..cậu đã đi đâu vậy? - Bình hốt hoảng chạy lại

- Có chuyện gì vậy? - cậu ngạc nhiên

- Bọn tớ tìm cậu này giờ - cả đám bước lại chỗ Dương.

- Tớ ra ngoài hít thở 1 lát - Dương khẽ mỉm cười

Mọi người nhìn cậu thở phào nhẹ nhõm.

- À..hồi nãy tớ có gặp...

Phụt.

Đèn đột nhiên tắt đi làm mọi người giật mình, mọi ánh đèn đổ dồn về phía sân khấu

- Xin chào tất cả mọi người - 1 người đàn ông cất giọng nói - chào mừng mọi người đến với buổi tiệc chào đón tân sinh viên cũng như chào đón 1 vị khách quý của chúng ta.

Tiếng vỗ tay rầm rầm vang lên cả hội trường.

- Xin chào mừng cô Hara Sapirius, 1 sinh viên ưu tú đến từ đại học Haverd của Mỹ - tiếng MC hô to tay đưa về phía cánh gà

Tất cả mọi người đang hồi hộp chờ đợi người đó bước lên.

Ồ..cả hội trường đều ồ lên, là 1 cô gái vô cùng xinh đẹp trong bộ váy màu hồng nhạt, mái tóc búi lên gọn gàng, thân hình thanh mảnh trông rất thanh cao đang đứng trên sân khấu nở nụ cười thân thiện nhìn tất cả mọi người.

- Xin chào mọi người, tôi là Hara rất hân hạnh được gặp mọi người - tiếng nói trong veo cùng nụ cười tươi của cô làm bao nhiêu trái tim đổ rạp

Phía xa xa gần cửa vào, 11 con người hướng ánh mắt lên sân khấu, vì họ đứng xa cho nên k nhìn rõ được nhan sắc của cô gái đó.

- Ồ..là con gái - Sự mắt sáng rực

- Xem ra cũng thuộc dạng quốc sắc thiên hương - Song trầm trồ

Bốp bốp.

Hai anh chàng ăn 2 phát cú vào đầu

- Này thì hám gái - Bảo và Ngự đồng thanh nói

“Là cô gái đó” - ý nghĩ trong đầu Dương.

~~

Sau màn giới thiệu và phát biểu rầm rà là phần văn nghệ của các lớp, mọi người tất bật chạy đi chuẩn bị cho việc lên sân khấu diễn bao gồm cả 11 người này.

- Sau đây xin mọi người cho 1 tràng vỗ tay giành cho tiết mục hát tốp ca của lớp học đặc biệt - tiếng MC vang cả hội trường

Vừa dứt lời, tiếng vỗ tay rầm rầm vang lên cùng tiếng hú hét huyết sao của đám đông ở dưới.

Phía sau cánh gà

- Mọi người cổ lên - Xử cổ vũ tinh thần

- Ủ - cả đám đồng thanh

Sau khi lời giới thiệu của người MC vừa dứt, tất cả 11 con người từ phía cánh gà bước lên sân khấu, Bình ngồi vào chiếc đàn piano lướt nhẹ ngón tay lên bàn phím. Giải đứng đối diện Bình cạnh chiếc piano cầm đàn violin lên. Còn 9 người kia đứng giữa sân khấu, đan xen vào nhau.

- Bài hát này chúng tôi muốn gửi đến 1 người bạn mà chúng tôi vô cùng yêu quý - tiếng Xử trầm ồm qua micrô

Và tất cả mọi người im lặng, Bình bắt đầu đàn những giai điệu nhẹ nhàng, Giải cũng hòa vào kéo violin, bản nhạc từ từ vang lên khắp hội trường.

39. Chap 39:

Tiếng hát bắt đầu vang lên theo nhịp đàn

Xử nữ : It's been a long day without you my friend

And I'll tell you all about it when I see you again

Song ngư : We've come a long way from where we began

Oh, I'll tell you all about it when I see you again

When I see you again

Song tử : Why'd you have to leave so soon?

Why'd you have to go?

Why'd you have to leave me when I needed you the most?

Sư tử : Cause I don't really know how to tell you

Without feeling much worse

I know you're in a better place

But it's always gonna hurt

Bảo bình : Carry on

Give me all the strength

I need to carry on

All : It's been a long day without you my friend

And I'll tell you all about it when I see you again

We've come a long way from where we began

Oh, I'll tell you all about it when I see you again

When I see you again

Ma kết : How do I breathe without you I'm feeling so cold

I'll be waiting right here for you

Till the day you're home

Bảo bình : Carry on

Give me all the strength I need to carry on

Kim ngưu và Thiên yết : So let the light guide your way
Hold every memory as you go And every road you take will always lead you home
All : It's been a long day without you my friend
And I'll tell you all about it when I see you again
We've come a long way from where we began
Oh, I'll tell you all about it when I see you again
When I see you again
Oh oh oh oh oh
Bạch dương : It's been a long day without you my friend
And I'll tell you all about it when I see you again
We've come a long way from where we began
Oh, I'll tell you all about it when I see you again
When I see you again
Oh hu

~

Tiếng nhạc piano nhẹ nhàng vang lên chậm chậm nhỏ dần rồi dừng hẳn.

11 người đứng lên cúi chào mọi người. Tiếng vỗ tay ầm ầm vang lên, đây là 1 bản nhạc buồn, 1 mong ước của 11 con người, ở dưới 1 vài người khẽ rơi nước mắt khi nghe bài hát này. 11 người nhìn nhau khẽ nở 1 nụ cười rồi đi xuống khỏi sân khấu.

~

Ở phía góc tường, 1 cô gái nhìn về phía sân khấu nơi 11 người đứng rồi khẽ nở 1 nụ cười, 1 nụ cười ấm áp. Bài hát đó thực sự rất cảm động.

~

- Tổ đi vệ sinh 1 lát - Ngư quay lại nói với mọi người rồi vội quay đi

Ngư rửa tay xong quay đi ra ngoài, vừa đi ra cửa nhà vệ sinh thì 1 đám thanh niên từ đâu tới thấy cô liền bước lại

- Cô em xinh đẹp

- Em tên gì vậy?

- Em đêm nay có muốn đi với anh k?

- Xinh đẹp thế này mà đi 1 mình sao?

Ngư vừa thấy đám người đó liền sợ hãi lùi lại. Đám người đó thấy cô xinh đẹp liền buông lời tán tỉnh, bọn chúng còn bước đến nắm lấy tay cô làm cô hoảng hốt la lên

- Buông..buông tôi ra

- La lên vô ích..ở đây k có ai đâu

Bọn chúng k biết xấu hổ càng tiến lại gần cô. 1 tên nắm lấy tay cô định lôi đi

Pắc.

- Buông tay ra - 1 giọng nói đột nhiên vang lên

Tên vừa nắm tay Ngư vừa bị 1 bàn tay khác nắm chặt. Bọn chúng ngẩng đầu lên thấy 1 cô gái xinh đẹp đứng trước mặt liền nở nụ cười nham hiểm

- Cô em cũng muốn tham gia sao? - 1 tên khác bước lại định sờ mặt cô

Pặc. 1 bàn tay to lớn bắt lấy tay hắn bóp mạnh

- Bỏ bàn tay bẩn thỉu của mày xuống - 1 người đàn ông to cao trông rất đáng sợ xuất hiện

- Mày là thằng nào? - thằng kia lên tiếng

- Mày k cần biết - nói rồi người đàn ông đó lao tới đánh bọn kia túi bụi làm bọn chúng nằm bẹp ra nền k đứng dậy được

- Tiểu thư..cô có sao k? - người đàn ông đó chạy lại

- Tôi k sao - cô gái đó đỡ Ngư đứng dậy - cô k sao chứ?

- Tôi..k sao..cảm ơn - Ngư vẫn còn run rẩy nói

- K sao đâu..đừng sợ - nói rồi cô ôm vai Ngư dìu Ngư đi ra ngoài

Cô gái đó dìu Ngư đi ra khỏi dãy nhà vệ sinh, Ngư vẫn còn hơi run rẩy nhưng khi được cô gái này ôm cô lại cảm thấy rất an tâm. Còn người đàn ông kia thì đi đằng sau hộ tống 2 người.

- Cảm ơn cô nhiều - Ngư cúi nhẹ đầu

- Không có gì - cô gái đó mỉm cười

- Cô có thể cho tôi biết tên k?

- Tôi tên là Hara, còn cô? - Hara cười thân thiện đáp

- Hara? Cô là..sinh viên ưu tú đó sao? - Ngư có chút ngạc nhiên

- Phải - Hara khẽ gật đầu

- Tôi tên Song ngư, rất vui được gặp cô - Ngư mạnh dạn đưa tay ra

- Hân hạnh - Hara bắt lấy tay Ngư cười

Đột nhiên từ phía xa

- Ngư ơi - Ngư vội chạy lại - cậu đi đâu vậy?

- Tôi đi vệ sinh

- Thấy cậu đi lâu quá nên mọi người vội chạy đi tìm đấy - Ngư thở hổn hển nói

- Ngư - mọi người vội chạy lại

- Cậu đi đâu lâu vậy? - Xử hỏi

- Lúc này tôi đi vệ sinh k may gặp 1 đám người trêu ghẹo

- Thế cậu k sao chứ? - Song lo lắng bước lại

- K sao..may mà có bạn này giúp nên tôi mới thoát được - Ngư cười quay qua Hara

- Cảm ơn cậu - Song quay qua cúi nhẹ đầu

- K có gì..bài hát hồi này của mọi người hay lắm. Tôi xém khóc luôn - Hara cười nhìn cả đám

- Cảm ơn lời khen - Xử mỉm cười

- Cô tên gì vậy? - Song lịch sự hỏi

- Tôi tên Hara, hân hạnh được gặp

- Hara? Là cô sinh viên ưu tú sao? - cả đám ngạc nhiên trừ 1 vài người

- Lại gặp anh rồi - Hara mỉm cười rồi quay nhìn Dương

Dương này giờ đang nghĩ vụ vợ nên k để ý, bất ngờ cô gái kia nói làm cậu giật mình.

- Ra là cô à? - Dương có chút ngạc nhiên

Mọi người bất ngờ quay qua nhìn Dương rồi lại quay qua nhìn Hara

- Cậu quen Hara à? - Ngư quay qua nhìn Dương

- Lúc này đi dạo có vô tình gặp thôi - Dương đáp

À..cả đám gật gù.

- Tôi phải đi rồi..chào mọi người nhé - Hara mỉm cười cúi nhẹ đầu - Zac, đi thôi

- Vâng - Người đàn ông cúi đầu

- Hara..cảm ơn nhé - Ngư vẫy tay nhìn theo cô

- Ủ..gặp sau nhé - Hara cũng vẫy tay rồi quay lưng đi

Đợi cô đi khuất xa, mọi người quay lại nhìn nhau

- Hara đẹp nhỉ? - Ngư trầm trồ

- Ủ..lại thân thiện và tốt bụng nữa - Ngư cũng trầm trồ

- Mà cô ấy nói..gặp sau nhé là sao nhỉ? - Bình đột nhiên thắc mắc

- Ồ..tớ cũng thắc mắc - Xử chống cằm nói

Mọi người bàn tán 1 lúc sau đó cùng quay lại hội trường, còn Dương bước đi khẽ quay đầu nhìn theo hướng cô gái đó vừa đi suy nghĩ gì đó, sau đó cũng quay lưng đi theo họ

À..cái bài hát mà các sao hát á là bài See you again (piano.ver) - chatlie

Mọi người có thể tìm và nghe thử, t/g lấy lời và chỉ phân lời cho họ hát thôi. Hề hề

Đa tạ mọi người đã theo dõi. Xin chào và hẹn gặp lại hề hề :))

40. Chap 40:

Sau ngày hôm qua đầy mệt mỏi, hôm nay cả đám đến lớp với tinh thần chán nản uể oải. Họ vào lớp vừa kịp lúc chuông reo. Vừa ngồi xuống thấy giáo đã lật đặt bước vào

- Chào các em

- Chào thầy ạ - cả đám uể oải

- Trông có vẻ mệt mỏi nhỉ? Hôm qua vất vả quá à? - thầy cười hiền từ

- Vâng

- Thế để lấy lại tinh thần, hôm nay thầy muốn giới thiệu các em với 1 người - thầy mỉm cười rồi quay ra cửa - em vào đi

Cả đám ngồi bật dậy đưa ánh mắt tò mò nhìn ra ngoài cửa.

- Ha..Hara - cả đám bất ngờ

- Chào mọi người - Hara mỉm cười đưa tay lên chào

- Đây là Hara, em ấy hiện tại muốn ở lại đây nghiên cứu 1 thời gian nên thầy hiệu trưởng đã sắp xếp em ấy vào lớp mình. Các em cố gắng giúp đỡ nhé

Cả đám vẫn còn ngơ ngác nhìn cô mà k nói gì cả. Cô thì lại chỉ mỉm cười nhìn họ.

- Xem nào..Hara em có thể ngồi vào chỗ trống kia - thầy giáo chỉ về phía bàn Mã

- Dạ - Hara gật đầu định đi xuống

- Không được - Xử quát lên

- Hả? - Hara ngơ ngác

- Cậu k được ngồi đây - Dương hằm hằm nhìn cô

- Các em... - thầy định nói thì bị Hara cắt ngang

- Xin lỗi..tớ k biết.. - Hara cúi đầu xin lỗi rồi quay lên - em có thể ngồi bàn khác thầy ạ

Cả đám nghiêm túc nhìn cô, cô khẽ mỉm cười rồi quay ra cửa đi ra ngoài, cả đám và thầy giáo ngạc nhiên nhìn theo. Đang k biết cô đi đâu thì bỗng nhiên thấy cô đứng ở cửa, tay còn bê 1 bộ bàn ghế ngồi nữa. Cô đặt cái bàn phía sau Dương rồi cười với mọi người.

- Tớ sẽ ngồi đây..sau này mọi người giúp đỡ nhé - cô nháy mắt với cả đám rồi ngồi xuống ghế

Reng reng.

Tiếng chuông ra chơi vang lên, mọi người uể oải nằm xoài ra bàn, còn Hara thì chạy đi đâu đó.

- Cậu ấy khỏe nhỉ? - Bảo nói chuyện với Ngưu

- Ồ..khỏe thật đấy..1 mình bê cái bàn thật dễ dàng - Ngưu tròn mắt nói

- Khỏe như Mã ý - Ngưu buột miệng nói

- Ừm - Ngưu nghe đến tên Mã lại thoáng buồn

Ngưu tự cốc đầu mình 1 cái, đột nhiên nhắc đến Mã làm mọi người buồn rồi. Ngưu buồn bã nằm ra bàn, bỗng nhiên cô nghĩ thấy 1 mùi vị rất quen thuộc. Cô ngược mặt lên nhìn thì thấy Hara đang cầm bịch bánh mà cô yêu thích chia ra trước mặt cô.

- Cậu có muốn ăn k? - Hara cười tươi

- Cậu...cho tớ à? - Ngưu ngơ ngác

- Ừ..cậu có thích bánh này k? - Hara gật đầu hỏi

- Có chứ..bánh yêu thích của tớ mà - Ngưu ngồi bật dậy

- Vậy cho cậu này - Hara cười rồi đưa bịch bánh vào tay Ngưu

Ngưu nhận lấy bịch bánh.

- Mà cậu tên gì? - Hara đột nhiên quay lại hỏi

- Tớ tên Kim ngưu

- Ngưu..sau này làm bạn tốt nhé - Hara cười nháy mắt 1 cái rồi quay đi

Ngưu nhìn theo Hara rồi quay lại nhìn chăm chăm vào bịch bánh trên tay.

"Ngưu cậu có thích bánh này k? - Mã chia bịch bánh trước mặt cô

Có chứ..bánh yêu thích của tớ mà

Vậy cho cậu đây..he he - Mã cười rồi nhét bịch bánh vào tay cô" - hình ảnh quá khứ chợt ùa về, Ngưu ôm bịch bánh vào lòng, nước mắt lại khẽ rơi.

- Mã - cô vô thức gọi tên Mã

- Đùng khóc - tiếng Yết vang lên bên cạnh làm cô giật mình ngẩng mặt lên

Yết nhìn cô khẽ mỉm cười rồi đưa tay lau nhẹ giọt nước mắt trên khóe mắt Ngưu.

Hara bước về bàn của mình ngồi, cô thơ thẩn nhìn ra phía ngoài qua ô cửa sổ. Đang suy nghĩ vớ vẩn thì bỗng nhiên có giọng nói vang lên làm cô giật mình.

- Xin lỗi - Dương quay xuống nói

- Hả? Về chuyện gì?

- Vì đã to tiếng với cô - Dương tự trách mình hồi nãy đã quát tháo lại còn hằm hằm nhìn cô trong khi cô chẳng có lỗi gì cả

- Ừm..k sao đâu - Hara mỉm cười

Dương nhìn nụ cười của Hara bỗng thần thờ trong giây lát. Dù chỉ thoáng qua thôi nhưng mà nụ cười ấy khá giống nụ cười của Mã. Nhưng mà ngồi trước mặt cậu đây k phải là Mã. Hara hoàn toàn khác Mã, tính cách khác, khuôn mặt khác, cách nói chuyện khác và hiền dịu hơn Mã. Cậu tự cốc đầu mình rồi vội quay lên trước con mắt ngạc nhiên của Hara.

Dương quay lên mà k ngoảnh lại, Hara nhìn cậu rồi khẽ mỉm cười 1 cái.

Tiết học của bà cô già vô cùng buồn chán. Cả đám đã mệt mỏi rồi lại còn nghe bà cô giảng những thứ kiến thức mà họ chả hiểu gì cả. Ngưu đang gật gù buồn ngủ thì đột nhiên thấy Hara đang ngồi thụp xuống cạnh mình.

- Cậu làm gì thế? - Ngưu cúi xuống hỏi

- Suyt..yên lặng nhé - Hara quay ra cười nham nhở

Hara cúi xuống hì hục làm cái gì đó sau đó lén lút đi tới sau bà cô rồi đặt 1 cái cục gì nhỏ nhỏ màu đen ngay dưới chân bà cô đang mãi giảng bài, sau đó liền vụt chạy về chỗ. Cả đám đang thắc mắc nhìn về phía cô lại thấy cô chỉ nháy mắt cười rồi đưa điện thoại lên bấm 1 cái.

Bùm.

- Á - bà cô giật mình hoảng hốt sau khi nghe thấy tiếng nổ rồi quay xuống lớp đang định chửi thì..

Rầm.

Bà cô ngã bịch xuống nên nằm bất động k nói năng gì cả. Mọi người ngạc nhiên nhìn rồi quay xuống cái con người ở phía cuối lớp.

- A lo..115 à? Cho 1 xe cấp cứu đến nha

Hara cúp máy rồi quay lên thấy cả đám đang nhìn mình, k lâu sau 1 đám người đến đưa bà cô kia đi. Cả đám nhìn bà cô kia bị khiêng đi mà k nhìn được cười

- A ha ha ha

Đã lâu lắm rồi họ chẳng có tiếng cười vui vẻ như thế.

- Hara cậu đã làm gì thế? - Ngưu quay xuống hỏi, cả đám cũng quay xuống nhìn

- K có gì..chỉ là 1 quả bom khói thôi..cái này tớ mới chế ra nên thử nghiệm thôi đó mà - Hara bình thản nói

- Oa..cậu chế ra sao? Bày tỏ với - Bảo nghe vậy sáng mắt chạy xuống chỗ Hara

- Được thôi..nếu cậu muốn - Hara cười

- Yeah..tuyệt - Bảo nhảy lên vui sướng

- Bảo bảo - tiếng nói mang đầy đe dọa vang lên làm Bảo im re luôn

- Cậu tên Bảo bảo à?

- Ủ..tớ tên Bảo bình, mọi người thường gọi tớ là Bảo bảo
- Hai người nhìn nhau cười, bỗng ngoài cửa vang lên tiếng gọi.
- Cả lớp lên phòng thầy hiệu trưởng kìa
- Haizzz..k xong rồi - cả đám thở dài

41. Chap 41:

Tại phòng của cụ hiệu trưởng tôn kính, đang có 1 đám người chán nản tựa ghế uống trà..miễn phí.

- Các em lại bày trò gì? - thầy già chống gậy hỏi
- Dạ bọn em k làm gì hết - cả đám ra vẻ vô tội nói
- Thế sao đột nhiên cô Lan lại được xe cấp cứu đưa đi - thầy già nghi ngờ hỏi
- Dạ..là do em làm đấy ạ - Hara bỗng giơ tay
- Ha..Hara - thầy già bất ngờ - em đã làm gì vậy?
- Dạ thưa thầy..em đang nghiên cứu 1 loại chất nhưng thất bại nên gây nổ, k may là vô tình trúng cô giáo cho nên cô mới ngất đó ạ. Em lo quá nên gọi xe cấp cứu đưa cô đi bệnh viện kiểm tra thôi - Hara rất ngây thơ nói
- Hara à..sao giờ học em lại đi nghiên cứu chứ? - thầy già bất lực nói
- Dạ thì em ở đây để nghiên cứu chứ có phải học đâu thầy - Hara vô tư đáp
- Haizzz..thôi dc rồi.các em về lớp đi..Hara lần sau nhớ cẩn thận - thầy già thở dài quay đi
- Vâng - Hara cúi chào 1 cái rồi vụt chạy ra ngoài

Cả đám sững sờ nhìn theo, cô gái này thật k tầm thường, nói dối k chớp mắt luôn. Cả đám đứng dậy xách cặp đi ra thì thấy Hara đang đứng ở ngoài ôm bụng cười. Thật là..k ngờ được luôn.

~

Cả đám cùng nhau đi về lớp học, ai cũng nhìn Hara

- Hara..cậu thật đáng sợ đó - Giải nói
- Hả? Chuyện gì? - Hara tròn mắt ngạc nhiên
- Cậu nói dối trắng trợn thật - Giải bồi thêm
- Ha ha..bình thường ý mà
- Hara..tớ k nghĩ cậu lại phá phách như vậy? - Sư vẫn còn sốc với cô gái này
- Ủa chứ bình thường bọn cậu đều nghiêm túc học hành như vậy sao?
- Ủ

Nhắc đến chuyện này, trên gương mặt mỗi người lại phảng phất nỗi buồn, từ sau khi Mã đi, chẳng ai trong số họ nghĩ đến chuyện nghịch phá nữa. Cũng đã lâu rồi chả ai cười vui vẻ như hôm nay, cũng chẳng còn lên phòng thầy hiệu trưởng uống nước trà miễn phí. Ngày trước, mọi thứ đều do Mã bày ra, nhưng từ khi Mã đi chẳng ai còn tâm trí nghĩ đến mấy trò nghịch phá đó nữa.

- Ủa mọi người sao vậy? - Hara ngơ ngác hỏi

Chẳng ai mở miệng nói cả.

- Xin lỗi nha..tớ k có cố ý phá phách ảnh hưởng đến bọn cậu đâu. Sau này sẽ k vậy nữa - Hara ỉu xiu cúi đầu xin lỗi

Cả đám quay lại nhìn cô, khẽ mỉm cười. Cũng phải cảm ơn cô gái này, mọi người lại được vui vẻ trở lại.

- Không..cảm ơn cậu..nhờ trò phá của cậu mà bọn mình thoát học đây - Xứ mỉm cười đặt tay lên vai cô

- Đúng đây..cậu k có lỗi đâu - Bình cũng nói

Hara mỉm cười nhìn họ. Đang định nói gì đó thì bỗng chuông điện thoại trong túi vang lên.

” Neoege sappunsappun georeoga

Jangmikkocheul kkeokkeoseo

Geudaege angyaenjul geora

Kkamjjak nollae jul geoya

Sappunsappun georeoga

Geudaega jamdeureosseul ttae

Salmyeosi anajul geoya

Kkamjjal nollae jul geoya

Lalalalalala lalalalalala

” - [Like a cat - AOA]

Hara vội lôi điện thoại ra nghe.

- A lô

-

- Ở đâu?

-

- Bây giờ à?

-

- Được rồi.

Hara cúp máy rồi cất điện thoại vào túi, cô quay ra nhìn cả đám

- Tổ có việc phải về trước..gặp lại sau nhé - Hara nói rồi vội chạy vụt đi

Cả đám nhìn theo cô với gương mặt bàng hoàng.

- Đó..đó là.. - Ngự lắp bắp

- Bài nhạc chuông đó... - Ngưu cũng ngơ ngác

- Nó giống hệt nhạc chuông của....Mã - Dương nói

- Hara..k lẽ cậu ấy là.. - Sư hoảng hốt

- Đừng nói vậy..chỉ là nhạc chuông giống nhau thôi..nhiều người cũng thích cài bài đó làm nhạc chuông đấy thôi..đừng có suy đoán lung tung nữa..Hara là Hara..k thể là...cậu ấy được - Kết khó chịu nói rồi quay lưng bỏ đi

Mọi người nhìn bóng lưng Kết, phải rồi đối với Kết đây là nỗi đau lớn nhất. Bởi vì Kết và Mã..là anh em mà. Làm sao có thể k đau lòng mỗi khi nghĩ đến chuyện đó chứ. Cả đám buồn bã nhìn nhau rồi cũng quay đi theo Kết.

~~

Ở 1 góc tường.

- Tiểu thư - người đàn ông tên Zac bước đến
- Đến rồi à? - Hara quay lại
- Vâng
- Thế nào? - cô lạnh lùng hỏi
- Đã điều tra xong - Zac đưa 1 tập tài liệu ra
- Tốt..cứ tiếp tục thu thập thông tin cho tôi
- Vâng.

Người đàn ông kia quay đi, Hara cầm tập tài liệu trên tay nở 1 nụ cười nham hiểm.

- Tôi sẽ trả thù

42. Chap 42:

Ở ktx hôm nay bỗng nhiên ồn ào hơn hẳn. Mọi người đang vô cùng bất ngờ k biết chuyện gì đang xảy ra.

Cảnh tượng bây giờ là Ngư, Ngư, Bảo và Xử đang đứng đờ ra há hốc mồm nhìn cảnh tượng trước mắt. Sư, Song và Bình đang đối đầu với 1 người đàn ông cao to đáng sợ. Kết và Yết thì bình thản coi tivi. Dương thì nằm vắt vẻo lên ghế ngủ. Ở trong bếp Giải đang nấu ăn cùng...Hara.

- Chuyện gì đang diễn ra vậy? - Xử lên tiếng
- Xử nữ..cậu mau đánh bại tên đó đi - Sư vọt chạy lại bám áo nấp sau lưng Xử
- Bỗng 1 ánh mắt đầy sát khí chiếu lên người Sư làm cậu lạnh sống lưng. Sư rợn người quay ra thì thấy Kết đang lườm mình.
- Còn k mau tránh ra - âm thanh lạnh lùng nhưng mang đầy sát khí vang lên
- A ha ha..tớ k biết gì hết - Sư vội thả Xử ra rồi chạy nấp sau lưng Bảo
- Bảo bảo...
- Chết này - k để Sư nói hết Bảo đã nện cho Sư 1 trận tơi bời rồi phũ phàng quay đi - Đáng đời.
- Ê..người là tên nào..người đang làm gì ở đây vậy hả? - Bình chỉ tay vào mặt tên cao to kia mắng
- Nếu k muốn chết thì mau..lặn đi - Song cũng hòa vào
- Hừm - tên kia cúi nhìn 2 người, gương mặt k mấy thiện cảm
- Hai người kia nhìn thấy thì rợn người, đây là ai vậy sao nhìn đáng sợ quá.
- Thôi nào Zac, đừng làm họ sợ - Hara trong bếp ngoái ra
- Vâng thưa tiểu thư - Zac cúi đầu với Hara rồi quay lưng đi ra ngoài
- Hara..là ai vậy? - Sư quay hỏi cô
- Vệ sĩ của tớ đấy..hì - Hara ngoảnh ra cười
- Sao vệ sĩ của cậu đáng sợ vậy? - Bình nhăn nhó
- Nhìn vậy thôi chứ Zac tốt lắm

Thế là họ chả nói gì mắt nhìn ra ngoài cửa rồi ngồi phịch xuống ghế. Hara ở trong bếp nấu ăn cùng Giải, mọi người vô cùng ngạc nhiên sao Hara lại ở đây thì nghe Kết nói là Giải rủ Hara về ktx chơi. Sau đó 2 người đó cùng đi chợ rồi cùng nấu ăn.

- Cơm thôi mọi người - Hara trong bếp ngó ra gọi

Mọi người chột sững sờ.

“Ăn cơm thôi mọi người - Mã trong bếp ngó ra gọi to” - hình ảnh Mã lại ùa về trong tâm trí từng người

- Này..mọi người có nghe k hả? - Hara thấy k ai nói năng gì liền nhăn mặt quát

- À..bọn tớ vào ngay đây - cả đám lấy lại bình tĩnh đứng dậy đi vào trong.

Wow..1 bàn đồ ăn đầy ắp, Giải và Hara k ngừng mang thức ăn ra làm mọi người choáng.

Tất cả sau khi ngồi xuống, bắt đầu ăn thì cả đám lại vô cùng kinh ngạc nhìn Hara, cô gái này ăn nhanh như vũ bão, tốc độ ăn thật đáng kính nể. Cô chả ngại ngừng gì cả mà rất vô tư ngồi ăn ngon lành khiến mọi người cứ đờ ra.

- Cậu ăn từ từ thôi..k ai dành ăn của cậu đâu - Ngư đưa cho Hara 1 chai nước lọc

- Không phải tớ sợ ngta dành ăn mà là sợ k có thời gian ăn hết tất cả mấy món này thôi - Hara vừa ăn vừa cười

Hử? Câu nói này thực sự rất quen, Ngư dờ dẫm nhìn Hara. Cô còn nhớ là mỗi khi ăn cơm ở nhà, Ngư và Mã đều ăn như kiểu bị bỏ đói, cô hỏi thì Ngư và Mã đều trả lời như Hara nói. Kí ức bỗng ùa về.

- Ngư...Ngư..sao thế? - Xử thấy Ngư đờ ra liền lay cô

- Hả? - Ngư giật mình thoát ra khỏi suy nghĩ - À không..không có gì

- Mọi người mau ăn đi..đồ ăn nguội hết bây giờ - Hara quay qua vừa ăn vừa cười với mọi người

Cả đám quay lại nhìn cô tiếp tục ăn ngon lành rồi khẽ mỉm cười tiếp tục ăn cơm. Hara ăn khỏe và nhanh như Mã vậy đó.

Ở trên sân thượng của khu ktx. Dương nằm trên nền gối đầu lên hai tay, mắt nhìn chăm chú lên bầu trời. Cậu chìm trong suy nghĩ, mắt dần nhắm lại, hình ảnh Mã lại ùa về.

- Cậu ngủ à? - 1 giọng nói vang lên

Dương mở mắt ra thấy khuôn mặt của Hara trước mặt. Cậu giật mình ngồi bật dậy nhìn cô.

- Tôi làm cậu thức giấc à?

- Cậu làm tôi giật mình

- Xin lỗi..tôi k cố ý

- K sao

- Cậu có vẻ ít nói nhỉ?

- Ờ..chắc vậy - Dương quay mặt đi hờ hững đáp

Có lẽ cậu bắt đầu như vậy từ sau khi mất Mã. Cậu chẳng còn hứng thú với con gái, cũng chẳng còn muốn chơi bời với ai. Cậu cũng gần như mất niềm tin vào cuộc sống, cũng chẳng muốn bắt chuyện hay gần gũi với ai nữa. Cậu đã thay đổi như vậy đấy.

- Tiểu bạch

Cậu đang nghĩ vu vơ khi giật mình khi bị gọi. Cậu vội quay qua, hóa ra là Hara gọi mình. Cậu lại vừa nghĩ rằng Mã đang gọi mình. Giọng nói ấy, cách gọi ấy, thật giống Mã.

- Cậu nghĩ gì mà suy tư thế? - Hara hươ hươ tay trước mặt Dương

- K..k có gì - Dương đẩy tay cô ra đứng dậy - tôi xuống trước đây

Dương quay lưng đi xuống cầu thang, nếu ở lại thêm nữa, cậu sợ cậu sẽ nghĩ Hara là Mã mất.

Hara nhìn Dương vội quay đi thì khẽ mỉm cười - “cậu dễ thương thật đấy, Tiểu bạch”.

43. Chap 43:

Ở 1 căn biệt thự lộng lẫy và hoành tráng, có 1 cô gái xinh đẹp đang đứng ở ban công tầng 2 hưởng thụ ánh nắng sớm ấm áp và trong lành. Hara vươn vai 1 cách thoải mái rồi khẽ mỉm cười nhìn xuống khuôn viên nhà. Đây là nhà của anh cô, Sion. Anh cô xây biệt thự này lên tuy nhiên lại chẳng mấy khi ở nhà. Anh cô lúc nào cũng lo công việc và thường đi xa để giải quyết những vấn đề gặp phải. Dù là vậy nhưng anh cô cũng rất thương cô, chỉ cần ai đụng đến cô anh ấy nhất định k buông tha kẻ đó. Và cũng vì muốn cô an toàn cho nên mới đưa cô đến ở đây. Cô đang suy nghĩ vu vơ thì cửa phòng bật mở, 1 người đàn ông bước vào đứng phía sau cô.

- Sáng sớm lại có gì sao? - cô chẳng quay lại hỏi
- Tiểu thư, tôi đã thu thập thêm được rất nhiều thông tin - Zac đưa ra 1 tập tài liệu
- Ồ..vậy sao? Anh đúng là rất giỏi mấy việc này đó - cô quay lại cầm tập tài liệu
- Đây là công việc của tôi mà
- Anh đúng là vô cảm đấy, tôi khen mà anh cũng chẳng phản ứng sao? - cô nhếch mép cười bước gần lại bàn
- Tôi không dám nhận
- Ồ..tôi thật may mắn khi gặp được anh đấy - cô ngữ giọng đều đều đặt tập tài liệu xuống bàn
- Tiểu thư, cô thực ra là muốn làm gì? - Zac thắc mắc nhìn cô
- Trả thù - cô lạnh lùng nói
- Trả thù? - Zac ngạc nhiên
- Phải..tôi muốn trả thù kẻ đã làm tôi phải đau khổ - cô vờ vờ tập tài liệu bình thản nói
- Vậy nên cô mới chuyển đến đây sao?
- Anh thông minh đấy - cô nhếch mép cười
- Tiểu thư làm tôi bất ngờ đấy
- Ồ..vậy sao?..tôi k biết đấy - cô nở nụ cười nửa miệng rồi quay đi - chuyện tôi dặn anh nên làm cho tốt
- Vâng.

Ở khu ktx riêng.

Cộc cộc cộc.

Cạch.

- Ngưng
- Tớ vào được k? - Ngưng k nhìn Ngưng nói
- Ừm - Ngưng mở cửa ra
- Ngưng bước vào phòng Ngưng ngồi xuống nệm ôm gối nhìn Ngưng.
- Có chuyện gì sao? - Ngưng ngạc nhiên ngồi xuống hỏi
- Ngưng..cậu có thấy..Hara giống Mã k? - Ngưng ngập ngừng nói

Ngưng khựng lại, bất ngờ trước câu hỏi của Ngưng. Quả thật cô cũng đang suy nghĩ chuyện này, Hara khá giống với Mã.

- Ủm
- Mỗi khi thấy Hara tỏ đều nhớ đến Mã - Ngưu cúi mặt nói
- Tớ biết..tớ cũng như cậu..nhưng mà Hara chỉ là hơi giống thôi - Ngưu nhìn cô nói
- Ủm..tớ cũng nghĩ vậy..k thể có chuyện Hara là Mã được
- Hara có bề ngoài khác Mã, cô ấy chỉ thân thiện và tốt bụng như Mã thôi. Còn tính cách của cô ấy khác Mã - Ngưu nói
- Ủm..tớ cũng thấy vậy - Ngưu gật đầu
- Ngưu cậu đừng nghĩ nhiều nữa, Mã chắc đang hạnh phúc ở 1 nơi nào đó thôi - Ngưu đặt tay lên vai Ngưu an ủi
- Ủm..tớ biết rồi - Ngưu khẽ gật đầu

~~

Ở trên sân thượng, Dương nằm dưới nền gối đầu lên 1 tay, mắt nhìn vào tấm ảnh Mã trên tay cậu.

- Không biết bây giờ cậu đang làm gì nhỉ?

Dương tự hỏi khi nhìn bức ảnh.

- Tiểu bạch..

Cậu giật mình, bỗng nhiên hình ảnh Hara gọi cậu và nở nụ cười nhìn cậu hiện lên thoáng qua trong suy nghĩ. Cô gái đó thực sự khá giống Mã, cậu đã bao nhiêu lần có suy nghĩ như thế khi nhìn thấy Hara.

- Ra là cậu ở đây - tiếng ai đó nói vọng ra
- Kết - cậu vội bật dậy khi thấy Kết đang đứng ở cửa
- Từ khi nào cậu thích lên đây ngủ thế? - Kết bước lại gần
- Cũng lâu rồi - Dương quay đi nói
- Từ lúc Mã đi có phải k? - câu nói của Kết làm Dương khựng lại
- Cậu hẳn là yêu con bé nhiều lắm? - thấy Dương im lặng Kết tiếp tục nói
- Phải - Dương k do dự nói
- Con bé chắc hạnh phúc lắm khi biết được điều đó - Kết ngồi xuống cạnh Dương
- Cậu tìm tôi có gì k? - Dương lảng đi quay lại hỏi Kết
- Tôi chỉ đang có 1 vấn đề thắc mắc thôi - Kết nhìn lên trời nói
- Về chuyện gì?
- Hara
- Hara? - Dương ngạc nhiên
- Có phải cậu cũng nghĩ giống tôi? - Kết tiếp tục nói
- Cậu cũng cho rằng Hara giống Mã sao? - Dương hướng mắt ra xa nói
- Cũng k hoàn toàn là thế
- Ý cậu là sao? - Dương đưa ánh mắt khó hiểu nhìn Kết
- Cậu k cảm thấy Hara có gì lạ sao? - Kết bình thản nói
- Lạ?

- Đột nhiên đến đây, đột nhiên tiếp cận chúng ta, còn có những hành động cử chỉ như Mã, cậu k cảm giác như Hara đang có ý đồ gì sao? - Kết chậm chậm nói
- Có vẻ như cậu quá đa nghi rồi - Dương bình tĩnh nhìn Kết
- Có lẽ vậy..chắc do tôi k tin tưởng được ai nên mới nghi thế - Kết đứng dậy - dù gì cậu cũng nên cẩn thận
- Ồ..cảm ơn lời nhắc nhở - Dương nhếch mép cười nhìn Kết quay đi
- Cạch. Kết đóng cửa đi xuống dưới, Dương nhìn theo sau đó cầm tấm ảnh Mã lên nhìn.
- Cậu có nghĩ vậy k, Mã? - Dương tự hỏi rồi ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.
- Cậu ta sao rồi? - Xử khoanh tay đứng tựa tường nói khi thấy Kết bước xuống
- Có vẻ như cậu ta đang bị lung lay - Kết bước lại gần
- Hara rốt cuộc là ai? - Xử vuốt cằm suy nghĩ
- Từ khi nào cậu trở nên đa nghi thế? - Kết nhìn cô cười
- Từ khi biết cậu đấy - Xử nở 1 nụ cười nhìn Kết
- Vậy sao? - Kết cười đều
- Hừm..thế cậu nghĩ sao? - Xử thôi đùa
- Có vẻ như chúng ta nên cẩn trọng hơn rồi - Kết nhún vai nói
- Haizzzz..k biết lại chuyện gì đây - Xử khẽ thở dài rồi quay lưng đi xuống dưới

44. Chap 44:

Sáng sớm mọi người đã có mặt ở lớp học. Hôm nay là 1 ngày đẹp trời cho nên có vẻ như ai cũng mang tinh thần phấn chấn đến trường.

Ở trong lớp học, 11 con người ngồi yên vị chỗ mình, mỗi người làm việc riêng của mình. Xử đọc sách, Kết nghe nhạc, Dương im lặng nhìn ra ngoài, Bảo lại nghiền ngẫm mấy cái chai lọ, Sư nghịch điện thoại, Ngư đọc truyện còn Song phía sau nghịch tóc Ngư, Giải nghiên cứu sách nấu ăn, Bình chơi điện tử, Ngư ăn bánh còn Yết thì gục mặt xuống bàn ngủ. Cái lớp học chả ra cái lớp học, mỗi người 1 việc chẳng ai nói năng gì.

Cạch.

- Chào mọi người - Hara bước vào lớp cười tươi
- Chào cậu - Ngư ngược lên nhìn
- Sao mọi người im ru thế? - Hara ngạc nhiên quay qua hỏi Ngư
- À..họ mãi làm chuyện riêng đó mà - Ngư cười nói
- À..

Hara bước về chỗ ngồi của mình, đặt cặp lên bàn và ngồi xuống. Cô im lặng nhìn Dương đang thần thờ nhìn ra cửa sổ, khuôn mặt suy tư khi nhìn nghiêng thế này của cậu thật sự thu hút, Hara ngẩn ngơ trong giây lát.

Dương mãi mê suy nghĩ chợt nhận ra có người đang nhìn mình, cậu thu lại ánh mắt quay xuống nhìn người kia.

- Cậu nhìn gì? - Dương khó chịu nói

- Cậu đẹp trai thiệt - Hara 2 tay chống cằm cười nhìn cậu

- Hả? - Dương đơ ra trước câu nói của Hara

Cạch.

- Chào các em - thầy giáo bước vào làm Dương giật mình, cậu vội quay lên.

Khuôn mặt ngơ ngàng có chút ngại ngùng của cậu khiến Hara khẽ nở nụ cười, 1 nụ cười k thành tiếng.

~

Tiếng chuông báo hiệu giờ ra chơi vang lên khiến tinh thần chán nản học hành của mọi người vơi đi chút ít. Ai cũng ngao ngán thở dài nằm soà ra bàn nghỉ ngơi.

Cạch.

Cánh cửa trên sân thượng mở ra, 1 bóng người từ từ bước tới lan can.

- Cậu làm gì ở đây thế? - giọng nói đầy thắc mắc của Hara vang lên

- Tôi đang suy nghĩ thôi - Kết k quay lại nói

- Suy nghĩ? Cậu đang suy nghĩ gì vậy? - Hara nghiêng đầu hỏi

- Hara..cậu là Nhân Mã hay k phải? - Kết đưa đôi mắt dò xét nhìn cô

- Nhân Mã..là ai vậy? - cô tròn xoe mắt hỏi

- Cậu k biết..hay giả vờ k biết? - Kết nhếch mép nhìn cô

- Ý cậu là sao? - Hara đứng khoanh tay lại hỏi

- Cậu có ý định gì khi đến đây? - Kết chăm chăm nhìn cô hỏi

- Tất nhiên là nghiên cứu rồi - Hara nhún vai nói

- Vậy sao? - Kết nhếch mắt nói

- Chứ cậu nghĩ tôi còn có ý định gì khác chứ? - Hara tỏ vẻ vô tội nói

- Làm sao tôi biết được? - Kết nói rồi tay rút túi quần quay đi

Hara nhìn theo bóng Kết khuất dần sau cánh cửa, cô nở 1 nụ cười nửa miệng.

- Cậu đúng là nhạy bén

Tiếng chuông kết thúc tiết học vang lên, mọi người nhanh chóng đứng dậy xách cặp đi về. Họ còn chưa kịp đứng dậy thì đã thấy Hara chạy vụt đi trông rất vội vã.

- Ủa Hara làm gì vội vậy nhỉ? - Ngư nhìn theo thắc mắc

- Chắc cậu ấy có việc gấp - Ngư chống cằm nói

- Cậu ấy đôi lúc cứ bí ẩn ấy nhỉ? - Bảo bảo nhìn theo nói

- Phải đấy..lâu lâu cậu ấy cũng quái dị nữa - Song đứng sau hòa theo

- Xinh đẹp, bí ẩn, quái dị..thật là 1 cô gái thu hút - Sư vuốt cằm cười gian tà

- Cậu nói cái gì? - Bảo bảo giờ nắm đầm lên mặt đầy sát khí

- Á..khoan khoan..tớ k có...

- Im mồm - Bảo k đợi Sư nói hết đã giáng cho cậu 1 cú đầm trời đánh rồi quay đi

Sư lấy tay ôm cái má hằn đỏ sau cú đầm của Bảo mà khóc ròng. Cậu thật xấu số mà, sao lại thích con nhỏ hung ác đó chứ. Cậu tự thấy tủi thân. Còn cả đám nhìn cậu mà khúc khích cười.

~~

Hara sau khi nhận được tin nhắn thì học xong liền vội vàng quay về.

- Có chuyện gì? - Hara hốt hoảng hỏi
- Tiểu thư - Zac quay lại
- Xảy ra chuyện gì? - cô bước gần lại chỗ Zac
- Tiểu thư..thiếu gia bị thương rồi - Zac cúi đầu nói
- Cái gì? - cô hoảng hốt

Zac đưa cô đến bệnh viện nơi anh cô đang nằm. Cô đau khổ nhìn anh nằm im trên giường bệnh, tay chân đầy vết thương đã được băng bó. Bác sĩ nói bị chấn thương nghiêm trọng cần 1 thời gian dài để hồi phục.

- Đã xảy ra chuyện gì? - cô kiểm chế hỏi Zac
- Có kẻ âm mưu hãm hại thiếu gia
- Sao hấn dám... - cô nắm chặt tay mình lại

Cô nhìn anh cô đang đau đớn nằm trên giường bệnh, sự tức giận bao trùm lấy cô. Cô cắn chặt răng quay ra nhìn đám vệ sĩ

- Lập tức cho người điều tra chuyện này
- Vâng.
- Cử người canh phòng cẩn mật, không được để bất cứ kẻ lạ nào lảng vảng quanh đây, nếu có kẻ nào có ý định gây chuyện...lập tức xử hấn - cô lạnh lùng ra lệnh
- Vâng thưa tiểu thư - tất cả cúi đầu nhận lệnh

Cô bước ra khỏi phòng bệnh, cùng đám vệ sĩ đi về nhà. Trước khi đi còn dặn dò cẩn thận đàn em và bác sĩ, cô kiểm chế cơn giận bước ra xe.

- Chuyện này chưa xong đâu

45. Chap 45:

Tin tức mới nhất :

” Vừa qua đã xảy ra 1 vụ tai nạn khủng khiếp, nạn nhân là anh Sion Sapirius, là 1 thương nhân nổi tiếng cũng là trùm 1 băng đảng xã hội đen. Theo thông tin thu được, nạn nhân hiện đang được điều trị tại bệnh viện và được vệ sĩ canh phòng cẩn mật. Cảnh sát và lực lượng chức năng đang dốc hết sức để điều tra làm rõ sự việc” - tivi đưa tin

Phụt.

Bảo tắt ti vi đi.

- Đáng sợ thật đấy - Bảo nói
- Xã hội này nhiều nguy hiểm thật - Giải cũng nói
- Không biết người đó thế nào rồi nhỉ? Tai nạn khủng khiếp vậy chắc k nhẹ đâu - Sư khoanh tay tựa ghế nói
- Còn trẻ mà đã là trùm xã hội đen rồi, ghê gớm thật - Bình cũng gật gù

Cả đám bắt đầu bàn luận đủ thứ quanh cái tin tức thời sự vừa rồi. Đang nói chuyện bỗng chuông điện thoại vang lên.

"Put your lighters in the air, if you've felt scared

'Cos you've lost the one who was the one

Put your lighters in the sky, if you've sleeping alone

'Cos you've lost the one" - [The one - Gabz]

Tiếng chuông điện thoại của Giải vang lên, cô lật đật lấy từ trong túi ra lên nghe

- A lô

-

- Vâng

-

- Dạ..con biết rồi

Giải cúp máy, rồi quay ra nhìn mọi người

- Tổ phải về nhà 1 lát rồi

- Có chuyện gì hả? - mọi người lo lắng

- Không có đâu..mẹ tổ bảo về dẫn bé Mi đi kiểm tra sức khỏe thôi - Giải nghiêng đầu cười nhìn mọi người

- Vậy à? Vậy cậu ráng về sớm nhé - Xử nói

- Ủ..tổ biết rồi - cô đứng dậy đi ra ngoài

~

Ở bệnh viện

- Mi mi ngoan, chịu khó tí nhé - Giải bồng Mi mi vào phòng khám

- Mi mi sợ lắm - con bé ôm chặt cô

- Không sao đâu..có chị ở đây với Mi mi mà - Giải cười vỗ lưng con bé

- Dạ - con bé ngoan ngoãn gật đầu

- Tiểu thư, mau vào thôi - người vệ sĩ chạy ra gọi

- Anh đưa con bé vào khám nhé, tôi đi vệ sinh 1 lát - cô đưa Mi mi cho anh chàng kia bế rồi vuốt má con bé - Mi mi của chị ngoan nhá, tí nữa chị sẽ dẫn Mi mi đi ăn kem

- Dạ. - con bé cười tươi nhìn cô

Y tá bước ra gọi, anh chàng kia bế Mi mi đi vào kiểm tra, cô cười rồi quay đi nhà vệ sinh. Sau khi rửa tay xong cô đi ngang qua 1 dãy phòng, cô thấy rất nhiều người mặc đồ đen đứng canh cửa. Hình như là nơi mà cái người tên Sion mà lúc nãy thời sự đưa tin đang điều trị thì phải. Cô đang định quay đi thì nghe thấy 1 giọng nói quen thuộc

- Tình hình sao rồi?

Cô bất ngờ quay đầu lại nhìn thì thấy Hara cùng anh vệ sĩ tên Zac gì đó vừa bước ra từ phòng đó. Cô thắc mắc không biết Hara làm gì ở đây lại còn đi ra từ đó nữa, sẵn tính tò mò cô liền đi theo Hara xem có chuyện gì thì nghe được cuộc nói chuyện của họ.

- Đã bắt được tên gây ra vụ tai nạn thừa tiểu thư

- Hắn ta có chịu khai không?

- Hắn ta cứng đầu không chịu nhận

- Làm mọi cách bắt hẩn khai ra kẻ chủ mưu chuyện này, phải làm trong im lặng, tuyệt đối không được để cảnh sát phát hiện ra. Còn nữa, nếu hẩn có ý định gì thì cứ xử hẩn - Hara lạnh lùng nói

- Vâng thưa tiểu thư

Bịch.

Giải nghe được đoạn hội thoại kia thì hoảng sợ vô cùng, cô không ngờ Hara lại dính líu đến việc này. Chiếc túi trên tay cô đột nhiên rơi xuống tạo tiếng động.

- Ai đó? - Zac nghe thấy tiếng động vội quay lại

Hara ngạc nhiên khi thấy Giải đang đứng ở góc tường. Giải thấy Hara thì sợ quá quay lưng bỏ chạy. Hara nhìn mặt ra lệnh

- Bắt lấy cô ta

- Vâng

Tên vệ sĩ Zac cùng đám đàn em tuân lệnh nhanh chóng đuổi theo Giải.

Giải thấy đám người kia đuổi theo thì vô cùng sợ hãi cố gắng chạy thật nhanh, lúc cô chạy xuống cầu thang thì k may bị vấp chân nên ngã nhào ra nền. Đám người đó đã đuổi kịp cô.

- Xin thứ lỗi

Người đàn ông cao to tên Zac nói rồi bước gần lại bịt miệng cô.

- Ư..ừm..ừm

~~

Mọi người đang lười biếng ngồi ở phòng khách coi tivi. Đã gần 6h chiều rồi mà chưa thấy Giải về, cả đám đang k biết tối nay sẽ ăn uống như thế nào đây.

- Haizzzz..Giải chưa về thì ai nấu ăn đây? - Ngưu thở dài nói

- Chắc lát nữa cậu ấy sẽ về thôi - Xử nói

- Lạ nhỉ? Sao cậu ấy đi lâu vậy ta? - Ngưu tựa ghế nói

- Lâu ngày mới về nhà mà - Sư nói

- Cùng lắm chúng ta đặt cơm ăn thôi, lo gì? - Bình bình thản nói

Cả đám gật gù với ý kiến của Bình rồi tiếp tục coi tivi.

"This is real, this is me

I'm exactly where i'm suppose to be, now

Gonna let the light, shine on me

Now i've found, who I am

There's no way to hold it in

No more hiding who I want to be

This is me" [This is me - Demi lovato]

Bỗng chuông điện thoại của Xử vang lên cắt ngang cảm xúc coi phim của mọi người. Xử ưỡ oải lấy điện thoại lên nghe

- A lô

-

- Cái gì cơ? - giọng cô hết hoảng

-

- Tôi biết rồi

Xử run rẩy cúp máy. Mọi người lo lắng hỏi

- Sao vậy?

- Giải...mất tích rồi - Xử run run nói

- Cái gì? - cả đám hoảng hốt

- Không phải Giải đi bệnh viện à? Sao lại mất tích được - Bình hốt hoảng hỏi

- Họ nói là Giải đưa Mi mi đi bệnh viện sau đó đột nhiên mất tích, họ cho người đi tìm nhưng không thấy - Xử giải thích

- Trời ạ..chuyện gì xảy ra vậy? - Ngưu lo lắng

- Rốt cuộc sao lại mất tích chứ? - Song cũng lo lắng

- Chúng ta mau đi tìm thôi - Kết nói

Cả đám nghe xong liền bật dậy cùng nhau đi tìm Giải.

46. Chap 46:

Đã 2 ngày trôi qua nhưng họ vẫn không có bất cứ tin tức nào của Giải, ai cũng lo lắng đứng ngồi không yên. Bình sau khi nghe tin Giải mất tích liền vội vã đi tìm không nghỉ, bây giờ trông cậu rất tội nghiệp.

- Tổ cho người tìm mọi góc ngách nhưng vẫn không có tin tức gì cả - Song mệt mỏi nói

- Tổ lo quá không biết cậu ấy có xảy ra chuyện gì không nữa - Bảo lo lắng nói

- Hy vọng sẽ không xảy ra chuyện gì - Ngư chấp tay cầu nguyện

- Không sao đâu..chúng ta nhất định sẽ tìm ra thôi - Xử an ủi mọi người

- Đúng đấy..đừng lo lắng quá - Kết trấn an mọi người

- Ừm

Sau 2 ngày mệt mỏi đi tìm kiếm, các cô nàng kiệt sức nằm bẹp xuống ghế 1 lúc sau đã ngủ say, mấy anh chàng thấy vậy liền bế mấy nàng lên phòng ngủ, nhìn họ vậy nhưng trong lòng đang vô cùng dậy sóng. Đặc biệt là Thiên bình.

~~

3h chiều tại ktx.

Ngưu đang nằm ngủ ngon thì bỗng 1 âm thanh vang lên làm cô giật mình thức giấc

"Jakku wi araero heundeullineun na

Why don't you know

Don't you know don't you know

Hwaksilhage naege mameul boyeojwo

Why don't you know

Don't you know don't you know

Yeah ey

~” - [Up & down - exid]

Ra là tiếng chuông điện thoại, Ngưu mắt nhắm mắt mở với lấy cái điện thoại ở đầu giường

- A lô

-

- Cái gì? - Ngưu giật mình bật dậy

-

- Được rồi..tôi đến ngay

Ầm. Tiếng đập cửa như động đất.

Rầm rầm rầm. Tiếng bước chân chạy của Ngưu như quái vật vậy đó.

Ngưu sau khi cúp đt liền nhanh chóng đập cửa chạy vội xuống nhà nơi mọi người đang ngồi.

- Làm gì mà cậu chạy vội vậy? - Xử thấy Ngưu thì cau mày hỏi

- Có tin rồi mọi người - Ngưu thở hổn hển nói

- Sao? - cả đám bắt ngờ

- Người của tổ vừa gọi, nói là vừa kiểm tra camera của bệnh viện và phát hiện ra Giải - Ngưu vội vã nói

- Thật sao?

- Ừ

- Vậy mau đến bệnh viện thôi

~~

Tại phòng bảo vệ ở bệnh viện, mọi người đang coi lại đoạn camera hôm Giải mất tích. Họ thấy Giải đi từ nhà vệ sinh ra, sau đó đột nhiên nhìn vào đầu đó rất chăm chú, 1 lúc sau lại lên đi vào trong sau đó thì không thấy ra nữa. Mọi người vô cùng kinh ngạc liền hỏi người bảo vệ camera này là ở dãy nhà nào.

Sau khi biết được thông tin từ người bảo vệ, bọn họ lập tức chạy đến dãy nhà đó lục soát, khi chạy đến nơi họ sững sờ khi biết dãy phòng này là nơi người đàn ông tên Sion mà mấy hôm trước ti vi đưa tin đang nằm điều trị, họ thấy rất nhiều vệ sĩ canh gác.

Sau khi quan sát tình hình và tìm kiếm xung quanh dãy nhà nhưng vẫn không có dấu vết gì cả. Họ thất vọng quay ra

- Ở đây canh phòng cẩn mật, chúng ta không thể lên vào được - Sư nói

- Theo như tớ nhớ, Giải không hề bước vào khu đó mà chỉ vào dãy nhà này thôi - Xử nói

- Nhưng chúng ta đã tìm kiếm xung quanh rồi mà có thấy gì đâu - Ngưu nói

- Tớ nghĩ có lẽ Giải đã vào trong và bị họ bắt - Bảo đoán mò

- Không đâu..phòng đó canh phòng như vậy Giải không thể nào tự nhiên vào được - Xử phân tích

- Đúng vậy..hơn nữa Giải lại là con gái, cô ấy không lí nào lại xông vào đó kiếm chuyện được - Kết đồng ý với Xử

- Theo tôi thấy, có lẽ Giải đã thấy gì đó ở trong dãy phòng đó - Yết im lặng bấy giờ lên tiếng

- Sao cậu nghĩ vậy? - Bình hỏi

- Thứ nhất, Giải đã chăm chú nhìn vào đó và sau đó là bước vào trong. Thứ 2 Giải đã không bước ra ngoài và cũng không camera nào phát hiện thấy bóng dáng Giải. Thứ 3 ở trong dãy nhà đó vẫn có vài bệnh nhân ở đó, nếu như Giải có đi ngang qua thì chắc chắn phải có người thấy nhưng lại không hề có ai biết gì cả. Và

thứ 4 là điều gì khiến Giải tò mò đến nỗi đi vào 1 nơi nguy hiểm như vậy. Vậy thì lí do duy nhất là Giải đã thấy gì đó ở trong và đã lên vào đó và sau đó thì mất tích - Yết phân tích sự việc qua suy luận của cậu

- Cậu nói có lí - Kết chống cằm suy nghĩ

Cả đám cũng gật gù đồng ý với sự phân tích của Yết. Tuy vậy họ vẫn không biết nên làm sao để điều tra tiếp.

Ở 1 căn biệt thự nguy nga tráng lệ. Trong phòng làm việc, Hara đang đọc đồng tài liệu vừa mới thu thập được thì Zac bước vào

- Tiểu thư

- Sao rồi? - cô ngẩng đầu hỏi

- Hắn đã khai ra thư tiểu thư

- Tốt lắm..hắn đã nói những gì?

- Chính là Hắc Đạo sai hắn làm thư tiểu thư

- Quả nhiên là hắn - cô nhếch mép cười

- Hắn còn nói Hắc Đạo đang muốn thao túng cả công ty của thiếu gia qua vụ này

- Hắn đã quá tự tin rồi - cô nở nụ cười nửa miệng

- Bước tiếp theo tiểu thư muốn làm gì ạ?

- Đến lúc chơi trò chơi cùng hắn rồi - cô cười nham hiểm rồi nói - mau giao tên đó cho cảnh sát, sau đó sắp xếp 1 cuộc gặp với Hắc Đạo

- Vâng thưa tiểu thư

Zac cúi đầu chào định quay ra thì đột nhiên khựng lại.

- Thư tiểu thư, thế còn cô gái kia

- À..phải rồi..cho người hầu chăm sóc cô ta cẩn thận..k được làm gì tổn hại đến cô ta..chúng ta còn nhiều vấn đề cần giải quyết lắm - cô khẽ mỉm cười

- Vâng..tôi đi làm ngay đây

Zac cúi đầu rồi mở cửa đi ra ngoài. Hara bước đến cạnh cửa kính nhìn ra ngoài, miệng nở 1 nụ cười nham hiểm.

- Sắp có trò hay để chơi rồi

47. Chap 47:

- Sư..cậu định đi đâu vậy? - Bảo ngạc nhiên khi thấy Sư xách ba lô đi ra ngoài

- Tổ ghé về nhà 1 lát - Sư quay đầu lại nói

- Hả? Cậu về nhà làm gì? - Bảo tròn mắt nhìn

- Tổ về có chút việc thôi - Sư cười

- Khi nào cậu về? - Bảo xịu mặt hỏi

- Tổ sẽ về sớm mà - Sư xoa đầu Bảo nói

- Cậu nhớ về sớm đây - Bảo vẫn cúi đầu nói
- Ủ..tớ hứa - Sư cười
- Có chuyện gì phải gọi cho tớ biết - Bảo ngược mặt lên nhìn cậu
- Ủ..tớ biết rồi..cậu yên tâm đi - Sư vuốt vuốt tóc Bảo
- Ủm
- Vậy tớ đi đây - Sư đi ra cửa vẫy tay với Bảo

Bảo đứng im nhìn theo bóng Sư, sao đột nhiên lại có cảm giác bất an thế này. Hy vọng sẽ không có chuyện gì nữa, Giải mật tích còn chưa tìm ra, nếu như Sư cũng có chuyện nữa chắc cô k chịu nổi mất. Bảo buồn bã nhìn ra cửa rồi quay lưng đi vào nhà.

Sư đang trên đường về nhà thì bỗng nhiên thấy 1 bóng dáng quen quen đang cùng 1 đám người mặc đồ đen đi vào 1 nhà hàng sang trọng.

- Hara làm gì ở đây nhỉ? Lại còn đi cùng 1 đám người đáng sợ nữa

Sư đứng suy nghĩ 1 hồi, tính tò mò nổi lên khiến chân cậu cứ bước theo đi vào trong nhà hàng đó.

Cậu lén lút đi theo đám người kia thì thấy Hara bước vào 1 căn phòng, bên ngoài còn có người canh gác, cậu không thể qua đó cho nên lén vào phòng bên cạnh để nghe lén.

Trong căn phòng kia

- Xin chào tiểu thư Hara Sapirius - giọng 1 người đàn ông vang lên khi cô bước vào
- Chào anh, Hắc Đạo - cô mỉm cười ngồi xuống chiếc ghế đối diện người kia
- Tôi nghe nói nhà Sapirius có 1 cô con gái rất xinh đẹp nhưng tôi không ngờ cô còn hơn trí tưởng tượng của tôi nữa - người đàn ông kia ra vẻ hào phóng
- Anh quá lời rồi
- Không biết nhân dịp gì mà tôi lại có vinh hạnh được cô Hara đây hẹn gặp - hắc cười nhìn cô
- Cũng không có gì..tôi chỉ muốn trao đổi vài chuyện với anh thôi
- Ồ..chuyện gì mà lại đích thân cô Hara đến chứ? - hắc có vẻ tò mò
- Hắc đạo, là anh không biết thật hay là giả vờ không biết đây?
- Ha ha..tôi sao dám giả vờ chứ?
- Vậy anh không biết thật sao? - cô nhìn hắc dò xét
- Tất nhiên rồi - hắc nhún vai nói
- Vậy để tôi cho anh biết - cô đan tay vào nhau chống cằm nhìn hắc

Dứt lời cô liền ra hiệu cho Zac đưa 1 túi giấy đặt trước mặt hắc. Hắc có chút ngạc nhiên mở túi giấy đó ra, vừa nhìn thấy tấm ảnh chụp tên thuộc hạ thân cận của hắc thì khuôn mặt hắc thoáng biến sắc. Sau đó hắc từ từ mở tập tài liệu trong túi giấy đó ra đọc, hắc tái mặt nhìn cô

- Cô đưa tôi thứ này là có ý gì?
- Anh vẫn chưa hiểu à? - cô nhếch mắt nhìn hắc - anh định nói rằng tại nạn của anh tôi không liên quan đến anh sao?
- Cô đang buộc tội tôi sao?
- Phải
- Sao cô lại cho rằng là vậy?

- Hắc đạo, không phải anh có ý định thao túng công ty của anh tôi sao?
 - Công ty của anh cô lớn mạnh như vậy, ai mà chả muốn chiếm, đâu riêng gì tôi
 - Phải, nhưng không may là tên thuộc hạ của anh đã khai rằng anh chính là chủ mưu gây ra vụ tai nạn đó
 - Cô cho rằng nói vậy là buộc tội được tôi sao?
 - Tôi đã điều tra rõ rồi, anh đã gài gián điệp vào công ty anh tôi, lại còn lén mua cổ phần trong công ty anh tôi. Điều này anh giải thích sao đây?
 - Ha ha..xem ra cô biết cũng khá nhiều nhỉ?
 - Tôi khuyên anh, tốt nhất nên ngoan ngoãn dẹp bỏ cái kế hoạch của anh đi, bằng không tôi sẽ không tha cho anh đâu - cô gần giọng nói
 - Cô thì có thể làm gì được tôi nào? - hắc nhếch mép cười
 - Không thử sao biết..anh thấy rồi đấy, tài liệu anh vừa coi là chứng cứ làm ăn phi pháp của anh, tên thuộc hạ của anh tôi đang giữ, nếu anh không làm theo ý tôi thì thế nào chắc anh cũng biết - cô nhìn hắc về thách thức
 - Ha ha..cô muốn tuyên chiến với tôi à? - hắc phá lên cười nhìn cô
 - Có thể coi là vậy - cô bình thản nói
 - Tôi đã ở trên thương trường lâu năm, cũng đấu với không ít kẻ mưu mô xảo quyệt, một đứa con gái mới lớn như cô mà đòi đấu lại tôi sao? - hắc nhìn cô khinh bỉ
 - Anh quá tự cao rồi đấy - cô cười mỉa mai
 - Rồi sao, cô sẽ làm gì nào? - hắc tựa ghế nhìn cô chờ đợi
 - Vậy là anh muốn đấu phải không?
 - Tôi đang đợi xem cô sẽ làm gì đây
- Cô không nói gì, nhếch mắt nhìn hắc về thách thức, cô thật muốn nhìn thấy vẻ mặt run rẩy của hắc mà.
- Còn hắc thì cười mỉa mai nhìn cô, cô cho rằng chỉ vài thứ cốn con này mà đòi hạ bệ hắc ư? Hắc đâu dễ qui phục 1 ai. Đang mãi suy nghĩ, điện thoại hắc bỗng đổ chuông, hắc lôi ra nghe
- Có chuyện gì?
 - Giám đốc, không xong rồi - đầu dây bên kia giọng hoảng hốt
 - Chuyện gì? - hắc hơi mất bình tĩnh
 - Cảnh sát đã đến lúc soát công ty, còn mang theo chứng cứ làm ăn phi pháp của anh, cổ phiếu đang giảm mạnh, ngân hàng thì đóng băng tài khoản, các cổ đông đang họp để cắt chức anh đấy
 - Cái gì? - hắc nổi giận nói
 - Anh mau về công ty đi, giám đốc
 - Được rồi, tôi biết rồi
- Hắc cúp máy, khuôn mặt biến sắc nhìn chằm chằm cô.
- Cô quan sát vẻ mặt của hắc, khẽ mỉm cười khoanh tay tựa vào ghế nhìn hắc.
- Công ty anh có chuyện rồi à?
 - Cô...từ lúc nào...
 - Tôi đã cảnh cáo anh rồi mà - cô nhếch mép cười
 - Cô...

- Sao? Có gan làm không có gan chịu à? - cô liếc hần - anh là người kinh doanh, ắt hiểu qui tắc trong thương trường, cái gì cũng có giá của nó, anh đã quá tham lam và độc ác, chừng đó vẫn chưa rửa hết tội của anh đâu

Cô cười khinh bỉ nhìn hần rồi đứng dậy, quay lưng đi để hần lại với khuôn mặt run rẩy miệng giật giật không nói nên lời. Cô quay đi khẽ nở nụ cười “Hắc đạo, lần này anh thua 1 nước rồi”.

Cô bước ra ngoài cùng Zac, bỗng 1 tên thuộc hạ đi tới

- Thưa thiếu thư, chúng tôi bắt được tên này nghe lén ở phòng bên

Hần nói rồi lui ra, cô nhìn phía sau ngạc nhiên vô cùng

- Sư tử

48. Chap 48:

Trong 1 căn phòng tối, có 1 người đàn ông ngồi trên ghế sofa đang cầm ly rượu nhâm nhi, bỗng 1 tên khác mở cửa bước vào đứng trước mặt tên kia cung kính cúi đầu

- Thưa thiếu gia, có 1 tin tốt ạ

- Tin gì? - hần liếc mắt lên nhìn

- Người của ta vừa báo rằng đã bắt được 1 đứa con gái là bạn của tên Bạch dương ạ

- Ha ha..có chuyện tốt vậy sao?

- Vâng, hiện hần đang đưa con nhỏ đó đến

- Được rồi, lui ra đi

- Vâng

Sau khi tên kia đi, hần cầm ly rượu đứng dậy đi lại bàn làm việc, hần rút điện thoại ra gọi cho ai đó.

Bạch dương đang ngồi ở phòng khách cùng mọi người, khuôn mặt hiện rõ sự lo lắng. Không khí căn phòng vô cùng căng thẳng, hiện tại còn chưa tìm được Giải mà Sư cũng bị mất tích luôn.

Hồi nãy Bảo nhìn đồng hồ thấy muộn rồi mà Sư vẫn chưa về cho nên lo lắng liền gọi điện cho cậu nhưng không ai nhắc máy, sau đó Song cũng gọi điện về nhà Sư nhưng lại nhận được tin là Sư chưa có về nhà. Hiện tại tất cả mọi người đang vô cùng lo lắng không biết phải làm sao thì bỗng chuông điện thoại của Dương vang lên phá tan không khí tĩnh lặng bấy giờ.

”So baby I will wait for you

Cause I don’t know what else I can do

Don’t tell me I ran out of time

If it takes the rest of my life

Baby I will wait for you

If you think I’m fine it just ain’t true

I really need you in my life

No matter what I have to do i’ll wait for you” - [Wait for you - Elliott Yamin]

- A lô

- Nếu mày không muốn con nhỏ bạn mày có chuyện gì thì mau đến gặp tao

- Mà y là ai?
- Rồi mà y sẽ biết
- Mà y muốn gì?
- Tao muốn mà y đến nhà kho cạnh bến cảng gặp tao, mà y phải đến 1 mình nếu không tao không biết sẽ làm gì nhỏ bạn mà y đâu

Cụp.

Hắn cúp máy, Dương tay run run cầm điện thoại. Mọi người thấy sắc mặt của Dương thì lo lắng hỏi

- Có..có chuyện gì vậy? - Bảo hỏi
- Tên bắt cóc Giải vừa gọi điện cho tớ
- Hắn nói gì? - Bình sững sờ
- Hắn nói tớ phải đến gặp hắn 1 mình, nếu không sẽ giết Giải
- Cái gì? - Ngơ hoàng hốt
- Hắn là ai vậy? - Kết hỏi
- Không biết - Dương lắc đầu
- Bây giờ chúng ta phải làm sao? - Ngưu lo lắng
- Tớ sẽ đến cứu Giải - Dương nắm chặt điện thoại nói
- Không được, như vậy quá nguy hiểm - Xử lên tiếng
- Nhưng nếu không làm vậy Giải sẽ chết mất - Dương không bình tĩnh nói
- Làm sao chúng ta biết được hắn có giữ lời hay không? Chắc gì cậu đến hắn đã chịu thả Giải - Xử nói lí
- Đúng đấy, bây giờ chúng ta phải bàn bạc kế hoạch cứu Giải - Kết đồng tình với Xử

Mọi người lại chìm vào im lặng, ai cũng nghĩ cách làm sao để cứu Giải.

"I'm at a payphone trying to call home

All of my change I spent on you

Where have the times gone

Baby it's all wrong, where are the plans we made for two" - [Payphone - Maroon 5]

Tiếng chuông điện thoại của Kết đột nhiên vang lên làm mọi người giật mình

- A lô
- Kết..Hara đây
- Cậu gọi tôi có chuyện gì?
- Tôi muốn gặp cậu 1 lát
- Ở đâu?
- Sân thượng dãy học của cậu
- Được rồi

Kết cúp máy khẽ thở dài. Mọi người quay qua nhìn cậu tò mò.

- Tớ đi gặp 1 người..rất nhanh sẽ quay lại.

Chưa để mọi người kịp nói gì cậu đã đứng dậy vội bước đi, mọi người nhìn theo thắc mắc.

~~

Ở sân thượng

- Cậu tới rồi à? - Hara đứng ở cạnh lan can nghe tiếng cửa mở thì nói
- Có chuyện gì à? - Kết bước đến
- Có vẻ như bọn cậu đang gặp vấn đề - Hara quay ra nói
- Sao cậu biết? - Kết thoáng ngờ ngàng
- Nhìn vẻ mặt cậu là biết - Hara bình thản nói
- Rất cuộc cậu muốn nói gì? Tôi đang bận không có nhiều thời gian tiếp cậu - Kết nheo mày hỏi
- Từ khi nào cậu trở nên vội vàng thế? - Hara quay ra hỏi
- Nếu không có gì thì tôi đi đây - Kết định quay đi
- Cậu có muốn gặp lại Sư tử không? - câu nói của cô làm cậu khựng lại
- Sư tử? - Kết quay lại
- Chẳng phải các cậu cũng đang đi tìm Sư tử sao? - Hara nghiêng đầu hỏi
- Sư tử..cậu bắt cậu ấy sao? - Kết mắt bình tĩnh giữ chặt vai Hara
- Phải
- Cậu muốn gì hả? - Kết gầm gừ
- Nếu cậu nghe lời tôi, tôi sẽ thả Sư tử - Hara mỉm cười
- Cậu..muốn tôi làm gì? - Kết thả vai cô ra nói
- Đơn giản thôi, đừng có can thiệp vào chuyện của Dương - cô nghiêm giọng nói
- Cậu..cậu muốn làm gì Dương? - Kết nheo mắt nhìn cô
- Bình tĩnh đi, tôi không làm hại Dương đâu. Tôi có vài việc cần giải quyết với cậu ta thôi - Hara mỉm cười nham hiểm
- Cậu...rất cuộc là ai? - Kết nhìn cô dò xét
- Cậu sẽ sớm biết thôi

Hara đặt tay lên vai Kết nheo mắt mỉm cười rồi quay đi. Kết nắm chặt tay nhìn theo bóng cô khuất dần.

~~

Tại phòng khách ở ktx, Kết mang khuôn mặt thần thờ đi vào khiến mọi người lo lắng.

- Có chuyện gì vậy? - Yết hỏi
- Cậu đã đi gặp ai vậy? - Xử lo lắng
- Hara
- Hara? - cả đám ngạc nhiên
- Cậu gặp Hara làm gì? - Xử mang chút nghi ngờ
- Chính Hara đã bắt cóc Sư tử - Kết nói
- Sao cơ? Không thể nào.. - Ngư không tin vào những gì mình nghe được
- Sao cậu ấy lại làm vậy chứ? - Ngư lấp bắp nói

- Cô ta muốn chúng ta không được đi theo Dương đến điểm hẹn, nếu không sẽ làm hại Sư tử - Kết chậm chậm nói
 - Cô ta..muốn làm gì chứ? - Xử nhân mặt nói
 - Tớ sẽ đi một mình đến đó - Dương mím môi nói
 - Không được..làm vậy quá.. - không để Xử nói hết Dương đã cắt ngang
 - Tớ không quan tâm..vì tớ mà Giải và Sư bị bắt cóc còn bị đe dọa tính mạng. Tớ thà chết còn hơn để 2 người đó chết vì tớ..tớ sẽ không để mất ai nữa - Dương nắm chặt tay, cậu đã làm mất Mã rồi, cậu sẽ không để ai phải ra đi như Mã nữa
 - Tiểu bạch...
- Cả đám im lặng nhìn Dương, họ biết cậu vẫn còn dằn vặt bản thân vì cái chết của Mã. Mất đi người con gái mình yêu thương, đó là nỗi đau lớn nhất không thể nào nguôi được.

49. Chap 49:

Tại nhà kho cạnh bến cảng, Dương bước từng bước vào bên trong. Cậu bước vào thì thấy 1 đám người mặc đồ đen đang đứng đó, bên phải còn thấy Giải bị bịt mắt trói ở trên ghế ngồi im.

- Mày cũng gan lắm - tên kia thấy Dương bước vào liền lên tiếng
- Mày muốn gì hả? - Dương quát to
- Muốn mạng của mày
- Mày là ai? Tao đâu quen biết mày - Dương nhướn mày hỏi
- Mày quên rồi sao? Tao chính là người đã đi coi mắt với Nhân mã
- Coi mắt? - Dương thoáng ngỡ ngàng - mày chính là tên mà Mã đi coi mắt và bị từ chối sao?
- Đúng vậy..tao thích Mã nhưng Mã lại nói mày là bạn trai Mã, cho nên tao hận mày
- Không ngờ mày lại là con người như vậy? - Dương sững sờ nhìn tên kia
- Ha ha..nếu hôm đó mày không đến, có lẽ tao đã chẳng làm khó mày - tên kia gằn giọng nhìn cậu
- Chuyện này không liên quan đến bạn tao, mày mau thả cô ấy ra - Dương giận dữ quát
- Nếu mày chịu chết, tao sẽ tha cho bạn mày - hắn nhìn cậu thách thức
- Nếu tao chết mày sẽ giữ lời chứ?
- Tao hận mày chứ đâu có hận bạn mày, tao đụng đến nhỏ đó thì có ích lợi gì đâu
- Được rồi

Dương cắn răng nhìn hắn, cậu rút súng ra chĩa vào đầu mình, cậu đã mất Mã cậu không thể để mất thêm ai nữa.

Cạch. Cậu kéo cò súng, nhắm mắt lại thì thầm

- Mã mã..tớ đến với cậu đây

Bốp.

Bịch.

Đột nhiên Dương bị ai đó đánh bất tỉnh, nằm phịch xuống đất không biết gì nữa.

- Đưa cậu ta đi - 1 giọng nói vang lên
- Vâng

Đám người kia tuân lệnh liền khiêng Dương đi.

- Cô là ai? - tên kia bất ngờ khi thấy 1 đứa con gái xuất hiện.
- Ái chà..không ngờ công tử Vân Hải đây lại có thể làm mấy trò dê hèn này
- Cô là ai hả? Cô muốn gì?
- À..quên chưa giới thiệu..tôi tên là Hara, tôi đến đây là muốn..giết anh - Hara trừng mắt nói
- Giết tôi? Ha ha..cô có bản lĩnh đó sao? - hấn phá lên cười
- Ha ha..anh quá tự tin rồi - cô nhếch mép cười
- Muốn giết tôi đâu có dễ
- Vậy sao? - cô nở nụ cười nửa miệng rồi búng tay cái tách

Cạch.

Đám thuộc hạ của hấn sau khi nhận được hiệu lệnh thì rút súng ra chĩa vào hấn.

- Tụi mày..định phản à? - hấn sững sờ nói
- Ha ha..phản ư? Bọn họ đâu theo anh, sao có thể gọi là phản anh được - Hara cười lớn
- Cô...
- Bọn họ đều là người do tôi gài vào làm gián điệp bên anh. Vân Hải, xem ra anh đã thua rồi
- Cô..rốt cuộc là ai? - hấn run rẩy nói
- Anh sẽ sớm biết thôi

Bụp.

Hấn bị đánh bất tỉnh, nằm bẹp xuống đất. Cô nở nụ cười thỏa mãn nhìn hấn rồi quay đi.

Tại bệnh viện

- Dương, cậu tỉnh rồi - mọi người thấy Dương mở mắt thì vui mừng chạy lại
- Đây là đâu? - Dương ngó quanh
- Đây là bệnh viện - Bảo nói
- Sao tớ lại ở bệnh viện?
- Bọn tớ không biết, bọn tớ nhận được điện thoại báo cậu ở đây nên bọn tớ vội chạy đến - Ngự nói
- Đã xảy ra chuyện gì vậy? - Xử hỏi
- Rõ ràng cậu đến điểm hẹn mà, sao lại nằm ở đây? - Bình không bình tĩnh hỏi
- Tớ nhớ là đã đến đó, cái tên bắt cóc Giải chính là tên đã đi coi mắt với Mã ngày trước, hấn hận tớ vì đã cướp Mã cho nên muốn lấy mạng tớ. Lúc tớ tưởng như đã chết thì bất ngờ bị đánh bất tỉnh, sau đó thì không biết gì nữa - Dương bình tĩnh kể lại
- Thật không ngờ..hấn lại thù dai như vậy? - Song nói
- Vậy còn Giải đâu? - Bình hỏi
- Tớ không biết - Dương lắc đầu
- Nếu muốn tôi sẽ cho mọi người biết - bỗng đằng sau vang lên 1 giọng nói

Mọi người giật mình quay ra

- Ha...Hara

Cả đám vô cùng ngạc nhiên khi thấy Hara đang đứng ngay cửa phòng bệnh.

- Mọi người ngạc nhiên quá vậy?
 - Cô đến đây làm gì? - Kết nhú mày nói
 - Không hoan nghênh tôi sao? - Hara mỉm cười
 - Có phải cô là người gây ra chuyện này? - Xử nhìn chăm chăm Hara
 - Cũng có thể coi là như vậy - Hara nhún vai cười
 - Cô muốn gì hả? - Dương quát
 - Đừng nóng, tôi muốn mọi người gặp vài người thôi - Hara mỉm cười rồi quay ra cửa - các cậu vào đi
- Vừa dứt lời, từ ngoài cửa có hai người bước vào
- Giải..Sư.. - cả đám vui mừng khi thấy Giải và Sư đứng đó
 - Cậu không sao chứ? - Bình vội ôm chăm lấy Giải
 - Ừm..xin lỗi..để mọi người lo lắng rồi - Giải mỉm cười
 - May quá, cậu không gặp chuyện gì cả - Ngư khẽ lau nước mắt
 - Sư..cậu lừa tớ - Bảo bảo bỗng rơi nước mắt
 - Tớ..lừa cậu? - Sư ngơ ngác không hiểu
 - Cậu bảo sẽ về..vậy mà lại biến mất..cậu có biết tớ lo như thế nào không? - Bảo khóc òa lên
 - Xin lỗi..xin lỗi Bảo bảo..là tại tớ không tốt, đã khiến cậu lo lắng rồi - Sư vội ôm Bảo vào lòng
 - Híc..cậu ác lắm - Bảo đâm vào ngực Sư
 - Đừng khóc nữa mà..tớ về với cậu rồi này - Sư vỗ vỗ lưng Bảo
- Bảo nín khóc ôm chăm lấy Sư, thật may quá, Sư không có xảy ra chuyện gì cả. Sư đã ở đây rồi, Sư về với cô rồi.
- Hai người bình an là tốt rồi - Xử nói
 - Còn 1 chuyện nên giải quyết luôn đi - Yết lạnh lùng nhìn ra cửa
 - Rốt cuộc cô là ai? - Kết nghiêm túc nói
 - Muốn biết thì đi theo tôi - Hara mỉm cười rồi quay đi
- Cả đám quay lại nhìn nhau, không nói gì mà bước đi theo Hara.

50. Chap 50:

Tại căn biệt thự rộng lớn nơi Hara đang ở, 11 con người kia đang ngồi ở phòng khách nhìn chăm chăm Hara về chờ đợi. Hara nhìn họ rồi khẽ mỉm cười, cô quay đầu ra phía Zac

- Lôi hấn ra đây
- Vâng

Một lúc sau Zac cùng đàn em lôi 1 tên đàn ông đi vào, ấn hấn quì trước mọi người. Mọi người quay ra nhìn hấn, Dương ngơ ngàng thốt lên

- Là mày

- Tên đó là ai vậy? - mọi người ngạc nhiên quay lại Dương hỏi

- Chính tên này đã hẹn tớ đến - Dương chỉ vào hắn nói

Cả đám ngơ ngác quay lại nhìn hắn, rồi lại nhìn Hara.

- Phải, hắn tên là Vân Hải, là con trai duy nhất nhà họ Vân, đã từng được bố mẹ sắp xếp đi coi mắt với Nhân Mã.

Mọi người im lặng nhìn Hara, cô liếc hắn rồi tiếp tục nói

- 1 năm trước, sau khi Mã từ chối hắn với lí do đã có bạn trai là Dương, hắn ôm hận quyết tâm tán tỉnh Mã nhưng hết lần này đến lần khác bị Mã từ chối. Hắn nổi điên liền tìm cách trả thù.

Hara kiềm chế cơn giận tiếp tục nói.

- Ngày vụ tai nạn cướp đi sinh mạng của Mã xảy ra, chính hắn đã âm mưu cho người phá phanh xe của Kết

- Không thể nào..hôm đó làm gì có ai lại gần xe bọn tớ, hơn nữa làm sao hắn biết được Mã và Dương sẽ lên xe nào - Xử vẫn không tin nói

- Hắn đã cho người theo dõi, mọi người còn nhớ trong lúc đổ xăng mọi người có ghé vào tạp hóa mua đồ không? Chính lúc đó hắn đã ra tay

Hara nhìn phản ứng của mọi người rồi quay ra hắn

- Có phải vậy không?

- Tôi không biết gì cả - hắn chối

Cạch.

Hara rút súng trong giỏ ra chĩa vào đầu hắn. Mọi người ngạc nhiên, kiểu hành động này giống y hệt Mã, hơn nữa loại súng đó cũng là loại súng mà Mã hay dùng.

- Đừng..tôi nói..tôi nói - hắn sợ hãi lắp bắp nói - đúng là vụ tai nạn đó là do tôi gây ra

- Tên khốn - Dương tức giận lao tới đấm hắn 1 cái - Sao mày có thể làm vậy hả?

- Bởi vì tao hận cô ta, tao hận mày, chính bọn mày đã sỉ nhục tao - hắn ngược mặt nhìn Dương

- Chỉ vì như thế mà mày dám giết Mã ư? - Dương túm cổ áo hắn

- Ha ha..tao muốn cả mày và nó cùng chết cơ..nhưng mày lại chưa chết - hắn nhìn Dương cười

- Mày... - Dương lại đấm hắn thêm cái nữa

- Tiểu bạch... - mọi người lại lùi Dương kéo lại ghế - bình tĩnh đã

- Khốn nạn - Kết cũng nổi giận đến đá hắn 1 cái làm hắn bất tỉnh

- Đừng Kết - Xử ôm Kết lại trước khi Kết đánh chết hắn

- Lôi hắn đi - Hara ra lệnh

- Vâng thưa tiểu thư - Zac cúi đầu rồi ra hiệu cho đàn em khiêng hắn đi

Mọi người cố gắng lấy lại bình tĩnh ngồi xuống ghế hướng ánh mắt nhìn Hara

- Sao cậu biết hết chuyện đó? - Xử lên tiếng

- Tôi đã điều tra

- Cậu thật ra là muốn làm gì? - Xử tiếp tục hỏi

- Tôi muốn..trả thù cho Mã - Hara bình thản nói

- Cậu có quan hệ gì với Mã? - Dương thắc mắc

- Hừm.. - Hara khẽ mỉm cười - Zac

- Vâng thưa tiểu thư
- Đưa cái hộp đó ra đây - Hara nói
- Vâng
- Zac cúi đầu rồi đi vào trong phòng sau đó mang ra 1 cái hộp nhỏ đưa cho Hara
- Mọi người mở ra đi - Hara đẩy chiếc hộp về phía họ
- Đây...đây là... - Ngư mở hộp ra lấp bắp nói
- Đây là sợi dây chuyền nhà họ Nhân mà Mã đã đeo từ nhỏ, sao cậu lại có nó? - Kết cầm sợi dây chuyền lên nói
- Hara đang định nói thì phía sau bỗng vang lên tiếng nói
- Chuyện này lên để tôi giải thích thì hơn
- Anh - Hara vô cùng ngạc nhiên khi thấy anh cô đang đi vào
- Anh là... - Giải lấp bắp
- Tôi tên Sion, là anh trai của Hara - Sion ngồi xuống ghế cạnh Hara
- Anh mau giải thích đi - Kết không kiên nhẫn nói
- Được rồi..tôi sẽ kể cho mọi người nghe - Sion tựa lưng vào ghế bắt đầu kể
- Vào ngày 9/11, bố mẹ tôi đang đi leo núi thì vô tình phát hiện ra 1 cô gái người đầy thương tích đang nằm trên vũng máu, bên cạnh chiếc xe bị cháy nổ. Họ cho rằng có thể cô gái đó bị tai nạn cho nên liền đưa cô gái đó đi bệnh viện. Nhưng các bác sĩ đều lắc đầu nói rằng không thể cứu được vì chấn thương quá nặng và mất máu quá nhiều. Bố mẹ tôi không cam lòng thấy cô gái đó chết liền đưa cô gái đó qua bên Mỹ điều trị, sau 2 tháng chữa trị, điều kì diệu đã xảy ra, cô gái đó đã tỉnh dậy. Bố mẹ tôi rất vui mừng, sau khi cô gái đó gần hồi phục, bố mẹ tôi đã đón cô gái đó về nhà. Nhà tôi có 2 anh em, tôi và 1 đứa em gái nữa, nhưng em gái của tôi đã bị bệnh và qua đời rất lâu rồi, bố mẹ tôi lại thương cô gái kia liền nhận cô gái đó làm con như để thay thế đứa em đã mất của tôi. Và đứa em đã mất của tôi tên là...Hara - kể đến đây anh quay qua nhìn Hara nở 1 nụ cười - còn cô em gái hiện giờ đang ngồi cạnh tôi chính là cô gái đó. Và tên thật của cô gái này là...
- Nhân Mã - Sion chưa kịp nói hết thì Hara đã xen vào

51. Chap 51:

- Tên thật của tôi là..Nhân Mã, đứa con gái đã mất tích không dấu vết cách đây 1 năm của nhà họ Nhân.
- Không thể nào... - mọi người đều không tin vào những gì mình vừa nghe thấy
- Chuyện này đương nhiên là khó tin - Hara nói
- Cậu không hề giống Nhân Mã - Bình nói
- Sau vụ tai nạn đó, Hara bị thương rất nặng, khuôn mặt có vài vết sẹo cho nên bố mẹ tôi đã đưa nó đi thẩm mỹ, vậy nên nó mới có khuôn mặt khác - Sion nói
- Nếu cậu là Nhân mã, vậy sao cậu không quay về đây? - Xử hỏi
- Trong thời gian điều trị, tớ đã phát hiện ra rằng vụ tai nạn đó không bình thường, cho nên tớ đã dành nhiều thời gian để điều tra, sau khi có đủ bằng chứng tớ mới quay lại đây - Hara nói
- Cậu..cậu..thực sự là..Nhân mã sao? - Ngư lấp bắp

- Ngưng lần trước tớ có mua bánh cậu thích cho cậu ăn mà - Hara nhìn Ngưng mỉm cười - Kết là anh trai cùng cha khác mẹ với tớ, Yết là bạn thân đã đi du học với Kết, Ngưng đã từng bị trúng độc vì con nhỏ tên Trần Nhung, Ngưng ngày trước thường đi chợ với tớ, Giải và Bình là đầu bếp số 1 của ktx, Sư và Song chẳng phải rất hay bày trò quậy phá với Mã sao, Bảo bảo thì suốt ngày thích nghiên cứu đồng chai lọ và rất sợ Xử, còn Dương..chẳng phải tớ đã nói thích cậu hôm tớ đi coi mắt sao?

Hara mỉm cười nhìn từng người một

- Nói vậy các cậu đã tin tớ chưa?

- Mã..mã

Mọi người chạy đến ôm chầm lấy Mã, nước mắt họ không ngừng rơi.

- Mã..cậu vẫn còn sống?

- Mã..tớ nhớ cậu nhiều lắm

- Mã à..tớ ngày nào cũng cầu nguyện sẽ được gặp lại cậu

- Hu hu..Mã mã..cậu thực sự đã trở về rồi

Cả đám không ngừng khóc ôm chặt lấy Mã. Họ không tin được Mã vẫn còn sống và đang ở ngay trước mặt họ. Bao cảm xúc như vỡ òa vào giây phút này. Mã cũng khóc òa lên, cô ôm chặt lấy mọi người, cô thực sự rất nhớ họ.

Trên tầng thượng

- Hóa ra anh ở đây?

- Mã - Kết vội quay đầu lại khi nghe giọng nói quen thuộc đó

- Bố mẹ thế nào rồi? - Mã thoáng buồn hỏi

- Sau khi nghe tin, mẹ đã bị sốc nặng dẫn đến sức khỏe yếu dần, bố thì lao đầu vào công việc không quan tâm đến sức khỏe của mình. Cũng may có bọn họ thường xuyên đến chia sẻ và giúp đỡ cho nên mẹ đã khỏe nhiều còn bố cũng ở nhà nhiều hơn - Kết nói

- Em...xin lỗi - Mã khẽ rơi nước mắt

- Không..em không có lỗi - Kết vội ôm chầm lấy Mã - là do anh không bảo vệ được em

- Kết.. - Mã ngước mặt lên nhìn

- Mã mã..anh vui lắm khi biết em còn sống, anh luôn tự trách mình đã không bảo vệ tốt cho em, anh còn nợ em lời cảm ơn, cảm ơn em vì tất cả..Mã mã - Kết càng ôm chặt lấy Mã - đây không phải là mơ, em gái anh thực sự đã trở về

- Kết..em nhớ anh lắm - Mã vùi đầu vào lòng Kết mà khóc

Hai người ôm chặt lấy nhau mà khóc. Trải qua bao sóng gió, cuối cùng người em gái đã trở về với vòng tay của anh trai mình.

“Anh sẽ bảo vệ em, sẽ không để ai đụng đến em nữa”

Cạch.

- Em đang nghĩ gì vậy? - Sion bước vào phòng thì thấy Mã đang đứng tựa cửa sổ nhìn ra

- Anh - cô bất ngờ quay đầu lại

- Tâm trạng thế nào? - Sion đóng cửa rồi bước lại gần Mã

- Khó tả lắm anh

- Có cảm thấy nhẹ nhõm không? - Sion vuốt tóc cô

- Có..Sion..thực sự em không biết phải làm sao đền đáp ân tình với gia đình anh - Mã ngược mặt lên nhìn anh
- Em gái ngốc, em đã trả gần hết rồi - Sion cốc nhẹ đầu Mã
- Hả? - Mã tròn mắt nhìn anh
- Chẳng phải em giúp anh lấy lại công ty, còn cứu anh, và đã thay anh chăm sóc bố mẹ suốt thời gian qua sao? - Sion mỉm cười
- Anh..sau này anh không được quên em đâu đấy - Mã khẽ cúi mặt nói
- Ngốc..sao anh có thể quên em chứ? Em là em gái ngốc mà anh yêu thương mà - Sion nhéo nhéo mũi cô
- Anh..có thể hứa với em 1 chuyện không? - cô đột nhiên nghiêm túc nhìn anh
- Em nói đi
- Sau này anh hãy ở nhà nhiều hơn đi, đừng dính dáng vào mấy chuyện nguy hiểm nữa, em không muốn anh bị thương nữa đâu - Mã xịu mặt xuống
- Hara..à không..Mã mã..anh hứa sẽ không làm em lo lắng nữa - Sion xoa nhẹ đầu cô
- Còn nữa, anh cũng phải thường xuyên ở nhà với bố mẹ
- Ủ..anh biết rồi
- Còn nữa...
- Sao em nhiều yêu cầu thế? - Sion khẽ nhú mày nhìn cô
- Hi..em vẫn sẽ là em gái của anh, cho nên anh hãy cứ gọi em là Hara nhé - Mã cười tí mắt nhìn anh
- Ủ - Sion khẽ ôm Mã vào lòng - sau này em nhất định phải sống tốt nhé
- Đừng nói như kiểu sắp chia tay như thế? Em không thích đâu - Mã vùi đầu vào lòng anh - em sẽ thường xuyên đến thăm anh và bố mẹ
- Ủ..hứa nhé? - Sion cười
- Em hứa

Mã vòng tay ôm Sion thật chặt, người anh trai thứ 2 của cô. Cô sẽ nhớ anh nhiều lắm.

~

Cộc cộc.

Cạch.

- Tiểu bạch..

Mã ngạc nhiên khi thấy Dương đứng đó.

- Mã mã..

Dương chưa kịp nói đã bị Mã kéo vào phòng. Chưa định thần thì bỗng nhiên Mã lao đến ôm chầm lấy cậu.

- Tiểu bạch..xin lỗi cậu
- Mã mã..sao cậu lại xin lỗi?
- Tiểu bạch..đã làm cậu sợ rồi
- Mã mã..cậu thực sự đã trở về - Dương vẫn không tin đây là sự thật
- Phải..Tiểu bạch..tớ đã quay trở về với cậu này - Mã mỉm cười nhìn Dương
- Thật tốt quá... - Dương đưa tay kéo Mã vào lòng

Mã thực sự đã ở đây, người con gái mà cậu yêu đang ở ngay đây, trong vòng tay cậu. Cậu ôm chặt Mã, cậu sẽ không để Mã đi lần nữa đâu. Cậu tự nhủ với lòng mình.

- Mã mã..tớ yêu cậu - Dương tì cầm vào vai Mã khẽ thì thầm.

52. Chap 52:

Tại khu ktx riêng.

- Bảo bảo, mau giúp tớ bê cái bàn này đi - Sư hô to
- Đến ngay - Bảo nghe thấy Sư gọi liền chạy vội ra
- Song tử mau treo cái này lên - Ngư cầm đồng bong bóng đưa cho Song đang đứng trên thang
- Bình bình..mau giúp tớ rửa đồng rau này - Giải vừa nấu ăn vừa nói
- Ủ..để tớ - Bình nhanh tay rửa đồng rau củ
- Yết ơi là Yết..cậu đi đâu rồi? - Ngư ngó tới ngó lui không thấy Yết đâu cả
- Sao thế? - Yết bất ngờ đứng sau Ngư làm cô giật mình
- Đừng có dọa người ta như vậy chứ? - Ngư vuốt ngực nói
- Xin lỗi..làm cậu sợ rồi - Yết cuống quýt xin lỗi
- He he..mau đi giúp tớ chuẩn bị bát đĩa - Ngư cười tít mắt nắm tay Yết kéo đi
- Tiểu bạch, đã xong chưa? - Xử ngược mặt lên hỏi
- Xong rồi - Dương cười nhảy từ ghế xuống

Cả căn nhà đang vô cùng ồn ào náo nhiệt, họ đang cùng nhau chuẩn bị 1 bữa tiệc ăn mừng Mã quay trở về. Ai cũng cười cười nói nói rất vui vẻ, đã lâu lắm rồi căn nhà này không có không khí vui vẻ như vậy. Mọi chuyện thật như 1 giấc mơ mà.

Tại một căn biệt thự nguy nga tráng lệ.

- Bố mẹ
 - Hara
- Mã vừa bước vào nhà liền lao đến ôm bố mẹ nuôi.
- Con thế nào rồi? - mẹ cô mỉm cười nhìn cô
 - Tốt lắm mẹ ạ - cô nghiêng đầu cười tươi
 - Mau ngồi xuống đây - mẹ cô kéo cô ngồi xuống ghế sofa ở phòng khách
- Dứt lời mọi người cùng nhau ngồi xuống. Hara mỉm cười nhìn bố mẹ nuôi
- Bố mẹ..đây là anh trai con..tên là Ma kết
 - Chào cô chú..cháu là Ma kết ạ - Kết lễ phép cúi đầu
 - Ủ..cháu chắc đã rất lo lắng rồi - mẹ Hara mỉm cười nhìn cậu
 - Cháu thực sự rất cảm ơn cô chú..nhờ cô chú cháu mới được gặp lại em mình - Kết cảm kích nói

- Cô chú cũng phải cảm ơn nó đấy..có nó ở trong nhà, căn nhà này trở nên vui vẻ hơn hẳn - bố Hara khẽ đẩy gọng kính cười nói

- Hara..vậy chuyện con muốn làm đã xong hết rồi chứ? - mẹ Hara nhìn cô hỏi

- Dạ..con đã giải quyết xong hết rồi - Mã gật đầu

- Cũng nhờ nó mà công ty con được cứu đấy - Sion nhìn bố mẹ cười rồi quay qua nhìn Mã - anh cũng thật không ngờ em cũng thâm độc phết

- Em học hỏi từ anh mà - Hara nháy mắt cười

- Ha ha - Sion cười to

- Vậy lần này con định quay về à? - mẹ Hara nói

- Dạ - Mã xịu mặt nói

- Lâu lâu phải nhớ về đây thăm ông bà già này đấy - bố Hara cười hiền từ

- Bố..mẹ.. - Mã không kiềm được nước mắt chạy lại ôm 2 người

- Hara, con gái ngoan..sau này cố gắng sống tốt nhé con - mẹ cô cũng rơi nước mắt

- Bố mẹ cũng phải giữ gìn sức khỏe thật tốt đấy

Mã ôm chặt 2 người khóc, mẹ cô cùng ôm cô khóc, bố cô khẽ mỉm cười vỗ về. Kết nhìn theo bóng cảm thấy buồn bã, thật khó khăn khi phải xa rời người mình thương yêu.

Ai cũng đang trong tâm trạng xúc động thì bỗng Sion phá lên cười

- Ha ha

- Sion..con bị vậy lâu chưa? - mẹ anh nheo mắt nhìn anh

- Bố nhớ là lúc sinh ra con bình thường mà - bố anh đẩy gọng kính nhìn

- Sion..dây thần kinh nào của anh bị chạm à? - Mã nhăn mặt nói

- Thiếu gia..có cần gọi bác sĩ - Zac đứng sau bình thần nói

- Haizzz..quả là 1 người không bình thường - Kết thở dài

- Ủ hừ - mọi người cùng gạt gù với câu nói của Kết

Sion đứng bên mặt đen hơn than nhìn chằm chằm cái đám người kia.

- Mọi người kể tung người hứng ăn ý quá ha

- Người ta đang cảm xúc dâng trào bị anh làm cho cụt hứng đây này - Mã bửu môi nói

- Ôi trời..em gái tôi nó dễ thương chưa này? - Sion khẽ nhéo má Mã

- Thế rồi cuộc anh cười cái gì? - Mã nhú mày hỏi

- Con có 1 tin vui cho mọi người

Sion mỉm cười nói còn mọi người thì im lặng nhìn anh.

- Con đã quyết định sẽ sát nhập công ty của bố và con lại làm 1, và con sẽ đưa bố mẹ đến sống cùng con - Sion phấn khởi nói

- Hả? Thật sao? - Mã đứng bật dậy

- Sion..con chịu làm cho bố rồi sao? - bố anh tròn mắt ngạc nhiên

- Sion.. sao con lại..

- Nhờ có Hara mà con đã nghĩ thông suốt rồi..con đã quyết định như vậy..chúng ta sẽ ở cùng nhau và có thể thường xuyên được gặp Hara - không để mẹ anh nói hết anh đã chen ngang

- Tuyệt quá..bố mẹ..vậy chúng ta có thể ở gần nhau rồi - Mã nhảy căng lên ôm cổ Sion

- Sion..cảm ơn con

Mọi người chìm trong cảm xúc vui sướng. Vậy là sẽ không có cuộc chia tay nào hết. Họ có thể sống cùng nhau rồi.

Kết nhìn gia đình này, khẽ nở 1 nụ cười. Cảm ơn trời đã cho Mã gặp được 1 gia đình tốt như vậy. Thật may quá.

Tại sân bay quốc tế.

- Hara, sao con vội vàng thế? - bố Hara nói

- Đúng đấy..đâu nhất thiết phải chuyển đi ngay hôm nay vậy chứ? - mẹ Hara nhìn cô khó hiểu

- Bố mẹ..thật ra con muốn 2 người đến 1 nơi với con - Hara nghiêng đầu cười

Hai ông bà nhìn nhau thắc mắc rồi lại quay ra nhìn Mã. Còn Sion và Kết đã đi làm thủ tục lấy vé máy bay rồi.

~~

Tại căn biệt thự nhà họ Nhân

- Bố..con về rồi - Kết tươi cười bước vào

- Có gì khiến con vui đến thế? - ông Nhân mỉm cười bước ra

- Bố..con muốn bố gặp 1 người - Kết cười rồi quay ra cửa - vào đi em

Mã bước vào đến đứng bên cạnh Kết, mỉm cười thân thiện nhìn ông Nhân.

- Đây là ai vậy? - ông Nhân nhìn Kết thắc mắc

- Bố..con là Nhân mã đây

- Hả? Nhân mã? - ông trợn mắt nhìn cô - cháu đang nói gì vậy? Mã đã chết rồi cơ mà?

- Bố nhìn này - Mã lôi sợi dây chuyền ra - đây là sợi dây chuyền nhà họ Nhân mà bố đã đeo cho con lúc con 5 tuổi, bố còn nói với con là sợi dây chuyền này sẽ là bùa hộ mệnh của con mà

- Con..con..là..

- Con là Nhân mã thật đây bố, con vẫn chưa chết, con vẫn còn sống và quay trở về với bố này - Mã bật khóc nhìn ông

- Mã..mã..con..gái..của bố - ông nghẹn ngào bước đến giữ vai cô - là con..thật sao?

- Dạ..là con đây - Mã khóc òa lên

- Mã mã..là con..là Mã mã của bố..con vẫn còn sống - ông xúc động ôm chặt lấy cô

- Bố ơi.. - Mã cũng vòng tay ôm ông

~

Cạch.

- Bà nó à..có người muốn gặp bà này - ông Nhân mỉm cười bước đến giường

- Ai vậy? - bà Nhân khẽ mở mắt

- Mẹ - Mã bước vội đến giường

- Cô là ai? Sao lại gọi tôi là mẹ? - bà ngạc nhiên nhìn cô

- Mẹ..con là Nhân mã..con gái của mẹ này - Mã cười nhìn bà

- Mã mã ư? - bà như không tin vào điều vừa nghe thấy
- Phải..con là Mã đây, con còn sống này mẹ, mẹ nhìn nè - Mã đưa sợi dây chuyền ra trước mặt bà
- Đây..đây là...
- Đây là sợi dây chuyền con đã luôn đeo từ khi còn bé, mẹ có nhận ra không? - Mã nhìn bà
- Con..con..thật sự..là Mã sao? - bà ghen ngào
- Mẹ..là con thật đây..con gái mẹ về với mẹ này - Mã nước mắt giàn giụa - con xin lỗi..đã làm mẹ lo lắng rồi
- Mã..mã..con gái..của mẹ - bà 2 tay run run đặt lên má Mã
- Mẹ... - cô ôm chầm lấy mẹ cô

Bao nhiêu cảm xúc vỡ òa trong giây phút này. Người cô luôn mong chờ được gặp đang ở ngay đây bên cạnh cô. Cô khóc òa lên trong niềm hạnh phúc.

53. Chap 53:

Tại phòng khách của căn biệt thự nhà họ Nhân, có một đám người đang ngồi ghề nhìn nhau.

- Bố mẹ..đây là vị ân nhân nhân đã cứu mạng con còn đây là con trai họ - Mã chỉ tay vào từng người nói
- Tôi..thực sự rất cảm ơn 2 người..cảm ơn vì đã cứu mạng con gái chúng tôi..tôi thật không biết lấy gì đền đáp 2 người - ông Nhân xúc động nói
- Anh đừng khách sáo..chúng tôi cũng phải cảm ơn 2 người vì đã nuôi dạy tốt con bé..nó giúp chúng tôi nhiều lắm - mẹ Hara cười nói
- Tôi thực sự rất cảm ơn 2 người - bà Nhân lau nước mắt nói
- Anh chị đừng khách sáo..cứ coi nhau như người trong nhà đi - bố Hara cũng cười
- Bố mẹ..sau này chúng ta sẽ là người 1 nhà..họ đã nhận con làm con gái rồi - Mã cười vui vẻ
- Vậy sao? Tốt quá - ông Nhân mỉm cười
- Anh chị có thể ở đây chơi vài ngày với chúng tôi không? Tôi thật không muốn 2 người về Mỹ sớm như vậy - bà Nhân nói
- Ha ha..chúng tôi không về Mỹ nữa - bố Hara cười
- Hả? - ông bà Nhân ngơ ngác
- Cháu đã quyết định đón họ về đây ở chung với cháu rồi..sau này có thể gặp mọi người thường xuyên mà - Sion lên tiếng
- Thật vậy sao? Vậy thì sau này tôi không sợ buồn rồi - bà Nhân mỉm cười nhìn mẹ Hara
- Tôi cũng có bạn tâm giao rồi - ông Nhân cũng cười nhìn bố Hara

Mọi người nhìn nhau cười nói vui vẻ. Sự trở về của Mã đã làm không khí căn nhà ấm áp lên rất nhiều.

Pắc.

- Chào mừng cậu đã trở về - mọi người bắn pháo hoa khi Mã vừa bước vào
- Mọi người đang làm gì thế? - Mã ngơ ngác nhìn
- Bọn tớ cùng nhau chuẩn bị một bữa tiệc chào mừng cậu đấy - Giải mỉm cười nói
- Cậu thấy thế nào? Có thích không? - Ngư cười hí hửng
- Wow..đẹp thật đấy - Mã chăm chăm nhìn xung quanh căn nhà - mọi người đã làm vì tớ sao?

- Ừ

Mã hạnh phúc nhìn quanh căn nhà, mọi thứ đều được trang trí rất đẹp mắt, giữa nhà còn bày bàn tiệc lớn với rất nhiều đồ ăn, còn có hoa và bong bóng treo đầy nhà, ở ngay cửa kính lớn còn treo 1 bức ảnh to mà cô cùng mọi người đã chụp chung. Cô nhìn mọi thứ xung quanh, xúc động khẽ rơi nước mắt. Họ thực sự làm những thứ này cho cô sao, họ yêu quý cô nhiều như vậy sao, Mã xúc động không nói lên lời.

- Đừng khóc, cậu phải vui lên mới phải chứ - Xử đưa khăn tay cho Mã

- Ừm..mọi người làm tớ cảm động quá - Mã lau nước mắt nói

- Thôi nào..ngày vui như thế này chúng ta phải vui cười lên chứ - Song đứng bên cạnh nói

- Phải đấy..Mã trở về là 1 niềm vui lớn mà - Sư cũng hòa theo

- Được rồi mọi người..nhập tiệc nào - Bình hứng khởi nói

- Sion..Kết..2 người cũng ngồi đi - Ngưu chạy lại kéo 2 người đang đứng đơ ra kia ngồi xuống ghế

- Zac..anh cũng tham gia luôn đi - Mã quay ra gọi

- Tiểu thư..tôi không....

- Không chối..hôm nay cứ coi như chúng ta là những người bạn đi..tôi còn chưa cảm ơn anh vì đã chăm sóc tôi suốt thời gian qua mà - Mã cười tươi

- Tiểu thư đừng nói vậy..là trách nhiệm của tôi mà - Zac cúi đầu không dám nhận

- Thôi nào..anh lại ngồi luôn đi - Sion cũng quay ra cười

- Phải đấy..anh tham gia luôn đi cho vui - Kết cũng nói

- Đấy..mau lại ngồi thôi - Mã kéo tay Zac lại ghế

Sau khi mọi người ngồi vào chỗ, Mã cũng ngồi xuống, mọi người cùng nâng ly hô to để chúc mừng ngày vui này. Ai nấy trên môi cũng nở 1 nụ cười hạnh phúc, khuôn mặt rạng rỡ mà lâu rồi họ không có.

~

Mọi người bắt đầu ăn uống và trò chuyện không ngừng

- Ngưu yêu dấu, ăn nhiều vào này - Mã gấp 1 cái đùi gà bỏ vào chén Ngưu

- Ôi Mã yêu dấu, lâu rồi chả ai gấp thức ăn cho tớ cả, chỉ mỗi cậu thương tớ thôi - Ngưu mắt long lanh nhìn Mã

- Nói gì đấy? Cậu định bơ đi công sức bồi bổ cậu của tôi à? - Yết bên cạnh nhăn mặt lườm Ngưu

- Ấy da..Yết tiên sinh..tôi lú lẫn quên mất cậu..xin cậu thứ lỗi - Ngưu giả vờ hối lỗi trêu Yết

- Ăn đi..đừng có mà giả vờ - Yết biết ngay Ngưu muốn trêu cậu

- He he..cậu tinh ý thế? - Ngưu cười xuề xòa nhìn Yết

- Hai người tiến triển nhanh quá rồi đấy - Mã ngồi bên trêu ghẹo

- Nhìn Yết vậy thôi chứ thủ đoạn lắm - Kết cười đêu Yết

- Phải rồi..toàn lợi dụng Ngưu lơ là không để ý là tấn thôi - Xử cũng chêm vào

- Hai người ăn ý quá ha - Yết lườm cái cặp đôi đang cười đêu cậu kia

- Ha ha - cả 2 cùng phá lên cười

- Nói người ta thì hay lắm..thế 2 anh chị thì sao hả? - Mã lườm 2 người kia

- Đúng rồi đó..2 người đừng có bắt nạt Yết nha - Ngưu phụng má bảo vệ Yết

- Ôi..Yết ơi là Yết..cậu có phải hạnh phúc quá rồi không? - 2 người kia nhìn Yết cười

- 2 người không cần ghen tị - Yết cười quay qua Ngưu
- Nè..mấy người định cho tui tui ăn bơ đó hả? - Sư bên này mặt đen hơn than
- Cậu lo chăm lo Bảo bảo đi..xía vào làm gì hả? - Yết liếc
- Ê..liên quan gì tui? - Bảo bảo chu mỏ cãi
- Bảo bảo..cậu định giấu đến bao giờ đây? - Giải quay qua hỏi
- Giấu..giấu cái gì? - Bảo ấp úng nói
- Hôm bữa cậu chả lo cho Sư gần chết à? - Bình bồi thêm vào làm Bảo đỏ mặt
- Thật vậy hả? - Sư tròn mắt quay nhìn Bảo - cậu lo cho tớ lắm hả?
- Lắm chuyện..ăn đi - Bảo đỏ mặt đấm cho Sư 1 cái
- Ha ha - cả đám cười khoái chí
- Anh..Zac.. 2 người cũng ăn đi chứ? Sao im lặng thế? - Mã quay qua gấp thức ăn vào chén 2 người
- Anh nghe mọi người nói chuyện thấy cũng vui rồi - Sion cười cười
- Tiểu thư..cứ để tôi - Zac ngại ngừng nói
- Ngại cái gì? Điều quen biết nhau hết mà..anh cứ thoải mái như ở nhà đi..mọi người ở đây ai cũng dễ chịu hết á - Mã nhìn Zac mỉm cười
- Phải đấy..anh cứ vui vẻ đi - Ngưu vừa ăn vừa nói
- V..vâng - Zac khẽ gật đầu
- Mã mã..có phải cậu đã quên mất tớ rồi không? - Dương ngồi bên cạnh Mã xịu mặt xuống. Nãy giờ Mã thật không thèm để ý cậu mà
- Cậu là ai vậy? - Mã giả vờ ngạc nhiên hỏi
- Mã mã... - Dương nhăn mặt nhìn Mã
- He he..thôi k phải làm bộ..lúc tớ còn là Hara cậu chả kiêu lắm mà - Mã lườm Dương cười đều
- Đó là do tớ k biết cậu chứ bộ - Dương cãi
- Mã mã..cậu không biết đâu..từ lúc cậu đi cậu ta chảnh lắm - Ngưu cười châm chọc
- Đúng đấy..cậu ta chảnh lắm đó - Song cũng hòa theo Ngưu
- Nè..mấy người bán đứng bạn bè vậy đó à? - Dương k cam lòng
- Ha ha - cả đám cười to nhìn bộ mặt của Dương

Suốt cả bữa ăn, tiếng cười nói vang lên không ngừng nghỉ, không khí hiện tại thật ấm áp như 1 gia đình vậy. Trong lòng mỗi người đều dâng lên 1 loại cảm xúc mang tên hạnh phúc. Không khí đầm ấm này, đã thật lâu rồi mới quay trở lại.

54. Chap 54:

Sáng sớm mọi người đã tập trung đầy đủ ở nhà ăn để ăn sáng. Lúc Giải bưng đồ ăn ra, cô đặt từng phần lên bàn, mọi người ngồi vào ghế nhưng thấy ghế Mã trống. Mọi người đang theo đuổi suy nghĩ của riêng mình thì Mã mặc đồng phục trường bước vào kéo ghế ngồi. Tất cả ánh mắt đều hướng vào người cô

- Sao thế? - Mã ngơ ra hỏi

Cả đám không nói gì mà chỉ mỉm cười nhìn cô.

“Phải rồi..bây giờ chiếc ghế này sẽ không còn trống nữa..bởi vì Mã đã quay về rồi” - mọi người cùng 1 suy nghĩ quay qua ăn sáng.

~

Hôm nay là 1 ngày đẹp trời, bầu trời trong vắt 1 màu xanh k có đến 1 đám mây, nắng sớm chiều xuống rất ấm. Cả đám đi giày vào rồi cùng nhau đi lên lớp học.

Bước vào lớp mọi người ngồi xuống ghế của mình, Mã bước đến cái bàn của mình trước đây quay qua nhìn Xử

- Bây giờ thì tớ có thể ngồi đây được chưa?
- Chỗ đó vốn là của cậu mà - Xử quay qua cười nhìn Mã
- Nhưng mà có vẻ như tớ thích ngồi cái bàn ở cuối lớp hơn - Mã cười nham nhở
- Mã mã..tớ chuẩn bị khiêng cái bàn này đi đây - Dương đứng dậy nói vì biết Mã đang cố ý muốn trêu mình
- Ha ha. Đùa tí thôi

Mã xua tay cười cười ngồi xuống. Mọi người đang cười nói vui vẻ thì phía ngoài cửa bỗng vang lên tiếng gọi

- Sư tử

Cả đám giật mình ngược mặt ra ngoài thì thấy 1 cô bé rất dễ thương đang đứng khép nép ở cửa

- Linh nhi - Sư tử ngạc nhiên rồi bước ra - em làm gì ở đây vậy?
- Sư tử..em..em..đến tìm anh - cô bé e thẹn nói
- Tìm anh? Có việc gì sao?
- Em..em muốn đưa cái này cho anh - cô bé ấp úng nói rồi 2 tay cầm 1 cái túi đưa ra
- Cái gì vậy? - Sư nhận lấy rồi hỏi
- Là..em..làm đây..anh thử đi nha..em..em đi đây - cô bé đỏ xấu hổ nói xong rồi bỏ chạy mất

Sư ngơ ngác nhìn theo cô bé rồi nhìn cái túi lắc đầu không hiểu rồi đi vào trong lớp. Mọi người đang vô cùng ngạc nhiên nhìn cậu

- Sư tử..cái gì vậy? - Bình thấy Sư cầm cái túi lạ lạ nên hỏi
- Không biết - Sư lắc đầu
- Mở ra thử - Ngư ngồi sau nói

Sư gật đầu rồi mở ra, mọi người tò mò chăm chú nhìn theo.

- Oa..là hộp cơm..dễ thương thật đấy - Giải trầm trồ
- Sư..cậu tu phước ở đâu vậy? - Song vỗ vai Sư hỏi
- Cô bé đó là ai thế? - Ngư tò mò nhìn Sư
- Là con gái bạn thân của mẹ tớ thôi - Sư nói
- Tớ cá chắc là cô bé đó thích cậu - Bình vuốt cằm nói
- Ủ..tớ cũng nghĩ vậy - Dương cũng chống tay gật gù
- Thôi đừng có mà đoán bừa nữa..vào lớp rồi kìa - Sư nhúu mày nói

Thế là ai về lại chỗ đấy, Sư mỉm cười cất hộp cơm xuống học bàn rồi ngược mặt lên bảng. Bảo bảo này giờ quan sát nét mặt Sư thì khe thở dài quay lên. Cô bỗng cảm thấy có chút khó chịu trong lòng.

~

Ổi căng tin đang nháo nhào lên bởi 12 con người xinh đẹp xuất hiện cùng 1 lúc. Fan hâm mộ lại tích cực tổ chức buổi cạnh tranh để được đứng cạnh thần tượng. Cả đám thở dài ngao ngán nhìn cái lũ người đang lũ lượt kéo tới kia. Thật là khổ mà (đẹp cũng là cái khổ nhá..he he).

Sau khi dẹp được loạn, cả đám vừa yên vị tại 1 cái bàn trống trong cùng thì bỗng dưng xa vang lên tiếng gọi

- Bảo bình

Cả đám lại ngược lên nhìn, lần này là 1 anh chàng khôi ngô tuấn tú nhìn khá là chững chạc đang bước đến.

- Ủa? Anh.. - Bảo đơ ra khi nhìn thấy người kia - anh làm gì ở đây vậy?

- Bảo bảo..lâu rồi k gặp? Em thế nào? - người con trai đó bước đến đứng cạnh Bảo

Cả đám đang ngơ ngác k biết người này là ai, lại còn ngơ ngác hơn nữa thì thấy họ gọi nhau rất thân mật.

- Bảo bảo..em rảnh chứ? Đi với anh 1 lát - người con trai kia nắm lấy tay Bảo làm cho ai kia mặt biến sắc nhìn chằm chằm cô

Cứ nghĩ Bảo sẽ giựt tay lại nhưng kết quả là cô quay ra mỉm cười với mọi người nói

- Tớ đi 1 lát sẽ quay lại

Rồi cứ thế để mặc đám người mồm đang còn há hốc kia ở lại mà tay trong tay cùng người con trai kia bước đi ra ngoài. Sư bực bội nhìn theo không nói được tiếng nào, cô quay bước đi cùng người con trai khác trước mặt anh, lại còn nói chuyện rất thân mật với người đó, hơn nữa cô còn chẳng thèm liếc nhìn cậu dù chỉ 1 cái mà cứ thế bỏ đi. Trong lòng cậu nổi lên 1 cảm giác vô cùng khó chịu.

Trên sân thượng có 1 chàng trai đang nằm bẹp ra nền mắt hướng lên bầu trời. Khuôn mặt rõ ràng hiện rõ sự tức giận.

- Sư tử - đang yên ắng bỗng dưng sau vang lên tiếng nói

- Linh nhi - cậu vội bật dậy khi nhìn thấy cô bé

- Sư tử..anh làm gì ở đây vậy? - cô bé bước đến cạnh cậu

- Không có gì..em tìm anh à? - cậu đứng dậy

- Sư tử..anh đang bực tức gì sao?

- Làm gì có

- Mặt anh biểu lộ rõ sự tức giận kia

- Vậy...sao? - cậu ấp úng quay đi

- Sư tử..anh có chuyện gì à? Có thể chia sẻ với em k? - cô bé nghiêng đầu nhìn

- Cảm ơn em..k có gì đâu - Sư mỉm cười xoa đầu cô bé

- Sư tử..em..em.. - hành động thân mật của cậu khiến cô bé đỏ mặt

- Sao thế?

- Em..em.. - cô bé đỏ mặt cúi đầu k dám nhìn cậu

- Có chuyện gì hả?

- Sư tử..em..em.. - cô bé nắm chặt tay lấy can đảm - em thích anh

~~

- Cái tên Sư tử chết bầm này đi đâu rồi k biết? - Bảo lăm bầm lăm bầm bước đi

Lúc này quay về lớp thì k thấy cậu ta đâu, hỏi thì mấy người kia kêu k biết, rồi họ còn bắt cô đi tìm cậu về. Vì thế nên cô đang phải đi loanh quanh tìm cái tên đó về mà còn k ngừng chửi rủa. Cô vừa bước đến cánh cửa ra sân thượng thì vô tình nghe được câu nói

- Sư tử..em thích anh

Bảo bảo ngỡ ngàng nhìn qua cánh cửa khép hờ, cô k tin được vào mắt mình. Là Sư tử và cô gái lúc sáng đưa hộp cơm cho Sư, 2 người đó đang ôm nhau. Cô bịt miệng lại để k phát ra tiếng kêu, cô nhìn họ rồi chạy vụt đi, nước mắt k ngừng rơi. Tên Sư tử đó, lén lút hẹn hò với người con gái khác, vậy mà lại cứ luôn tỏ vẻ quan tâm cô.

- Tôi ghét cậu

Bảo bảo vừa khóc vừa chạy đi không ngừng.

55. Chap 55:

- Em thích anh

Cô bé lấy hết can đảm nói xong liền lao đến ôm chầm lấy Sư. Sư còn đang ngỡ ngác chưa hiểu gì thì đột nhiên bị ôm khiến cậu sững sờ.

- Linh nhi..em làm gì vậy?

- Sư tử..em thích anh..em thích anh từ lâu rồi - cô bé càng ôm chặt cậu nói

- Linh..nhi.. - Sư tử ngỡ ngàng nhìn cô - Xin lỗi em..Linh nhi

- Hả? Tại sao? - cô bé ngỡ ngác ngược mặt lên nhìn

- Cảm ơn em..Linh nhi..vì đã dành tình cảm cho anh..nhưng thật lòng xin lỗi em..anh đã thích người khác rồi - Sư tử nói chậm chậm, khuôn mặt thoáng buồn nhìn cô bé

- Anh..anh..đã có người..khác rồi sao? - cô bé lắp bắp nói

- Ừ.. - Sư khó khăn gật đầu

Sư tử quan sát nét mặt của Linh nhi, cậu thực sự k muốn làm cô buồn nhưng thực sự trong lòng cậu đã có Bảo bảo rồi, cậu k thể thích ai khác ngoài Bảo cả. Còn Linh nhi sau khi nghe vậy thì cúi mặt xuống, khẽ run rẩy trong lòng cậu. Sư biết, cô bé đang khóc.

- Linh nhi..anh.. - Sư khó xử

- Hi..em xin lỗi..em đã k biết điều đó..em làm anh khó xử rồi - cô bé buông cậu ra lau nước mắt

- Linh...

- A..thật là xấu hổ quá..sao em lại đột nhiên như vậy chứ - cô bé đang cố gắng tỏ vẻ như k sao cả

- Linh nhi.. - Sư thấy vậy liền kéo cô vào lòng - anh xin lỗi..anh làm em buồn rồi..

- K..k có đâu..là do em.. - cô bé chối cãi

- Linh nhi..anh chỉ hy vọng..em vẫn sẽ là cô em gái đáng yêu của anh - Sư vỗ vỗ lưng cô nói

Linh nhi thoáng ngỡ ngàng, nhưng sau đó lại vui đầu vào lồng ngực cậu khẽ mỉm cười

- Dạ.

Ở 1 góc cây cỏ thụ to phía sau trường, Bảo bảo ngồi co chân ôm gối khóc không ngừng. Cô cứ nghĩ rằng Sư thích cô, Sư thật lòng quan tâm chăm sóc và muốn bảo vệ cô nhưng hóa ra là cô ảo tưởng, cô đã quá hy vọng và tin tưởng cậu. Cậu vốn dĩ trước giờ chỉ coi cô là 1 người bạn. Cũng phải thôi, cô k dịu dàng, k

đáng yêu cũng chẳng giỏi giang gì thì làm sao cậu lại thích 1 đứa như cô được chứ. Nghĩ vậy nước mắt cô không ngừng tuôn ra. Cô ôm chặt đầu gối vùi mặt xuống khóc.

- Bảo bảo

Cô giật mình ngược mặt lên nhìn người vừa cất tiếng gọi mình.

- Anh..

- Em làm sao vậy? - người con trai kia chính là người đã đến tìm cô ở căn tin

- Em..em k sao - cô vội lau nước mắt

- Bảo bảo..có chuyện gì khiến em buồn à? - người đó ngồi xuống trước mặt cô khẽ đưa tay lau đi giọt nước mắt

- Anh..em..em.. - Bảo nghẹn ngào

- Đừng khóc nữa Bảo bảo..có anh ở đây rồi..sẽ k sao đâu - người đó khẽ mỉm cười an ủi nhìn cô

- Anh... - Bảo k kiềm chế được lao đến ôm chặt anh, nước mắt cô 1 lần nữa tuôn ra như suối

- Bảo bảo... - người đó nhẹ nhàng vỗ về lưng cô an ủi

Bảo càng vùi sâu vào lồng ngực anh mà khóc, cô khóc càng lúc càng to. Vòng tay vững chắc này khiến cô cảm thấy nhẹ lòng hơn nhiều, bao nhiêu cảm xúc cũng hòa vào nước mắt đi ra.

~

- Em thấy đỡ hơn chưa? - người đó chạy mua 1 chai nước về đưa cho Bảo

Hai người ngồi trên ghế đá, Bảo đưa 2 tay nhận lấy chai nước

- Em thấy tốt hơn rồi..cảm ơn anh - Bảo khẽ mỉm cười

- Có chuyện gì khiến em buồn vậy? - người kia quay qua hỏi

- Anh..nếu như..anh thích 1 người..nhưng lại biết là người đó lại thích người khác thì anh sẽ làm sao? - Bảo cúi mặt nắm chặt chai nước nói

- Hóa ra em buồn chuyện này sao?

- Anh trả lời em đi

- Anh sẽ từ bỏ

- Từ bỏ? - Bảo ngược lên nhìn

- Ừ..từ bỏ..nếu như đã biết ngta thích người khác rồi thì em giữ lại tình cảm đó để làm gì? Làm vậy chỉ càng khiến em buồn thôi

- Vậy em phải làm sao?

- Cố gắng quên ngta đi

- Nhưng nếu hằng ngày đều gặp sao?

- Em cứ tỏ ra bình thường như chưa có gì cả, ngta k biết tình cảm của em thì em cũng đừng để ngta biết, em cứ âm thầm từ bỏ, âm thầm quên đi..tìm cho mình 1 niềm hạnh phúc mới..như vậy em sẽ thấy thoải mái hơn - người kia mỉm cười nhìn cô nói

- Vậy..vậy sao? - Bảo lại cúi mặt

- Bảo bảo..từ bỏ tình cảm của mình rất khó, nhưng nếu em quyết tâm..anh tin em sẽ làm được - người kia đặt nhẹ lên vai cô

- Cảm ơn anh, Kiệt - Bảo quay qua nhìn người đó mỉm cười

- Đừng buồn nữa nhé

- Vâng - Bảo gật đầu - à phải rồi, lúc này anh đã về rồi sao còn quay lại?
- À..anh quên tài liệu ở chỗ ông hiệu trưởng nên quay lại lấy
- Vậy à? Thế anh với chị em thế nào rồi?
- Ừ..Liên dạo này khá bận rộn công việc, nên đợt này bọn anh ít gặp nhau hơn
- Anh đừng lo là chị ấy nhé..kéo mắt có ngày - Bảo nhìn anh trêu chọc
- Đa tạ em đã nhắc nhở..anh k để gì buông tha chị em đâu - anh mỉm cười nhìn cô
- He he..mà anh cứ yên tâm đi..ngoài anh ra em chả chấp nhận ai làm anh rể em đâu cho nên anh cứ lo giữ chị ấy còn mấy cái đuôi khác để em xử cho - Bảo vỗ ngực cười vui vẻ
- Được em ủng hộ vậy thì còn gì bằng - anh cười lớn xoa đầu cô
- Hi hi.. - Bảo cười ngoan ngoãn như 1 con mèo con trước cái xoa đầu của anh.

~~

Sau khi chia tay Kiệt, Bảo bảo lững thững đi về lớp học. Nãy giờ cô bỏ đi như vậy chắc mọi người lo lắm, tí về thảo nào cũng bị Xử cho 1 bài giáo huấn cho coi. Nghĩ đến vậy cô k khỏi rùng mình.

- Bảo bảo

Đang bước đi thì phía trước vang lên tiếng gọi, cô vội ngược mặt lên nhìn. Cô giật mình khi biết đó là Sư tử, cậu đang đứng trước mặt cô mỉm cười.

“Nếu đã biết người ta thích người khác rồi thì em còn giữ tình cảm đó để làm gì?” - câu nói của Kiệt bỗng thoáng qua trong đầu cô.

- Bảo bảo - Sư bước lại gần cô

Bảo nắm chặt tay, im lặng k trả lời, lạnh lùng bước đi ngang qua người cậu. Trước khi đi cô còn để lại 1 câu nói

- Tôi ghét cậu

Câu nói của Bảo làm Sư sững sờ, cậu vội quay nhìn theo bóng Bảo nhưng cô tuyệt nhiên k quay đầu lại. Lần đầu tiên Sư thấy Bảo lạnh lùng k đếm xỉa tới cậu như vậy. Sư khẽ ôm lồng ngực, câu nói của Bảo khiến tim cậu đau nhói.

56. Chap 56:

Kể từ ngày Bảo bảo nói ghét Sư. Bảo đã hoàn toàn thay đổi khiến Sư rất khổ sở. Bảo k ngồi ăn cơm cạnh Sư như trước, nếu như Sư ngồi coi ti vi thì Bảo sẽ lên phòng đóng cửa. Bảo k đi cạnh hay nói chuyện gì với Sư, thậm chí cô còn xin chuyển xuống cái bàn cuối lớp của Hara để ngồi. Thái độ của cô khiến Sư ngỡ ngàng đã đành còn khiến cho cả đám không hiểu gì hết.

Sư bao nhiêu lần cố gắng tìm cách nói chuyện với Bảo nhưng đến 1 cái liếc mắt của cô cũng k có thì lấy đâu 1 câu mở miệng.

~

Tiếng chuông báo hiệu ra chơi, Bảo đang định đứng dậy thì bỗng chuông điện thoại reo

”Last Friday night

Yeah we danced on tabletops

And we took too many shots

Think we kissed but I forgot

Last Friday night

Yeah we maxed our credit cards

And got kicked out of the bar

So we hit the boulevard

Last Friday night

We went streaking in the park

Skinny dipping in the dark

Then had a manage a trois

Last Friday night

Yeah I think we broke the law

Always say we're gonna stop-op " - [Last Friday night - Katy Perty]

Bảo vội rút điện thoại ra nghe

- A lô

-

- Em đây..sao vậy chị?

-

- Sao cơ?

-

- Vâng..em đến ngay

Bảo vội cúp máy, tay run run cầm điện thoại, chân đứng k vững vừa định bước đi thì ngã xuống.

- Bảo bảo - Sư thấy vậy vội chạy lại đỡ

Bảo hất tay Sư ra, bám vào bàn cố gắng đứng dậy, vì giờ ra chơi nên k có ai trong lớp cả. Bảo đang định đi thì điện thoại reo, còn Sư thấy Bảo k đi cũng ở lại trong lớp với cô.

Bảo vịn vào bàn đứng dậy, người run rẩy, khuôn mặt lộ rõ sự sợ hãi. Sư k biết Bảo đã gặp chuyện gì nhưng thấy cô như vậy thì rất đau lòng.

- Bảo..cậu làm sao vậy? - Sư đỡ cô đứng dậy

- Tránh ra - Bảo hất tay Sư ra rồi bước về phía cửa

- Bảo..rất cuộc đã tớ làm gì sai mà cậu lại đối xử với tớ như vậy? - Sư nổi giận kéo tay Bảo lại giữ chặt vai cô hét

- Bỏ ra - Bảo đẩy tay Sư ra nhưng cậu vẫn k buông

- Bảo..cậu nói rõ đi..nếu hôm nay cậu k nói rõ tớ sẽ k buông cậu ra - Sư ghì chặt vai Bảo lay mạnh

Bảo đang cảm thấy rất sợ hãi, người cô run rẩy đứng k vững, tinh thần cô đang vô cùng hoảng loạn k biết phải làm sao. Sư cứ ghì chặt lấy vai cô lay mạnh, Bảo k chịu đựng nổi nữa.

- Bảo bảo..cậu sao vậy? Bảo bảo..tĩnh lại đi Bảo bảo - đột nhiên Bảo ngất xỉu làm Sư hoảng hốt. Cậu ôm Bảo vào lòng lay mạnh cô nhưng cô vẫn k tỉnh lại. Cậu lo sợ liền bế cô đi xuống phòng y tế.

Mọi người từ căn tin trở về lúc bước đến cầu thang thì thấy Sư bế Bảo chạy đi rất vội vàng. Mọi người lo lắng k biết chuyện gì liền vụt chạy theo.

~~

- Sư

- Mọi người
- Có chuyện gì vậy? - Xử bước lại hỏi
- Bảo đột nhiên bị ngất xỉu - Sư buồn bã nói
- Ngất xỉu? Tại sao lại ngất xỉu? - Ngư nhìn Sư thắc mắc
- Tớ k rõ, lúc này Bảo nghe điện thoại của ai đó xong thì nhìn cậu ấy có vẻ rất sợ hãi, sau đó đột nhiên ngất xỉu - Sư hướng ánh mắt về chiếc giường mà Bảo đang nằm
- Có chuyện gì nhĩ? - Xử nhìn khuôn mặt tái mét của Bảo trên giường bệnh thì rất lo lắng.

Mọi người ngồi ở phòng y tế trông coi Bảo nhưng mãi vẫn chưa thấy Bảo tỉnh. Sư lo lắng ngồi bên giường bệnh nắm tay Bảo.

- Anh..anh..ơi - Bảo nói mở trán vã mồ hôi

Mọi người thấy vậy vội chạy lại

- Bảo bảo..cậu tỉnh rồi à?
- Cậu k sao chứ?
- Cậu có thấy đau ở đâu k?

Mọi người thấy Bảo dần mở mắt thì liên tục hỏi

- Đây là đâu? - Bảo nhìn mọi người hỏi
- Phòng y tế - Xử nói
- Sao tớ lại ở đây? - Bảo ngơ ngác
- Vì cậu đột nhiên ngất xỉu cho nên Sư đã bế cậu xuống đây - Xử giải thích
- Sư? - Bảo ngạc nhiên sau đó quay qua nhìn, thấy Sư đang lo lắng nhìn cô, còn đang nắm tay cô

Bảo vội giựt tay ra khiến Sư bỡ ngỡ, rồi ngồi bật dậy.

- Bảo bảo..có chuyện gì vậy? - Ngư nhìn Bảo thắc mắc
- Bảo k nói gì, cố gượng dậy định bước xuống giường.
- Bảo..cậu định đi đâu vậy? - Xử thấy vậy ngạc nhiên hỏi
- Bệnh viện - Bảo thờ ơ đáp

Mọi người vẫn k hiểu chuyện gì, nhưng vẫn đưa Bảo đến bệnh viện.

~

- Chị - Bảo thấy Liên đang ngồi bên ngoài liền chạy đến
- Bảo bảo - chị cô thấy cô liền đứng dậy
- Chị..đã xảy ra chuyện gì? - Bảo vội vã hỏi
- Anh Kiệt..anh Kiệt bị tai nạn..hiện đang cấp cứu vẫn chưa ra - Bảo Liên run run nói

Bảo bảo im lặng đỡ chị cô ngồi xuống còn mình ngồi bên cạnh. Hai chị em im lặng nắm chặt lấy tay nhau thầm cầu nguyện sẽ k có chuyện gì xảy ra.

Mọi người thấy vậy cũng đã phần nào hiểu ra được chuyện gì, nhưng điều họ thắc mắc, đặc biệt là Sư đó chính là người đang cấp cứu kia là ai, có quan hệ gì với Bảo mà lại khiến Bảo hoảng loạn như vậy. Đang nghĩ lung tung bỗng đèn cấp cứu vụt tắt. Bác sĩ cùng ý tá đi ra

- Bác sĩ..anh ấy sao rồi? - Bảo liên thấy vậy vội chạy lại

- Bệnh nhân hiện tại đã qua cơn nguy hiểm, cũng may chỉ bị chấn thương cơ thể, k có ảnh hưởng đến phần đầu cho nên có thể sẽ nhanh chóng tỉnh dậy - bác sĩ nói

- Cảm ơn bác sĩ - Cô cúi đầu chào ông bác sĩ

Sau khi bác sĩ cùng đoàn y tá quay đi, Bảo và Liên yên tâm ngồi xuống ghế. Thật may là anh ấy đã qua cơn nguy hiểm. Sự quan sát nét mặt của Bảo thấy khuôn mặt lo lắng của cô đã dần giãn ra khiến cậu cảm thấy yên tâm hơn. Nhưng trong lòng lại cảm thấy vô cùng khó chịu, k biết người đang nằm trong kia là ai mà Bảo bảo lại quan tâm lo lắng đến như vậy.

Sr vì ra chap k nhanh như trước, đợt này mình chuẩn bị nhập học cho nên hơi bận 1 xíu. Với lại hơi cạn ý tưởng nên sẽ lâu ra chap hơn 1 chút.

Mình sẽ cố gắng dành thời gian viết để nhanh ra chap cho mấy thánh đọc. Nhưng mà nếu ra chậm quá thì mấy thánh thông cảm với nha.

Thanh kiu ve ri mốt :))

57. Chap 57:

- Anh..anh tỉnh rồi - Bảo vui mừng khi thấy người kia vừa mở mắt

- Bảo bảo

- May quá..anh k sao rồi? - Bảo mừng rỡ đưa tay lên lau đi giọt nước mắt

- Xin lỗi..đã làm em lo lắng rồi - người kia đưa tay lên vuốt má cô

- Anh k sao là tốt rồi - cô mỉm cười

Hai người nhìn nhau khe khẽ nở nụ cười. Bảo bảo cảm thấy nhẹ lòng khi biết anh đã tỉnh lại, đã 3 ngày ở bệnh viện chăm sóc anh mà mãi anh k tỉnh dậy khiến cô rất lo lắng, nhưng bây giờ thì k sao rồi.

- Bảo bảo

Sự nắm chặt tay, qua tấm kính nhỏ của cánh cửa phòng bệnh, cậu có thể nhìn thấy rõ khuôn mặt vui mừng khi người kia vừa tỉnh dậy của Bảo. Tim cậu bỗng thất lại, người con gái ấy đã k đếm xỉa đến cậu hóa ra là vì 1 người con trai khác. Bỗng nhiên nước mắt cậu khẽ rơi.

- Sự - tiếng gọi vang lên bên cạnh khiến cậu giật mình

Sự ngược mặt lên thì thấy Xử đang đứng đó, khuôn mặt vô cùng ngạc nhiên nhìn cậu. Cậu bỗng thấy tình cảnh của mình bây giờ thật trở trêu, cậu k nói gì mà vội quay lưng bỏ chạy.

- Đây Sự...

Xử thấy Sự vụt chạy thì gọi theo nhưng Sự vẫn k hề ngoảnh đầu lại. Xử lo lắng k biết lại có chuyện gì đây.

Xử bước lại cửa phòng bệnh, nhìn thấy cảnh tượng bên trong thì đã phần nào đoán ra được chuyện gì đang xảy ra. Xem ra Sự đang bị tổn thương rồi.

Cạch.

Bảo bảo đi ra khỏi phòng bệnh, chị cô đã đến chăm sóc cho anh rồi nên cô k cần lo lắng nữa, hơn hết cũng nên để 2 người đó có không gian riêng tư. Bảo lấy tay che miệng cười khúc khích

- Bảo bảo

- Ô mọi người..

Bảo tròn mắt ngạc nhiên thì thấy cả đám đang đứng đó nhìn cô, cô ngó quanh chính là k thấy Sư đâu, cô khẽ thở dài.

- Bảo bảo - Ngươi gọi cô

- Có chuyện gì mà mọi người đều tập trung ở đây thế? - Bảo hỏi

- Bây giờ thì cậu mau nói rõ đi - tiếng Xử nghiêm nghị

- Hử?

Bảo đang ngơ ngác k hiểu chuyện gì thì đã bị đám người đó lôi đi k thương tiếc.

- Ô..ơ..này..

Ở khuôn viên phía sau bệnh viện, trong 1 mái chòi nhỏ có 10 con người đang chống mắt nhìn Bảo khiến cô khẽ rùng mình nuốt nước bọt.

- Rồi..giờ thì cậu mau giải thích đi - Mã sát lại gần Bảo hỏi

- Về..về chuyện gì? - Bảo run sợ

- Đừng giả vờ nữa, mau nói đi - Ngươi chăm chăm nhìn

- Tổ..tổ có giả vờ gì đâu? Mọi người..muốn nói đến chuyện gì? - Bảo lắp bắp nói

- Thì cái người con trai đang nằm trong phòng bệnh đó, người đó là ai? - Giải hỏi

- Có quan hệ gì với cậu? - Mã cũng hỏi

- Có phải là bạn trai cậu k? - Ngươi cũng hùa vào

- Mau khai thật đi - Xử lên giọng uy hiếp

- Hử? - Bảo ngó người ra nhìn cả đám rồi bỗng ôm bụng lặn ra cười - A ha ha ha

Cả đám ngơ ngác nhìn cô rồi lại quay nhìn nhau.

Bảo sau khi cười đã đời mới ngồi nghiêm chỉnh lại nhìn mọi người.

- Hóa ra mọi người đang thắc mắc điều đó..thật ra anh ấy là anh rể tổ

- Anh rể? - cả đám ngạc nhiên

- Ủm..anh ấy là vị hôn phu của chị gái tổ, tên anh ấy là Kiệt.

- Nhìn 2 người như kiểu người yêu hơn anh em đấy - Mã nói

- Ủ..thật ra bọn tổ thân nhau lắm, anh ấy coi tổ như em ruột nên chăm lo tổ kĩ lắm. Vậy nên mỗi lần anh ấy gặp chuyện đều làm tổ rất lo lắng - Bảo mỉm cười

- Ra là vậy

Cả đám gật gù, hóa ra chuyện là như vậy, thế mà họ lại cứ nghĩ người đó là bạn trai Bảo bảo cho nên Bảo mới lo lắng đến như vậy. Bây giờ đã rõ ràng rồi, cả đám nhìn nhau khẽ cười.

Tuy nhiên, sự thật này lại có 1 người vẫn chưa biết đến.

Sau khi giải thích rõ ràng với mọi người, Bảo bảo quay lại phòng bệnh để xem anh như thế nào. Vừa bước đến phòng đang định mở cửa đi vào

- Bảo bảo

Tiếng Xử vang lên phía sau làm Bảo giật mình vội quay lại.

- Có chuyện gì thế? - Bảo ngây ra hỏi

- Tớ có chuyện muốn nói với cậu - Xử mang vẻ mặt nghiêm túc nhìn Bảo

Bảo dờ ra nhìn nét nghiêm túc trên gương mặt Xử, k biết có chuyện gì mà Xử lại như vậy. Trong lòng cô dậy lên 1 mớ câu hỏi.

58. Chap 58:

Ở ngoài ban công tầng 3, Bảo và Xử đang đứng cạnh nhau tựa vào lan can mắt hướng ra phía xa xa ngoài kia.

- Cậu có chuyện gì muốn nói với tớ vậy Xử? - Bảo thu ánh mắt lại quay qua nhìn Xử

- Tớ có thể hỏi cậu 1 câu k? - Xử vẫn nhìn xa xa hỏi

- Ủ..ừm..cậu hỏi đi - Bảo hơi lưỡng lự nói

- Cậu..và Sư..đã xảy ra chuyện gì?

- Hả? - Bảo bất ngờ trước câu hỏi của Xử

- Cậu trả lời thật lòng cho tớ biết đi - Xử nghiêm túc nói

- Tớ..tớ..

- Bảo bảo, chúng ta chơi thân cũng đã lâu, chẳng lẽ k thể xem tớ như 1 người bạn để tâm sự sao?

- Không..không phải như vậy. Chỉ là..tớ..tớ.. - Bảo ấp úng nói

-

Xử im lặng quay đầu nhìn Bảo, cô biết bây giờ Bảo đang rất bối rối.

- Thật ra tớ và cậu ấy k hề có chuyện gì cả

- Nếu k thì sao cậu lại né tránh Sư?

- Bởi vì Sư đã...có người khác rồi..nên tớ k muốn thân thiết với cậu ấy..tớ sợ người đó sẽ hiểu lầm - Bảo khó khăn nói

- Người khác? - Xử đưa ánh mắt khó hiểu nhìn Bảo

- Ủ..chính là cô bé đưa hộp cơm cho Sư hôm trước ấy

- Chỉ vì thế mà cậu nghĩ họ có gì sao?

- Tớ..tớ..đã thấy họ ôm nhau trên sân thượng..cô bé đó còn..tỏ tình với cậu ấy nữa - Bảo có chút đau lòng khi nhớ lại chuyện đó

- Thật..sao?

- Ủ..ừm..cho nên tớ..

- Bảo bảo..có phải cậu thích Sư k?

- Hả? Tớ..tớ..k có

- Cậu đừng nói dối tớ..tớ hiểu cảm xúc của cậu

- Cậu hiểu ư?

- Phải..vì trước đây tớ đã từng như cậu lúc này

- Cậu..cũng vậy sao?

- Ủ..lúc trước khi chưa biết chuyện Mã và Kết là anh em. Tớ đã hiểu nhầm họ có mối quan hệ tình cảm. Mãi cho đến khi Mã bị tai nạn, tớ mới biết được sự thật

- Cậu..đã thích..Kết từ trước sao?

- Ủ..nhưng tớ lại k có can đảm nói ra..cho nên luôn tự dằn vặt bản thân mình

Xử k nhìn Bảo, gương mặt cô mỗi khi nhớ lại những chuyện trước đây lại cảm thấy có chút tiếc nuối. Bảo lại im lặng nhìn Xử, cô k biết là Xử đã từng trải qua những chuyện như vậy.

- Bảo bảo..

- Hả?

- Cậu có chắc chắn..Sư thích cô bé đó k?

- Sao..sao cậu lại hỏi vậy?

- Tớ thấy từ lúc cậu lạnh nhạt với Sư, cậu ấy lúc nào cũng mang khuôn mặt buồn bã, lúc cậu bị ngắt Sư là người lo lắng có cậu nhất, và lúc này tớ còn thấy Sư đứng trước cửa phòng bệnh nhìn 2 người và..khóc. Có lẽ Sư đang hiểu lầm cậu và anh rể như bọn tớ lúc này

- Cậu...cậu ấy đã..khóc sao?

- Bảo bảo..tớ cho rằng người Sư thích là..cậu chứ k phải cô bé kia

- Không..không..thể nào. Chính mắt tớ đã thấy họ...

- Tớ nghĩ cậu nên tìm hiểu thật rõ ràng mọi chuyện đi rồi hãy quyết định - Xử thở dài nhìn Bảo - đừng vội vàng rồi sau này lại hối hận.

Bảo im lặng suy nghĩ, Xử khẽ đặt tay lên vai Bảo rồi quay đi.

~

Hôm nay là ngày Kiệt được xuất viện, trong lúc chờ Bảo Liên đi làm thủ tục xuất viện, Bảo bảo ở trong phòng soạn đồ giúp Kiệt.

"Tớ cho rằng người Sư thích là cậu chứ k phải cô bé kia.

Cậu nên tìm hiểu kĩ mọi chuyện rồi hãy quyết định..đừng để sau này lại hối hận." - từng câu nói của Xử trong cuộc trò chuyện hôm trước cứ quanh quẩn trong đầu cô k ngừng. Bảo bảo thực sự rất đau đầu k biết phải làm gì lúc này.

Mấy ngày nay cô đều ở bệnh viện, không về ktx cũng xin nghỉ học cho nên cô k hề gặp Sư. Cô đã cố gắng né mặt Sư rồi, nhưng mà thực sự cô rất khó chịu. Nhiều lúc cô chỉ muốn chạy đến trêu đùa với cậu, chỉ muốn cùng cậu đi đâu đó, cùng cậu nghiên cứu những thứ quái đản, chỉ muốn nổi giận những lúc cậu trêu tức cô, nhưng mà cô k thể làm như vậy. Cô sợ cô sẽ càng thích cậu nếu ở cạnh bên cậu. Cô thực sự k biết phải làm như thế nào để đối mặt với cậu bây giờ.

- Bảo bảo...

Im lặng.

- Bảo bảo..

Im lặng.

- Bảo bảo

- Hả? - Bảo mãi suy nghĩ mà k biết Kiệt đang gọi mình, cô ngơ ngác nhìn anh

- Em nghĩ gì mà suy tư quá vậy? - anh thắc mắc nhìn cô

- À..k có gì - cô cười trừ

- Em sao vậy?

- Dạ?
- Em có chuyện gì sao?
- Dạ? K.. k có đâu anh - cô cười xuề xòa
- Đừng giấu anh..dạo gần đây anh thấy em hãy suy tư lắm
- Có..có sao? - cô ấp úng
- Bảo bảo..có chuyện gì nói anh nghe đi
- Em...
- Bảo bảo - anh nhìn cô hiền từ

Bảo nhìn thấy ánh mắt anh, cô khẽ cúi đầu thở dài rồi bước lại bên giường bệnh ngồi xuống.

Bảo bảo bắt đầu kể lại toàn bộ câu chuyện cho anh nghe. Anh im lặng lắng nghe cô tâm sự, thấy gương mặt buồn bã của cô, anh thấy thật thương cô.

- Em..bây giờ k biết phải làm gì hết?
- Bảo bảo, sao em k thử nói chuyện với cậu ấy?
- Em..em..
- Đừng trốn tránh, Bảo bảo..em phải đối mặt với mọi chuyện chứ
- Nhưng mà em...
- Nếu em cứ trốn tránh, sẽ càng làm mọi chuyện phức tạp lên thôi
- Bảo im lặng cúi đầu, cô phải đối mặt với cậu thật sao?
- Bảo bảo, em phải can đảm lên..nếu k sau này sẽ hối hận đấy
- Anh..em..
- Cố lên..anh sẽ luôn ủng hộ em

Anh xoa đầu cô mỉm cười, Bảo im lặng nhìn anh. Có lẽ cô nên là người giải quyết vấn đề của chính mình. Cô quay qua nhìn anh khẽ nở 1 nụ cười.

- Cảm ơn anh

59. Chap 59:

Tiếng chuông ra chơi vang lên, cả đám lại nhao nhao lên rủ nhau xuống căn tin.

- Bảo bảo..mau đi thôi - Mã chạy lại chỗ Bảo
- Mọi người cứ đi đi..tớ hơi mệt tớ muốn ở đây - Bảo cười nhìn Mã
- Vậy hả? Cậu có sao k? - Mã lo lắng nhìn cô
- Ừ..k sao đâu..tớ nghĩ tí sẽ khỏe thôi
- Ừ..vậy tớ đi đây

Mã vẫy tay với Bảo rồi quay ra cửa đi cùng mọi người. Bảo bảo nhìn đến khi họ đi khuất, rồi hướng ánh mắt ra ngoài cửa sổ, mọi suy nghĩ lại ùa về trong đầu cô.

- Bảo bảo - bỗng 1 giọng nói vang lên bên cạnh làm cô giật mình quay sang

Cô bất ngờ khi biết người vừa gọi cô là Sư tử. Cậu đang đứng nhìn cô, đôi mắt thoảng buồn, khuôn mặt có chút hốc hác và lo lắng. Nhìn cậu bây giờ rất cô đơn. Cô nheo mày nhìn cậu

- Sao vậy?

- Cậu..có thể nói chuyện với tớ 1 lát k? - Sư có chút khó khăn nói

- Ủ - Bảo đang k biết làm sao để có thể hẹn nói chuyện riêng với cậu thì cậu đã lên tiếng trước, thật đúng ý cô.

Sư có chút ngạc nhiên, k nghĩ rằng Bảo sẽ đồng ý nói chuyện với cậu.

~~

Tại sân thượng của dãy nhà học có 2 con người đứng ở cạnh lan can, im lặng mỗi người 1 suy nghĩ.

- Bảo bảo - Sư phá tan bầu không khí im lặng này giờ

- Cậu nói đi

- Cậu có thể cho tớ biết lí do cậu tránh mặt tớ k?

- Tớ...

- Có phải tớ đã làm gì sai k?

- Hôm đó...

- Hả? - Sư ngơ ngác nhìn Bảo

- Hôm đó tớ đã thấy cậu và cô bé đó ở trên sân thượng..lúc đó 2 người đang ôm nhau - Bảo k nhìn Sư nói

- Cậu..đã thấy sao? - Sư có chút ngạc nhiên

- Ủ

- Bảo bảo..thật ra bọn tớ..

- Tớ xin lỗi, tớ k biết cậu và cô bé đó đang quen nhau. Tớ chỉ k muốn mọi người hiểu lầm mối quan hệ của chúng ta cho nên tớ mới cố tình tránh mặt cậu - k để Sư nói hết Bảo đã cắt ngang

- Không..không phải vậy đâu..bọn tớ chỉ...

- Sư tử, chúng ta chỉ là bạn bè, tớ k muốn vì tớ mà bọn cậu cãi nhau

- Bạn? - Sư dờ người, hóa ra cô chỉ coi cậu là bạn thôi sao?

- Tớ chỉ muốn nói như vậy thôi, hy vọng cậu hiểu - Bảo nói rồi quay đầu bước đi

- Bảo bảo, trước giờ cậu chỉ coi tớ là bạn thôi sao? - câu nói của Sư khiến Bảo khựng lại

Bảo im lặng, nắm chặt tay cắn chặt môi, cô k muốn khóc trước mặt Sư. Cô đã cố gắng kìm nén cảm xúc của mình, cô k muốn mọi thứ đổ vỡ.

- Bảo bảo, tớ..tớ.. - Sư lắp bắp

- Tớ xuống trước đây - Bảo lại tiếp tục bước đi

Bảo bước gần đến cửa thì dừng lại, cô bất ngờ k kịp phản ứng khi đột nhiên Sư chạy lại ôm chặt lấy cô từ phía sau.

- Cậu..cậu làm gì vậy?

- Bảo bảo, tớ thích cậu

Câu nói của Sư khiến cô ngỡ ngàng, cậu vừa mới nói gì vậy, cô có nghe nhầm k?

- Cậu đang nói gì vậy?

- Tớ thích cậu, tớ thích cậu từ rất lâu rồi. Tớ đã bao nhiêu lần muốn bày tỏ lòng mình nhưng tớ lại k có đủ can đảm để nói ra - Sư lấy hết can đảm nói ra

- Cậu...

- Bảo bảo, tớ và cô bé kia hoàn toàn k có gì hết, người tớ thích trước giờ chỉ có mình cậu thôi. Cậu lạnh nhạt với tớ khiến tớ rất đau lòng, tớ rất sợ cậu sẽ rời xa tớ cho nên..cho nên.. - Sư ghen ngào

- Sư..tử.. - nước mắt Bảo khê rơi xuống

- Tớ xin lỗi..cậu đừng có lạnh nhạt với tớ nữa được k? - những giọt nước mắt khê rơi xuống vai Bảo và cô cũng cảm nhận được điều đó - Bảo..bảo..

Kể Sư nói tiếp, Bảo vội quay người lại, đặt lên môi cậu 1 nụ hôn. Nó khiến Sư ngỡ ngàng.

Bảo rời môi Sư, nhìn khuôn mặt đang ngỡ ngàng vẫn chưa hiểu gì của cậu thì khê mỉm cười.

- Cậu..như vậy là sao? - Sư đưa tay lên sờ môi mình

- Tớ cho cậu 1 con dấu - Bảo mỉm cười

- Con dấu?

- Ừ..con dấu đánh dấu cậu là của tớ

- Bảo..bảo..- Sư vẫn còn ngỡ ngàng

- Sư tử..thật ra tớ cũng thích cậu từ lâu rồi - Bảo xấu hổ nói

Sư nhìn khuôn mặt đang đỏ lên của Bảo, k tin được những gì mình nghe thấy. Bảo nói là thích cậu sao? Sư vui mừng chạy lại ôm chầm lấy cô, trên mặt cậu tươi tỉnh hơn hẳn. Còn cô khê mỉm cười vùi vào lòng cậu.

Hai người im lặng ôm nhau, trong lòng dâng lên 1 thứ cảm xúc gọi là hạnh phúc.

Từ xa xa phía sau cánh cửa sân thượng, có 1 đám người đang chăm chú nhìn 2 con người đang hạnh phúc ôm nhau kia mà k ngừng khúc khích cười.

- Xem ra mọi chuyện đã ổn rồi - Xử mỉm cười nói

- Ừ..may quá - Mã thở phào nhẹ nhõm

- Mà 2 người này ghê thật, dám hôn nhau giữa ban ngày ban mặt - Ngưu nheo mắt nhìn

- Ngưu ngưu, cậu có muốn thử như vậy k? - Yết gian tà nhìn Ngưu

- Hả? Ý cậu là sao? - Ngưu ngỡ ngàng nhìn Yết

- Là thế này nè - Yết gian tà kéo Ngưu vào lòng cậu mặt đối mặt

Ngưu đỏ bừng mặt nghĩ đến cảnh hồi nãy 2 người kia hôn nhau, cô vội vùng vẫy khỏi tay cậu rồi bỏ chạy làm ai đó khê nở nụ cười hạnh phúc.

Còn cái đám người bên này nhìn theo hành động của Yết mà nổi hết da gà.

60. Chap 60:

Ba năm sau.

- Nè..mấy cậu chuẩn bị xong chưa vậy? - Giải mở cửa bước vào

- Hic..cái váy này thật khó chịu - Bảo nhăn nhó

- Sao tớ lại phải mặc cái váy rườm rà này chứ? - Mã cau mày khó chịu

- Vừa dài vừa nặng nữa - Ngươi cũng nhăn mặt
- Yên lặng đi - Xử gần giọng
- Chịu thôi..ai biểu hôm nay là ngày cưới của bọn mình cơ chứ - Giải mỉm cười
- Mấy cậu đồng ý cưới họ thì cũng chấp nhận mặc mấy cái váy đó đi - Ngươi cũng bước vào
- Haizzz - 3 cô nàng kia khẽ thở dài

Phải rồi, hôm nay là ngày cưới của bọn họ. Họ đã quyết định tổ chức lễ cưới cùng ngày tại 1 khách sạn 5 sao, 1 trong số các khách sạn có quy mô lớn nhất thế giới.

Mấy cô nàng của chúng ta đang phải ở trong phòng trang điểm và mặc váy cưới. Còn mấy anh chàng đang lịch lãm trong bộ com lê chú rể đứng ở cửa chào khách. Trong lòng họ rất nôn nóng được gặp cô gái của mình xinh đẹp trong bộ váy cưới.

Thời khắc đã đến, buổi lễ chính thức bắt đầu. Mọi người ngồi vào bàn, các chàng rể tương lai đứng thành hàng trên sân khấu lớn.

Cạch.

Cánh cửa bật mở, mọi người hồi hộp hướng ánh mắt về phía cánh cửa.

Các cô dâu tương lai đang từ từ bước vào khiến tất cả mọi người như nín thở, trong bộ váy cưới lộng lẫy, mỗi cô gái mang theo những vẻ đẹp khác nhau đặc trưng cho tính cách của mình. Các chàng trai đứng phía trên khẽ nở 1 nụ cười hạnh phúc khi nhìn thấy cô dâu của mình từ từ bước lại.

Cặp Xử - Kết

- Hôm nay trông cậu đẹp lắm - Kết nở nụ cười hạnh phúc bước lại gần cô
- Cậu mặc bộ này cũng đẹp trai lắm - Xử khoác tay cậu khẽ mỉm cười
- Vậy sao? Tổ vốn dĩ đã đẹp trai rồi mà - Kết cười đều
- Cậu từ khi nào mắc bệnh tự tin vậy? - Xử cau mày nhìn cậu
- Chắc là từ khi quen cậu - Kết nháy mắt nhìn Xử
- Đừng có đổ thừa cho tớ - Xử bĩu môi

Kết mỉm cười nhìn cô rồi đưa tay lên, Xử đưa tay khoác lấy tay cậu rồi cùng nhau bước lên sân khấu.

~

Cặp Giải - Bình

- Cậu thật giống cô công chúa xinh đẹp trong truyện cổ tích - Bình nhìn cô cười tươi
- Miệng cậu dẻo thật đấy - Giải khẽ liếc nhìn cậu nhưng trong lòng lại rất vui
- Làm sao được..đứng cạnh cậu là tớ lại thành như vậy mà - Bình nhún vai nhìn cô
- Cậu đúng là.. - Giải đẩy nhẹ vai cậu

Hai người khẽ đưa mắt nhìn nhau rồi cùng bước lên phía trước.

~

Cặp Bảo - Sư

- Con mèo bự cậu hôm nay bánh phết nhỉ? - Bảo vừa bước đến đã trêu chọc Sư
- Cậu mặc cái váy này thật như thảm họa thời trang ý - Sư bĩu môi trợn lại
- Cái gì? - Bảo nổi đóa lườm cậu

- Ha ha..tớ đùa chút thôi..Bảo bảo của tớ hôm nay xinh đẹp nhất - Sư cười trừ nhìn cô
- May cho cậu đấy - Bảo hừ 1 cái rồi khoác tay Sư đi lên.

~

Cặp Ngư - Song

- Ngư ngư xinh đẹp của tớ, cậu là thiên thần phương nào vậy? - Song vừa thấy Ngư mắt đã sáng rực lên
- Cậu mới ăn mật ong à? - Ngư trừng mắt nói
- Đâu có - Song ngơ ra nói
- Thế sao mở miệng ngọt thế?
- Tớ chỉ ngọt với mình cậu thôi - Song cười hạnh phúc nhìn cô

Ngư khẽ đỏ mặt cúi đầu nắm lấy tay cậu bước đi.

Cặp Mã - Dương

- Tiểu bạch, hôm nay cậu rất đẹp trai đó - Mã vỗ vỗ vai Dương cười khoái chí
- Này..con gái con đứa gì mà cười ngoác cả mồm giữa bàn dân thiên hạ vậy? - Dương nhăn mặt nhìn cô
- Ha ha..tớ thích vậy đấy - Mã vẫn cười
- Mã mã..cậu đừng có cười to vậy nữa được k?
- Sao? Ý kiến gì? - Mã nhún mày nhìn cậu
- Có..rất ý kiến luôn - Dương nghiêm nghị nhìn cô
- Tiểu bạch..cậu muốn hôm nay là ngày cưới của cậu hay là ngày giỗ của cậu đây - Mã lườm Dương
- Mã mã..cậu đừng có bạo lực như vậy chứ? - Dương khổ sở nhìn cô
- Thế thôi, nghỉ cưới nhá - Mã tỉnh bơ nói
- Mã mã... - Dương bắt lực nhìn Mã
- Đùa thôi..mau đi lên - Mã mỉm cười kéo tay Dương.

~

Cặp Ngừ - Yết

- Tiểu yết, hôm nay cậu thật đẹp trai đó nha - Ngừ vừa bước đến mắt sáng rực nhìn Yết
- Vậy sao? - Yết mỉm cười nhìn cô
- Đúng á..lúc trước đâu có thấy cậu đẹp trai như vậy? - Ngừ giả vờ đăm chiêu nhìn Yết
- Ngừ ngư, có phải muốn trêu tớ - Yết xám mặt nhìn cô
- Ý..bị cậu phát hiện rồi - Ngừ cười xuề xòa
- Ngừ ngư, xem khi lấy cậu về, sẽ trừng phạt cậu nha - Yết cười nham hiểm
- Á..vậy tớ k lấy cậu nữa - Ngừ tái mặt nói
- Cậu có dám k?

- Tất nhiên là..không rồi. Tớ làm sao nỡ để cậu rơi vào tay người khác được chứ - Ngừ cười tít mắt
Yết cười hạnh phúc nhìn cô, rồi kéo Ngừ vào lòng cùng bước lên bục làm lễ.

Lễ cưới của 6 cặp đôi tổ chức rất hoành tráng và vui vẻ, cả 12 con người nở nụ cười hạnh phúc nhìn nhau. Nghĩ lại quãng thời gian trước đây, k ít khó khăn mới đến được với nhau. Nghĩ vậy họ lại càng quý trọng những gì mình đang có.

6 cặp đôi đeo nhẫn cho nhau, tất cả mọi người vỗ tay hoan hô.

6 chàng trai kéo cô nàng của mình vào lòng rồi đặt lên môi họ 1 nụ hôn ấm áp. Đây là ngày tình yêu của họ được đáp trả.

———The end———

Câu chuyện của mình đến đây là kết thúc. Cảm ơn tất cả các bạn đã quan tâm và theo dõi.

Xin chào và hẹn gặp lại :))

Ai nớp diu chụt chụt <>

61. Ngoại Truyện 1 : Mã - Dương

Tại 1 căn biệt thự lộng lẫy, đang có 1 cô gái tay chống hông, mặt đờng đờng sát khí trông rất đáng sợ đứng ở cửa phòng.

- Tiểu bạch, mấy giờ rồi mà còn ngủ nướng hả?

- Còn sớm mà

Dương lười biếng kéo chăn lên che đầu ngủ tiếp mà k thèm mở mắt nhìn Mã.

- Ya..cái tên chết tiệt này

Mã bực bội giựt phắt cái chăn ném sang 1 bên.

- Cậu còn k dậy tôi bỏ về nhà bây giờ? - Mã mã đành giở chiêu hăm dọa

- Á..k được - Dương nghe vậy vội bật dậy ngay

- Thế có chịu dậy k? - Mã lườm Dương cười gian xảo

- Có..dậy..dậy ngay đây - Dương mắt nhắm mắt mở nhìn cô

Mã nhìn bộ dạng đáng yêu của Dương mà cười thích thú, rồi vội nắm tay Dương kéo vào nhà tắm.

- Há miệng ra

Mã cầm cái bàn chải đánh răng đưa lên miệng Dương, Dương ngoan ngoãn há miệng để cho Mã thân yêu đánh răng cho mình, được Mã đánh răng cho cậu đã sớm tỉnh ngủ rồi.

Mã cầm cái bàn chải nhẹ nhàng đánh cẩn thận từng chỗ cho cậu, 2 người đang đứng đối diện nhau trong nhà tắm. Dương cười hạnh phúc vòng tay ôm lấy eo Mã mã.

- Nhắm mắt lại

Mã giặt khăn bằng nước ấm nhẹ nhàng lau mặt cho cậu, Dương cười sung sướng tay vẫn k rời khỏi eo Mã. Mã sau khi lau xong quay lại nhìn kĩ cái khuôn mặt đáng yêu của Dương rồi mỉm cười.

- Xong rồi

- Bà xã, ngày nào mà cũng được như thế này thì có bắt anh làm gì anh cũng chịu - Dương kéo Mã lại sát mình

- Chỉ cần anh chịu dậy sớm là được rồi - Mã đưa tay nhéo nhéo má cậu

- Được rồi - Dương bắt lấy tay Mã rồi cười

Sau khi 2 anh chị tình cảm ở trong nhà tắm xong thì cùng nhau xuống nhà ăn sáng.

- Cô chủ, cậu chủ bữa sáng đã chuẩn bị xong ạ - 1 cô hầu thấy 2 người vừa bước xuống liền cung kính nói

- Ừ - cả 2 cùng đáp rồi nhanh chân bước lại bàn ăn

Dương kéo ghế cho Mã ngồi xuống sau đó cậu cũng lại kéo ghế cho mình và ngồi xuống bên cạnh Mã.

- Tiểu bạch, há miệng a - Mã đưa thức ăn lên miệng Dương
 - A - Dương vội há miệng ra để Mã đút thức ăn vào
- Cả 2 nhìn nhau cười hạnh phúc, bữa ăn sáng tràn ngập hương vị tình yêu.

Kít.

Dương lái xe đưa Mã mã đến cửa công ty rồi nhanh chân chạy lại mở cửa cho Mã. Mã bước ra rồi mỉm cười nhìn cậu

- Em đi làm đây
- Ừ..khi nào xong việc gọi điện cho anh nhé - Dương mỉm cười nhìn cô
- Ừm..em biết rồi

Dương bước vào xe, khởi động máy, Mã đứng đó vẫy tay chào Dương rồi bước vào công ty, Dương thấy cô đi vào rồi cũng lái xe đến công ty của mình.

~~

Cộc cộc.

- Vào đi
 - Giám đốc, chủ tịch tìm cô ạ - cô thư kí bước vào phòng làm việc của Mã
 - Tôi biết rồi - Mã gạt đầu 1 cái
 - Vậy tôi xin phép
- Cô thư kí cúi đầu rồi bước ra ngoài, Mã soạn lại đồng tài liệu rồi vội đứng dậy đi ra ngoài.

Cộc cộc.

- Vào đi
- Chủ tịch, ngài tìm tôi ạ - Mã mở cửa đi vào
- Hara, em xưng hô vậy anh thấy quái dị quá đấy - Sion ngẩng đầu nhìn cô
- Biết sao được, anh là cấp trên của em mà - Mã nhún nhún vai nói
- Ha ha..em mà cũng có phân biệt trên dưới sao? - anh cười to nhìn cô
- Hừ..thế anh gọi em có chuyện gì? - Mã liếc mắt nhìn anh
- K có gì..muốn gặp em chút thôi..em ngồi xuống đi - Sion rời khỏi bàn làm việc bước lại cùng Mã mã ngồi xuống ghế salon

Sion rót trà cho Mã rồi mỉm cười nhìn cô

- Cuộc sống hôn nhân thế nào?
- Rất tốt - cô nhấp 1 ngụm trà nói
- Ồ..biểu hiện của hạnh phúc là đây - anh nhìn cô chăm chọc
- Đừng có chọc em..lo cái thân anh đi - Mã lườm anh
- Anh vẫn sống tốt mà - Sion cười
- Xem ra chị dâu dạy dỗ anh tốt nhỉ? - Mã cười châm biếm
- Ha ha..chị dâu em hiền lành chứ đâu có vừa hung dữ vừa bạo lực như em
- Ừa..anh cứ đợi mà coi

- Ha ha...

Hai anh em cô ngồi uống trà tâm sự cùng nhau trong phòng chủ tịch. Chuyện này mà đưa ra ngoài chắc nhân viên bị sốc chết. Ai chả biết chủ tịch là người lạnh lùng và ít nói, hiếm khi thấy ngài ấy bắt chuyện với ai mà nhiệt tình niềm nở lắm.

~

Rè rè rè.

Dương đang đọc tài liệu thì chiếc điện thoại trên bàn bỗng rung. Cậu vội cầm lên nghe máy

- Anh nghe

- Trưa nay chúng ta đi ăn cơm ngoài nhé, em biết 1 nhà hàng ngon lắm - đầu dây bên kia là giọng nói đầy hứng khởi của Mã

- Ủ..khi nào xong việc anh sẽ qua đón em - Dương mỉm cười

- Ok..làm việc chăm chỉ nhá ông xã

- Ủ..cảm ơn bà xã

- Bye anh..chụt

Mã cúp máy còn k quên hôn gió qua điện thoại khiến ai kia cứ cười hạnh phúc mãi k thôi.

Cộc cộc.

- Vào đi

- Giám đốc, đây là toàn bộ tài liệu về sản phẩm mới ạ - anh chàng thư kí bước lại bàn cậu đưa tập tài liệu ra

- Ủ..cảm ơn cậu - Dương mỉm cười

-Ồ..giám đốc, anh có chuyện gì vui sao?

- Hả? - Dương ngược mặt hỏi

- Trông anh có vẻ đang vui lắm

- Vậy sao?

- Vâng

- À..vợ tôi vừa gọi điện rủ tôi đi ăn trưa cùng cô ấy thôi - nghĩ đến Dương lại bất giác bật cười

- Giám đốc, xem ra cuộc sống hôn nhân của anh rất hạnh phúc

- Ủ..cậu cũng mau lấy vợ đi - Dương nhìn thư kí cười đùa

- Giám đốc, tôi cũng rất muốn thử đấy

- Ha ha..rồi cậu sẽ hiểu thôi

- Vâng..vậy tôi xin phép ra ngoài

- Ủ

Anh thư kí cúi đầu rồi bước ra ngoài, Dương mỉm cười nhìn ra phía cửa rồi lại tiếp tục đọc tài liệu.

~

Kít.

- Em đợi có lâu k? - Dương dừng xe lại vội chạy lại chỗ Mã

- Em vừa mới ra thôi - Mã mỉm cười

- Ủ..mau đi thôi - Dương mở cửa xe cho Mã

- Ủm

Mã ngồi vào xe, Dương nhanh chóng khởi động máy rồi lái xe vụt đi.

Trong 1 căn phòng lớn của 1 nhà hàng sang trọng, có 1 cặp vợ chồng đang nhìn nhau ăn uống vô cùng hạnh phúc.

Mã vừa bước vào đã cầm menu gọi 1 loạt đồ ăn khiến cho cả Dương lẫn nhân viên choáng váng. Sau khi nhân viên đưa đồ ăn ra đầy bàn, Mã mắt sáng rực bắt đầu chiến mớ đồ ăn. Còn Dương nhìn khuôn mặt hí hửng của cô thì khẽ mỉm cười.

- Bà xã, ăn từ từ thôi

- He he..đồ ăn ở đây ngon nhỉ? - Mã vừa nhai vừa nói

- Ủ..em chọn mà

Dương mỉm cười nhìn cô rồi vội lấy khăn tay đưa lên lau miệng cho cô. Hành động của cậu khiến Mã cười vô cùng hạnh phúc.

Hai người cùng nhau ăn bữa ăn trưa, trong bữa ăn còn k ngừng nói chuyện rất vui vẻ. Bữa ăn trôi qua chậm chậm như để thời gian cho 2 người cùng tận hưởng.

Tranh thủ thời gian rảnh viết thêm. :))

Để tỏ lòng biết ơn và cảm kích tới mọi người, tớ đã tranh thủ thời gian rảnh viết ra 6 phần ngoại truyện này như muốn gửi đến các bạn đọc đã yêu thích và ủng hộ truyện của tớ 1 lời cảm ơn sâu sắc. He he :))

6 phần về 6 cặp đôi nhé, có gì k hay lắm cũng đừng trách nhé tại vì vội viết vội đăng :-D

62. Ngoại Truyện 2 : Giải - Bình

Sáng sớm Bình mở mắt ra đã k thấy Giải bên cạnh, cậu vội ngồi bật dậy ngó quanh nhưng vẫn k thấy Giải đâu. Nghĩ rằng Giải có lẽ đã đi làm từ sớm, cậu uể oải bước vào nhà tắm vsen.

Sau khi thay đồ xong, cậu lững thững bước xuống nhà.

- Cậu chủ đã dậy ạ - 1 người hầu cúi đầu nói

- Ủ

Bình chỉ gật đầu 1 cái rồi bước vào nhà ăn để ăn sáng. Cậu khá bất ngờ khi vừa bước vào nhà ăn thì thấy Giải đang nấu ăn trong bếp.

- Giải - giọng cậu đầy ngạc nhiên

Giải đang nấu ăn nghe thấy tiếng gọi liền biết là Bình. Cô quay ra mỉm cười nhìn cậu

- Anh dậy rồi à?

- Anh tưởng em đã đi làm rồi - Bình bước lại gần

- Còn sớm mà..em chuẩn bị đồ ăn sáng cho anh này - Giải mỉm cười nhìn cậu

Bình mỉm cười nhìn cô đang loay hoay nấu ăn, cậu vội bước lại từ đằng sau ôm lấy eo cô.

- Vợ anh đảm đang ghê

- Còn phải nói sao - cô hơi bất ngờ vì cái ôm nhưng vẫn mỉm cười

- Có cần anh giúp gì k?
- Ủ..anh bê đồ ăn ra bàn là được rồi
- Ủ

Bình thả tay ra khỏi eo Giải rồi giúp cô bê đồ ăn sáng ra bàn. Sau khi xong xuôi 2 người cùng ngồi xuống ghế đối diện nhau bắt đầu ăn sáng. Hai người cười cười nói nói mãi k thôi.

- À..hôm nay em phải làm những gì? - Bình vừa ăn vừa ngước lên hỏi
- Ủm..hôm nay em đi quảng bá cho món ăn mới - Giải ngẩng ngẩng rồi nói
- Ở đâu vậy?
- Hình như cạnh công ty anh đấy
- Vậy sao?
- Ủm
- Vậy anh sẽ tranh thủ qua chỗ em để cổ vũ
- Không cần đâu..anh cứ lo công việc đi
- K sao..công việc để qua 1 bên..vợ anh phải ưu tiên trước chứ?
- Miệng anh càng ngày càng dẻo rồi đó
- Cái này là do em mới như vậy đó
- Hừm..lại đổ thừa

Giải liếc nhìn Bình, còn cậu thì chỉ cười rồi tiếp tục ăn tiếp.

Sau khi ăn xong 2 người cùng nhau bước ra xe để đi làm.

~~

Tại phòng quay, Giải đang chuẩn bị vài món ăn để bắt đầu quay hình quảng bá cho món ăn mới. Giải hiện tại đang là đầu bếp giỏi nhất được rất nhiều nhà tài trợ theo đuổi, nếu hợp tác được với cô thì ắt công ty họ sẽ nhanh chóng đạt được doanh thu cao vì cô hiện tại đang rất được nhiều người yêu thích trong giới ẩm thực. Tuy nhiên cho đến bây giờ ngoài công ty của giám đốc Bình ra cô vẫn k hề đồng ý 1 hợp đồng nào hết, cho nên khối người ghen tị và tiếc nuối với cô.

Trong lúc Giải đang ghi hình, Bình từ từ mở cửa bước vào.

- Giám đốc, ngài đến có việc gì k ạ? - 1 nhân viên thấy giám đốc đến rất ngạc nhiên vội chạy lại
- Đang quảng bá cho món ăn mới sao?
- Vâng..đã sắp xong thưa giám đốc
- Ủ..cứ tiếp tục làm việc đi..tôi chỉ đến xem thôi
- Vâng..vậy giám đốc cứ tự nhiên ạ

Người nhân viên kia cúi đầu chào rồi quay lại tiếp tục làm việc.

- Cát..tốt lắm mọi người

Người biên đạo ra hiệu đã xong rồi mỉm cười. Mọi người thở phào rồi ngừng lại.

- Giám đốc

Tất cả mọi người quay ra thì thấy giám đốc đang đứng đó, ai nấy cũng vô cùng ngạc nhiên. Còn cậu chỉ khẽ mỉm cười

- Mọi người vất vả rồi

- Giám đốc đến có việc gì k ạ? - người biên đạo vội chạy lại
- Không..tôi chỉ đến xem thôi
- Nếu có gì cần ngài cứ nói nha
- Ủ - Bình gật đầu
- Bình - bỗng 1 giọng nói vang lên phía sau
- Xong việc rồi chứ? - Bình vui mừng khi vừa thấy Giải
- Ủm..quay xong rồi..anh đến lúc nào? - Giải mỉm cười nói
- Cũng 1 lúc rồi

Hai người mỉm cười nhìn nhau. Tất cả mọi người trong phòng đều há hốc nhìn 2 người này, k nghĩ họ lại thân nhau như vậy.

- Hai người quen biết nhau sao? - người biên đạo ngạc nhiên hỏi
- Không chỉ quen biết đâu - Bình mỉm cười rồi kéo Giải lại - cô ấy là vợ tôi mà
- Hả? - cả căn phòng như bị sét đánh. K thể ngờ được mối quan hệ của họ là vợ chồng.

Từ khi biết được, vị giám đốc trẻ đẹp trai và tài năng này đã kết hôn. Mong ước của bao cô gái như tan vỡ, nghe đâu vợ của giám đốc rất xinh đẹp và cũng tài giỏi nhưng họ chưa bao giờ được gặp. Không ngờ vợ giám đốc lại chính là đầu bếp giỏi nhất nước, Cụ giải. Tin này thực sự rất chấn động. Thảo nào mà cô k bao giờ đồng ý kí hợp đồng với công ty nào khác ngoài công ty cậu. Bao nhiêu người ở trong phòng cũng đánh há hốc nhìn 2 người.

- Xong việc rồi, vậy đi ăn cơm được chứ? - Bình k để ý đến đám người kia mà quay qua nhìn cô
- Ủm..giờ thì đi được rồi - Giải ngẩng đầu mỉm cười
- Vậy chúng ta đi thôi - Bình kéo Giải đi ra - tôi đi trước, mọi người làm việc vui vẻ.

Cạch.

Mọi người ở trong phòng vẫn k khỏi ngỡ ngàng nhìn theo.

- Đây..anh làm mọi người sốc lắm kìa - Giải huých sườn Bình nói
- Sớm muộn gì họ chả biết - Bình cười cười
- Ấy da..nhìn vẻ mặt của họ lúc này thật đáng thương nha - Giải khẽ thở dài
- Ha ha..em cũng bất ngờ lắm còn gì - Bình dí dí trán cô
- Chứ sao? Đột nhiên anh tuyên bố vậy ai mà chẳng giật mình - Giải bĩu môi nói
- Thôi..để đền bù anh dẫn em đi ăn cái gì đó ngon nhé - Bình kéo cô vào lòng

Giải k nói gì chỉ khẽ mỉm cười cùng Bình đi ra xe. Cả 2 người rất nhanh chóng đã đến 1 nhà hàng nổi tiếng và cùng nhau ăn cơm trưa. Bữa cơm trông rất đầm ấm.

63. Ngoại Truyện 3 : Bảo - Sư

Trong 1 căn biệt thự nguy nga tráng lệ nọ, có 1 cuộc chiến tàn khốc đang xảy ra, cụ thể là...

- Con mèo bự kia, mau đứng lại - tiếng hét long trời lở đất của Bảo
- Đứng lại để bị giết à? - Sư vừa chạy vừa nói

- Không đứng lại thì li dị - Bảo chạy k kịp liền lên giọng nói
- Cái gì? - Sư đang chạy thì phanh gấp hấp tấp chạy lại chỗ Bảo - làm gì cũng được ngoài li dị
- Vậy sao? - Bảo cười nham nhở rồi

Bốp bốp bốp.

- Hu hu..đau quá - Sư nằm lăn ra đất tay ôm đầu la oai oái
- Thế nào? - Bảo đứng chống nạnh nói
- Đau quá..Bảo bảo, sao em nhần tâm vậy? - Sư khóc rùng rùng nhìn Bảo
- Ai bảo anh dám phá phách cái đồng chai lọ của tôi - Bảo hằm hằm nói
- Anh sai rồi..Bảo bảo, tha cho anh - Sư đau khổ nhìn cô
- Hừ - Bảo k thèm để ý mà hất mặt quay đi vào nhà

Sư nằm nhìn theo bóng cô khẽ thở dài. Thật là, tính tình chẳng thay đổi gì cả. Sư đau khổ lững thững đi vào nhà.

~

- Bảo bảo yêu dấu
- Cái gì? - Bảo lờm
- Đừng có giận nữa mà - Sư nín tay Bảo năn nỉ
- Xê ra - Bảo phũ phàng hất tay ra
- Bảo bảo, tha cho anh đi mà - Sư vẫn tiếp tục năn nỉ
- Muốn ăn đòn nữa à?
- Em đánh anh cũng được nhưng đừng có giận nữa nha - Sư khuôn mặt đáng thương nhìn cô
- Là anh nói đấy nhá - Bảo cười gian tà cầm cuốn sách trên tay giơ lên định đập Sư
- A - Sư vội vàng lấy tay che đầu lại

Một lúc sau vẫn k thấy gì hết, quái lạ Bảo k đánh cậu à? Sư từ từ bỏ tay ra ngược lên nhìn cô. Thấy cô đang mỉm cười nhìn cậu

- Bảo bảo
 - Lần này bỏ qua đấy nhé - Bảo mỉm cười nói
 - Híc..Bảo bảo, cảm ơn em - Sư vui mừng ôm chầm lấy Bảo
- Bảo mỉm cười xoa xoa đầu Sư, haizzzz, ai bảo cô lấy tên ngọc này về thì phải chịu thôi nhưng mà gương mặt mếu máo của cậu rất là đáng yêu nha.
- Bảo bảo, có muốn đi ra ngoài k? - Sư đột nhiên ngồi thẳng dậy nói
 - Đi đâu? - Bảo ngơ ngác hỏi
 - Đi chơi, hôm nay ngày nghỉ mà
 - Ờ nhưng đi đâu giờ?
 - He he... - Sư cười gian rồi đứng dậy kéo cô đi

~

Tại vườn bách thú

- Sư tử..mau qua đây đi - Bảo bảo vẫy vẫy tay gọi

- Đến ngay - Sư vừa chạy đi mua nước thấy Bảo gọi liền vội chạy đến

- Nè..con gấu trúc kia đáng yêu quá à - Bảo mắt long lanh nhìn mấy con gấu trúc đang ăn cỏ cạnh mấy hòn đá to

- Ủ..đáng yêu lắm - Sư nhìn điệu bộ của Bảo khẽ mỉm cười

Bảo đứng ngoài cửa cứ ngấm ngĩa mấy con gấu đang ăn 1 cách thích thú, còn Sư nhìn cô cứ nở nụ cười mãi, nhìn cô bây giờ thật đáng yêu mà.

- Nè..tụi mình qua kia đi - Bảo chỉ tay về phía mấy con hươu cao cổ

- Ủ

Sư vừa gật đầu Bảo liền cầm tay cậu kéo đi, hôm nay Bảo rất là hứng khởi chạy hết chỗ này đến chỗ nọ mà k biết mệt. Sư thì bị Bảo lôi đi khắp nơi k thương tiếc. Nhưng dù mệt Sư vẫn thấy vui vì Bảo thấy thích là được rồi.

- Bảo bảo, có muốn đi ăn kem k? - Sư mỉm cười nhìn cô

- Có - Bảo bỗng gật đầu 1 cách ngoan ngoãn.

Sư cười rồi nắm tay Bảo dẫn đi đến quán kem cạnh cửa ra vào vườn bách thú, sau khi chọn 1 cái bàn phía ngoài và ngồi xuống. Sư chống cằm nhìn Bảo đang chăm chú vào cuốn menu

- Sư tử, anh muốn ăn gì? - Bảo k rời mắt khỏi cuốn menu hỏi

- Giống em đi - Sư mỉm cười nói

- Vậy cho em 2 ly kem thập cẩm nha - Bảo mỉm cười đưa trả cuốn menu cho chị phục vụ

- Ủ..2 em đợi 1 lát nhé - chị phục vụ mỉm cười rồi cầm cuốn menu quay vào trong

- Nhìn cái gì? - Bảo nheo mắt nhìn cái tên đang chống cằm nhìn cô chăm chăm kia

- Nhìn em - Sư tỉnh bơ nói

- Muốn bị móc mắt k? - Bảo giơ 2 ngón tay ra hù

- Bảo bảo, em k thể 1 ngày trở nên hiền dịu hay sao?

- Có thể chứ - Bảo nhún vai nói - nhưng với anh thì k

- Bảo bảo - Sư ỉu xiu nhìn cô

- Đùa tí thôi - Bảo nháy mắt cười

- Thật là..chịu thua em đó - Sư khẽ thở dài

Vừa lúc đó chị phục vụ đưa 2 ly kem ra, cả 2 mỉm cười nhìn nhau rồi từ từ ăn kem. Thời tiết hôm nay khá là đẹp.

Sau khi ăn kem xong, trời cũng đã xế chiều, cả 2 tay trong tay đi dạo vòng quanh công viên.

- Thoải mái ghê - Bảo hít thở không khí trong lành

- Hôm nay em vui chứ? - Sư quay qua nhìn cô

- Ủm..vui lắm - Bảo hí hửng gật đầu

- Em thích là tốt rồi - Sư mỉm cười rồi tiếp tục đi

Hai người im lặng bước từng bước chậm rãi, bỗng Bảo khựng lại

- Sao thế? - Sư ngạc nhiên quay qua nhìn cô

Chụt.

Sư vô cùng bất ngờ khi Bảo đột nhiên bước lại hôn cậu, Sư đứng im k nhúc nhích, mắt mở to nhìn cô.

Còn Bảo sau khi hôn Sư thì mỉm cười nháy mắt 1 cái

- Cảm ơn anh vì đã dẫn em đi chơi..hôm nay thực sự rất vui

Sư đơ ra trong vài giây, sau đó hiểu ra khế nở nụ cười kéo cô vào lòng ôm lấy cô.

- Em vui là tốt rồi

Sư khế thì thâm vào tai Bảo, cô nở nụ cười hạnh phúc vòng tay ôm lấy cậu.

64. Ngoại Truyện 4 : Ngư - Song

- Cát. Tốt lắm mọi người

Tiếng hô của đạo diễn vang lên làm mọi người vô cùng hứng khởi. Cuối cùng cũng đã quay xong cảnh quay cuối.

- Cô Song, thật vất vả cho cô quá - người đạo diễn tươi cười bước lại

- Mọi người đều làm tốt mà, tôi cũng phải cảm ơn mọi người nhiều lắm - Ngư mỉm cười

- Cô khách sáo quá - người đạo diễn vui vẻ - vậy cô có thể nghỉ ngơi rồi, tôi xin phép

- Vâng.

Sau khi người đạo diễn quay đi, Ngư thở phào ngồi xuống ghế với lấy chai nước uống vội. Cô thực sự rất mệt, người cô bỗng cảm thấy đuối sức.

Ngư mở điện thoại ra coi giờ, đã 10h45 rồi. Thời gian trôi nhanh quá. Ngư cất dt đi, đứng dậy đi ra phía mọi người đang dọn dẹp đồ đạc.

- Đạo diễn, đã xong việc rồi tôi xin phép về trước nhé

- À vâng, cô cứ về nghỉ ngơi đi

- Ừm.Chào anh nha

- Vâng..cô đi cẩn thận

Ngư mỉm cười rồi quay chào mọi người, sau đó cô vội xách đồ đi ra lấy xe. Khởi động máy cô phóng nhanh về nhà.

Tại 1 căn biệt thự xinh đẹp, rộng lớn.

- Tiểu thư cô đã về - người hầu cúi đầu chào khi vừa thấy cô

- Tôi hơi mệt nên lên phòng nghỉ trước, có chuyện gì thì gọi tôi

- Vâng ạ

Cô hầu cúi đầu lễ phép, Ngư dứt lời bước lên cầu thang đi về phòng.

Cạch.

Ngư ném túi xách lên bàn, cô mở tủ lấy bộ đồ đi vào nhà tắm. Sau khi tắm rửa sạch sẽ đi ra, cô mệt mỏi leo lên giường nằm k lâu sau đã ngủ mất.

- Giám đốc, anh chưa về sao?

- Ừm..tôi chuẩn bị về đây

- Anh chăm chỉ thật đấy - người thư kí khế cười

- Biết sao được, tôi phải kiếm tiền nuôi vợ mà - Song cười đùa

- Vợ anh nổi tiếng như vậy, nào cần anh nuôi chứ - thư kí cười khúc khích nhìn Song
- Thế nên tôi càng phải chăm chỉ, nếu k cô ấy bỏ tôi thì sao - Song cười khoái trí
- Giám đốc, hóa ra anh tính xa vậy
- Thôi tôi về đây, thư kí Lâm cũng nên đi ăn đi
- Vâng.

Song cười vỗ nhẹ vai thư kí rồi cầm áo khoác lên nhanh chóng đi ra ngoài. Bước vào xe Song vội khởi động máy phóng xe về nhà.

- Thiếu gia, cậu đã về
- Tiểu thư về chưa?
- Dạ. Tiểu thư đang nghỉ trên phòng ạ
- Vậy sao? Cô kêu đầu bếp chuẩn bị cơm đi
- Dạ

Người hầu cúi đầu quay vào trong còn Song vội vã đi lên phòng.

Cạch.

- Ngư ngư, anh về rồi

Song mở cửa bước vào, tươi cười hơn hở nói nhưng đáp lại anh chỉ là sự im lặng. K thấy Ngư trả lời, cậu vội đi vào trong thì thấy Ngư đang nằm ngủ trên giường. Cậu khẽ mỉm cười nhìn cô rồi vớ lấy bộ đồ đi vào nhà tắm.

Song đến bên giường ngồi xuống cạnh cô, nhẹ nhàng lay cô dậy

- Ngư ngư, mau dậy ăn cơm thôi

Im lặng.

- Ngư ngư, em dậy đi, đến giờ ăn cơm rồi.

Song lay Ngư mãi nhưng cô k chịu dậy, mắt vẫn nhắm nghiền. Song lo lắng vội sờ trán cô, cậu tá hỏa lên.

- Ngư ngư, em bị sốt rồi

Ngư vẫn chìm vào giấc ngủ, cô thậm chí còn k biết Song đang gọi cô dậy. Còn Song thì vội vã đi xuống nhà

- Thiếu gia, cơm đã...
- Mau gọi bác sĩ đến đây - cô hầu chưa kịp nói hết thì Song đã chen ngang
- V..vâng - cô hầu thấy cậu có vẻ khẩn trương liền cúi đầu chạy ra ngoài
- Người đâu
- Dạ
- Mau chuẩn bị nước ấm và khăn, tiểu thư bị sốt rồi - Song gấp gáp nói
- Dạ.

Dứt lời cô hầu chạy vội xuống bếp chuẩn bị nước ấm và khăn. Rất nhanh đã bê chậu nước đi ra, Song đưa tay bê chậu nước chạy lên phòng mà k thèm để ý cô hầu còn chưa kịp hoàn hồn kia.

Cạch.

Song bê chậu nước lại giường, giặt khăn nhẹ nhàng lau mặt và cổ cho cô. Ngư vẫn mê man ngủ k biết gì.

Cộc cộc.

- Thiếu gia, bác sĩ đến rồi ạ - cô hầu vội vã gõ cửa

- Vào đi

Cô hầu mở cửa đưa người bác sĩ đi vào. Song đứng dậy cho bác sĩ lại kiểm tra Ngư, trên khuôn mặt cậu vẫn chưa bớt lo lắng. Sau khi kiểm tra xong, bác sĩ quay ra nhìn Song.

- Cô ấy chỉ bị sốt do quá mệt thôi, chỉ cần đắp khăn ẩm và cho cô ấy uống thuốc hạ sốt là sẽ khỏe lại thôi

- Vậy khi nào cô ấy mới tỉnh?

- Cô ấy mệt quá nên ngủ say rồi, sẽ tỉnh ngay thôi, anh đừng lo quá

- Cảm ơn bác sĩ

- Vậy tôi sẽ kê chút thuốc bổ cho cô ấy, anh cho cô ấy ăn đầy đủ rồi uống thuốc nhé

- Vâng..tôi biết rồi

Bác sĩ gật đầu mỉm cười, Song dẫn cô hầu đưa bác sĩ về cẩn thận và nói nhà bếp nấu ít cháo cho Ngư. Dứt lời cô hầu đưa bác sĩ ra ngoài. Song ngồi xuống bên giường, sờ trán cô, rồi nhẹ nhàng đắp khăn ẩm lên trán cô.

Ngư khẽ mở mắt, thấy đầu hơi choáng váng, cô ngó quanh căn phòng nhận ra là đang ở nhà. Cô gắng gượng dậy thì phát hiện ra Song đang ngủ gật bên giường còn nắm tay cô. Cô thấy chậu nước và khăn trên bàn thì hiểu ra là Song đã chăm sóc mình. Cô khẽ mỉm cười đưa tay nhẹ nhàng vuốt tóc cậu.

Hành động của Ngư làm Song giật mình tỉnh giấc.

- Em tỉnh rồi à? - Song vội ngồi bật dậy nhìn cô

- Xin lỗi, làm anh lo lắng rồi - cô nhìn cậu có chút áy náy

- Vợ cóc, sao em phải xin lỗi chứ? Em k sao là tốt rồi - Song mỉm cười xoa đầu Ngư

- Anh chăm sóc em cả buổi chắc mệt lắm - Ngư ngược ánh mắt có chút lo lắng nhìn Song

- Anh k sao - Song khẽ lắc đầu - em đói k? Anh lấy cháo em ăn nhé

- Ừm

Ngư khẽ gật đầu, Song vội đứng dậy bê chậu nước đi ra ngoài. Ngư nhìn theo bóng cậu khẽ mỉm cười hạnh phúc.

Song đi xuống nhà kêu người hầu thay nước rồi bê tô cháo đi lên nhà.

Song bê tô cháo đến bên giường múc từng thìa thổi thổi rồi đút cho cô ăn. Ngư ngoan ngoãn ăn hết tô cháo rồi uống thuốc.

- Em còn mệt k?

- Ừm..đỡ nhiều rồi

- Em ngủ thêm đi, mấy ngày nay chắc vất vả lắm

- Ừm

Song đỡ Ngư nằm xuống nhẹ nhàng nằm bên cạnh, cậu vỗ vỗ lưng Ngư khiến cô rất nhanh đã lại chìm vào giấc ngủ. Nhìn khuôn mặt đáng yêu khi ngủ của cô, cậu khẽ mỉm cười rồi ôm cô vào lòng. Một lúc sau cũng ngủ mất.

65. Ngoại Truyện 5 : Xử - Kết

Chiếc máy bay dần hạ cánh, mọi người ồ ạt đi ra, trong đám đông đứng chờ có 1 cô gái vô cùng xinh đẹp đang hướng ánh mắt vào phía cửa.

Ánh mắt cô vui hẳn lên khi vừa nhìn thấy bóng dáng 1 chàng trai kéo vali đi ra. Cô vội vẫy tay người đó.

Kết kéo vali đi ra vừa nhìn thấy cái vẫy tay của Xử, cậu vui vẻ bước lại phía cô.

- Em chờ lâu k?

- Cũng 1 lúc rồi - Xử cười - công việc vẫn tốt chứ?

- Ừ..mọi chuyện giải quyết xong rồi - Kết vội ôm Xử vào lòng - nhớ em quá

Xử hơi bất ngờ nhưng cũng vẫn mỉm cười đưa tay ôm Kết.

- Em cũng nhớ anh lắm, mấy ngày anh k ở nhà thấy thật vắng mà

- Anh cố gắng giải quyết công việc nhanh để mau trở về đây

- Ừm..thôi về nhà nào

Xử thả Kết ra, mỉm cười giúp cậu xách đồ, 2 người tươi cười nắm tay nhau đi ra khỏi sân bay.

Tại căn biệt thự nhà Xử Kết. Chiếc xe dừng lại ngay cửa, người hầu vội chạy ra giúp cô cậu chủ đưa hành lý vào nhà.

- Cậu chủ đã về - người quản gia tươi cười ra chào đón

- Bác Vân, vẫn khỏe chứ? - Kết quay đầu nhìn người quản gia

- Vâng, tôi vẫn khỏe ạ. Cô cậu chủ mau thay đồ rồi xuống ăn cơm. Tôi đã chuẩn bị xong hết rồi - người quản gia cười hiền từ nhìn 2 người

- Cảm ơn bác - Kết nói rồi nắm tay Xử đi lên phòng

Cạch.

Hai người bước vào phòng, Xử mở tủ lấy cho Kết bộ đồ rồi đưa cho Kết.

- Anh đi tắm cho thoải mái đi rồi xuống nhà ăn cơm

- Ừ

Kết gật đầu cầm bộ đồ đi vào nhà tắm. Còn Xử thì tranh thủ soạn lại đồng hành lý của Kết, cô treo đồ vào tủ và cất vài thứ linh tinh. Vừa soạn xong thì cũng vừa lúc Kết bước ra từ nhà tắm.

Xử ngược thấy Kết đang cầm cái khăn tắm lau đầu, cô mỉm cười bước lại

- Để em lau cho

- Ừ..nhờ em đây

Kết cười đưa cái khăn cho Xử rồi cúi đầu xuống, Xử cầm khăn nhẹ nhàng nhón chân lau tóc cho Kết. Cô còn lấy máy sấy nhẹ tóc Kết cho mau khô.

Xử chăm chú hong khô tóc cho Kết, còn cậu khẽ mỉm cười vòng tay ôm eo Xử. Thật là..ở nhà cùng vợ vẫn sướng nhất.

- Xong rồi đây - Xử tắt máy rút điện ra cất máy sấy vào tủ

- Ừm. Mau xuống ăn cơm thôi

Kết cười rồi nắm tay Xử kéo xuống nhà.

Tại phòng ăn, Kết há hốc mồm nhìn Xử chất 1 đồng đồ ăn vào bát cậu. Xử gấp hết thứ này đến thứ nọ cho cậu lại còn bảo là cậu dạo này gầy nên phải tắm bổ.

Kết nhìn cô cứ gấp thức ăn cho cậu còn bản thân thì lại chẳng chịu ăn.

- Xử, em cũng ăn đi chứ. Đừng có chỉ lo cho anh như vậy
- Đâu có..em vẫn ăn mà - Xử nghiêng đầu nói
- Xạo ghê..này giờ toàn gấp đồ ăn cho anh, em có ăn miếng nào đâu - Kết liếc mắt nhìn cô
- Anh để ý dữ ha - Xử cười trêu nhìn cậu, k nghĩ cậu cũng để ý là cô k chịu ăn
- Em cũng lo mà ăn đi - Kết gấp thức ăn vào bát cô
- Em k muốn ăn - Xử nhăn mặt đẩy bát cơm ra
- Sao vậy? Em k khỏe à? - Kết nhìn cô có chút lo lắng
- Không có, chỉ là dạo này khẩu vị k tốt nên k muốn ăn thôi
- K ăn làm sao khỏe được. Ráng ăn 1 chút đi ha - Kết đẩy bát cơm lại cho Xử

Xử nhìn đồng hồ ăn có chút chán ngán, Kết thấy vậy lo lắng nhìn cô k biết cô bị sao. Xử biết Kết đang lo lắng nhìn mình cho nên ráng ăn 1 chút cho cậu vui.

Xử ăn miếng cơm, mỉm cười nhìn cậu rồi bảo cậu cũng ăn đi. Kết thấy Xử đã chịu ăn cũng vui vẻ ăn cùng cô.

Sau khi ăn xong cơm, Xử vội vã chạy lên phòng chui tọt vào nhà vệ sinh. Kết bước vào phòng thấy Xử ở trong nhà vệ sinh k ngừng ới làm cậu vô cùng lo lắng gõ cửa.

- Xử, em sao vậy Xử?
- Xử, em đau ở đâu à?
- Tiểu Xử, trả lời anh đi

Kết càng lúc càng lo lắng gõ mạnh cửa.

Cạch.

Xử uể oải bước ra ngoài. Kết vội giữ vai cô dò xét.

- Em sao vậy? Bị bệnh à? Đi khám nhé
- Em k sao đâu
- K sao gì? Mặt em xanh xao luôn này - Kết nạt nhẹ cô
- Kết, thật ra em có chuyện muốn nói với anh - Xử có phần nghiêm túc nhìn cậu
- Em nói đi - Kết thấy cô nghiêm túc thì lại càng lo lắng hơn
- Thật ra thì... - Xử mỉm cười nhìn Kết - em có thai rồi.
- Hả? - Kết vô cùng bất ngờ - Thật sao?
- Ủm..em đã đi khám rồi - Xử khẽ gật đầu
- A..anh sắp được làm bố à? - Kết vui mừng khuôn mặt vô cùng hứng khởi
- Ủm
- Anh vui lắm

Kết nói rồi vội ôm chầm lấy Xử, cậu vui mừng cười mãi k thôi. Cứ lo lắng k biết Xử bị bệnh gì k hóa ra là đang mang thai. Khuôn mặt cậu lộ rõ vẻ hạnh phúc.

Còn Xử khẽ vòng tay ôm cậu, cô định nói cho cậu hôm trước cơ nhưng nghĩ lại lại muốn cho Kết 1 bất ngờ cho nên giấu đến hôm nay mới nói ra.

Hai người hạnh phúc ôm nhau, trong lòng thầm chờ đợi ngày được đón 1 thành viên mới trong gia đình.

66. Ngoại Truyện 6 : Ngưu - Yết

Hôm nay là ngày chủ nhật, tại 1 căn biệt thự lộng lẫy, có cô gái đang lười biếng nằm trên ghế sofa coi phim. Yết từ trên nhà đi xuống, đang k biết Ngưu đâu vì khi tỉnh dậy đã k thấy cô ở phòng. Vừa ngang qua phòng khách đã thấy cô nằm trên ghế sofa coi phim. Yết mỉm cười bước lại.

- Bà xã, em dậy sớm vậy? - Yết ngồi xuống bên cạnh cô
- Ông xã, lấy gì cho em ăn đi, em đói - Ngưu vừa thấy Yết thì liền mang điệu bộ nũng nịu nhìn cậu
- Thật là..lại giở chiêu với anh - Yết nhú mày néo néo cái mũi của Ngưu
- Hi hi..anh chả thích như vậy còn gì - Ngưu cười tít mắt nhìn cậu
- Được rồi..anh đưa em ra ngoài ăn - Yết mỉm cười vuốt tóc Ngưu
- Yahoo..ông xã em tuyệt nhất - Ngưu nhảy cẫng lên vui sướng rồi hôn Yết 1 cái chạy vọt lên phòng thay đồ.

Yết nhìn bộ dạng đáng yêu con nít của cô thì khẽ mỉm cười, lại còn được Ngưu hôn 1 cái nữa. Trong lòng có chút mãn nguyện, Yết mang tâm trạng vui vẻ đi lên phòng thay đồ.

Tại 1 nhà hàng sang trọng, Ngưu khoác tay Yết đi vào. Bộ dạng xinh đẹp lộng lẫy của 2 người khiến cho cơ hồ tất cả mọi người đều quay đầu nhìn. Ai cũng mang ánh mắt vừa ngưỡng mộ vừa ghen tị với họ.

Yết cùng Ngưu đi theo hướng dẫn của nhân viên đến căn phòng mà cậu đã đặt trước.

Cạch.

Nhân viên nhẹ nhàng mở cửa mời 2 người vào, còn lịch sự kéo ghế cho 2 người ngồi. Ngưu vừa ngồi xuống liền cầm cuốn menu mắt sáng rực gọi lia lịa rất nhiều món khiến cho anh chàng nhân viên viết k kịp. Yết thì ngồi quan sát biểu hiện của cô thì khẽ mỉm cười, quả thật cô vẫn rất đáng yêu như trước đây.

Sau khi gọi món xong, nhân viên cúi đầu bước ra ngoài, Ngưu hứng khởi ngó quanh căn phòng, cô có chút hào hứng, căn phòng này rất đẹp, nhà hàng này cũng rất tuyệt đúng là lựa chọn của Yết chẳng bao giờ là sai.

Một lúc sau các món ăn đã được đưa đến, 1 cô gái phục vụ có thân hình khá quyến rũ đẩy xe đồ ăn đến đứng bên cạnh Yết, còn khẽ nhìn trộm Yết. Ngưu thấy vậy thì nhú mày tỏ vẻ k hài lòng.

- E hèm - tiếng e hèm của Ngưu làm cô gái đó đang nhìn chăm chăm Yết khẽ giật mình.
- Cô ta vội vàng đặt thức ăn lên..rồi lui ra ngoài, trước khi đi còn quay đầu nháy mắt với Yết nhưng thật xui cho cô ta là Yết chả thèm liếc mắt nhìn cô ta dù chỉ 1 cái. Thế nhưng Ngưu lại rất k vui nhìn cô ta đi ra, sau đó lại còn nhìn mặt nhìn Yết.
- Bà xã, em sao vậy? - Yết thấy lạ liền hỏi
- Hừm..có phải anh vừa để ý cô gái phục vụ hồi nãy phải k? - Ngưu nhú mày nói
- Đâu có..anh làm gì có để ý cô ấy - Yết vẻ mặt oan ức nhìn cô
- Có thật vậy k? - Ngưu nghi ngờ hỏi
- Bà xã, em đang nghĩ cái gì vậy? Ngoài em ra anh nào có để ý ai - Yết nhìn thẳng cô
- Tốt nhất là nên vậy a - Ngưu hài lòng rồi cúi xuống gấp thức ăn
- Bà xã, vừa rồi em ghen sao? - Yết cười gian tà nhìn Ngưu
- Ghen là gì vậy? - Ngưu giả vờ lãng đi
- Bà xã, em đừng có chối nha - Yết càn dò hỏi cô

- Chối gì cơ? Em có chối gì đâu? - Ngừu giả vờ tỏ vẻ k hiểu nói

- Bà xã, lúc nãy em ghen đúng k? - Yết vẫn k buồn tha

- Phải đó..làm gì có đứa con gái nào k ghen khi thấy chồng mình nhìn đứa con gái khác chứ - Ngừu đưa cái khuôn mặt bực bội nhìn Yết

- Bà xã, anh thực sự đâu có nhìn cô ấy - Yết thấy vậy vội giải thích

- K chơi với anh nữa, em ăn đây - Ngừu chẳng quan tâm Yết mà cứ gấp thức ăn lia lịa

Yết khẽ thở dài nhìn Ngừu, cậu vui khi biết Ngừu đã ghen nhưng lại vô cùng khổ tâm. Cô mà đã giận là sẽ khổ sở lắm đó. Yết nhìn Ngừu đang ăn ngon lành, k nói gì cũng ăn cùng.

Sau khi ăn xong, Ngừu lững thững bước vào xe, Yết biết con trâu này đang k vui cho nên cũng k dám trêu chọc gì cô nữa. Cậu bước vào xe đóng cửa lại.

- Bà xã, em giận anh à?

- Hừ - Ngừu hất mặt đi

- Bà xã, anh sai rồi, sau này nhất định k gần bất kì 1 cô gái nào hết ngoài em - Yết xuống giọng nài nỉ

- Hừ..kệ anh - Ngừu giả vờ giận dữ nhưng thật ra trong lòng đang cười thầm

- Bà xã, đừng có giận nữa, em mà giận là anh hôn em đấy - Yết biết k thành đành giở chiêu

- Anh còn giở trò em k nhìn mặt anh luôn - Ngừu trừng mắt nhìn Yết

- Bà xã, tha cho anh đi mà

- Thôi được rồi, k nói chuyện này nữa - Ngừu xua xua tay bỏ qua

Yết thấy vậy khẽ mỉm cười nhìn cô.

- Hôm nay ngày nghỉ, em muốn đi đâu k? - Yết chuyển chủ đề hỏi cô

- Em muốn đi biển - Ngừu cười nói

- Cũng được, lâu ngày đổi gió, chúng ta đi biển chơi - Yết mỉm cười bắt đầu khởi động máy

- Hi hi..biển ời ta đến đây - Ngừu hào hứng cười tít mắt

Yết cười vui vẻ, nắm tay cô, chiếc xe lao vút đi để lại làn khói mờ. Hai người đan xen tay nhau, mang tâm trạng hào hứng hướng về biển.

Hết nhé, truyện đến đây xin chấm dứt. Hi hi

Tớ cố gắng viết rồi đây, mấy bạn nếu k hài lòng lắm cũng đừng chê quá k tớ buồn..hi hi

Bye nha :))

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/12-chom-sao-ngoi-nha-dang-yeu>